gemeente Deventer

Nota voor Burgemeester en Wethouders

Bestuursorgaan	:	Burgemeester en Wethouders
Onderwerp	:	Belastingverordeningen 2027
Portefeuillehouder	:	Wethouder Nijboer
Notanummer	:	2026-667
Datum B&W-vergadering	:	28-09-2026
Team	:	Team DOWR Belastingen
Programma	:	01 - Burger en bestuur
Parafen voor akkoord nota	:	• 15-09-2026: Wethouder • 16-09-2026: Teamleider DOWR Belastingen • 17-09-2026: Directeur Dienstverlening
Parafen voor agendering	:	• 25-09-2026: Afdelingsmanager Concernstaf en adjunct-secretaris • 24-09-2026: Gemeentesecretaris/algemeen directeur
Bijlagen bij deze nota	:	Bijdrageregeling Medisch afval 2027.docx,Parkeerverordening_2027 def.docx,verordening afvalstoffenheffing 2027.docx,Verordening eenmalig rioolaansluitrecht 2027.docx,Verordening Havengelden 2027.docx,Verordening Lijkbezorgingsrechten Deventer 2027.docx,Verordening Marktprecariobelasting 2027.docx,Verordening precariobelasting 2027 inclusief tarieventabel 2027.docx,Verordening Riool- en Waterzorgheffing 2027.docx,Verordening toeristenbelasting 2027 Deventer.docx
Datum definitieve akkoord	:	28-09-2026

Besluit

1. de raad voor te stellen de volgende belastingverordeningen 2027 vast te stellen:

a. leges
b. lijkbezorgingsrechten (Bathmen, Roeterdsweg, Tjoenerhof)
c. toeristenbelasting
d. havengelden
e. marktprecariobelasting
f. precariobelasting
g. eenmalig rioolaansluitrecht
h. riool- en Waterzorgheffing
i. afvalstoffenheffing (inclusief bijdrageregeling medisch afval)
j. parkeerbelastingen (inclusief parkeerverordening)

k. onroerende zaakbelastingen
l. roerende zaakbelastingen

2. het raadvoorstel en het ontwerp-raadsbesluit vast te stellen

3. de stukken aan te bieden aan de raad

De nota en het besluit openbaar te maken

Inleiding

De belastingverordeningen 2027 voor leges, lijkbezorgingsrechten, toeristenbelasting, havengelden, marktprecariobelasting, precariobelasting, eenmalig rioolaansluitrecht, riool- en waterzorgheffing, afvalstoffenheffing, de bijdrageregeling medisch afval, parkeerbelastingen en de parkeerverordening, onroerende zaakbelastingen en roerende zaakbelastingen worden in één verzamelnota aangeboden. Om de heffing en invordering van de genoemde belastingsoorten te continueren is het noodzakelijk om jaarlijks nieuwe verordeningen vast te stellen.

Beoogd maatschappelijk resultaat

Door de vaststelling van de belastingverordeningen, tarieventabellen en gebiedsaanduidingen heeft de gemeente een wettelijke basis voor het heffen en innen van belastingen en rechten. Daarnaast bieden de verordeningen duidelijkheid aan inwoners, bedrijven en bezoekers over de geldende belastingen, tarieven en voorwaarden.

Kader

Algemeen: Artikel 216, 219 Gemeentewet; Begrotingsrichtlijnen 2027
Leges: Artikel 229 Gemeentewet; Artikel 156 lid 2 aanhef en onderdeel h Gemeentewet; Omgevingswet ;
Lijkbezorgingsrechten:Artikel 229, eerste lid, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet
Toeristenbelasting: Artikel 224 Gemeentewet
Havengelden: Artikel 216, 219 en 229, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet
Marktprecariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet
Precariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet
Eenmalig rioolaansluitrecht: Artikel 229 Gemeentewet
Riool- en Waterzorgheffing: Artikel 216 en 228a Gemeentewet
Afvalstoffenheffing: artikelen 147 lid 1, 216, 219, 229 eerste lid, onderdeel a en b van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer
Parkeerbelastingen: Artikel 149 en 225 van de Gemeentewet en artikel 2 van de Wegenverkeerswet 1994, Parkeerbeleidsplan vastgesteld in januari 2013 en Meerjaren perspectief parkeren (MPP)
Onroerende zaakbelastingen: Artikel 220 tot en met 220h Gemeentewet
Roerende zaakbelastingen: Artikel 221 Gemeentewet

Betrokken partijen en participatie

Intern heeft collegiale afstemming plaatsgevonden met Afdeling Publieke en Interne Dienstverlening, team Publiekscontacten Frontoffice en Backoffice, team Financiën en DOWR Inkoop. Afdeling Leefomgeving Vergunningen en Toezicht team Vergunningen Omgevingswet en team vergunningen APV, horeca, Evenementen. Afdeling Projecten, team Projectmanagement Wonen en Gebiedsontwikkeling. Afdeling Realisatie, Beheer en Leefbaarheid, team Leefbaarheid en Programmering. Draagvlak is aanwezig.

Argumenten voor en tegen

Algemeen

Het team Belastingen Deventer werkt binnen het samenwerkingsverband DOWR aan de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen, evenals aan de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ). Binnen DOWR zijn de belastingverordeningen van de deelnemende gemeenten zoveel mogelijk op elkaar afgestemd om de uitvoering te stroomlijnen.

De gemeente Deventer houdt altijd de regie over haar eigen beleid, tarieven en uitgangspunten van de verordeningen. De specifieke bijzonderheden per verordening zijn opgenomen in het onderstaande overzicht.

Begrotingsrichtlijn 2027

De te volgen beleidslijn voor de belastingheffing vindt haar basis in de begrotingsrichtlijn 2027. De tarieven voor de belastingen en rechten stijgen als gevolg van de trendmatige aanpassing met 3,21% ten opzichte van 2026.

Kostenonderbouwing algemeen

In de paragraaf lokale heffingen staat een overzicht van de kosten en opbrengsten van de heffingen waarvoor kosten worden doorberekend. Voor de heffingen die ten hoogste kostendekkend mogen zijn, wordt inzichtelijk gemaakt dat de geraamde opbrengsten niet hoger zijn dan de geraamde kosten. Dit gebeurt volgens de regels van het BBV en de daarbij behorende beleidsuitgangspunten voor de tariefstelling.

Argumenten voor het voorstel

1. **Wettelijke verplichting**
   Op grond van artikel 216 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen uitsluitend worden geheven op basis van een door de gemeenteraad vastgestelde belastingverordening. Tijdige vaststelling en publicatie zijn noodzakelijk om vanaf 1 januari rechtmatig te kunnen heffen. De gemeenteraad stelt jaarlijks de belastingverordeningen vast. Alleen dan kan de gemeente vanaf 1 januari belastingen en rechten rechtmatig heffen en invorderen.
2. **Actualisatie wet- en regelgeving**
   De verordeningen zijn gebaseerd op de meest recente VNG-modelverordeningen en zijn waar nodig aangepast aan gewijzigde wet- en regelgeving en jurisprudentie. Hiermee blijven de verordeningen juridisch actueel en worden risico's bij de uitvoering beperkt.
3. **Financiële basis voor gemeentelijke taken**
   De belastingopbrengsten zorgen ervoor dat de gemeente haar taken en voorzieningen kan financieren.De gemeenteraad kiest welke belastingen de gemeente heft, bepaalt hoe de belastingen worden verdeeld en hoe groot de gewenste opbrengst is. Het geheel aan gemaakte keuzes aan te heffen belastingen en de hoogte daarvan, noemt men ook wel de belastingmix. De gemaakte keuzes komen tot uitdrukking in de paragraaf lokale heffingen.
4. **Duidelijkheid voor inwoners en bedrijven**
   Heldere regels, tarieven en voorwaarden van de belastingverordeningen zorgen voor duidelijkheid voor onze burgers en bedrijven.

Specifieke bijzonderheden per verordening

Leges

De modelverordening van de VNG heeft als basis gediend voor het opstellen van de legesverordening 2027.

I. Kostendekkendheid legesverordening

Op grond van artikel 229 b van de Gemeentewet geldt dat de opbrengsten uit leges op verordening niveau maximaal 100 % kostendekkend mogen zijn. Binnen hoofdstuk 1 is kruissubsidiëring (kruissubsidiëring = verlies op de ene dienst compenseren met een overdekking op een andere dienst) mogelijk tussen de verschillende hoofdstukken. Hetzelfde geldt voor hoofdstuk 2. De EDR (Europese dienstenrichtlijn) maakt slechts kruissubsidiëring mogelijk binnen een cluster van samenhangende vergunningstelsels binnen hoofdstuk 3 van de tarieventabel.

II. Onderzoek kostendekkendheid 2027

Resultaten onderzoek

Voor het verwerken van de verzamelde informatie is gebruikgemaakt van het rekenmodel zoals dat beschikbaar is gesteld door de ministeries VROM / BZK, de VNG en IPO voor de onderbouwing van de kosten van de leges.

Conform de begrotingsrichtlijnen 2027 bedraagt de trendmatige verhoging van de tarieven 3,21%. Met uitzondering van Paragraaf 2.2 artikel 2.5 Bouwactiviteit (bouwtechnische deel) en artikel 2.6 omgevingsplanactiviteit: bouwactiviteit, in stand houden of gebruiken bouwwerk (ruimtelijk deel). Deze percentages blijven gelijk.

Dit heeft de volgende resultaten t.a.v. de kostendekkendheid opgeleverd:

Hoofdstuk 1: 81 %

Hoofdstuk 2: 98 %

Hoofdstuk 3: 27 %

Er vindt geen kruissubsidiëring tussen de verschillende hoofdstukken van de tarieventabel plaats. Verder is er geen kruissubsidiëring tussen de verschillende hoofdstukken van hoofdstuk 3 geconstateerd.

III. Afrondingen

De tarieven zijn waar mogelijk rekenkundig afgerond. Een tarief tot 20 euro is afgerond op € 0,05, een tarief tussen 20 en 100 euro is afgerond op € 0,50 cent en een tarief boven 100 euro wordt afgerond op € 1,00.

IV. Vertaling begrotingsrichtlijnen en wijzigingen in de tarieventabel

Het algemene uitgangspunt vanuit de Begrotingsrichtlijnen 2027 is dat alle tarieven met 3,21 % stijgen ten opzichte van belastingjaar 2026. Er zijn echter uitzonderingen op de algemene regel. Deze uitzonderingen volgen hieronder.

<u>Hoofdstuk 1</u>

Ten aanzien van paragraaf 1.1. Burgerlijke stand

Voor 2027 worden de tarieven voor huwelijken en geregistreerde partnerschappen aangepast. Naast de algemene indexering van 3,21% is een aanvullende tariefverhoging nodig.

Binnen het domein huwelijken en geregistreerde partnerschappen is er sinds 1 juli 2026 sprake van een aanpassing van de werkwijze en een herijking van de dienstverlening.

Uit deze notitie blijkt dat blijkt dat de huidige tarieven niet meer aansluiten bij de werkelijke kosten van de dienstverlening. Ook liggen de tarieven in Deventer lager dan die van vergelijkbare gemeenten in de regio. Daarnaast is vanaf 1 juli 2026 een nieuwe werkwijze ingevoerd met een duidelijkere indeling van kosteloze, eenvoudige en reguliere huwelijken en partnerschappen. De aangepaste legestarieven zijn gebaseerd op de werkuren en daarmee gekoppeld tarief voor de BABS, de backoffice, de bodes en de overige voorzieningen.” Deze beleidswijzigingen en de nieuwe werkwijze vragen om een aanvullende herziening van de tarieven voor 2027.

Voorgesteld wordt daarom om de tarieven voor reguliere huwelijken en huwelijken op externe locaties aanvullend te verhogen. Hierbij wordt rekening gehouden met de werkelijke uitvoeringskosten, de kostendekkendheid en de tarieven van omliggende gemeenten.

Met deze aanpassing ontstaat een duidelijke en toekomstbestendige tariefstructuur die beter aansluit bij de kosten van de dienstverlening, de nieuwe werkwijze en de tarieven in de regio. Hierdoor blijft de kwaliteit van de dienstverlening gewaarborgd en behouden inwoners voldoende keuzevrijheid.

Voor meer achtergrondinformatie over de aanleiding, de voorgestelde tariefaanpassingen, de vergelijking met omliggende gemeenten en de gemaakte belangenafweging wordt verwezen naar de bestuurlijke nota 2026 708 ‘Wijziging legestarieven huwelijken en geregistreerde partnerschappen’.

Ten aanzien van paragraaf 1.2, 1.3, 1.8, 1.7 artikel 1.23 a en paragraaf 1.9 artikel 1.31, van de tarieventabel

In de tarieven voor leges reisdocumenten, rijbewijzen, kadastrale en hypothecaire informatie en de leges op grond van de Wet op de kansspelen is een onderdeel voor een van rijkswege vastgestelde component verwerkt. Deze component wijzigt onafhankelijk van de gemeentelijke lijn, maar is een onderdeel van de tariefstelling. In de tarieventabel zijn de tarieven voor rijksleges reisdocumenten en rijbewijzen opgenomen als ‘wettelijk maximum tarief’. Door deze benaming hoeft niet bij elke van rijkswege vastgestelde wijziging van deze tarieven de verordening opnieuw vastgesteld te worden.

Ten aanzien van paragraaf 1.2, artikel 1.14 en 1.15 van de tarieventabel paspoorten en Nederlandse identiteitskaart

Per 1 oktober 2026 heeft de Nederlandse identiteitskaart een eigen wet, met onderliggende regelgeving. Alle paspoort wet- en regelgeving wordt hierop aangepast en voor de Nederlandse Identiteitskaart wordt een nieuwe wet, besluit en regeling vastgesteld. De juiste verwijzing is opgenomen in tariefomschrijving.

Ten aanzien van paragraaf 1.31 artikel 1.31.3 Wet op de kansspelen van de tarieventabel

Voorgesteld wordt het tarief in artikel 1.31.3 van de Wet op de kansspelen te verhogen naar € 45,50. Dit tarief is al langere tijd niet aangepast, terwijl andere leges wel zijn verhoogd. Met deze wijziging wordt het tarief weer in lijn gebracht met vergelijkbare producten en diensten. De financiële gevolgen voor de gemeente zijn nihil.

Ten aanzien van paragraaf 1.33 artikel 7, 8 en 9 Wegenverkeerswetgeving nul-emissiezone

Op 1 juli 2026 is de zienswijzeprocedure gestart voor het ontwerp-verkeersbesluit inzake de invoering van de nul-emissiezone voor stadslogistiek in het centrum van Deventer (notanummer 2026-479)

Naar verwachting wordt, na verwerking van de ingediende zienswijzen, begin 2027 een definitief verkeersbesluit vastgesteld (notanummer 2026-585).

In het kader van deze nul-emissiezone kunnen ondernemers en particulieren met een bestel- of vrachtwagen in bepaalde gevallen een ontheffing aanvragen. Er zijn tarieven voor een langdurige ontheffing en een gemeente specifieke langdurige ontheffing. Het verschil is dat een langdurige ontheffing geldig is in alle Nederlandse nul-emissiezones, terwijl een gemeente specifieke langdurige ontheffing alleen geldt voor de nul-emissiezone van Deventer.

De aanvragen verlopen via een landelijk loket van het RDW, dat in opdracht van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat is ontwikkeld. Voor het aanvragen van een ontheffing worden leges in rekening gebracht. De hoogte van deze leges is landelijk vastgesteld en wordt door het RDW geheven. De ontheffingen kunnen naar verwachting vanaf 1 juli 2027 worden aangevraagd. Vanaf dat moment zijn ook de bijbehorende leges die opgenomen zijn in de tarieventabel in artikel 1.33. 7, 8 en 9 verschuldigd.

Ten aanzien van paragraaf 1.33 artikel 1, 2 en 4 Wegenverkeerswetgeving

Het huidige tarief voor verkeersontheffingen bedraagt € 12,40 en geldt voor alle aanvragen, verlengingen, wijzigingen en vervangingen. Dit tarief is laag in vergelijking met omliggende gemeenten, waar tarieven doorgaans variëren van € 23 tot € 49.

Uit een kostprijsberekening blijkt bovendien dat het huidige tarief slechts een beperkt deel van de uitvoeringskosten dekt. De geraamde uitvoeringskosten voor een nieuwe jaarontheffing bedragen circa € 61 per aanvraag. Voor een tijdelijke ontheffing of verlenging bedragen deze circa € 27 per aanvraag.

Het huidige tarief houdt daarnaast geen rekening met verschillen in de benodigde werkzaamheden. De behandeling van een nieuwe aanvraag vraagt bijvoorbeeld meer tijd dan een verlenging, wijziging of vervanging.

Daarom wordt voorgesteld de tarieven te actualiseren en te differentiëren naar het type aanvraag. Hiermee sluiten de tarieven beter aan bij de uitvoeringskosten en de benodigde werkzaamheden en ontstaat een beter onderbouwde tariefstructuur.

Hoofdstuk 2

Tarievenopbouw

De kosten voor afzonderlijke beoordelingen en toetsen zijn verwerkt in de basistarieven van de verschillende activiteiten. Daarom is de door de VNG voorgestelde modulaire opbouw van de legestarieven alleen overgenomen voor zover deze aansluit bij de huidige werkwijze en tariefstructuur van de gemeente. Waar nodig zijn aanpassingen gedaan om beter aan te sluiten bij de verschillende activiteiten. Hierdoor worden voor onderdelen zoals de welstandstoets of de beoordeling van aanvullende gegevens nog steeds vrijwel geen afzonderlijke leges in rekening gebracht.

De opbouw van de legestarieven is beleidsneutraal ingevuld. De legesinkomsten van hoofdstuk 2 van de tarieventabel zijn van oudsher sterk afhankelijk van de opbrengsten uit bouwactiviteiten. Binnen dit hoofdstuk worden de hogere opbrengsten uit bouwleges gebruikt om de lagere kostendekkendheid van andere activiteiten op te vangen. De voorgestelde tarieventabel verandert deze systematiek niet. Voor bouwactiviteiten wordt een gemiddelde kostendekkendheid van ongeveer 118% verwacht.

De geraamde legesinkomsten voor 2027 zijn gebaseerd op een inschatting van de bouwactiviteiten op woningbouwlocaties en bedrijventerreinen. Daarnaast is gekeken naar de aantallen vergunningaanvragen en de gemiddelde bouwsommen van voorgaande jaren.

Kostenonderbouwing

Bij de uitwegactiviteit lijkt de kostendekkendheid relatief hoog. Dit komt doordat een deel van de administratieve kosten wordt toegerekend aan de bouwactiviteiten. De overige activiteiten hebben een kostendekkendheid die varieert van 18% tot 47%. Voor monumentenactiviteiten ligt dit percentage onder de 5%. De gemeente kiest er bewust voor om de leges voor monumentenactiviteiten laag te houden, zodat initiatiefnemers niet extra worden belast. Deze activiteiten worden bovendien vaak gecombineerd met een bouwactiviteit.

Per saldo wordt voor hoofdstuk 2, dienstverlening en besluiten in het kader van de Omgevingswet, een kostendekkendheid van circa 98% verwacht.

Begrotingsopgave leges

Het onderzoek naar de kostentoerekening en begrotingsopgave binnen de leges loopt nog. Op basis van de huidige inzichten verwachten we vanaf 2027 € 150.000 van de begrote opgave van € 300.000 te kunnen realiseren. Hiervoor wordt in de eerste helft van 2027 een voorstel tot wijziging van de legesverordening aan de raad voorgelegd. De uiteindelijke besluitvorming ligt bij de raad.

Monitoring

De inkomsten en uitgaven van de bouwleges voor 2027 zijn met onzekerheden omgeven. De opbrengsten zijn onder andere afhankelijk van de voortgang van woningbouw- en bedrijfsontwikkelingen en van het aantal buitenplanse omgevingsplanactiviteiten. Daarnaast kunnen

factoren zoals stikstofproblematiek, waterkwaliteit, leveringsproblemen van bouwmaterialen en netcongestie invloed hebben op het aantal vergunningaanvragen en de bouwproductie.

De gemeente volgt deze ontwikkelingen via de werkgroep bouwleges. Daarbij wordt gedurende 2027 gemonitord of de inkomsten en uitgaven zich ontwikkelen zoals opgenomen in de begroting. Dit gebeurt binnen de reguliere planning- en controlcyclus van de gemeente. Indien nodig worden tijdig maatregelen genomen om bij te sturen.

Leges activiteit bouw

Op basis van de woningambitie en het aantal bouwaanvragen van 2024, 2025, 2026 is besloten om de tarieven alleen te indexeren met 3,21 % conform de begrotingsrichtlijnen. De Wet Kwaliteitsborging is per 1 januari 2027 nog steeds alleen op bouwwerken in gevolgklasse 1 van toepassing. Het verbouwen van bouwwerken zou per 1 januari 2025 ook onderdeel uitmaken van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen (Wkb) dit is nogmaals uitgesteld.

Ten aanzien van paragraaf 2.13, artikel 2.38

Voorgesteld wordt aan de regeling voor het vooroverleg een bepaling toe te voegen die regelt dat geen terugbetaling plaatsvindt wanneer de leges voor het vooroverleg hoger zijn dan de uiteindelijk verschuldigde leges voor de omgevingsvergunning. In de praktijk komt het incidenteel voor dat de leges voor de omgevingsvergunning lager uitvallen dan de kosten van het vooroverleg, waardoor een deel van de betaalde leges moet worden terugbetaald. Dit leidt tot extra administratieve handelingen. Met deze wijziging wordt meer duidelijkheid geboden en worden onnodige uitvoeringskosten voorkomen. De financiële impact is beperkt en wordt geschat op circa € 0 tot € 100 per jaar.

Ten aanzien van paragraaf 2.5 artikel 2.13.1

Voorgesteld wordt een nieuw artikel op te nemen in titel 2 van de legesverordening voor aanvragen van een omgevingsplanactiviteit voor het toepassen van gewasbescherming. Op dit moment zijn aan deze aanvragen wel werkzaamheden van de gemeente verbonden, maar ontbreekt een specifieke grondslag om hiervoor leges in rekening te brengen. Het bestaande tarief in artikel 2.22 sluit onvoldoende aan bij de omvang van de werkzaamheden en de daarmee gemoeide kosten. Daarom wordt voorgesteld voor deze activiteit een afzonderlijk tarief vast te stellen, gebaseerd op het tarief voor een kleine buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA). De financiële gevolgen zijn op dit moment nog niet goed in te schatten, maar de verwachting is dat de impact op de gemeentelijke begroting nihil zal zijn.

Hoofdstuk 3

Ten aanzien van paragraaf 3.4 artikel 3.18.a ontheffing straatartiesten en overige vertoningen op openbare plaatsen

Voorgesteld wordt een nieuw artikel 3.18.a op te nemen in de tarieventabel voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor een ontheffing voor straatartiesten en overige vertoningen op openbare plaatsen als bedoeld in artikel 2:9 van de Algemene Plaatselijke Verordening Deventer.

Het voorgestelde tarief bedraagt € 63,50 en wordt jaarlijks geïndexeerd.

Momenteel wordt voor deze aanvragen gebruikgemaakt van een restcategorie. Dit sluit onvoldoende aan bij de aard en omvang van de werkzaamheden die met de behandeling van deze aanvragen zijn gemoeid. Met het opnemen van een afzonderlijk tarief ontstaat een transparantere en beter onderbouwde tarievenstructuur.

De financiële gevolgen zijn beperkt. Naar verwachting gaat het om circa tien aanvragen per jaar, wat ten opzichte van de huidige situatie leidt tot een meeropbrengst van ongeveer € 200 per jaar.

Ten aanzien van paragraaf 3.5 artikel 3.19.a

Voorgesteld wordt een nieuw artikel 3.19a op te nemen in de tarieventabel voor meelopers (dagplaatsen) op de jaarmarkt.

Voor meelopers die zich niet vooraf hebben ingeschreven voor een standplaatsvergunning wordt een tarief vastgesteld van 50% van het legestarief dat geldt voor de standplaatsvergunningen zoals opgenomen in artikel 3.19.

Op dit moment zijn voor deze categorie geen leges verschuldigd. Dit leidt tot een ongelijk speelveld ten opzichte van standplaatshouders die zich wel tijdig aanmelden en daarvoor leges betalen. Het voorgestelde tarief zorgt voor een evenwichtigere verdeling van de kosten. Omdat meelopers geen zekerheid hebben over de beschikbaarheid van een standplaats en dit risico accepteren, wordt gekozen voor een tarief dat de helft bedraagt van het reguliere legestarief.

De financiële gevolgen zijn beperkt, naar verwachting leidt deze wijziging tot een extra opbrengst van circa € 400 per jaar.

Ten aanzien van paragraaf 3.1 artikel 3.10 verkrijgen of verlengen gedoogverklaring/ exploitatie coffeeshop

Voorgesteld wordt het legestarief voor een eerste aanvraag van een exploitatievergunning voor een coffeeshop te verhogen met circa € 1.300. Voor verlengingen van bestaande vergunningen blijft het huidige tarief gehandhaafd.

De reden voor deze differentiatie is dat op een eerste aanvraag een aanzienlijk uitgebreidere procedure van toepassing is dan op een verlenging. Bij nieuwe aanvragen wordt een ontwerpbesluit ter inzage gelegd en kunnen belanghebbenden zienswijzen indienen. Deze zienswijzen moeten zorgvuldig worden beoordeeld en betrokken bij de uiteindelijke besluitvorming. Dit brengt extra werkzaamheden en hogere behandelkosten met zich mee.

Door het tarief voor eerste aanvragen te verhogen, ontstaat een betere aansluiting tussen de kosten van de dienstverlening en de hiervoor verschuldigde leges, terwijl voor verlengingen, waarvoor minder werkzaamheden nodig zijn, het bestaande tarief in stand blijft.

<u>Onroerendezaakbelastingen</u>

De opbrengst stijgt trendmatig met 3%. Op basis van de jaarlijkse herwaardering en de gewenste opbrengststijging worden de tarieven voor de onroerende- en roerende zaakbelasting jaarlijks berekend. Per september 2026 zijn de conceptwaarden van de herwaardering gebruikt om de tarieven te berekenen voor het heffen van de onroerende- en roerende zaakbelasting in 2027. Het belastingbedrag wordt berekend door de WOZ-waarde te vermenigvuldigen met het OZB-tarief. Dit tarief is volgens de wet een promillage van de waarde. Op het moment van ramen was de waardering voor ca. 70% gereed.

De gemiddelde waardestijging van woningen tussen 1 januari 2025 en 2026 (waarde peildatum) is ca 7%. De gemiddelde stijging van de niet woningen is ca 3,5%.

Alle onroerende zaken worden jaarlijks gewaardeerd. Dit heeft gevolgen voor de jaarlijkse OZB-tariefberekeningen. Ook bij het gelijk blijven van de gewenste opbrengst zal het tarief wijzigen. Dit omdat het vastgoed in de gemeente een waardeontwikkeling kent.

I Algemeen

De Gemeentewet onderscheidt twee belastingen:

<u>Een eigenarenbelasting</u>; zowel van woningen als niet-woningen geheven.

<u>Een gebruikersbelasting;</u> alleen geheven over niet-woningen.

Hieruit volgen drie tarieven. Voor de vaststelling van de tarieven zijn alle objecten meegenomen die op 1 januari 2026 in de belastingadministratie waren opgenomen.

II Tariefberekening en tariefbepalende elementen

De geraamde OZB opbrengst voor het jaar 2027 bedraagt € 36.919.577,-

De totale raming van de per ingangsdatum 1 januari 2027 vastgestelde waarden van de objecten in de gemeente 23.919.759.085 (woningen € 21.251.896.085 en niet woningen € 2.667.863.000. Hierbij moet worden aangetekend dat de hertaxatie nog niet geheel is afgerond, een deel van de waarden is gebaseerd op schattingen. Verder is er is rekening gehouden met de objecten die vrijgesteld zijn van heffing. Daarnaast kent de gemeente Deventer een drietal nieuwe scholen. Deze worden samen met de nieuwbouw van woningen opgenomen in het areaal. De getaxeerde waarde van de objecten wordt afgerond op duizendtallen. De belastingaanslagen worden rekenkundig op twee decimalen afgerond. Voor verminderingen (bezwaar) is een taxatiewaarde geraamd van € 120.000,-.

Voor de leegstand van de niet-woningen is een taxatiewaarde geraamd van € 125.000,-.

Rekening houdend met vorenstaande factoren kunnen de volgende tarieven als percentage van de heffingsmaatstaf worden berekend:

A: voor de gebruikersbelasting

- voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,2606%;

B: voor de eigenarenbelasting

- voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,0978%;

- voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,3701%

Lijkbezorgingsrechten

De gemeente Deventer beheert vier gemeentelijke begraafplaatsen in Diepenveen en Bathmen. Na de actualisatie van de beheersverordening in 2025 wordt nu ook de verordening lijkbezorgingsrechten vernieuwd. Uit financieel onderzoek blijkt dat de huidige tarieven slechts ongeveer 32% van de kosten dekken. Daarnaast behoren de tarieven voor begraven en urn voorzieningen tot de laagste in de regio blijkt uit benchmark. De tarieven worden nu aangepast.

Met de voorgestelde tariefaanpassingen wordt toegewerkt naar een kostendekkingsgraad van ongeveer 41%, terwijl de tarieven ook na verhoging aansluiten bij het regionale niveau. De invoering vindt gefaseerd plaats over twee jaar, zodat inwoners en uitvaartondernemers zich geleidelijk kunnen aanpassen. De nieuwe verordening zorgt daarnaast voor een eenvoudiger en transparanter tarievenstelsel. In het verleden werden veel producten opgenomen die niet werden afgenomen.

Voor vergelijkbare werkzaamheden gaan zoveel mogelijk gelijke tarieven gelden. Verschillen in de grafrechten blijven bestaan, omdat de kwaliteit en uitstraling van de begraafplaatsen onderling verschillen.

De gemeentelijke begraafplaatsen hebben naast een gebruiksfunctie ook een belangrijke maatschappelijke, cultuurhistorische en landschappelijke waarde. Daarom wordt niet gestreefd naar volledige kostendekkendheid. Met de voorliggende voorstellen wordt een evenwicht bereikt tussen betaalbare tarieven voor inwoners en een financieel duurzame exploitatie van de gemeentelijke begraafplaatsen.

Toeristenbelasting

Jaarlijks worden alle aanbieders van overnachtingslocaties uitgenodigd tot het doen van de aangifte toeristenbelasting. De heffing wordt opgelegd na afloop van het lopende belasting jaar. De

toeristenbelasting 2027 is dan de opbrengst van de overnachtingen uit 2026. Begin 2027 worden de aangiften door de ondernemers verantwoord. Op basis van het daadwerkelijk aantal overnachtingen 2026 wordt de toeristenbelasting opgelegd. De aanslag wordt ook verzonden aan aanbieders van B&B en Airbnb.

Voor 2027 wordt een tariefstijging doorgevoerd om de tarieven meer in overeenstemming te brengen met het landelijk gemiddelde niveau. Deventer kent momenteel een relatief laag tarief. Het college vindt het redelijk dat bezoekers mede bijdragen aan de kosten van voorzieningen en investeringen die bijdragen aan de aantrekkelijkheid, leefbaarheid en bereikbaarheid van Deventer. De tarieven komen dan uit op: hotels: € 2,45, campings € 0,70 en overige accommodaties € 1,55. Per persoon per nacht.

Havengelden

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Marktprecariobelasting

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Precariobelasting

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Eenmalig riool aansluitrecht

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Riool- en Waterzorgheffing

De hoofdlijnen van de kostenontwikkeling zijn beschreven in het Gemeentelijk rioleringsprogramma 2022-2026 (GRP) zoals dat in januari 2022 door uw raad is vastgesteld.

De volgende zaken werken door in de tariefstelling voor 2027:

- Bij vaststelling van het GRP is besloten om vooralsnog geen middelen te reserveren voor de theoretische vervangingsgolf die over 30 tot 40 jaar op lijkt te gaan treden. Het GRP wordt eerst in 2027 geactualiseerd. Dan wordt deze keuze heroverwogen. De eventuele nieuwe keuze werkt dus door vanaf begrotingsjaar 2028.
- De indexering op de kosten is toegepast zoals aangegeven in de begrotingsrichtlijnen (2,7% op kosten derden en 3,71% op loonkosten). Dit levert een toename van de kosten op van € 178.000.
- De investeringen in rioolvervanging en klimaatadaptatiemaatregelen, zoals opgenomen in het MJOP 2026, leiden tot een toename van de kapitaallasten van € 139.000.
- Het aantal huishoudens dat wordt aangeslagen is met 922 toegenomen.
- Het areaalaccres is, op dezelfde basis als binnen programma Leefomgeving gebruikelijk, gecalculeerd op € 140.000. Gezien de groei van het areaal wordt in 2027 een deel van dit bedrag ingezet voor aanvullende personele capaciteit (0.8 fte). Ook dat is in lijn met de systematiek voor areaalaccres.
- De subsidieregeling voor afkoppelen van particulier dakoppervlakte wordt via de exploitatie van riolering en waterhuishouding gedekt. Hiervoor is dekking aanwezig van € 50.000 per jaar. Vooralsnog wordt dit bedrag op begrotingsbasis gehandhaafd. Mocht er meer beroep op deze regeling worden gedaan waardoor een jaarrekeningtekort ontstaat dan kan dat tekort worden gedekt door te beschikken over de reserve riolering.

De raad heeft per amendement aangegeven dat de heffingsgrondslag dient te worden gemoderniseerd. Medio 2026 is met de raad over een voorstel gesproken. De meerderheid van de raad ondersteunde de richting van dit voorstel maar achtte het voorstel nog niet rijp voor

besluitvorming. Met de raad is afgesproken dat een voorstel hiertoe in 2027 (opnieuw) wordt behandeld als opmaat voor de heffingsgrondslag voor de riool- en waterzorgheffing 2028.

Toelichting rioolheffing 2027 en begrotingsramingen
Om het basistarief te kunnen bepalen is een aantal elementen van belang. Uitgangspunt is de kosten in de primaire begroting. Hierop dienen die elementen in mindering te worden gebracht die niet (deels) via het basistarief worden gegenereerd. Zie daarvoor de toelichting hieronder.

Geraamde kosten in de begroting 2025 (incl. bovenstaande mutaties) € 9.719.000

Overhead (geïndexeerd)	€ 623.000	
BTW kosten	€ 558.000	
Te dekken kosten	€ 10.900.000	
Ter bepaling van het bedrag dat via het basistarief dient te worden gegenereerd worden de volgende kostenelementen in mindering gebracht:		
Nieuwe rioolaansluitingen		- € 107.000
Tariefdifferentiatie		- € 225.000
Kwijtscheldingen		- € 550.000
Te dekken kosten via het basistarief rioolheffing		€ 10.018.000

Het geraamde aantal te belasten aansluitingen, gecorrigeerd voor wat betreft tarievendifferentiatie, ontheffingen en kwijtscheldingen bedraagt 47.411. Dat is een toename van 922 aansluitingen ten opzichte van 2026. Om de kosten te kunnen dekken is een basistarief van € 211,30 noodzakelijk.

De specificatie van de totale opbrengsten is dan:

a. Basistarief rioolheffing	€ 10.018.000
b. Opbrengsten tarievendifferentiatie	€ 225.000
c. Opbrengsten nieuwe rioolaansluitingen	€ 107.000
d. Kwijtscheldingen	€ 550.000
Totaal	€10.350.000

In verband met de technische eis dat het tarief deelbaar dient te zijn door 12 wordt voorgesteld het tarief vast te stellen op € 211,32. Het tarief stijgt daarmee met € 4,32 ten opzichte van 2026. Dat is een stijging van 3,2 %.

Afvalstoffenheffing

De afvalstoffenheffing is een bestemmingsheffing en valt voor de lokale heffingen onder de belastingen. De afvalstoffenheffing mag maximaal kostendekkend zijn. De afvalstoffenheffing is verschuldigd voor het gebruik van een perceel waar de gemeente een inzamelplicht heeft voor de huishoudelijke afvalstoffen.

De inwoners van Deventer zetten verder in op het recyclen van grondstoffen met behulp van de aanwezige voorzieningen.

Ook in 2027 blijven de oorspronkelijke beleidsuitgangspunten van Diftar onverkort van toepassing:

- er geldt een 0-tarief voor GFT, PMD, Papier, Glas;
- de tarieven zijn maximaal 100% kostendekkend;
- er geldt een vast tarief per huishouden en een variabel tarief voor restafval, afhankelijk van het aanbiedvolume;
- de literprijs is voor elke container gelijk. Het variabele tarief varieert recht evenredig met het aantal beschikbare liters van de container/ondergrondse container (140, 240, 50 of 25 liter);
- de tariefopbouw is zodanig dat geen enkel containervolume benadeeld of bevoordeeld wordt;
- voor een 240 liter container of een extra tweede container (ongeacht volume) geldt een toeslag van € 37,32;
- Het uitgangspunt blijft dat een huishouden gemiddeld 6 keer per jaar de restafvalcontainer (140 liter) aanbiedt.

Voorgesteld wordt de tarieven afvalstoffenheffing 2027 als volgt vast te stellen:

Het basistarief afvalstoffenheffing is € 268,68 per perceel per jaar.

Het variabele tarief per aanbieding van een afvalzak bestemd voor huishoudelijk restafval van maximaal 50 liter is € 3,54. Het variabele tarief per aanbieding van een afvalzak bestemd voor huishoudelijk restafval van maximaal 25 liter bedraagt € 1,77. Het variabele tarief per aanbieding van een 140 liter container voor restafval is € 9,90 en het variabele tarief per aanbieding van een 240 liter container voor restafval is € 16,98. De variabele tarieven in 2027 zijn met 3,2% verhoogd.

Het vaste tarief binnen de afvalstoffenheffing stijgt ten opzichte van 2026 met € 24,24. Dit is noodzakelijk om binnen het financieel kader te blijven van het huidige meerjaren perspectief. Onderdeel van het financieel kader is ook dat er een besparing van 2 ton wordt gerealiseerd.

Bijdrage medisch afval 2027

De bijdrageregeling medisch afval beoogt een tegemoetkoming in de extra kosten, vanwege het aanbieden van medisch afval, afkomstig van een inwoner/belanghebbende, aan Circulus. De regeling bestaat uit een procentuele correctie (50%) op het aantal aangeboden ledigingen met een maximum bijdrage van € 136,32.

Parkeren

In het MPP2026 (notanummer 2026-317) is vastgesteld dat de parkeertarieven stijgen met 3,2%. De tarieven van de parkeervergunningen en seizoenkaarten zijn geïndexeerd met dit percentage. De uurtarieven op straat wijzigen gewogen met 3,6%. Daarnaast stijgen de dagtarieven in de zones 4,8,9, en 11 van 6,50 euro per dag naar 8,00 euro per dag. Ook stijgen de tarieven in zone 10 van 1 euro per dag naar 2 euro per dag. Daarmee wordt de verhouding tussen wat men per uur betaald en het dagtarief weer hersteld. Ook voorkomt het uitwijk gedrag van parkeerders uit de binnenstad naar de schilwijken.

2026, huidige uur en dagtarieven per zone

Tarief zone 1&2 is 3,53 euro per uur en 25 euro per dag

Tarief zone 3 is 3,00 euro per uur en 12,50 euro per dag

Tarief zone 4,8,9 en 11 is 1,50 euro per uur en 6,50 euro per dag

Tarief zone 6 is 25 euro per dag

Tarief zone 7 is 20 euro per dag

Tarief zone 10 is 1 euro per dag

Tarief in de parkeergarage is 2,22 euro per uur en 10,00 euro per dag

Voorstel 2027, een gewogen stijging van 3,6%

Tarief zone 1&2 is 3,75 euro per uur en 25 euro per dag

Tarief zone 3 is 3,00 euro per uur en 12,50 euro per dag

Tarief zone 4,8,9 en 11 is 1,58 euro per uur en 8,00 euro per dag

Tarief zone 6 is 25 euro per dag

Tarief zone 7 is 20 euro per dag

Tarief zone 10 is 2 euro per dag

Tarief in de parkeergarage is 2,31 euro per uur en 12,00 euro per dag

De hoogte van de naheffingsaanslag wordt 84,30 euro per jaar. Dit bedrag sluit aan bij het maximum zoals het ministerie heeft vastgesteld.

Financiële consequenties en dekking

De gevolgen van de wijziging van de tarieven zijn verwerkt in de begroting 2027.

Openbaarmaking en communicatie

Bekendmaking vindt plaats in het elektronische Gemeenteblad op Overheid.nl. Belanghebbenden worden over de tarieven en de wijze van belastingheffing en inning geïnformeerd via het Deventer belastingloket of via het parkeerloket.

Aanpak en uitvoering

Na vaststelling en het van kracht worden van de verordeningen en de bijbehorende tarieventabellen gelden deze voor de door van gemeentewege te verrichten diensten.

gemeente Deventer

RAADSVOORSTEL

Onderwerp	: Belastingverordeningen 2027
Portefeuillehouder	: Wethouder Nijboer
Voorstelnummer	: 2026-667
Datum B en W besluit	: 28-09-2026
Team	: Team DOWR Belastingen
Programma	: 01 - Burger en bestuur

Inleiding

De belastingverordeningen 2027 voor leges , lijkbezorgingsrechten, toeristenbelasting, havengelden, marktprecariobelasting, precariobelasting, eenmalig rioolaansluitrecht, riool- en waterzorgheffing, afvalstoffenheffing, bijdrageregeling medisch afval, parkeerbelastingen, parkeerverordening, onroerende zaakbelastingen en roerende zaakbelastingen worden in één verzamelnota aangeboden. Om de heffing en invordering van de genoemde belastingsoorten te continueren is het noodzakelijk om jaarlijks nieuwe verordeningen vast te stellen.

Raadsvoorstel

De volgende belastingverordeningen 2027 vast te stellen:

a. leges
b. lijkbezorgingsrechten (Bathmen, Roeterdsweg, Tjoenerhof)
c. toeristenbelasting
d. havengelden
e. marktprecariobelasting
f. precariobelasting
g. eenmalig rioolaansluitrecht
h. riool- en Waterzorgheffing
i. afvalstoffenheffing (inclusief bijdrageregeling medisch afval)
j. parkeerbelastingen (inclusief parkeerverordening)

k. onroerende zaakbelastingen
l. roerende zaakbelastingen

Kern raadsvoorstel

De belastingverordeningen 2027 voor leges, lijkbezorgingsrechten, toeristenbelasting, havengelden, marktprecariobelasting, precariobelasting, eenmalig rioolaansluitrecht, riool- en waterzorgheffing, afvalstoffenheffing (alsmede de bijdrageregeling medisch afval), parkeerbelastingen (alsmede de parkeerverordening), onroerende zaakbelastingen en roerende zaakbelastingen worden in een verzamelnota aangeboden. Om de heffing en invordering van de genoemde belastingsoorten te continueren is het noodzakelijk om jaarlijks nieuw verordening vast te stellen.

Beoogd resultaat

Door de vaststelling van de belastingverordeningen, tarieventabellen en gebiedsaanduidingen heeft de gemeente een wettelijke basis voor het heffen en innen van belastingen en rechten. Daarnaast bieden de verordeningen duidelijkheid aan inwoners, bedrijven en bezoekers over de geldende belastingen, tarieven en voorwaarden.

Kader

Algemeen: Artikel 216, 219 Gemeentewet; Begrotingsrichtlijnen 2027
Leges: Artikel 229 Gemeentewet; Artikel 156 lid 2 aanhef en onderdeel h Gemeentewet; Omgevingswet ;
Lijkbezorgingsrechten:Artikel 229, eerste lid, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet
Toeristenbelasting: Artikel 224 Gemeentewet
Havengelden: Artikel 216, 219 en 229, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet

Marktprecariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet
Precariobelasting: Artikel 228 Gemeentewet
Eenmalig rioolaansluitrecht: Artikel 229 Gemeentewet
Riool- en Waterzorgheffing: Artikel 216 en 228a Gemeentewet
Afvalstoffenheffing: artikelen 147 lid 1, 216, 219, 229 eerste lid, onderdeel a en b van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer
Parkeerbelastingen: Artikel 149 en 225 van de Gemeentewet en artikel 2 van de Wegenverkeerswet 1994, Parkeerbeleidsplan vastgesteld in januari 2013 en Meerjaren perspectief parkeren (MPP)
Onroerende zaakbelastingen: Artikel 220 tot en met 220h Gemeentewet
Roerende zaakbelastingen: Artikel 221 Gemeentewet

Argumenten ten behoeve van de raad

Algemeen

Het team Belastingen Deventer werkt binnen het samenwerkingsverband DOWR aan de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen, evenals aan de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ). Binnen DOWR zijn de belastingverordeningen van de deelnemende gemeenten zoveel mogelijk op elkaar afgestemd om de uitvoering te stroomlijnen.

De gemeente Deventer houdt altijd de regie over haar eigen beleid, tarieven en uitgangspunten van de verordeningen. De specifieke bijzonderheden per verordening zijn opgenomen in het onderstaande overzicht.

Begrotingsrichtlijn 2027

De te volgen beleidslijn voor de belastingheffing vindt haar basis in de begrotingsrichtlijn 2027. De tarieven voor de belastingen en rechten stijgen als gevolg van de trendmatige aanpassing met 3,21% ten opzichte van 2026.

Kostenonderbouwing algemeen

In de paragraaf lokale heffingen staat een overzicht van de kosten en opbrengsten van de heffingen waarvoor kosten worden doorberekend. Voor de heffingen die ten hoogste kostendekkend mogen zijn, wordt inzichtelijk gemaakt dat de geraamde opbrengsten niet hoger zijn dan de geraamde kosten. Dit gebeurt volgens de regels van het BBV en de daarbij behorende beleidsuitgangspunten voor de tariefstelling.

Argumenten voor het voorstel

1. **Wettelijke verplichting**
   Op grond van artikel 216 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen uitsluitend worden geheven op basis van een door de gemeenteraad vastgestelde belastingverordening. Tijdige vaststelling en publicatie zijn noodzakelijk om vanaf 1 januari rechtmatig te kunnen heffen. De gemeenteraad stelt jaarlijks de belastingverordeningen vast. Alleen dan kan de gemeente vanaf 1 januari belastingen en rechten rechtmatig heffen en invorderen.
2. **Actualisatie wet- en regelgeving**
   De verordeningen zijn gebaseerd op de meest recente VNG-modelverordeningen en zijn waar nodig aangepast aan gewijzigde wet- en regelgeving en jurisprudentie. Hiermee blijven de verordeningen juridisch actueel en worden risico's bij de uitvoering beperkt.
3. **Financiële basis voor gemeentelijke taken**
   De belastingopbrengsten zorgen ervoor dat de gemeente haar taken en voorzieningen

kan financieren.De gemeenteraad kiest welke belastingen de gemeente heft, bepaalt hoe de belastingen worden verdeeld en hoe groot de gewenste opbrengst is. Het geheel aan gemaakte keuzes aan te heffen belastingen en de hoogte daarvan, noemt men ook wel de belastingmix. De gemaakte keuzes komen tot uitdrukking in de paragraaf lokale heffingen.

4. **Duidelijkheid voor inwoners en bedrijven**
   Heldere regels, tarieven en voorwaarden van de belastingverordeningen zorgen voor duidelijkheid voor onze burgers en bedrijven.

Specifieke bijzonderheden per verordening

Leges

De modelverordening van de VNG heeft als basis gediend voor het opstellen van de legesverordening 2027.

I. Kostendekkendheid legesverordening

Op grond van artikel 229 b van de Gemeentewet geldt dat de opbrengsten uit leges op verordening niveau maximaal 100 % kostendekkend mogen zijn. Binnen hoofdstuk 1 is kruissubsidiëring (kruissubsidiëring = verlies op de ene dienst compenseren met een overdekking op een andere dienst) mogelijk tussen de verschillende hoofdstukken. Hetzelfde geldt voor hoofdstuk 2. De EDR (Europese dienstenrichtlijn) maakt slechts kruissubsidiëring mogelijk binnen een cluster van samenhangende vergunningstelsels binnen hoofdstuk 3 van de tarieventabel.

II. Onderzoek kostendekkendheid 2027

Resultaten onderzoek

Voor het verwerken van de verzamelde informatie is gebruikgemaakt van het rekenmodel zoals dat beschikbaar is gesteld door de ministeries VROM / BZK, de VNG en IPO voor de onderbouwing van de kosten van de leges.

Conform de begrotingsrichtlijnen 2027 bedraagt de trendmatige verhoging van de tarieven 3,21%. Met uitzondering van Paragraaf 2.2 artikel 2.5 Bouwactiviteit (bouwtechnische deel) en artikel 2.6 omgevingsplanactiviteit: bouwactiviteit, in stand houden of gebruiken bouwwerk (ruimtelijk deel). Deze percentages blijven gelijk.

Dit heeft de volgende resultaten t.a.v. de kostendekkendheid opgeleverd:

Hoofdstuk 1: 81 %

Hoofdstuk 2: 98 %

Hoofdstuk 3: 27 %

Er vindt geen kruissubsidiëring tussen de verschillende hoofdstukken van de tarieventabel plaats. Verder is er geen kruissubsidiëring tussen de verschillende hoofdstukken van hoofdstuk 3 geconstateerd.

III. Afrondingen

De tarieven zijn waar mogelijk rekenkundig afgerond. Een tarief tot 20 euro is afgerond op € 0,05, een tarief tussen 20 en 100 euro is afgerond op € 0,50 cent en een tarief boven 100 euro wordt afgerond op € 1,00.

IV. Vertaling begrotingsrichtlijnen en wijzigingen in de tarieventabel

Het algemene uitgangspunt vanuit de Begrotingsrichtlijnen 2027 is dat alle tarieven met 3,21 % stijgen ten opzichte van belastingjaar 2026. Er zijn echter uitzonderingen op de algemene regel. Deze uitzonderingen volgen hieronder.

Hoofdstuk 1

Ten aanzien van paragraaf 1.1. Burgerlijke stand

Voor 2027 worden de tarieven voor huwelijken en geregistreerde partnerschappen aangepast. Naast de algemene indexering van 3,21% is een aanvullende tariefverhoging nodig.

Binnen het domein huwelijken en geregistreerde partnerschappen is er sinds 1 juli 2026 sprake van een aanpassing van de werkwijze en een herijking van de dienstverlening.

Uit deze notitie blijkt dat blijkt dat de huidige tarieven niet meer aansluiten bij de werkelijke kosten van de dienstverlening. Ook liggen de tarieven in Deventer lager dan die van vergelijkbare gemeenten in de regio. Daarnaast is vanaf 1 juli 2026 een nieuwe werkwijze ingevoerd met een duidelijkere indeling van kosteloze, eenvoudige en reguliere huwelijken en partnerschappen. De aangepaste legestarieven zijn gebaseerd op de werkuren en daarmee gekoppeld tarief voor de BABS, de backoffice, de bodes en de overige voorzieningen." Deze beleidswijzigingen en de nieuwe werkwijze vragen om een aanvullende herziening van de tarieven voor 2027.

Voorgesteld wordt daarom om de tarieven voor reguliere huwelijken en huwelijken op externe locaties aanvullend te verhogen. Hierbij wordt rekening gehouden met de werkelijke uitvoeringskosten, de kostendekkendheid en de tarieven van omliggende gemeenten.

Met deze aanpassing ontstaat een duidelijke en toekomstbestendige tariefstructuur die beter aansluit bij de kosten van de dienstverlening, de nieuwe werkwijze en de tarieven in de regio. Hierdoor blijft de kwaliteit van de dienstverlening gewaarborgd en behouden inwoners voldoende keuzevrijheid.

Voor meer achtergrondinformatie over de aanleiding, de voorgestelde tariefaanpassingen, de vergelijking met omliggende gemeenten en de gemaakte belangenafweging wordt verwezen naar de bestuurlijke nota 2026 708 'Wijziging legestarieven huwelijken en geregistreerde partnerschappen'.

Ten aanzien van paragraaf 1.2, 1.3, 1.8, 1.7 artikel 1.23 a en paragraaf 1.9 artikel 1.31, van de tarieventabel

In de tarieven voor leges reisdocumenten, rijbewijzen, kadastrale en hypothecaire informatie en de leges op grond van de Wet op de kansspelen is een onderdeel voor een van rijkswege vastgestelde component verwerkt. Deze component wijzigt onafhankelijk van de gemeentelijke lijn, maar is een onderdeel van de tariefstelling. In de tarieventabel zijn de tarieven voor rijksleges reisdocumenten en rijbewijzen opgenomen als 'wettelijk maximum tarief'. Door deze benaming hoeft niet bij elke van rijkswege vastgestelde wijziging van deze tarieven de verordening opnieuw vastgesteld te worden.

Ten aanzien van paragraaf 1.2, artikel 1.14 en 1.15 van de tarieventabel paspoorten en Nederlandse identiteitskaart

Per 1 oktober 2026 heeft de Nederlandse identiteitskaart een eigen wet, met onderliggende regelgeving. Alle paspoort wet- en regelgeving wordt hierop aangepast en voor de Nederlandse Identiteitskaart wordt een nieuwe wet, besluit en regeling vastgesteld. De juiste verwijzing is opgenomen in tariefomschrijving.

Ten aanzien van paragraaf 1.31 artikel 1.31.3 Wet op de kansspelen van de tarieventabel

Voorgesteld wordt het tarief in artikel 1.31.3 van de Wet op de kansspelen te verhogen naar € 45,50. Dit tarief is al langere tijd niet aangepast, terwijl andere leges wel zijn verhoogd. Met deze wijziging wordt het tarief weer in lijn gebracht met vergelijkbare producten en diensten. De financiële gevolgen voor de gemeente zijn nihil.

Ten aanzien van paragraaf 1.33 artikel 7, 8 en 9 Wegenverkeerswetgeving nul-emissiezone

Op 1 juli 2026 is de zienswijzeprocedure gestart voor het ontwerp-verkeersbesluit inzake de invoering van de nul-emissiezone voor stadslogistiek in het centrum van Deventer (notanummer 2026-479)

Naar verwachting wordt, na verwerking van de ingediende zienswijzen, begin 2027 een definitief verkeersbesluit vastgesteld (notanummer 2026-585).

In het kader van deze nul-emissiezone kunnen ondernemers en particulieren met een bestel- of vrachtwagen in bepaalde gevallen een ontheffing aanvragen. Er zijn tarieven voor een langdurige ontheffing en een gemeente specifieke langdurige ontheffing. Het verschil is dat een langdurige ontheffing geldig is in alle Nederlandse nul-emissiezones, terwijl een gemeente specifieke langdurige ontheffing alleen geldt voor de nul-emissiezone van Deventer.

De aanvragen verlopen via een landelijk loket van het RDW, dat in opdracht van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat is ontwikkeld. Voor het aanvragen van een ontheffing worden leges in rekening gebracht. De hoogte van deze leges is landelijk vastgesteld en wordt door het RDW geheven. De ontheffingen kunnen naar verwachting vanaf 1 juli 2027 worden aangevraagd. Vanaf dat moment zijn ook de bijbehorende leges die opgenomen zijn in de tarieventabel in artikel 1.33. 7, 8 en 9 verschuldigd.

Ten aanzien van paragraaf 1.33 artikel 1, 2 en 4 Wegenverkeerswetgeving

Het huidige tarief voor verkeersontheffingen bedraagt € 12,40 en geldt voor alle aanvragen, verlengingen, wijzigingen en vervangingen. Dit tarief is laag in vergelijking met omliggende gemeenten, waar tarieven doorgaans variëren van € 23 tot € 49.

Uit een kostprijsberekening blijkt bovendien dat het huidige tarief slechts een beperkt deel van de uitvoeringskosten dekt. De geraamde uitvoeringskosten voor een nieuwe jaarontheffing bedragen circa € 61 per aanvraag. Voor een tijdelijke ontheffing of verlenging bedragen deze circa € 27 per aanvraag.

Het huidige tarief houdt daarnaast geen rekening met verschillen in de benodigde werkzaamheden. De behandeling van een nieuwe aanvraag vraagt bijvoorbeeld meer tijd dan een verlenging, wijziging of vervanging.

Daarom wordt voorgesteld de tarieven te actualiseren en te differentiëren naar het type aanvraag. Hiermee sluiten de tarieven beter aan bij de uitvoeringskosten en de benodigde werkzaamheden en ontstaat een beter onderbouwde tariefstructuur.

Hoofdstuk 2

Tarievenopbouw

De kosten voor afzonderlijke beoordelingen en toetsen zijn verwerkt in de basistarieven van de verschillende activiteiten. Daarom is de door de VNG voorgestelde modulaire opbouw van de legestarieven alleen overgenomen voor zover deze aansluit bij de huidige werkwijze en tariefstructuur van de gemeente. Waar nodig zijn aanpassingen gedaan om beter aan te sluiten bij de verschillende activiteiten. Hierdoor worden voor onderdelen zoals de welstandstoets of de beoordeling van aanvullende gegevens nog steeds vrijwel geen afzonderlijke leges in rekening gebracht.

De opbouw van de legestarieven is beleidsneutraal ingevuld. De legesinkomsten van hoofdstuk 2 van de tarieventabel zijn van oudsher sterk afhankelijk van de opbrengsten uit bouwactiviteiten. Binnen dit hoofdstuk worden de hogere opbrengsten uit bouwleges gebruikt om de lagere kostendekkendheid van andere activiteiten op te vangen. De voorgestelde tarieventabel verandert deze systematiek niet. Voor bouwactiviteiten wordt een gemiddelde kostendekkendheid van ongeveer 118% verwacht.

De geraamde legesinkomsten voor 2027 zijn gebaseerd op een inschatting van de bouwactiviteiten op woningbouwlocaties en bedrijventerreinen. Daarnaast is gekeken naar de aantallen vergunningaanvragen en de gemiddelde bouwsommen van voorgaande jaren.

Kostenonderbouwing

Bij de uitwegactiviteit lijkt de kostendekkendheid relatief hoog. Dit komt doordat een deel van de administratieve kosten wordt toegerekend aan de bouwactiviteiten. De overige activiteiten hebben een kostendekkendheid die varieert van 18% tot 47%. Voor monumentenactiviteiten ligt dit percentage onder de 5%. De gemeente kiest er bewust voor om de leges voor monumentenactiviteiten laag te houden, zodat initiatiefnemers niet extra worden belast. Deze activiteiten worden bovendien vaak gecombineerd met een bouwactiviteit.

Per saldo wordt voor hoofdstuk 2, dienstverlening en besluiten in het kader van de Omgevingswet, een kostendekkendheid van circa 98% verwacht.

Begrotingsopgave leges

Het onderzoek naar de kostentoerekening en begrotingsopgave binnen de leges loopt nog. Op basis van de huidige inzichten verwachten we vanaf 2027 € 150.000 van de begrote opgave van € 300.000 te kunnen realiseren. Hiervoor wordt in de eerste helft van 2027 een voorstel tot wijziging van de legesverordening aan de raad voorgelegd. De uiteindelijke besluitvorming ligt bij de raad.

Monitoring

De inkomsten en uitgaven van de bouwleges voor 2027 zijn met onzekerheden omgeven. De opbrengsten zijn onder andere afhankelijk van de voortgang van woningbouw- en bedrijfsontwikkelingen en van het aantal buitenplanse omgevingsplanactiviteiten. Daarnaast kunnen factoren zoals stikstofproblematiek, waterkwaliteit, leveringsproblemen van bouwmaterialen en netcongestie invloed hebben op het aantal vergunningaanvragen en de bouwproductie.

De gemeente volgt deze ontwikkelingen via de werkgroep bouwleges. Daarbij wordt gedurende 2027 gemonitord of de inkomsten en uitgaven zich ontwikkelen zoals opgenomen in de begroting. Dit gebeurt binnen de reguliere planning- en controlcyclus van de gemeente. Indien nodig worden tijdig maatregelen genomen om bij te sturen.

Leges activiteit bouw

Op basis van de woningambitie en het aantal bouwaanvragen van 2024, 2025, 2026 is besloten om de tarieven alleen te indexeren met 3,21 % conform de begrotingsrichtlijnen. De Wet Kwaliteitsborging is per 1 januari 2027 nog steeds alleen op bouwwerken in gevolgklasse 1 van toepassing. Het verbouwen van bouwwerken zou per 1 januari 2025 ook onderdeel uitmaken van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen (Wkb) dit is nogmaals uitgesteld.

Ten aanzien van paragraaf 2.13, artikel 2.38

Voorgesteld wordt aan de regeling voor het vooroverleg een bepaling toe te voegen die regelt dat geen terugbetaling plaatsvindt wanneer de leges voor het vooroverleg hoger zijn dan de uiteindelijk verschuldigde leges voor de omgevingsvergunning. In de praktijk komt het incidenteel voor dat de leges voor de omgevingsvergunning lager uitvallen dan de kosten van het vooroverleg, waardoor een deel van de betaalde leges moet worden terugbetaald. Dit leidt tot extra administratieve handelingen. Met deze wijziging wordt meer duidelijkheid geboden en worden onnodige uitvoeringskosten voorkomen. De financiële impact is beperkt en wordt geschat op circa € 0 tot € 100 per jaar.

Ten aanzien van paragraaf 2.5 artikel 2.13.1

Voorgesteld wordt een nieuw artikel op te nemen in titel 2 van de legesverordening voor aanvragen van een omgevingsplanactiviteit voor het toepassen van gewasbescherming. Op dit moment zijn aan deze aanvragen wel werkzaamheden van de gemeente verbonden, maar ontbreekt een specifieke grondslag om hiervoor leges in rekening te brengen. Het bestaande tarief in artikel 2.22 sluit onvoldoende aan bij de omvang van de werkzaamheden en de daarmee gemoeide kosten. Daarom wordt voorgesteld voor deze activiteit een afzonderlijk tarief vast te stellen, gebaseerd op het tarief voor een kleine buitenplanse omgevingsplanactiviteit (BOPA). De financiële gevolgen zijn op dit

moment nog niet goed in te schatten, maar de verwachting is dat de impact op de gemeentelijke begroting nihil zal zijn.

Hoofdstuk 3

Ten aanzien van paragraaf 3.4 artikel 3.18.a ontheffing straatartiesten en overige vertoningen op openbare plaatsen

Voorgesteld wordt een nieuw artikel 3.18.a op te nemen in de tarieventabel voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor een ontheffing voor straatartiesten en overige vertoningen op openbare plaatsen als bedoeld in artikel 2:9 van de Algemene Plaatselijke Verordening Deventer.

Het voorgestelde tarief bedraagt € 63,50 en wordt jaarlijks geïndexeerd.

Momenteel wordt voor deze aanvragen gebruikgemaakt van een restcategorie. Dit sluit onvoldoende aan bij de aard en omvang van de werkzaamheden die met de behandeling van deze aanvragen zijn gemoeid. Met het opnemen van een afzonderlijk tarief ontstaat een transparantere en beter onderbouwde tarievenstructuur.

De financiële gevolgen zijn beperkt. Naar verwachting gaat het om circa tien aanvragen per jaar, wat ten opzichte van de huidige situatie leidt tot een meeropbrengst van ongeveer € 200 per jaar.

Ten aanzien van paragraaf 3.5 artikel 3.19.a

Voorgesteld wordt een nieuw artikel 3.19a op te nemen in de tarieventabel voor meelopers (dagplaatsen) op de jaarmarkt.

Voor meelopers die zich niet vooraf hebben ingeschreven voor een standplaatsvergunning wordt een tarief vastgesteld van 50% van het legestarief dat geldt voor de standplaatsvergunningen zoals opgenomen in artikel 3.19.

Op dit moment zijn voor deze categorie geen leges verschuldigd. Dit leidt tot een ongelijk speelveld ten opzichte van standplaatshouders die zich wel tijdig aanmelden en daarvoor leges betalen. Het voorgestelde tarief zorgt voor een evenwichtigere verdeling van de kosten. Omdat meelopers geen zekerheid hebben over de beschikbaarheid van een standplaats en dit risico accepteren, wordt gekozen voor een tarief dat de helft bedraagt van het reguliere legestarief.

De financiële gevolgen zijn beperkt, naar verwachting leidt deze wijziging tot een extra opbrengst van circa € 400 per jaar.

Ten aanzien van paragraaf 3.1 artikel 3.10 verkrijgen of verlengen gedoogverklaring/ exploitatie coffeeshop

Voorgesteld wordt het legestarief voor een eerste aanvraag van een exploitatievergunning voor een coffeeshop te verhogen met circa € 1.300. Voor verlengingen van bestaande vergunningen blijft het huidige tarief gehandhaafd.

De reden voor deze differentiatie is dat op een eerste aanvraag een aanzienlijk uitgebreidere procedure van toepassing is dan op een verlenging. Bij nieuwe aanvragen wordt een ontwerpbesluit ter inzage gelegd en kunnen belanghebbenden zienswijzen indienen. Deze zienswijzen moeten zorgvuldig worden beoordeeld en betrokken bij de uiteindelijke besluitvorming. Dit brengt extra werkzaamheden en hogere behandelkosten met zich mee.

Door het tarief voor eerste aanvragen te verhogen, ontstaat een betere aansluiting tussen de kosten van de dienstverlening en de hiervoor verschuldigde leges, terwijl voor verlengingen, waarvoor minder werkzaamheden nodig zijn, het bestaande tarief in stand blijft.

Onroerendezaakbelastingen

De opbrengst stijgt trendmatig met 3%. Op basis van de jaarlijkse herwaardering en de gewenste opbrengststijging worden de tarieven voor de onroerende- en roerende zaakbelasting jaarlijks berekend. Per september 2026 zijn de conceptwaarden van de herwaardering gebruikt om de tarieven te berekenen voor het heffen van de onroerende- en roerende zaakbelasting in 2027. Het belastingbedrag wordt berekend door de WOZ-waarde te vermenigvuldigen met het OZB-tarief. Dit tarief is volgens de wet een promillage van de waarde. Op het moment van ramen was de waardering voor ca. 70% gereed.

De gemiddelde waardestijging van woningen tussen 1 januari 2025 en 2026 (waarde peildatum) is ca 7%. De gemiddelde stijging van de niet woningen is ca 3,5%.

Alle onroerende zaken worden jaarlijks gewaardeerd. Dit heeft gevolgen voor de jaarlijkse OZB-tariefberekeningen. Ook bij het gelijk blijven van de gewenste opbrengst zal het tarief wijzigen. Dit omdat het vastgoed in de gemeente een waardeontwikkeling kent.

I Algemeen

De Gemeentewet onderscheidt twee belastingen:

Een eigenarenbelasting; zowel van woningen als niet-woningen geheven.

Een gebruikersbelasting; alleen geheven over niet-woningen.

Hieruit volgen drie tarieven. Voor de vaststelling van de tarieven zijn alle objecten meegenomen die op 1 januari 2026 in de belastingadministratie waren opgenomen.

II Tariefberekening en tariefbepalende elementen

De geraamde OZB opbrengst voor het jaar 2027 bedraagt € 36.919.577,-

De totale raming van de per ingangsdatum 1 januari 2027 vastgestelde waarden van de objecten in de gemeente 23.919.759.085 (woningen € 21.251.896.085 en niet woningen € 2.667.863.000. Hierbij moet worden aangetekend dat de hertaxatie nog niet geheel is afgerond, een deel van de waarden is gebaseerd op schattingen. Verder is er is rekening gehouden met de objecten die vrijgesteld zijn van heffing. Daarnaast kent de gemeente Deventer een drietal nieuwe scholen. Deze worden samen met de nieuwbouw van woningen opgenomen in het areaal. De getaxeerde waarde van de objecten wordt afgerond op duizendtallen. De belastingaanslagen worden rekenkundig op twee decimalen afgerond. Voor verminderingen (bezwaar) is een taxatiewaarde geraamd van € 120.000,-.

Voor de leegstand van de niet-woningen is een taxatiewaarde geraamd van € 125.000,-.

Rekening houdend met vorenstaande factoren kunnen de volgende tarieven als percentage van de heffingsmaatstaf worden berekend:

A: voor de gebruikersbelasting

- voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,2606%;

B: voor de eigenarenbelasting

- voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,0978%;

- voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,3701%

Lijkbezorgingsrechten

De gemeente Deventer beheert vier gemeentelijke begraafplaatsen in Diepenveen en Bathmen. Na de actualisatie van de beheersverordening in 2025 wordt nu ook de verordening lijkbezorgingsrechten vernieuwd. Uit financieel onderzoek blijkt dat de huidige tarieven slechts ongeveer 32% van de kosten

dekken. Daarnaast behoren de tarieven voor begraven en urn voorzieningen tot de laagste in de regio blijkt uit benchmark. De tarieven worden nu aangepast.

Met de voorgestelde tariefaanpassingen wordt toegewerkt naar een kostendekkingsgraad van ongeveer 41%, terwijl de tarieven ook na verhoging aansluiten bij het regionale niveau. De invoering vindt gefaseerd plaats over twee jaar, zodat inwoners en uitvaartondernemers zich geleidelijk kunnen aanpassen. De nieuwe verordening zorgt daarnaast voor een eenvoudiger en transparanter tarievenstelsel. In het verleden werden veel producten opgenomen die niet werden afgenomen.

Voor vergelijkbare werkzaamheden gaan zoveel mogelijk gelijke tarieven gelden. Verschillen in de grafrechten blijven bestaan, omdat de kwaliteit en uitstraling van de begraafplaatsen onderling verschillen.

De gemeentelijke begraafplaatsen hebben naast een gebruiksfunctie ook een belangrijke maatschappelijke, cultuurhistorische en landschappelijke waarde. Daarom wordt niet gestreefd naar volledige kostendekkendheid. Met de voorliggende voorstellen wordt een evenwicht bereikt tussen betaalbare tarieven voor inwoners en een financieel duurzame exploitatie van de gemeentelijke begraafplaatsen.

Toeristenbelasting

Jaarlijks worden alle aanbieders van overnachtingslocaties uitgenodigd tot het doen van de aangifte toeristenbelasting. De heffing wordt opgelegd na afloop van het lopende belasting jaar. De toeristenbelasting 2027 is dan de opbrengst van de overnachtingen uit 2026. Begin 2027 worden de aangiften door de ondernemers verantwoord. Op basis van het daadwerkelijk aantal overnachtingen 2026 wordt de toeristenbelasting opgelegd. De aanslag wordt ook verzonden aan aanbieders van B&B en Airbnb.

Voor 2027 wordt een tariefstijging doorgevoerd om de tarieven meer in overeenstemming te brengen met het landelijk gemiddelde niveau. Deventer kent momenteel een relatief laag tarief. Het college vindt het redelijk dat bezoekers mede bijdragen aan de kosten van voorzieningen en investeringen die bijdragen aan de aantrekkelijkheid, leefbaarheid en bereikbaarheid van Deventer. De tarieven komen dan uit op: hotels: € 2,45, campings € 0,70 en overige accommodaties € 1,55. Per persoon per nacht.

Havengelden

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Marktprecariobelasting

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Precariobelasting

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Eenmalig riool aansluitrecht

De tarieven zijn geïndexeerd met 3,21% ten opzichte van 2026. Verder geen bijzonderheden.

Riool- en Waterzorgheffing

De hoofdlijnen van de kostenontwikkeling zijn beschreven in het Gemeentelijk rioleringsprogramma 2022-2026 (GRP) zoals dat in januari 2022 door uw raad is vastgesteld.

De volgende zaken werken door in de tariefstelling voor 2027:

- Bij vaststelling van het GRP is besloten om vooralsnog geen middelen te reserveren voor de theoretische vervangingsgolf die over 30 tot 40 jaar op lijkt te gaan treden. Het GRP wordt

eerst in 2027 geactualiseerd. Dan wordt deze keuze heroverwogen. De eventuele nieuwe keuze werkt dus door vanaf begrotingsjaar 2028.

- De indexering op de kosten is toegepast zoals aangegeven in de begrotingsrichtlijnen (2,7% op kosten derden en 3,71% op loonkosten). Dit levert een toename van de kosten op van € 178.000.
- De investeringen in rioolvervanging en klimaatadaptatiemaatregelen, zoals opgenomen in het MJOP 2026, leiden tot een toename van de kapitaallasten van € 139.000.
- Het aantal huishoudens dat wordt aangeslagen is met 922 toegenomen.
- Het areaalaccres is, op dezelfde basis als binnen programma Leefomgeving gebruikelijk, gecalculeerd op € 140.000. Gezien de groei van het areaal wordt in 2027 een deel van dit bedrag ingezet voor aanvullende personele capaciteit (0.8 fte). Ook dat is in lijn met de systematiek voor areaalaccres.
- De subsidieregeling voor afkoppelen van particulier dakoppervlakte wordt via de exploitatie van riolering en waterhuishouding gedekt. Hiervoor is dekking aanwezig van € 50.000 per jaar. Vooralsnog wordt dit bedrag op begrotingsbasis gehandhaafd. Mocht er meer beroep op deze regeling worden gedaan waardoor een jaarrekeningtekort ontstaat dan kan dat tekort worden gedekt door te beschikken over de reserve riolering.

De raad heeft per amendement aangegeven dat de heffingsgrondslag dient te worden gemoderniseerd. Medio 2026 is met de raad over een voorstel gesproken. De meerderheid van de raad ondersteunde de richting van dit voorstel maar achtte het voorstel nog niet rijp voor besluitvorming. Met de raad is afgesproken dat een voorstel hiertoe in 2027 (opnieuw) wordt behandeld als opmaat voor de heffingsgrondslag voor de riool- en waterzorgheffing 2028.

Toelichting rioolheffing 2027 en begrotingsramingen
Om het basistarief te kunnen bepalen is een aantal elementen van belang. Uitgangspunt is de kosten in de primaire begroting. Hierop dienen die elementen in mindering te worden gebracht die niet (deels) via

het basistarief worden gegenereerd. Zie daarvoor de toelichting hieronder.

Geraamde kosten in de begroting 2025 (incl. bovenstaande mutaties)	€ 9.719.000
Overhead (geïndexeerd)	€ 623.000
BTW kosten	€ 558.000
Te dekken kosten	€ 10.900.000

Ter bepaling van het bedrag dat via het basistarief dient te worden gegenereerd worden de volgende kostenelementen in mindering gebracht:

Nieuwe rioolaansluitingen	- € 107.000
Tariefdifferentiatie	- € 225.000
Kwijtscheldingen	- € 550.000
Te dekken kosten via het basistarief rioolheffing	€ 10.018.000

Het geraamde aantal te belasten aansluitingen, gecorrigeerd voor wat betreft tarievendifferentiatie, ontheffingen en kwijtscheldingen bedraagt 47.411. Dat is een toename van 922 aansluitingen ten opzichte van 2026. Om de kosten te kunnen dekken is een basistarief van € 211,30 noodzakelijk.

De specificatie van de totale opbrengsten is dan:

a. Basistarief rioolheffing	€ 10.018.000
b. Opbrengsten tarievendifferentiatie	€ 225.000
c. Opbrengsten nieuwe rioolaansluitingen	€ 107.000
d. Kwijtscheldingen	€ 550.000
Totaal	€10.350.000

In verband met de technische eis dat het tarief deelbaar dient te zijn door 12 wordt voorgesteld het tarief vast te stellen op € 211,32. Het tarief stijgt daarmee met € 4,32 ten opzichte van 2026. Dat is een stijging van 3,2 %.

Afvalstoffenheffing

De afvalstoffenheffing is een bestemmingsheffing en valt voor de lokale heffingen onder de belastingen. De afvalstoffenheffing mag maximaal kostendekkend zijn. De afvalstoffenheffing is verschuldigd voor het gebruik van een perceel waar de gemeente een inzamelplicht heeft voor de huishoudelijke afvalstoffen.

De inwoners van Deventer zetten verder in op het recyclen van grondstoffen met behulp van de aanwezige voorzieningen.

Ook in 2027 blijven de oorspronkelijke beleidsuitgangspunten van Diftar onverkort van toepassing:

- er geldt een 0-tarief voor GFT, PMD, Papier, Glas;
- de tarieven zijn maximaal 100% kostendekkend;
- er geldt een vast tarief per huishouden en een variabel tarief voor restafval, afhankelijk van het aanbiedvolume;
- de literprijs is voor elke container gelijk. Het variabele tarief varieert recht evenredig met het aantal beschikbare liters van de container/ondergrondse container (140, 240, 50 of 25 liter);
- de tariefopbouw is zodanig dat geen enkel containervolume benadeeld of bevoordeeld wordt;
- voor een 240 liter container of een extra tweede container (ongeacht volume) geldt een toeslag van € 37,32;
- Het uitgangspunt blijft dat een huishouden gemiddeld 6 keer per jaar de restafvalcontainer (140 liter) aanbiedt.

Voorgesteld wordt de tarieven afvalstoffenheffing 2027 als volgt vast te stellen:

Het basistarief afvalstoffenheffing is € 268,68 per perceel per jaar.

Het variabele tarief per aanbieding van een afvalzak bestemd voor huishoudelijk restafval van maximaal 50 liter is € 3,54. Het variabele tarief per aanbieding van een afvalzak bestemd voor huishoudelijk restafval van maximaal 25 liter bedraagt € 1,77. Het variabele tarief per aanbieding van een 140 liter container voor restafval is € 9,90 en het variabele tarief per aanbieding van een 240 liter container voor restafval is € 16,98. De variabele tarieven in 2027 zijn met 3,2% verhoogd.

Het vaste tarief binnen de afvalstoffenheffing stijgt ten opzichte van 2026 met € 24,24. Dit is noodzakelijk om binnen het financieel kader te blijven van het huidige meerjaren perspectief. Onderdeel van het financieel kader is ook dat er een besparing van 2 ton wordt gerealiseerd.

Bijdrage medisch afval 2027

De bijdrageregeling medisch afval beoogt een tegemoetkoming in de extra kosten, vanwege het aanbieden van medisch afval, afkomstig van een inwoner/belanghebbende, aan Circulus. De regeling bestaat uit een procentuele correctie (50%) op het aantal aangeboden ledigingen met een maximum bijdrage van € 136,32.

Parkeren

In het MPP2026 (notanummer 2026-317) is vastgesteld dat de parkeertarieven stijgen met 3,2%. De tarieven van de parkeervergunningen en seizoenkaarten zijn geïndexeerd met dit percentage. De uurtarieven op straat wijzigen gewogen met 3,6%. Daarnaast stijgen de dagtarieven in de zones 4,8,9, en 11 van 6,50 euro per dag naar 8,00 euro per dag. Ook stijgen de tarieven in zone 10 van 1 euro per dag naar 2 euro per dag. Daarmee wordt de verhouding tussen wat men per uur betaald en het dagtarief weer hersteld. Ook voorkomt het uitwijk gedrag van parkeerders uit de binnenstad naar de schilwijken.

2026, huidige uur en dagtarieven per zone

Tarief zone 1&2 is 3,53 euro per uur en 25 euro per dag

Tarief zone 3 is 3,00 euro per uur en 12,50 euro per dag

Tarief zone 4,8,9 en 11 is 1,50 euro per uur en 6,50 euro per dag

Tarief zone 6 is 25 euro per dag

Tarief zone 7 is 20 euro per dag

Tarief zone 10 is 1 euro per dag

Tarief in de parkeergarage is 2,22 euro per uur en 10,00 euro per dag

Voorstel 2027, een gewogen stijging van 3,6%

Tarief zone 1&2 is 3,75 euro per uur en 25 euro per dag

Tarief zone 3 is 3,00 euro per uur en 12,50 euro per dag

Tarief zone 4,8,9 en 11 is 1,58 euro per uur en 8,00 euro per dag

Tarief zone 6 is 25 euro per dag

Tarief zone 7 is 20 euro per dag

Tarief zone 10 is 2 euro per dag

Tarief in de parkeergarage is 2,31 euro per uur en 12,00 euro per dag

De hoogte van de naheffingsaanslag wordt 84,30 euro per jaar. Dit bedrag sluit aan bij het maximum zoals het ministerie heeft vastgesteld.

Betrokken partijen en participatie

Intern heeft collegiale afstemming plaatsgevonden met Afdeling Publieke en Interne Dienstverlening, team Publiekscontacten Frontoffice en Backoffice, team Financiën en DOWR Inkoop. Afdeling Leefomgeving Vergunningen en Toezicht team Vergunningen Omgevingswet en team vergunningen APV, horeca, Evenementen. Afdeling Projecten, team Projectmanagement Wonen en Gebiedsontwikkeling. Afdeling Realisatie, Beheer en Leefbaarheid, team Leefbaarheid en Programmering. Draagvlak is aanwezig.

Financiële consequenties

De gevolgen van de wijziging van de tarieven zijn verwerkt in de begroting 2027.

Betrokkenheid raad

Na vaststelling en het van kracht worden van de verordeningen en de bijbehorende tarieventabellen gelden deze voor de door van gemeentewege te verrichten diensten.

Bekendmaking vindt plaats in het elektronische Gemeenteblad op Overheid.nl. Belanghebbenden worden over de tarieven en de wijze van belastingheffing en inning geïnformeerd via het Deventer belastingloket of via het parkeerloket.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer,

gemeente Deventer

de secretaris, J.P. Wassens - de burgemeester, R.C. König

ONTWERP-RAADSBESLUIT

Onderwerp	:	Belastingverordeningen 2027
Voorstelnummer	:	2026-667
Datum raadstafel	:	
Datum raadsvergadering	:	

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 28-09-2026, nummer 2026-667.

BESLUIT

De volgende belastingverordeningen 2027 vast te stellen:

a. leges
b. lijkbezorgingsrechten (Bathmen, Roeterdsweg, Tjoenerhof)
c. toeristenbelasting
d. havengelden
e. marktprecariobelasting
f. precariobelasting
g. eenmalig rioolaansluitrecht
h. riool- en Waterzorgheffing
i. afvalstoffenheffing (inclusief bijdrageregeling medisch afval)
j. parkeerbelastingen (inclusief parkeerverordening)

k. onroerende zaakbelastingen
l. roerende zaakbelastingen

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van

De raad voornoemd,
de Griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

gemeente Deventer

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening toeristenbelasting 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d.29 september 2026, 2026 -667;

gelet op artikel 224 van de Gemeentewet;
besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van toeristenbelasting Deventer 2027
(Verordening toeristenbelasting Deventer 2027)

Artikel 1 Definities
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a. hotel: een bedrijfsmatig geëxploiteerde accommodatie, niet zijnde een woning, met slaapplaatsen voor logiesverstrekking in overwegend, doch niet uitsluitend, een- en tweepersoonskamers tegen betaalde boeking per nacht of nachten, en waaronder mede worden begrepen pensions, hostels en appartementen met hoteldienstverlening;
b. mobiele kampeeronderkomens: een bedrijfsmatig geëxploiteerde accommodatie, niet zijnde een woning, waarin beroepsmatig, volgtijdelijk tegen vergoeding verblijf wordt mogelijk gemaakt en waar iemand tegen betaling kan overnachten in mobiele kampeeronderkomens. Zoals: tenten, vouwwagens, kampeerauto's, toercaravans, caravans, boten in jachthaven en soortgelijke onderkomens dan wel soortgelijke voertuigen;

Artikel 2: Belastbaar feit
Onder de naam 'toeristenbelasting' wordt een directe belasting geheven voor het houden van verblijf met overnachting binnen de gemeente tegen een vergoeding in welke vorm dan ook door personen die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen zijn ingeschreven.

Artikel 3 Belastingplicht

1. Belastingplichtig is degene die gelegenheid biedt tot verblijf als bedoeld in artikel 2.
2. De belastingplichtige is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene die verblijf houdt als bedoeld in artikel 2.
3. Als er geen persoon is aan te wijzen die gelegenheid biedt tot verblijf, is degene belastingplichtig die verblijf houdt als bedoeld in artikel 2.

Artikel 4 Vrijstellingen
De belasting wordt niet geheven voor het verblijf:

1. van degene die verblijft in een toegelaten instelling als bedoeld in artikel 4 van de Wet toetreding zorgaanbieders;
2. van een vreemdeling als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, die rechtmatig in Nederland verblijft in de zin van artikel 8, letters c, d, f, g, h, van voornoemde wet, en voor zover deze persoon verblijf houdt als bedoeld in artikel 1 van de Verordening, onder verantwoordelijkheid van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers.

Artikel 5 Maatstaf van heffing
De belasting wordt geheven naar het aantal overnachtingen in het belastingjaar.

Artikel 6 Belastingtarief

1. Het tarief bedraagt per persoon per overnachting. € 1,55
2. In afwijking van het eerste lid bedraagt het tarief per persoon per overnachting
   a. in een hotel: € 2,45
   b. in een mobiele kampeeronderkomen: € 0,70

Artikel 7 Belastingjaar
Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 8 Wijze van heffing
De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 9 Termijnen van betaling
1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 10 Aanmeldingsplicht
1. De belastingplichtige als bedoeld in artikel 3, eerste lid, dient voordat hij voor de eerste maal na inwerkingtreding van deze verordening gelegenheid biedt tot verblijf als bedoeld in artikel 2, hiervan een schriftelijke melding te maken bij de in artikel 231, tweede lid, onderdelen b en d, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar.
2. De verplichting in het voorgaande lid geldt niet voor de belastingplichtige die in het belastingjaar voorafgaand aan het huidige belastingjaar reeds in de heffing van de toeristenbelasting betrokken is.

Artikel 11 Registratieplicht
1. De belastingplichtige als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is gehouden de verblijf houdende personen als bedoeld in artikel 2 te registreren in een daarvoor bestemd en door de gemeente beschikbaar gesteld papieren of digitaal nacht(verblijf)register.
2. De verplichting in het voorgaande lid geldt niet indien de belastingplichtige een eigen registratie voert waarmee het verblijf van de verblijfhoudende personen als bedoeld in artikel 2 kan worden vastgesteld, zulks ter beoordeling aan de in artikel 231, tweede lid, onderdelen b en d, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar.

Artikel 12 Kwijtschelding
Bij de invordering van toeristenbelasting wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 13 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel
1. De Verordening toeristenbelasting 2026, vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 12 november 2025, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing. Zij blijft van toepassing op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening toeristenbelasting Deventer 2027.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026.

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

/1

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening roerende zaakbelastingen 2027
Voorstelnummer	2026-667 Belastingverordeningen 2027
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering d.d.	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september, nummer 2026-667;

Gelet op de artikel 221 van de Gemeentewet;

BESLUIT
vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van belastingen op roerende woon – en bedrijfsruimten 2027.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
a ruimte: een roerende woon- of bedrijfsruimte, welke duurzaam aan een plaats gebonden is en dient tot permanente bewoning of permanent gebruik;
b woonruimte: een ruimte waarvan de vastgestelde waarde in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van de ruimte die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden;
c bedrijfsruimte: een ruimte die niet kan worden aangemerkt als woonruimte.

Artikel 2 Belastingplicht

1. Onder de naam 'belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten' worden ter zake van binnen de gemeente gelegen ruimten twee directe belastingen geheven:
a. een gebruikersbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een bedrijfsruimte, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
b. een eigenarenbelasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een ruimte het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.

2. Bij de gebruikersbelasting wordt:

a. gebruik door degene aan wie een deel van een bedrijfsruimte in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven;
b. het ter beschikking stellen van een bedrijfsruimte voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die ruimte ter beschikking heeft gesteld.

3. Degene die een in het vorige lid bedoelde bedrijfsruimte in gebruik heeft gegeven of ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die ruimte of deel daarvan in gebruik is gegeven of ter beschikking is gesteld.

Artikel 3 Belastingobject
1.Voorwerp van de belasting is een woon- of bedrijfsruimte.
2.Als één ruimte wordt aangemerkt:
a een binnen de gemeente gelegen ruimte;
b een gedeelte van een in onderdeel a bedoelde ruimte dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;

c een samenstel van twee of meer in onderdeel a bedoelde ruimten of in onderdeel b bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde persoon in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren;
d het binnen de gemeente gelegen deel van een in onderdeel a bedoelde ruimte, van een in onderdeel b bedoeld gedeelte daarvan of van een in onderdeel c bedoeld samenstel.

Artikel 4 Maatstaf van heffing
1 De heffingsmaatstaf is de waarde die aan de ruimte dient te worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de ruimte in de staat waarin deze zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.
2 In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een bedrijfsruimte, met uitzondering van ruimten die zijn ingeschreven in een van de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers van beschermde monumenten, bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan die ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:
a de aard en de bestemming van de ruimte;
b de sedert de stichting van de ruimte opgetreden technische en functionele veroudering waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.
3 In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een ruimte in aanbouw bepaald op de vervangingswaarde, bedoeld in het tweede lid. Onder een ruimte in aanbouw wordt verstaan een roerende zaak of gedeelte daarvan:

a. waarvoor een omgevingsvergunning is vereist voor een omgevingsplanactiviteit als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet bestaande uit een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder a, van die wet of
b. waarvoor geldt dat het op grond van artikel 4.3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet verboden is het in gebruik te nemen zonder voorafgaande melding,
en dat doordat het in aanbouw is nog niet geschikt is voor gebruik overeenkomstig de beoogde bestemming.

4 In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een woonruimte die deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de in artikel 1, derde lid, onderdeel b, van die wet bedoelde voorwaarden bepaald met inachtneming van een vooronderstelde verplichting om het landgoed gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan volgens de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is. Ruimten die dienstbaar zijn aan de woonruimte worden geacht deel uit te maken van die woonruimte.
5 Met betrekking tot een ruimte als bedoeld in artikel 3, aanhef en onderdeel d, wordt de waarde gesteld op een evenredig deel van de waarde die dient te worden toegekend aan de gehele ruimte.

Artikel 5 Vrijstellingen
1 In afwijking in zoverre van artikel 4 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, de waarde van:
a. glasopstanden die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit cultuurgrond die bedrijfsmatig wordt geëxploiteerd ten behoeve van de land- of bosbouw. Onder cultuurgrond wordt mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;
b. ruimten die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;

c. ruimten ten behoeve van waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;
d. ruimten die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning;
e. werktuigen die van een ruimte kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als ruimten zijn aan te merken;
f. bedrijfsruimten voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige bedrijfsruimten die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;
g. ruimten voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt ten behoeve van begraafplaatsen, een en ander met uitzondering van delen van zodanige ruimten die dienen als woning.

2 De vrijstelling met betrekking tot de in het eerste lid, onderdeel f, bedoelde bedrijfsruimte geldt niet voor de eigenarenbelasting voor zover de gemeente van die ruimten niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

3 In afwijking in zoverre van artikel 4 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de bedrijfsruimte die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 6 Waardepeildatum
1. De heffingsmaatstaf wordt bepaald naar de waarde die de ruimte op de waardepeildatum heeft naar de staat waarin de ruimte op die datum verkeert.
2. De waardepeildatum ligt één jaar voor het begin van het kalenderjaar waarvoor de waarde wordt bepaald.
3. Indien een ruimte in het kalenderjaar voorafgaande aan het begin van het kalenderjaar waarvoor de waarde wordt bepaald:
a. opgaat in een andere ruimte dan wel in meer ruimten, of
b. wijzigt als gevolg van hetzij bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging, hetzij verandering van bestemming, of
c .een verandering in waarde ondergaat als gevolg van een andere, specifiek voor de ruimte geldende, bijzondere omstandigheid, wordt, in afwijking van het eerste lid, de waarde bepaald naar de staat van die ruimte bij het begin van het kalenderjaar.

Artikel 7 Belastingtarieven
Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf.
Het percentage bedraagt voor:
a. de eigenarenbelasting
1 voor roerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,0978%;
2 voor roerende zaken die ***niet*** in hoofdzaak tot woning dienen 0,3701%;
b. de gebruikersbelasting 0,2606%;

Artikel 8 Wijze van heffing
De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 9 Termijnen van betaling
1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.
2a. In afwijking van het eerste lid geldt, voor een automatische betalingsincasso, mogelijk bij een aanslagbedrag vanaf € 30 tot € 5000, het volgende. Het aantal termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er nog

maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.

2b. In afwijking van het eerste lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30 en meer dan € 5000, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders
Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten.

Artikel 11 Overgangsrecht
1. De ‘Verordening belasting op roerende woon – en bedrijfsruimten 2026 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.

Artikel 12 Inwerkingtreding
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.

Artikel 13 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als ‘Verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten Deventer 2027’.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026
De raad voornoemd,

de griffier,	de voorzitter,
A. Kerver	R.C. R. König

Toelichting op de verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten 2027

A Algemeen

De verordening belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten is gebaseerd op artikel 221 van de Gemeentewet. Op deze belastingen zijn de artikelen 220a, tweede lid, 220b, 220d tot en met 220f en 220h van de Gemeentewet inzake de onroerende-zaakbelastingen alsmede de artikelen 17 en 18 van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) van overeenkomstige toepassing verklaard. In de verordening is gekozen voor een zogenaamd 'aangekleed' model, dat wil zeggen dat de tekst van hogere wettelijke regelingen, waar nodig voor de duidelijkheid, is overgenomen. Nu de waarden voor roerende woon- en bedrijfsruimten niet bij WOZ-beschikking worden vastgesteld, zijn de overeenkomstige bepalingen uit de Wet WOZ eveneens overgenomen. De gedachte achter de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten is dat gebruikers en eigenaren van woonschepen, woonwagens en andere roerende zaken die dienen tot woning, en van roerende bedrijfsruimten ook belang hebben bij de collectieve voorzieningen die de gemeente hun biedt. Artikel 221 van de Gemeentewet maakt het mogelijk de gebruikers van bedrijfsruimten en eigenaren van woon- en bedrijfsruimten te betrekken in een heffing die vergelijkbaar is met de onroerende-zaakbelastingen. Van belang daarbij is wel dat de ruimten (1) duurzaam aan een plaats gebonden zijn en (2) dienen tot permanente bewoning of permanent gebruik. Een gemeente is niet verplicht de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten te heffen, ook niet als de gemeente onroerende-zaakbelastingen heft. Daar staat tegenover dat de gemeente op grond van artikel 221, derde lid, van de Gemeentewet geen belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten kan heffen als de gemeente geen onroerende-zaakbelastingen heft, hetgeen overigens alle gemeenten doen. In de verordening is nauwe aansluiting gezocht bij de systematiek van de onroerende-zaakbelastingen. Het gaat eveneens om twee belastingen, te weten een eigenarenbelasting en een gebruikersbelasting. In de verordening hebben de belastingen de naam 'belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten'. De aangehaalde jurisprudentie in deze toelichting is in het algemeen ontleend aan de onroerende-zaakbelastingen. Gezien de grote gelijkenis van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten met de onroerende-zaakbelastingen wordt de vermelde jurisprudentie vooralsnog van overeenkomstige toepassing geacht.

Afschaffing tarieflimieten

Met ingang van 1 januari 2008 zijn de limieten voor tarieven en tariefstijgingen afgeschaft (Wet van 7 december 2007, Stb. 570). Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. Wel is ter voorkoming van een onevenredige stijging van de collectieve lastendruk een macronorm ingesteld. Dit is een bestuurlijke norm. Bij overschrijding van de norm vindt er een bespreking plaats tussen Rijk en gemeenten in het bestuurlijk overleg Financiële Verhoudingen in de maand april. Het Rijk kan uiteindelijk als machtsmiddel de hoogte van de uitkering uit het gemeentefonds gebruiken.

Tarief als percentage van de waarde

De belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten worden met ingang van 1 januari 2009 berekend naar een percentage van de waarde van de roerende woon- en bedrijfsruimten. Dit volgt uit de wijziging van artikel 220f van de Gemeentewet (Stb. 2008, 262). De mogelijkheid om een tarief per eenheid van € 2500 vast te stellen is hiermee vervallen.

B Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen
Om duidelijkheid te scheppen over de inhoud van de in de verordening voorkomende begrippen, ruimte, woonruimte en bedrijfsruimte, is daarvan een omschrijving opgenomen in artikel 1 van de verordening. Voor het begrip 'ruimte' is aansluiting gezocht bij artikel 221 van de Gemeentewet. Het onderscheid tussen woon- en bedrijfsruimten is gebaseerd op artikel 220a, tweede lid van de Gemeentewet waarin het onderscheid tussen woningen en niet-woningen voor onroerende-zaakbelastingen is geregeld. Het onderscheid is nog belangrijker geworden omdat de gebruikersbelasting voor woningen sinds 1 januari 2006 niet meer kan worden geheven. Ook in deze toelichting worden de begrippen overeenkomstig de begripsomschrijving gebruikt.

Artikel 2 Belastingplicht
Eerste lid
In overeenstemming met artikel 221 van de Gemeentewet zijn als belastingobject aangewezen de binnen de gemeente gelegen ruimten. De nadere vereisten voor de heffing van belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten vloeien voort uit de begripsomschrijving in artikel 1 van de verordening. Voor iedere ruimte kan een directe belasting voor het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden geheven.
De belasting wegens genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht wordt aangeduid als eigenarenbelasting. De belasting wegens het gebruik van een onroerende zaak wordt aangeduid als gebruikersbelasting. De belasting wegens genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht als eigenarenbelasting. Alle gemeenten heffen bij de onroerende- zaakbelastingen zowel een eigenaren- als gebruikersbelasting. Gezien de achtergrond van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten ligt het in de lijn der verwachting ook hier beide belastingen te heffen. Het begin van het kalenderjaar bepaalt de belastingplicht. Indien het gebruik dan wel het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht in de loop van het jaar aanvangt of eindigt, heeft dat geen invloed op de belastingplicht. De belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten zijn immers net als de onroerende-zaakbelastingen tijdstipbelastingen.

Gebruikersbelasting
De gebruikersbelasting wordt vanaf 1 januari 2006 slechts geheven van degene die (naar de omstandigheden beoordeeld) bij het begin van het kalenderjaar een ruimte die niet in hoofdzaak tot woning dient (bedrijfsruimte) al dan niet krachtens eigendom, bezit of beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt. Daarbij is het niet van belang op grond waarvan gebruik wordt gemaakt van de bedrijfsruimte. Ook bij wederrechtelijk gebruik (krakers) is sprake van gebruik (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20860, BNB 1982/115, Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht)).

Het begrip gebruik
Degene die de bedrijfsruimte metterdaad bezigt ter bevrediging van zijn eigen behoeften, moet als gebruiker worden aangemerkt. Dit volgt uit het arrest Hoge Raad 5 september 1979, nr. 19420, BNB 1979/268 (Uitgeest), waarin werd beslist dat het doen bouwen op een ongebouwd eigendom moet worden aangemerkt als gebruik van de onroerende zaak door de opdrachtgever. Het aanhouden voor handels- of beleggingsdoeleinden levert geen metterdaad bezigen en dus geen feitelijk gebruik op, aldus Hoge Raad 22 juli 1985, nr. 22649, BNB 1985/258, Belastingblad 1985, blz. 658 (De Bilt). Zie echter hierna onder leegstand. Of er sprake is van gebruik wordt beoordeeld naar de feitelijke omstandigheden. Een van de belangrijkste aanwijzingen voor het gebruik van een onroerende zaak is de aanwezigheid van meubilair of andere zaken.
Feitelijke aanwezigheid van personen is geen vereiste. De afwezigheid van de bewoner van een woning op 1 januari leidt dus niet zonder meer tot het achterwege laten van heffing van de gebruikersbelasting. Zie tevens Hoge Raad 30 juni 1993, nr. 28345, BNB 1993/265, Belastingblad 1993, blz. 543 (Grootegast), Hoge Raad 4 januari 1995, nr. 30176, BNB 1995/52, Belastingblad 1995,

417 (Rotterdam), Hoge Raad 27 november 1996, nr. 31829, Belastingblad 1996, blz. 835 (Enschede), Hoge Raad 8 januari 1997, nr. 31887, Belastingblad 1997, blz. 117 (Haarlem) en Hof Amsterdam 30 november 1999, nr. 98/5331, Belastingblad 2000, blz. 498 (Amsterdam). Zie voor een uitgebreide uitleg van het begrip gebruik en een toelichting op jurisprudentie: mr M.W. Koenis, Handleiding gebruik in de onroerende-zaakbelastingen, Belastingblad 2002, blz. 799. De jurisprudentie die over de term “gebruik” is gewezen over woningen geldt ook voor bedrijfsruimten.

Leegstand
Bij de wijziging van de Gemeentewet met betrekking tot de materiële belastingbepalingen in 1995 achtte de wetgever een verruiming van het begrip gebruik wenselijk, omdat het draagvlak van de onroerende zaakbelastingen zo breed mogelijk moet zijn. De wetsgeschiedenis van de onroerende-zaakbelastingen is gezien de samenhang ook voor de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten relevant. Het begrip ‘feitelijk gebruik’ in de Gemeentewet werd vervangen door het begrip ‘gebruik’.
Volgens de wetgever is er ook sprake van gebruik wanneer de genothebbende krachtens zakelijk recht de onroerende zaak bewust leeg laat staan met de bedoeling hem voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden: ‘Een leegstaand object, dat wil zeggen een object dat echt leeg staat, en dat dus geen meubilair en dergelijke bevat, wordt ook niet gebruikt in de zin van artikel 219, onderdeel a (thans artikel 220, onderdeel a; VNG) . Dit is slechts anders indien een genothebbende krachtens een zakelijk recht zijn object bewust leeg laat staan met de bedoeling het voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden.’ (Kamerstukken II, 1989-1990, 21 591, nr. 3, blz. 68). Om te bepalen of er sprake is van belastbare leegstand moet worden beoordeeld of de zakelijk gerechtigde de onroerende zaak bewust leeg laat staan. Gezien het objectieve karakter van de onroerende- zaakbelastingen is voor deze beoordeling niet zozeer relevant wat de zakelijk gerechtigde er zelf van vindt, als wel wat naar de omstandigheden beoordeeld waarschijnlijk moet worden geacht. Daartoe kunnen criteria worden vastgesteld.

Het begrip gebruiker
Wie de gebruiker van een bedrijfsruimte is, kan natuurlijk niet worden bepaald aan de hand van de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens. Daarvoor kan bijvoorbeeld wel de administratie van nutsbedrijven een hulpmiddel zijn. Ook kan gebruik worden gemaakt van aangiftebiljetten. Zie in dit verband ook artikel 8 van de modelverordening van de VNG (opgenomen in de bundel modelverordeningen van de VNG) en de aan het begin van die bundel opgenomen Algemene toelichting, onderdeel B, onder 10 (aangifte). Zie voor een nadere invulling van het begrip gebruiker ook de toelichting op het tweede lid, onderdeel c van genoemde bundel.

Tweede lid, onderdeel a
Bij de wijziging van de materiële belastingbepalingen in 1995 is het begrip ‘feitelijk gebruik’ in de Gemeentewet vervangen door ‘gebruik’. Daardoor kan de gebruikersbelasting in bepaalde situaties belastingplichtigen aanwijzen die niet feitelijk gebruik maken van een ruimte. Zo regelt artikel 2, tweede lid, onderdeel a, van de verordening dat gebruik door degene aan wie een deel van een ruimte in gebruik is gegeven, wordt aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven. Door deze bepaling is de verhuurder (al of niet tevens eigenaar) ook belastingplichtig voor de gebruikersbelasting als hij niet zelf gebruiker (van een deel) van de bedrijfsruimte is. Dit betekent dat bij verzamelkantoorruimten met meer dan één gebruiker, maar die voor de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten als één object gelden, de verhuurder in de heffing van de gebruikersbelasting moet worden betrokken. De huurders zijn dan niet belastingplichtig. In artikel 2, derde lid, van de verordening is voorzien in een verhaalsmogelijkheid voor de verhuurder.
Voor alle duidelijkheid: de bepaling ziet alleen op situaties waarin delen van de ruimte worden gebruikt door afzonderlijke gebruikers, die niet gezamenlijk het geheel gebruiken. De verhuurder van een bedrijfsruimte kan niet als gebruiker worden aangemerkt als hij de bedrijfsruimte verhuurt aan bijvoorbeeld een onderneming of een persoon. Verhuurt hij de verschillende delen van de bedrijfsruimte echter aan verschillende gebruikers, dan is hij wel belastingplichtig.

Tweede lid, onderdeel b
Dit onderdeel bepaalt dat het ter beschikking stellen van een bedrijfsruimte voor volgtijdig gebruik wordt aangemerkt als gebruik door degene die de bedrijfsruimte ter beschikking heeft gesteld. Dit ziet met name op ruimten die voor korte perioden worden verhuurd. In beginsel is het de verhuurder die dan als belastingplichtige voor de gebruikersbelasting wordt aangemerkt. Degene die de bedrijfsruimte ter beschikking stelt is bevoegd om de belasting te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld. Zie ook Hoge Raad 28 oktober 1981, nr. 20691, Belastingblad 1982, blz. 26 (Valkenisse) en Hof 's-Gravenhage 2 februari 1996, nr. 94/0158, Belastingblad 1996/532 (Brielle).

Eigenarenbelasting
In tegenstelling tot de situatie bij de onroerende zaken kan de vaststelling van de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht niet geschieden op grond van de kadastrale registers. De gemeente zal derhalve gebruik moeten maken van andere informatiebronnen. Gezien de regelgeving rond woonwagens en woonschepen is het voor gemeenten mogelijk de gerechtigde tot de stand- of ligplaats te achterhalen.
Deze gegevens kunnen dan als uitgangspositie dienen voor het achterhalen van de genothebbende. Daarnaast zijn ook andere informatiebronnen denkbaar. Indien registers met informatie niet onder beheer staan van de gemeente, kan op grond van artikel 47 e.v. van de AWR verstrekking van de gegevens worden afgedwongen.
Daarnaast kan de gemeente ook hier de benodigde gegevens verkrijgen door het uitreiken van een aangiftebiljet. Zie in dit verband ook de toelichting op dit artikel 8 van de verordening alsmede hoofdstuk B, van het onderdeel 'Algemene toelichting'.
Indien sprake is van een recht dat is afgeleid van een meer omvattend recht (bijvoorbeeld eigendom), heeft de gemeente – gelet op de omschrijving van de belastingplicht – bij het aanwijzen van de belastingplichtige in feite de keuze tussen de eigenaar, de bezitter of de beperkt gerechtigde. In verband hiermee zal de heffingsambtenaar ook bij deze keuze moeten handelen op basis van een vastgesteld en bekendgemaakt beleid. In beginsel wordt degene die het meest genothebbende is, als belastingplichtige aangewezen. Indien er meer genothebbenden zijn die met betrekking tot één ruimte in dezelfde hoedanigheid verkeren (bijvoorbeeld in geval van mede-eigendom twee eigenaren), dan handelt de gemeente bij de keuze van de belastingplichtige ook op grond van een vastgesteld en bekendgemaakt beleid. Het is overigens zinvol op het aanslagbiljet te vermelden dat de aanwijzing plaatsvindt middels de tenaamstelling van de aanslag. De eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde wordt in de belastingheffing betrokken ongeacht de omvang van zijn genot. Slechts indien de eigenaar wederrechtelijk de uitoefening van zijn eigendomsrecht is ontnomen, kan hij niet als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden aangemerkt, tenzij die ontneming slechts van voorbijgaande aard is (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20860, Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht). Indien een eigenaar in staat van faillissement verkeert, kan hij niet worden aangemerkt als genothebbende van de onroerende zaak. Door het faillissement is aan belanghebbende anders dan voorbijgaand, de mogelijkheid onvrijwillig ontnomen om zijn eigendomsrecht uit te oefenen. Belanghebbende kan voor de onroerende-zaakbelastingen derhalve niet als eigenaar worden aangemerkt (Hof Leeuwarden 24 december 1996, nr. 631/96, Belastingblad 1997, blz. 415 (Emmen)).
Overigens bestaan er verschillende vormen van zogenaamde economische eigendom die niet gepaard gaan met een recht van eigendom, bezit of beperkt recht. Iemand heeft de economische eigendom van een zaak indien hij niet de juridische eigenaar daarvan is, maar economisch daarbij wel belang heeft in die zin dat hij het volle risico voor alle waardeveranderingen en zelfs voor het eventuele tenietgaan van die zaak draagt. Niet de economische eigenaar maar de zogenaamde bloot eigenaar (of juridisch eigenaar) is de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht. De Hoge Raad heeft beslist dat de overdracht van de economische eigendom niet belet dat de juridisch eigenaar in de heffing van de onroerende-zaakbelastingen wordt betrokken omdat het objectieve karakter van deze belastingen met zich meebrengt dat door de eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde vrijwillig aanvaarde beperkingen van zijn genot niet in de weg staan aan zijn belastingplicht (Hoge Raad 29 november 1989, nr. 26308, BNB 1990/43, Belastingblad 1991, blz. 63 (Amsterdam)). Van een economische eigenaar is bijvoorbeeld sprake bij een huurkoper, maar ook het

lidmaatschapsrecht van een coöperatieve flatvereniging kan worden gezien als een vorm van economische eigendom van een flatwoning. De figuur van de economische eigendom doet zich in de praktijk ook nogal eens voor wanneer een vennoot in een vennootschap onder firma of een aandeelhouder van een NV of BV niet de juridische eigendom, maar alleen het belang bij de bedrijfsruimte inbrengt. Een huurder kan daarentegen niet als economisch eigenaar worden aangemerkt, omdat hij niet het volle waarderisico loopt.

Artikel 3 Belastingobject
In dit artikel wordt het te belasten object afgebakend. Artikel 3, onderdeel a, van de verordening is via de begripsomschrijving in artikel 1 van de verordening, gebaseerd op artikel 221 van de Gemeentewet. Voor de overige bepalingen is aangesloten bij de systematiek van artikel 16 van de Wet WOZ, hoewel artikel 221 van de Gemeentewet dit artikel niet overeenkomstig van toepassing verklaart op de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten. Een reden hiervoor is uit de parlementaire behandeling niet op te maken. Daar de objectafbakening echter ook een rol kan spelen bij ruimten, is artikel 16 van de Wet WOZ in aangepaste vorm in de verordening opgenomen.

Roerend of onroerend
Voor de heffing van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten is de vraag van belang of er sprake is van een roerende of onroerende zaak. Alleen de roerende woon- en bedrijfsruimten worden immers in de heffing betrokken. Voor de vraag of een zaak roerend of onroerend is, is het Burgerlijk Wetboek (BW) van belang. Op grond van artikel 3:3 van het BW wordt als onroerend aangemerkt de grond, de nog niet gewonnen delfstoffen, de met de grond verenigde beplantingen, alsmede de gebouwen en werken die duurzaam met de grond zijn verenigd, hetzij rechtstreeks, hetzij door vereniging met andere gebouwen of werken. Roerend zijn alle zaken die niet onroerend zijn. Het begrip ‘aard- en nagelvast’ dat in het oud BW werd gebezigd, is in het nieuw BW niet meer terug te vinden. Hoewel bij de aanpassing van het BW in 1992 is aangegeven dat met de wettekstwijziging geen inhoudelijke wijziging is beoogd, blijkt uit jurisprudentie na die aanpassing dat er toch sprake is van een ruimere uitleg van het begrip ‘onroerende zaak’. De verschillende rechters toetsen daarbij niet alleen aan de technische vereisten van een gebouw of werk maar ook aan de beoogde bestemming waarbij wordt gekeken naar de bedoeling van de bouwer (of zijn opdrachtgever) zoals die naar buiten kenbaar is. De vraag of gebouwen en werken al dan niet onroerende zaken zijn, is gevarieerd. Zie voor windmolens Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 29115, BNB 1994/136, Belastingblad 1994, blz. 299 (Franekeradeel); Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 28837, BNB 1994/135, Belastingblad 1994, blz. 301 (Vlissingen); voor studentenpaviljoens Hof ’s- Gravenhage 28 oktober 1994, nr. 924055, Belastingblad 1995, blz. 82 (Studentenpaviljoens); voor een verrijdbare havenkraan Hoge Raad 8 juli 1997, nr. 31274, LJN: AA2223, BNB 1997/294, Belastingblad 1997, blz. 711 (Nijmegen); voor portocabines Hoge Raad 31 oktober 1997, nr. 16404, NJ 1998/97, Belastingblad 1998, blz. 252 (portocabine); voor recreatieonderkomens Hof Arnhem 26 mei 1998, nr 97/22544, Belastingblad 1999, blz. 48 (stacaravan); Hof Arnhem 28 september 1998, nr. 97/21967 (weekendhuisje); Hoge Raad 20 september 2000, nr. 34371, LJN: AA7147, Belastingblad 2001, blz. 61 (Maasbree) en Hoge Raad 7 juni 2002,nr. 36759, LJN: AE3831 (Nunspeet); en voor aanlegsteigers Hoge Raad 20 september 2002, nr. 37128, LJN: AE7857 (Den Haag). Een drijvende woonboot is geen onroerende zaak omdat de duurzame vereniging met de (onder)grond ontbreekt (Hoge Raad 22 juli 1988, nr. 25546, BNB 1988/ 282, Belastingblad 1988, blz. 579 (Wilnis). Indien een woonboot echter langdurig op de bodem ligt of is onderheid, is de woonboot wel een onroerende zaak (Hof ’s-Gravenhage 31 juli 1996, nr. 93/2342, Belastingblad 1997, blz. 748 (woonboot op zanddam) en Hof Amsterdam 23 april 1999, nr. 98/0065, Belastingblad 2000, blz. 54 (onderheide woonboot)). De rechtbank Roermond heeft onlangs een Marina als onroerende zaak aangemerkt (uitspraak 30 maart 2007 nr. AWB 05/1634, LJN: BA2101). Een Marina is een drijvende woning, die bestaat uit een houten opbouw geplaatst op een betonnen caisson. De Marina is door verschuifbare ringen verbonden aan twee in de grond verankerde stabilisatiepalen die het mogelijk maken om omhoog of omlaag te bewegen. De Marina heeft een aanlegsteiger en is aangesloten op het rioleringstelsel, waterleiding, telefoon, elektriciteit- en gasnet.

De rechtbank baseert zich mede op het arrest van de Hoge Raad van 20 september 2002 (nr. 37128, LJN: AE7857) waarin drijvende steigers als onroerende zaak worden aangemerkt.
Een woonark is roerend als deze niet duurzaam met de oever is verenigd, aldus Hoge Raad 15 januari 2010, nr. 07/13305, LJN: BK9136. Een woonark is in ieder geval niet duurzaam met de bodem verenigd als deze drijft. Onderzoek bij het verwijzingshof moet uitwijzen of de woonark duurzaam met de oever is verenigd.

Woonruimten
In de toelichting op het amendement dat tot invoering van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten heeft geleid, zijn woonschepen en woonwagens als woonruimten genoemd. Daarnaast kunnen ook andere woonruimten in de heffing (eigenarenbelasting) worden betrokken. Een nadere toelichting op het begrip woonruimte is niet gegeven. Het begrip ‘woonruimte’ komt ook voor in de verontreinigingsheffing oppervlaktewateren. Daar wordt als woonruimte aangemerkt een ruimte die isbedoeld om te voorzien in woongelegenheid en die als zodanig wordt gebruikt. In een procedure voor de verontreinigingsheffingen bepaalde de Hoge Raad dat het begrip woonruimte dient te worden getoetst aan het spraakgebruik. In deze zin betekent ‘woonruimte’ een overdekte, door wanden omsloten ruimte bestemd om te voorzien in woongelegenheid en als zodanig al dan niet permanent in gebruik (Hoge Raad 23 juli 1984, nr. 22156, BNB 1984/281 (Uitwaterende Sluizen). In dit arrest bepaalde het Hof voorts dat aan het begrip ‘woonruimte’ en het begrip ‘woning’ vaak eenzelfde betekenis wordt gegeven. Derhalve kan de jurisprudentie met betrekking tot de forensenbelasting mede van belang zijn. In de forensenbelasting wordt als woning beschouwd een enigszins solide, en niet al te primitief, eventueel verplaatsbaar bouwsel dat aan een mens een redelijk onderdak en huisvesting kan bieden, zodat hij bescherming kan vinden tegen weersinvloeden en desgewenst in staat is enige privacy te genieten. Van belang zijn de bestemming en geschiktheid voor bewoning. Hierbij speelt het al dan niet aanwezig zijn van voorzieningen als een toilet en kookgelegenheid, alsmede aansluitingen op riolering, waterleiding, gas en elektriciteit een rol.
Bedrijfsruimten
Onduidelijk is of het begrip ‘bedrijfsruimte’ ruim of beperkt moet worden uitgelegd. Bij een ruime interpretatie kan het begrip bedrijfsruimte worden gelezen als iedere niet-woning die permanent in gebruik is. In dat geval kunnen naast ruimten die binnen een bedrijf worden gebruikt bijvoorbeeld ook verenigingsruimten of kerkruimten in de heffing worden betrokken. Een beperkte interpretatie leidt ertoe dat uitsluitend objecten kunnen worden aangeslagen die bedrijfsmatig worden gebruikt of, met andere woorden, ruimten die worden gebruikt binnen een bedrijf. De voorbeelden die tijdens de parlementaire behandeling zijn gegeven, gaan uit van de beperkte uitleg. Zo merkte de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken tijdens de mondelinge behandeling bijvoorbeeld op dat zij onder permanente bedrijfsruimten geen nissenhutten of bouwketen verstaat, maar wel kantoren of bedrijfsruimten die maatschappelijk vergelijkbaar zijn met onroerende zaken. Ook wordt het voorbeeld gegeven van een drijvend restaurant. Het doel van het amendement waarbij de belastingen op de roerende woon- en bedrijfsruimten worden ingevoerd, pleit echter voor een ruime uitleg van het begrip ‘bedrijfsruimte’. Het amendement beoogt namelijk roerende ruimten te belasten die maatschappelijk vergelijkbaar zijn met onroerende zaken. Dit brengt met zich dat ook roerende ruimten die niet als woning of bedrijf zijn aan te merken maar wel vergelijkbaar zijn met onroerende zaken in de belastingheffing kunnen worden betrokken. Het begrip ‘bedrijfsruimte’ moet naar onze mening dan ook worden gelezen als niet-woning. De ruime uitleg sluit ook aan bij het begrip ‘bedrijfsruimte’ zoals dat bij de verontreinigingsheffing oppervlaktewateren wordt gehanteerd. Bij deze heffingen wordt onder bedrijfsruimte verstaan een naar aard en inrichting als afzonderlijk geheel te beschouwen terrein of ruimte, niet zijnde een woonruimte.

Duurzaam gebonden aan een plaats
Artikel 221 Gemeentewet bepaalt dat een ruimte duurzaam aan een plaats moet zijn gebonden. Tijdens de parlementaire behandeling is op dit vereiste niet nader ingegaan. De staatssecretaris van binnenlandse zaken heeft bij de mondelinge behandeling wel opgemerkt dat door het mobiele karakter

van de roerende objecten het op eenvoudige wijze mogelijk is het duurzame karakter van het verblijf op te heffen. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 20 september 2000, nr. 34153, LJN: AA7150 (Loenen), een definitie gegeven van wat als duurzaam aan een plaats gebonden moet worden beschouwd: ‘Gelet op deze wetsgeschiedenis moet ‘duurzaam aan een plaats gebonden’ in art. 221 wat betreft woonschepen worden opgevat als het hebben van een vaste ligplaats. De aanwezigheid van een vaste ligplaats kan blijken uit bij voorbeeld een aansluiting op nutsvoorzieningen, maar in ieder geval is sprake van een vaste ligplaats als het gaat om een ligplaats waar het woonschip reeds ten minste een jaar met niet meer dan incidentele onderbrekingen aanwezig is. De omstandigheid dat een ligplaats slechts krachtens vergunning voor beperkte tijd of zelfs slechts krachtens gedogen wordt ingenomen, is, nu het aankomt op de feitelijke situatie, niet van belang.’ De aanwezigheid van een aansluiting op de nutsvoorzieningen kan dus enerzijds duiden op een woonruimte (zie hiervoor, onder woonruimten), en anderzijds op een vaste ligplaats. Volgens de Hoge Raad is er in ieder geval sprake van een vaste ligplaats wanneer het woonschip er gedurende ten minste een jaar met niet meer dan incidentele onderbrekingen aanwezig is. Nissenhutten, bouwketen en dergelijke kunnen niet in de heffing worden betrokken omdat deze objecten niet duurzaam aan een plaats zijn gebonden. Dit is mogelijk anders als het gaat om een langdurig bouwproject zodat de bouwkeet gedurende een lange tijd blijft staan.

Permanente bewoning of permanent gebruik
Een ander vereiste om ruimten in de heffing te kunnen betrekken is dat de ruimte dient tot permanente bewoning of permanent gebruik. Een nadere toelichting wordt niet gegeven. Zoals eerder is aangegeven wordt met de belastingen op ruimten beoogd een heffing tot stand te brengen die vergelijkbaar is met de onroerendezaakbelastingen.
Het vereiste van permanente bewoning of permanent gebruik moet dan ook in dat licht worden bezien. Zo zal bijvoorbeeld een stacaravan buiten de heffing kunnen blijven indien op grond van bestemming en inrichting wel sprake is van woonruimte, maar deze woonruimte niet geschikt is om te dienen voor permanente bewoning of permanent gebruik. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen indien de dikte van de buitenmuren nauwelijks bescherming bieden tegen kou of door de plaatsing van de waterleidingen bij geringe vorst reeds bevriezing ervan optreedt (Hoge Raad 16 februari 1972, nr. 16658, BNB 1972/73 (Terschelling) inzake forensenbelasting). Ook het ontbreken van sanitaire voorzieningen kan een indicatie geven over de mogelijkheid tot permanente bewoning of permanent gebruik.

Recreatief gebruik
Uit een opmerking van de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken bij de mondelinge behandeling blijkt dat geen belasting kan worden geheven van een ruimte indien deze ruimte slechts een recreatief karakter heeft. Overigens ziet deze opmerking niet op een woonruimte die permanent kan worden bewoond of gebruikt maar die feitelijk alleen voor recreatie wordt gebruikt (bijvoorbeeld een tweede huis). In dat geval dient de ruimte wel in de belastingheffing te worden betrokken. Een woonark die volgens de geldende voorschriften tijdens de wintermaanden niet mag worden gebruikt, en ook niet wordt gebruikt, dient volgens de Hoge Raad niet tot permanente bewoning of permanent gebruik (Hoge Raad 13 februari 2004, nr. 38598, LJN:AO3642; zie voor de hofuitspraak Hof Amsterdam 26 april 2002, nr. 01/02836, LJN: AE2358).

Gedeelten
In artikel 3, onderdeel b, van de verordening is bepaald dat een gedeelte van een ruimte dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt als een afzonderlijk belastingobject moet worden aangemerkt.
Bedoeld worden gedeelten die elk nog als zelfstandige en onafhankelijke eenheid kunnen worden gebruikt (bijvoorbeeld eenheden van een opgesplitste woonboot). Voor een bevestigend antwoord op de vraag of een gedeelte van een kantoorgebouw blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt, is op zijn minst vereist dat zodanig gedeelte redelijk afsluitbaar is en aldus kan worden gescheiden van de overige gedeelten van het gebouw (Hoge Raad 16 december 1987, nr. 25015, BNB 1988/91, Belastingblad 1988, blz. 121 (Amsterdam)). Voor een

zelfstandig kantoorgedeelte is het niet voldoende dat een kamer afsluitbaar is (Hoge Raad 8 oktober 2004, nr. 38443 en 38444, LJN:AR3500).

Samenstel (complex)
In artikel 3, onderdeel c, van de verordening is een regeling gegeven voor een samenstel van ruimten en gedeelten daarvan. Kenmerkend voor dergelijke samenstellen is dat de daartoe behorende ruimten naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren en door een en dezelfde (rechts)persoon worden gebruikt. Er zijn dus twee voorwaarden. Allereerst moeten de ruimten naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren. Daarbij kan bijvoorbeeld de afstand tussen de eigendommen een rol spelen. Vaak zal het ene eigendom een hulpfunctie vervullen voor het andere eigendom (bijvoorbeeld een losstaand schuurtje dat naast een woonwagen staat). Bij de bepaling of de ruimten naar de omstandigheden bij elkaar behoren, moet ook aansluiting worden gezocht bij de maatschappelijke opvatting. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058, bepaald dat ‘bij de beantwoording van de vraag in hoeverre de door belanghebbende in haar bedrijf aangewende (gedeelten van) eigendommen – die onmiskenbaar een geografisch samenhangend geheel vormen – als een samenstel moeten worden aangemerkt, beslissend is of dat bedrijf als één samenhangend geheel moet worden beschouwd, waarbinnen alle (gedeelten van) eigendommen voor één organisatorisch doel worden aangewend’.
Zie voor jurisprudentie over complexen onder de wetgeving zoals die voor de onroerende-zaakbelastingen gold tot 1 januari 1995, Hoge Raad 15 juli 1987, nr. 24238,Belastingblad 1987, blz. 537 (Woerden) inzake een spoorwegcomplex en Hoge Raad 9 september 1992, nr. 28352, Belastingblad 1992, blz. 649 (Leiden) inzake een zusterhuis bij een ziekenhuis. De tweede voorwaarde is dat de ruimten in gebruik zijn bij dezelfde persoon. Wanneer bijvoorbeeld de bij een woonruimte behorende garage wordt gebruikt door een ander dan de bewoner van de ruimte, kunnen woonruimte en garage niet langer één belastingobject vormen. Woonruimte en garage zijn immers niet meer in gebruik bij dezelfde persoon. Bedrijfsruimten met een afzonderlijke bovenwoning kunnen niet als één roerende woon- of bedrijfsruimte worden aangemerkt (Hoge Raad 18 januari 1984, nr. 22165, BNB 1984/100, Belastingblad 1984, blz. 99, (Loon op Zand); Hoge Raad 10 juni 1987, nr. 24572, BNB 1987/222, Belastingblad 1987, blz. 492 (Oosterhout) en Hoge Raad 4 december 1991, nr. 27875, BNB 1992/164, Belastingblad 1992, blz. 345 (Roosendaal en Nispen). Voor een bevestigend antwoord op de vraag of een gedeelte van een kantoorgebouw blijkenszijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt, is op zijn minst vereist dat zodanig gedeelte redelijk afsluitbaar is en aldus kan worden gescheiden van de overige gedeelten van het gebouw (Hoge Raad 16 december 1987, nr. 25015, BNB 1988/91, Belastingblad 1988, blz. 121 (Amsterdam)).

Binnen de gemeentegrens
In artikel 3, onderdeel d, van de verordening ligt vast dat uitsluitend de binnen de gemeentegrenzen gelegen ruimten in de heffing kunnen worden betrokken.Het binnen de gemeente gelegen deel is een afzonderlijk belastingobject. Dat deel zal in de heffing betrokken moeten worden. Een ruimte die op de gemeentegrens ligt zal dus door twee (of meer) gemeenten moeten worden aangeslagen. Hoe de waardebepaling van het binnen de gemeente gelegen deel moet geschieden, staat in artikel 4, vijfde lid, van de verordening.

Eigendomsgrens is grens object
Alleen als van de samenstellende delen van een ruimte de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht dezelfde is, is sprake van één belastingobject. Dit betekent dat de eigendomsgrens de uiterste grens van het object vormt. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 20 oktober 1993, nr. 29464, BNB 1993/349, Belastingblad 1994, blz. 174 (Amsterdam) en de uitspraak van Hof ’s-Gravenhage van 14 juni 1995, nr. 93/3928, Belastingblad 1995, blz. 699 (Noordwijk).

Gevolgen verkeerde objectafbakening
Oorspronkelijk kon een afbakeningsfout volgens de Hoge Raad in bezwaar of beroep niet worden hersteld zodat de aanslag moest worden vernietigd (zie o.a. Hoge Raad 8 juli 1992, nr. 28262, BNB

1992/311, Belastingblad 1992, blz. 490 (Utrecht)). Een uitzondering gold indien een aanhorigheid niet in aanmerking was genomen (zie o.a. Hoge Raad 21 januari 1981, nr. 20302, BNB 1981/100 (Maassluis)). In de arresten Hoge Raad 27 september 2002, nr. 34927, LJN: AE8146 (Rotterdam) en Hoge Raad 27 september 2002, nr. 34928, LJN: AD5341 (Rotterdam) en Hoge Raad 9 november 2002, nr. 36941, LJN: AF0074, Belastingblad 2002/1220 (Goedereede) komt de Hoge Raad voor te groot afgebakende objecten echter terug op deze jurisprudentie omdat het gevolg van een gemaakte afbakeningsfout (vernietiging van de gehele aanslag) vaak niet in verhouding staat tot de ernst van de fout. Dit heeft de Hoge Raad ertoe gebracht om de rechtspraak inzake een onjuiste objectafbakening voor zowel de uitvoering van de onroerende-zaakbelastingen als de WOZ te herzien. De jurisprudentie geldt volgens de VNG ook voor de roerende woon- en bedrijfsruimtebelasting. De nieuwe leer houdt in dat de objectafbakening in bezwaar of beroep door de gemeente of de belastingrechter kan worden aangepast indien de oorspronkelijke aanslag mede betrekking heeft op objecten die in eigendom of gebruik zijn bij derden of geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een andere gemeente zijn gelegen. De aanpassing dient zodanig te geschieden dat de aanslag nog slechts betrekking heeft op één - op de juiste wijze afgebakend - belastingobject. Daarbij dient zo nodig de waarde van het object te worden verlaagd. Voor te klein afgebakende objecten heeft de Hoge Raad de gevolgen geschetst in het arrest van 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058. Het komt erop neer dat aanslagen van te klein afgebakende objecten dienen te worden vernietigd. Binnen de driejaarstermijn van artikel 11, lid 3 AWR kunnen nieuwe aanslagen (eventueel tot behoud van rechten) worden opgelegd.

Artikel 4 Maatstaf van heffing
Algemeen
Met betrekking tot de term ‘maatstaf van heffing’ of ‘heffingsmaatstaf’ wordt opgemerkt dat de eerste term wordt gebruikt in algemene zin terwijl de tweede term in concrete zin wordt gebruikt (de concrete waarde van een onroerende zaak). Daarom is in de aanhef van artikel 4 van de verordening sprake van ‘maatstaf van heffing’ en in het vervolg van de verordening steeds over ‘heffingsmaatstaf’. Dit correspondeert met de wettekst.

Eerste lid
Overeenkomstig artikel 17 van de Wet WOZ wordt de waarde van een ruimte bepaald op de waarde in het economische verkeer. Het gaat daarbij om de waarde die aan de ruimte moet worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigen- dom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de ruimte in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen(overdrachts- en verkrijgingsfictie). Het gaat daarbij om de prijs die een willekeurige derde na de beste voorbereidingen bereid zou zijn te betalen waarbij geen rekening mag worden gehouden met eventueel op het object rustende lasten.
Een uitzondering geldt daarbij voor erfdienstbaarheden. Bij de waardebepaling wordt geen rekening gehouden met eventueel op de onroerende zaak rustende lasten, zoals een anti-speculatiebeding met kettingbeding. Volgens de Hoge Raad dient bij de waardebepaling wel rekening te worden gehouden met een zakelijke of daarmee gelijk te stellen verplichting die de omvang van het genot van de zaak beperkt (Hoge Raad 25 november 1998, nr. 33212, blz. 93, LJN: AA2572, Belastingblad 1999 (Rotterdam)). Voor woningen en rijksmonumenten is de waarde in het economische verkeer altijd van toepassing. Voor niet-woningen daarentegen wordt de gecorrigeerde vervangingswaarde genomen indien deze hoger is dat de waarde in het economische verkeer. Bij de waardering van ruimten dient de ondergrond buiten beschouwing te worden gelaten. Deze ondergrond is immers een onroerende zaak en wordt niet in de heffing betrokken. In de uitspraak Hof Amsterdam 3 januari 1997, nr. P95/3961, Belastingblad 1997, blz. 160 (Weesp) gaat het Hof nader in op de waardering van een woonboot waarbij de ligplaats wordt gehuurd van een derde. Het Hof is van mening dat terecht is uitgegaan van vergelijkbare verkopen van woonschepen die op hun ligplaats zijn blijven liggen en waarbij de koper de verkoper is opgevolgd als huurder van de ligplaats en als vergunninghouder. Uit de feiten leidt het Hof af dat de overgelegde verkoopprijzen uitsluitend betrekking hebben op de woonarken, omdat niet aannemelijk is dat de kopers aan verkopers een vergoeding zullen betalen voor de niet overdraagbare overeenkomsten of vergunningen. Uit de feiten blijkt namelijk dat noch de

huurovereenkomst noch de vergunning overdraagbaar zijn aan derden. Bij eigendomsoverdracht van de woonarken worden met de nieuwe eigenaren nieuwe huurovereenkomsten gesloten en aan hen worden nieuwe vergunningen afgegeven. De omstandigheid dat de verkoopopbrengst van een woonark, die op haar ligplaats blijft liggen en waarbij de koper de verkoper kan opvolgen als huurder en als vergunninghouder, hoger is dan de verkoopopbrengst van een woonark waarbij dat niet het geval is, is dan ook uitsluitend het gevolg van het feit dat de koper de woonboot onmiddellijk en in volle omvang in gebruik kan nemen, zij het dat daarbij de medewerking nodig is van de eigenaar van de ligplaats en van Rijkswaterstaat. Die hogere verkoopopbrengst is niet toe te rekenen aan enig afzonderlijk door de koper aan de verkoper overgedragen goed. Het vereiste dat de ruimte onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen worden genomen, brengt dan ook met zich dat de waarde in het economische verkeer van de woonark van belanghebbende moet worden bepaald op de prijs die daarvoor zou kunnen worden verkregen indien de woonark op haar ligplaats zou blijven liggen en waarbij de koper de verkoper kan opvolgen als huurder en als vergunninghouder. Evenmin als dat het geval is bij de onroerende woningen en bedrijfsruimten, kunnen bij de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten de ligging en andere omgevingsfactoren bij de waardering niet buiten aanmerking worden gelaten. De Hoge Raad onderschrijft deze zienswijze. In het arrest Hoge Raad 11 oktober 2000, nr. 33540,LJN: AA7410 (Haarlemmerliede), merkt de Hoge Raad het volgende op: ‘De vaststelling van de waarde in het economisch verkeer van een woonschip met een vaste ligplaats dient overeenkomstig art. 221 jo art. 220c Gemeentewet te worden bepaald op de waarde die aan het woonschip kan worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de zaak in de staat waarin deze zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen. De prijs die een gegadigde bij de hier veronderstelde verkoop zal willen betalen, wordt in de regel mede bepaald door de plaats en omgeving van het woonschip en de verwachtingen die deze gegadigde heeft omtrent de mogelijkheid dat het schip op die plaats zal kunnen blijven liggen. Mede gelet op het hiervoor gestelde over de rol die het duurzaam aan een plaats gebonden zijn speelt bij de onderhavige belastingen, is er geen reden deze factor bij de waardebepaling uit te schakelen.’ Bij de waardevaststelling van een woonschip met vaste ligplaats dient, net zoals bij de waardevaststelling van onroerende zaken, derhalve rekening te worden gehouden met de ligging van het object.

Tweede lid
Bij de waardering van bedrijfsruimten wordt naast de waarde in het economische verkeer, ook de gecorrigeerde vervangingswaarde bepaald. Is deze gecorrigeerde vervangingswaarde hoger dan geldt die als heffingsmaatstaf. Zie voor de relatie tussen de waarde in het economische verkeer en de gecorrigeerde vervangingswaarde bij onroerende zaken in de commerciële sfeer ook het arrest Hoge Raad 31 mei 1995, nr. 29224, BNB 1995/228, Belastingblad 1995, blz. 475 (Franekeradeel).

Wijze berekening gecorrigeerde vervangingswaarde
De overdrachts- en verkrijgingsfictie gelden ook voor de gecorrigeerde vervangingswaarde (Hoge Raad 9 juli 1999, nr. 34377, LJN: AA2808, Belastingblad 1999, blz. 622, (kettingbeding met recht van terugkoop)). De gecorrigeerde vervangingswaarde wordt bepaald door de vervangingswaarde van het object te verminderen met de afschrijving wegens technische en functionele veroudering. De correctie wegens technische veroudering vindt plaats op grond van de verwachte levensduur van het object en de restwaarde die het object aan het einde van die levensduur zal hebben.
De correctie wegens functionele veroudering brengt de mate tot uitdrukking waarin nog behoefte bestaat aan het object zaak als gevolg van technische, economische en maatschappelijke ontwikkelingen. Redenen voor een correctie wegens functionele veroudering kunnen bijvoorbeeld gewijzigde bouwtechnieken of bouwtechnische eisen zijn. Daarnaast kan ook worden gedacht aan ondoelmatig ingerichte ruimten alsmede aan een tekort of overschot aan ruimte. Ook economische veroudering als gevolg van algemene conjuncturele ontwikkelingen en ontwikkelingen in de branche kunnen van invloed zijn op de functionele veroudering. De omvang van de functionele veroudering komt onder meer aan bod in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298,

Belastingblad 1992, blz. 801 (Veendam). In dit arrest concludeert de Hoge Raad dat bij bedrijfsruimten die in de commerciële sfeer worden gebezigd, de gecorrigeerde vervangingswaarde niet hoger wordt gesteld dan de bedrijfswaarde, oftewel de waarde die de bedrijfsruimte in economische zin voor de huidige eigenaar vertegenwoordigt. Zie ook onze circulaire van 18 september 1992, kenmerk FEZ/207685, Circ. 92/196. De bedrijfswaarde is niet van toepassing op niet-commercieel gebezigde bedrijfsruimten zoals bijvoorbeeld een schoolgebouw (Hof Arnhem 18 januari 1994, nr. 931529, Belastingblad 1994, blz. 397) en een kerk (Hoge Raad 5 juni 1996, nr. 30314, LJN: AA1799, BNB 1996/250, Belastingblad 1996, blz. 430 (Amsterdam)) of indien de exploitatie vooral geschiedt om in het algemeen belang gelegen redenen (Hoge Raad 7 februari 2001, nr. 34899, LJN: AA9842, BNB 2001/112 (Leeuwarden)). Advocaat-Generaal Moltmaker gaf in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298 aan wanneer sprake is van niet-commerciële activiteiten:
– de activiteiten kunnen alleen door middel van subsidies worden gebezigd, of
– er wordt bij de activiteiten slechts gestreefd naar kostendekking.
In de situatie waarin alle aandelen in handen zijn bij de overheid en deze in het algemeen belang handelt kan toch sprake zijn van toepassing van de bedrijfswaarde, aldus de Hoge Raad 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD 6058 (Schiphol). De Hoge Raad herhaalt de punten die de A-G in BNB 1992/298 noemt en constateert dat die situaties niet van toepassing zijn.

Invloed van omzetbelasting op de vaststelling van de waarde
De vraag of de waarde in het economische verkeer moet worden vastgesteld inclusief of exclusief omzetbelasting moet worden benaderd vanuit de status die de ruimte zelf heeft voor de toepassing van de Wet op de omzetbelasting (hierna: Wet OB).
Dit volgt uit een aantal arresten van de Hoge Raad (Hoge Raad 30 oktober 1991, nr. 26544, BNB 1992/3, Belastingblad 1992, blz. 231 (Hellevoetsluis); Hoge Raad 30 oktober 1991, nr. 26164, BNB 1992/4, Belastingblad 1992, blz. 228 (Domburg); Hoge Raad 8 juli 1992, nr. 27003, BNB 1992/297, Belastingblad 1992, blz. 721 (Wijchen) en Hoge Raad 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298, Belastingblad 1992, blz. 801 (Veendam). Zie de circulaire van de VNG Circ. 92/196 – jurisprudentie onroerend- goedbelastingen (18-09-1992)). Voor verkopen door particulieren geldt dat er geen omzetbelasting verschuldigd is. Voor verkopen door ondernemers geldt voor ruimten als hoofdregel dat bij vervreemding omzetbelasting verschuldigd is. Een uitzondering hierop wordt gemaakt in artikel 11, eerste lid, onderdeel r, van de Wet OB. Deze bepaling geeft een vrijstelling voor de omzetbelasting indien de levering van een roerende zaak die in het bedrijf van de ondernemer uitsluitend is gebezigd ten behoeve van vrijgestelde prestaties ingeval ter zake van de voorafgaande levering van die zaak geen BTW in aftrek is gebracht. Bij verkoop door ondernemers zal in het algemeen op de waardepeildatum dus sprake zijn van een met BTW belaste levering en dient de waarde in het economische verkeer inclusief omzetbelasting te worden vastgesteld. De vraag of de gecorrigeerde vervangingswaarde moet worden vastgesteld inclusief of exclusief omzetbelasting moet niet worden benaderd vanuit de status van de ruimte voor de Wet OB (zoals wel het geval is bij de waarde in het economische verkeer) maar vanuit de positie die de belastingplichtige eigenaar inneemt voor de Wet OB. Bij het vaststellen van de vervangingswaarde gaat het om de kosten (stichtingskosten, aanschafprijs) voor een nieuw object, dat gelijk is aan het bestaande object. Is de eigenaar aan te merken als ondernemer in de zin van artikel 7 van de Wet OB en heeft hij recht op aftrek van voorbelasting dan is de gecorrigeerde vervangingswaarde exclusief omzetbelasting. De omzetbelasting die over de stichtingskosten of aanschafkosten in rekening zou worden gebracht, vormt geen kostenpost voor de eigenaar en blijft dus buiten aanmerking bij de vaststelling van de gecorrigeerde vervangingswaarde. Heeft de eigenaar geen recht op aftrek van voorbelasting (bijvoorbeeld omdat hij geen ondernemer is of alleen vrijgestelde prestaties verricht) dan vormt de aan hem in rekening gebrachte omzetbelasting wel een kostenpost en maakt de omzetbelasting wel deel uit van de gecorrigeerde vervangingswaarde.

Derde lid
In artikel 17, derde lid, van de Wet WOZ is sinds 1 januari 2005 een waarderingsvoorschrift voor objecten in aanbouw opgenomen. De waarde daarvan wordt altijd bepaald op de vervangingswaarde. Aangezien er sprake is van een gebouwd eigendom in aanbouw, bestaat er geen noodzaak om een correctie voor technische en functionele veroudering toe te passen. De bepaling van deze vervangingswaarde kan in de regel reeds voor de aanvang van het kalenderjaar geschieden, zodat de waarde voor een gebouwd eigendom in aanbouw binnen acht weken na aanvang van het kalenderjaar vastgesteld kan worden.

Vierde lid
In artikel 17, vierde lid, van de Wet WOZ is een speciaal waarderingsvoorschrift opgenomen voor woonruimten die staan op een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (Stb. 1989, 252) aangewezen landgoed. De werking van de Natuurschoonwet 1928 is per 1 juni 2007 verruimd, maar die verruiming geldt niet voor de Gemeentewet. Daarvoor blijven dezelfde voorwaarden gelden als voorheen: ten minste 30 percent van de oppervlakte van het landgoed is bezet met houtopstanden; of de oppervlakte van het landgoed is voor ten minste 20 percent met houtopstanden bezet waarbij de oppervlakte voorts voor ten minste 50 percent bestaat uit natuurterreinen (artikel 8 Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928). Voor de Gemeentewet moet die engere toets aan de voorwaarden alsnog plaatsvinden.

De woning moet op de zogenaamde ‘bestemmingswaarde’ worden gewaardeerd.
De bestemmingswaarde houdt in dat bij de waardering rekening moet worden gehouden met het waardedrukkende effect van de veronderstelde verplichting de zaak gedurende een tijdvak van 25 jaren als zodanig in stand te houden en geen opgaand hout te vellen anders dan voor de regels van normaal bosbeheer noodzakelijk of gebruikelijk is. Uitsluitend de woonruimten worden naar de bestemmingswaarde gewaardeerd. Hoewel voor elke ruimte afzonderlijk moet worden beoordeeld of deze tot woning dient, moeten de verschillende ruimten, behorende tot hetzelfde belastingobject, wel in hun onderlinge samenhang worden bezien. De schuur die tot 1 januari 1995 een aanhorigheid van de woning zou hebben gevormd, dient in die samenhang tot woning, net als de woning zelf.

Vijfde lid
In artikel 17, vijfde lid, van de Wet WOZ is een waarderingsvoorschrift opgenomen voor ruimten die gedeeltelijk buiten de gemeente liggen. Dit artikel bewerkstelligt dat de gehele ruimte (ook het buiten de gemeente gelegen deel) wordt gewaardeerd. De waarde van het binnen de gemeente gelegen deel van de ruimte wordt vervolgens gesteld op een evenredig gedeelte van de waarde van de gehele ruimte. Dit moet naar de omstandigheden worden beoordeeld; bijvoorbeeld naar de waarde per kubieke meter bij ruimten.

Artikel 5 Vrijstellingen
Algemeen
De verplichte vrijstellingen zijn opgenomen in artikel 220d van de Gemeentewet. Op grond van artikel 220d wordt niet een object als zodanig vrijgesteld maar wordt de waarde van (een gedeelte) van een object buiten aanmerking gelaten. Dit maakt het mogelijk dat een ruimte gedeeltelijk wordt belast en gedeeltelijk wordt vrijgesteld. De vrijstellingen zijn dus eigenlijk geen echte vrijstellingen maar vormen een onderdeel van de maatstaf van heffing. Indien en voor zover de bepalingen van artikel 220d van de Gemeentewet zien op de grond, zijn deze bepalingen niet in de verordening opgenomen. De grond kan immers nooit tot de ruimten worden gerekend.
Op grond van artikel 220d van de Gemeentewet zijn delen bestemd voor bewoning uitgesloten van de vrijstelling. Om deze reden wordt in de vrijstellingen over het algemeen alleen gesproken over bedrijfsruimten.

Eerste lid, onderdeel a

Op grond van artikel 220d, eerste lid, onderdeel b, van de Gemeentewet zijn bedrijfsruimten vrijgesteld indien de ondergrond bestaat uit vrijgestelde cultuurgrond. Het gaat hier om de ‘kassenvrijstelling’. Zie onder andere Hof ’s-Gravenhage 9 september 1980, Belastingblad 1982, blz. 69 (Naaldwijk) en Hof ’s-Gravenhage 26 oktober 1983, Belastingblad 1985, blz. 125 (Goes) en Hof ’s-Hertogenbosch 21 november 1996, nr. 94/3124, Belastingblad 1997, blz. 119 (Aalburg). Of er sprake is van landbouw moet worden beoordeeld aan de hand van artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Pachtwet (Stb. 1958, 37). Zie artikel 220d, tweede lid, van de Gemeentewet.

Eerste lid, onderdeel b
In onderdeel b is de kerkenvrijstelling geregeld.
In artikel 220d, eerste lid, onderdeel c, van de Gemeentewet zijn twee categorieën objecten opgenomen, te weten:
– ruimten die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst;
– ruimten die in hoofdzaak bestemd zijn voor bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard.
Bij de tweede categorie is niet vereist dat het bijeenkomsten betreft van genootschappen die rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid zijn. Het object moet ‘in hoofdzaak bestemd’ zijn voor de omschreven activiteiten. Sinds het arrest van de Hoge Raad van 4 december 1991, nr. 27661, BNB 1992/47, Belastingblad 1992, blz. 73 (Vlaardingen) geldt dat ten minste 70% van de inhoud van de ruimte aan de omschreven activiteiten moet kunnen worden toegerekend.

Eerste lid, onderdeel c
De vrijstelling voor waterverdedigings- en waterbeheersingswerken vloeit voort uit artikel 220d, eerste lid, onderdeel g, van de Gemeentewet.

Eerste lid, onderdeel d
De vrijstelling voor rioolwaterzuiveringsinstallaties vloeit voort uit artikel 220d, eerste lid, onderdeel h, van de Gemeentewet. De vrijstelling beperkt zich niet alleen tot installaties die zijn gericht op de feitelijke waterzuivering (in biologische zin) of de scheiding van het biologisch gezuiverde water van het slib. Ook andere ruimten die een niet weg te denken functie hebben in het afvalwaterzuiveringsprocédé vallen
onder deze vrijstelling (Hof ’s-Gravenhage 22 mei 1996, nr. 94/2474, Belastingblad 1996, blz. 758 (Rotterdam). In dezelfde procedure concludeerde het Hof tevens dat ook sprake is van een orgaan, instelling of dienst van een publiekrechtelijke rechtspersoon indien de activiteiten plaatsvinden in een vennootschap waarvan uitsluitend overheden aandeelhouder zijn. De vrijstelling vereist dat de installatie in beheer is bij een publiekrechtelijke rechtspersoon. Ten aanzien van een vergelijkbare installatie
van een stichting die wel in de heffing werd betrokken, concludeerde Hof ’s- Gravenhage dat er sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel , maar in de cassatieprocedure concludeerde de Hoge Raad dat het gelijkheidsbeginsel niet was geschonden (arrest van 9 mei 2003, nr. 37517, LJN: AE7337)

Eerste lid, onderdeel e
De werktuigenvrijstelling is van toepassing op werktuigen welke verwijderd kunnen worden met behoud van hun waarde als zodanig en niet op zichzelf bezien als ruimten zijn aan te merken. Vergelijk onder andere de arresten voor de onroerende-zaakbelastingen
Hoge Raad 16 april 1980, nr. 19727, BNB 1980/ 183 (Beverwijk), Hoge Raad 17 juni 1992, nr. 27639, BNB 1992/296, Belastingblad 1992, blz. 577 (Venlo), Hof Arnhem 10 januari 1995, nr. 940837, Belastingblad 1995, blz. 382 (windmolen), Hof Arnhem 28 april 1995, nr. 922262, Belastingblad 1995, blz. 443 (Nijmegen) en Hof Leeuwarden 7 april 1995, nr. 900/92, Belastingblad 1995, blz. 523 (Leeuwarden), Hoge Raad 30 juni 1999, nr. 34134, BNB 1999/298, Belastingblad 1999, blz. 688 (Asfaltmenginstallatie) en Hoge Raad 7 juni 2000, nr. 34985, BNB 2000/230, Belastingblad 2000, blz.

723 (Franekeradeel). In deze laatste twee arresten introduceert de Hoge Raad het criterium van de uiterlijke herkenbaarheid. Daar de verwijzingsuitspraken in deze zaken sterk feitelijk zijn, is het in de praktijk nog onduidelijk wat er precies met dit criterium wordt bedoeld. Zie voor de verwijzingsuitspraak inzake de asfaltmenginstallatie Hof 's-Gravenhage 22 februari 2001, nr. 99/01787 en inzake de windmolens Hof Arnhem 18 december 2000, nr. 00/1107, Belastingblad 2001, blz. 416 (Franekeradeel). Van een werktuig is geen sprake indien een bestanddeel in hoofdzaak dienstbaar is aan de ruimte in die zin dat het bestanddeel het gebouw beter geschikt maakt voor gebruik. Zie Hoge Raad 2 maart 1994, nr. 29559, BNB 1994/113, Belastingblad 1994, blz. 303 (Leeuwarden).

Eerste lid, onderdelen f en g
In de onderdelen f en g zijn facultatieve vrijstellingen opgenomen. De systematiek van de facultatieve vrijstellingen sluit aan bij de systematiek voor de wettelijke vrijstellingen. De vrijstelling in onderdeel f is door de inwerkingtreding van de Politiewet (1 april 1994) niet van toepassing op politiebureaus. Door de regionalisering van de politie wordt een politiebureau namelijk niet gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente.

Tweede lid
Dit lid bevat een uitzondering op de in het eerste lid, onderdeel f, opgenomen vrijstelling. De vrijstelling voor ruimten die bestemd zijn voor de publieke dienst geldt niet voor de eigenarenbelasting, indien die ruimten geen eigendom van de gemeente
zijn.

Derde lid
Als de waarde van de woondelen van een bedrijfsruimte minder dan 70% uitmaakt van de totale waarde van die zaak, is sprake van een bedrijfsruimte. Deze ruimten worden dus naar het tarief voor bedrijfsruimten aangeslagen en zouden zonder nadere regeling niet profiteren van de afschaffing van de gebruikersbelasting op roerende woonruimten. Door aanvaarding van een amendement-De Pater is een regeling getroffen voor bedrijfsruimten met woongedeelten: het woongedeelte wordt vrijgesteld voor de gebruikersbelasting bedrijfsruimte.
Vanaf 2007 wordt de waarde van het woongedeelte buiten de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting bedrijfsruimten gelaten. Dit geldt ook voor gedeelten van de bedrijfsruimte die dienstbaar zijn aan woondoeleinden. In de regeling vanaf 2007 wordt de vermindering dus al in het aanslagbedrag van de gebruikersbelastingen bedrijfsruimten verdisconteerd. Tegen een onjuiste toepassing van de vermindering kan dan bezwaar worden gemaakt in het bezwaarschrift tegen de aanslag. Voor toepassing en nadere uitwerking van dit lid wordt verwezen naar de Veelgestelde vragen over OZB-gebruikersbelasting en amendement-De Pater op www.vng.nl en www.wozinformatie.nl. Zie ook onderdeel 4 van de VNG-ledenbrief Lbr. 06/01 – wetswijziging onroerende-zaakbelastingen (4 januari 2006).

Artikel 6 Waardepeildatum
In dit artikel wordt aangesloten bij de wettekst en de volgorde van artikel 18 van de Wet WOZ zoals dat op 1 januari 2009 luidt.

Eerste lid
Artikel 6, eerste lid, van de verordening bepaalt dat de waarde van de ruimte wordt bepaald naar de staat die de ruimte op de waardepeildatum heeft. De waardepeildatum moet worden onderscheiden van de peildatum voor de belastingplicht. Degene die op 1 januari genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht dan wel gebruiker van een ruimte is, wordt als belastingplichtige aangemerkt. De eerste januari van dat jaar is dan de peildatum voor de belastingplicht.

Tweede lid
Artikel 6, tweede lid, van de verordening bepaalt dat de waardepeildatum één jaar voor het begin van het kalendaar jaar ligt waarvoor de waarde wordt bepaald. Voor 2009 geldt dus de waardepeildatum 1 januari 2008, enzovoorts.

Derde lid
Indien de waarde na de waardepeildatum als gevolg van de in dit lid genoemde feiten en omstandigheden een wijziging ondergaat wordt de waarde in afwijking van het derde lid bepaald naar de staat aan het begin van het kalenderjaar. Dit ongeacht de hoogte van de waardewijziging.

Artikel 7 Belastingtarieven
Algemeen

Het tarief van de belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten moet op grond van artikel 221, derde lid, van de Gemeentewet gelijk zijn aan het tarief voor de onroerende-zaakbelastingen.
Met ingang van 1 januari 2008 zijn de limieten voor tarieven en tariefstijgingen afgeschaft (Wet van 7 december 2007, Stb. 570. Kamerstukken 31133). Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. Wel is ter voorkoming van een onevenredige stijging van de collectieve lastendruk een macronorm afgesproken. Met ingang van 1 januari 2009 worden de tarieven naar een percentage van de waarde berekend (Stb. 2008, 262).

De tarieven worden met ingang van 1 januari 2009 berekend naar een percentage van de waarde van de roerende woon- en bedrijfsruimte. Voor elke afzonderlijke belasting kan een apart percentage worden vastgesteld dat volgens artikel 220f van de Gemeentewet wel gelijkelijk moet zijn. Vaststellen van een degressief of progressief tarief is niet mogelijk. De wet stelt geen beperkingen voor het aantal cijfers achter de komma.

Macronorm

De regering heeft met de VNG afgesproken dat gemeenten zich collectief houden aan een macronorm, dat wil zeggen dat de stijging van de totale, landelijke OZB-opbrengsten niet boven een bepaalde limiet mogen uitgaan. Dat heeft echter geen gevolgen voor de vaststelling van de tarieven van een individuele gemeente. De macronorm is een bestuurlijke norm. Bij overschrijding van de norm vindt er een bespreking plaats tussen Rijk en gemeenten in het bestuurlijk overleg Financiële Verhoudingen in de maand april. Het Rijk kan uiteindelijk als machtsmiddel de hoogte van de uitkering uit het gemeentefonds gebruiken.

Artikel 8 Wijze van heffing
Ingevolge artikel 233 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze. Zie ook de modelverordening van de VNG waar gekozen is voor de heffing bij wege van aanslag. Voor een toelichting wordt verwezen naar de aan het begin van voornoemde uitgave opgenomen algemene toelichting, onderdeel B, onder 9 (Wijze van heffing), paragraaf ‘Heffing bij wege van aanslag’.

Artikel 9 Termijnen van betaling
In het eerste lid is geregeld dat aanslagen die in het jaar worden opgelegd, 2 vervaldagen hebben (1 maand en 2 maanden na de dagtekening) en dat voor aanslagen die na het jaar worden opgelegd hetzelfde geldt.
Uitzondering op het eerste lid vormt de automatische incasso. Indien geopteerd is voor automatische incasso worden bedragen tot € 5000 in maximaal 10 termijnen afgeschreven. Dit geldt alleen voor aanslagen die in hetzelfde jaar worden opgelegd als het belastingjaar. Als de aanslagen worden opgelegd na het belastingjaar dan zijn slechts drie termijnen toegestaan. Hetzelfde geldt indien de automatische incasso niet kan worden uitgevoerd bijvoorbeeld als gevolg van stornering, dan gelden ook drie termijnen.
Met het vervallen van de termijnen op de 25^{e} van de maand is aansluiting gezocht bij artikel 7 van het Reglement automatische incasso gemeentelijke belastingen gemeente Deventer. Daarin is namelijk

bepaald dat de incassering van termijnen bij automatische incasso plaatsvindt tussen de 25e en de 29e van de maand.

Artikel 10 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders
De nadere regels welke door het college gegeven worden kunnen betrekking hebben op de aangifte formulieren, het gebruik van nachtregister ten behoeve van de heffing van toeristenbelasting, het opleggen van voorlopige aanslagen en de berekening van de te vergoeden invorderingsrente etc.

Artikel 11, 12 en 13 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel
In de verordening is een viertal leden opgenomen die betrekking hebben op de inwerkingtreding en citeertitel van de verordening.
In het eerste lid wordt de oude verordening van de gemeente Deventer ingetrokken, in het tweede en derde lid wordt de inwerkingtreding en de datum van ingang van de heffing geregeld en in het vierde de citeertitel.

Artikel 11
Het eerste lid regelt dat de oude verordening wordt ingetrokken met ingang van de datum van ingang van de heffing. De oude verordening blijft van toepassing op belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan. Voor die belastbare feiten blijft heffing dus mogelijk op basis van de oude verordening, ook al is die verordening ingetrokken.

Artikel 12
Ingevolge artikel 139 van de Gemeentewet moeten gemeenten de besluiten tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van belastingverordeningen bekend maken. Het niet voldoen aan de bekendmakingsplicht kan leiden tot onverbindendheid van de belastingverordening (HR 31 maart 1993, nr. 28.034, BNB 1993/182,Belastingblad 1993, blz. 274; Hoge Raad 10 augustus 1998, nr. 33.632). Bekendmaking geschiedt door plaatsing van de integrale tekst van het besluit tot vaststelling of wijziging van de belastingverordening in het gemeenteblad, dan wel, bij gebreke daarvan in een andere door de gemeente algemeen verkrijgbaar gestelde uitgave.

Het feit dat de belastingverordening pas in werking treedt na bekendmaking, houdt slechts in dat de gemeente vóór dat tijdstip geen belastingaanslagen kan opleggen. De aanslagen kunnen echter wel betrekking hebben op de periode vanaf de datum van ingang van de heffing. Een voorbeeld kan dit toelichten. Op 1 november 1999 stelt de gemeenteraad de verordening vast met als datum van inwerkingtreding de achtste dag na de bekendmaking en als tijdstip van ingang van de heffing 1 januari 2000. De verordening wordt door de gemeente bekendgemaakt op 16 februari 2000. De verordening treedt in werking op 24 februari 2000 (achtste dag na de dag van bekendmaking). Vanaf dat moment kan de gemeente aanslagen opleggen. Deze aanslagen kunnen echter betrekking hebben op de periode vanaf het tijdstip van ingang van de heffing (in dit geval 1 januari 2000). In het vierde lid is de datum van ingang van de heffing opgenomen.

Artikel 13
In het vierde lid is in de citeertitel een jaartal genoemd. Het genoemde jaartal is het jaartal dat als eerste jaar geldt waarin op basis van deze verordening belasting op roerende woon- en bedrijfsruimten wordt geheven.

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening Riool- en Waterzorgheffing 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667

gelet op artikel 228a van de gemeentewet.

BESLUIT

vast te stellen :

Verordening op de heffing en de invordering van de Riool- en Waterzorgheffing 2027

Artikel 1. Definities
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
a. gemeentelijke riolering: een voorziening of combinatie van voorzieningen voor inzameling, verwerking, zuivering of transport van afvalwater, hemelwater of grondwater, in eigendom, in beheer of in onderhoud bij de gemeente; alsmede het voor de openbare dienst bestemde gemeentewater;
b. belastingobject:
   1e. een roerende zaak;
   2e. een onroerende zaak;
c. één onroerende zaak als bedoeld onder b:
   1e. een gebouwd eigendom;
   2e. een ongebouwd eigendom;
   3e. een gedeelte van een onder 1e of 2e bedoeld eigendom dat afzonderlijk wordt gebruikt.
   4e. een samenstel van twee of meer van de onder 1e of 2e bedoelde eigendommen of onder 3e bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, als één geheel worden gebruikt;
   5e. het binnen de gemeente gelegen gedeelte van een onder 1e of 2e bedoeld eigendom, van een onder 3e bedoeld deel daarvan of van een onder 4e bedoeld samenstel;
d. verbruiksperiode: de periode waarop de afrekening van het waterleidingbedrijf betrekking heeft.
e. water: drinkwater, huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater, hemelwater of grondwater;
f. afvalwater: huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater.

Artikel 2 Aard van de belasting
Onder de naam Riool- en Waterzorgheffing wordt een directe belasting geheven ter bestrijding van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan:
a. de inzameling en het transport van huishoudelijk afvalwater en bedrijfsafvalwater, alsmede de zuivering van huishoudelijk afvalwater; en
b. de inzameling van afvloeiend hemelwater en de verwerking van het ingezamelde hemelwater, alsmede het treffen van maatregelen teneinde structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand voor de aan de grond gegeven bestemming zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.

Artikel 3. Belastbaar feit en belastingplicht
1 De belasting wordt geheven van de gebruiker van een belastingobject waarnaar direct of indirect water wordt toegevoerd én van waaruit direct of indirect water wordt afgevoerd;
2. Met betrekking tot de heffing als bedoeld in het eerste lid wordt als gebruiker aangemerkt:
a. degene die naar de omstandigheden beoordeeld het belastingobject al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt;
b. ingeval een gedeelte van een eigendom - niet een gedeelte als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, ten 3e – ten gebruike is afgestaan, degene die dat deel in gebruik heeft afgestaan;
c. ingeval sprake is van volgtijdig gebruik degene die dat belastingobject ter beschikking heeft gesteld.

Artikel 4. Maatstaf van heffing

1 De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt geheven naar het aantal kubieke meters afvalwater dat direct of indirect vanuit het belastingobject via de gemeentelijke riolering wordt afgevoerd.

2 Het aantal kubieke meters afvalwater wordt gesteld op het aantal kubieke meters water dat in de laatste aan het begin van het belastingjaar voorafgaande verbruiksperiode naar het belastingobject is toegevoerd of is opgepompt. Indien er sprake is van een onroerende zaak als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, ten derde wordt het aantal kubieke meters afvalwater evenredig toegedeeld.

3 Ingeval de verbruiksperiode niet gelijk is aan een periode van twaalf maanden wordt de hoeveelheid water door herleiding naar tijdsgelang bepaald. Bij die herleiding wordt een gedeelte van een kalendermaand voor een volle maand gerekend.

4 Ingeval gebruik wordt gemaakt van een pompinstallatie moet die pompinstallatie zijn voorzien van:
   a. een watermeter waarvan de hoeveelheid opgepompt water kan worden afgelezen, of
   b. een bedrijfsurenteller waarvan het aantal uren dat een pompinstallatie met een vaste capaciteit in bedrijf is geweest, kan worden afgelezen. De vorige volzin is niet van toepassing indien vaststelling van de hoeveelheid opgepompt water geschiedt op grond van enige andere wettelijke bepaling.

5 De op de voet van het tweede lid berekende hoeveelheid toegevoerd of opgepompt water wordt verminderd met de hoeveelheid water die niet als afvalwater via de gemeentelijke riolering is afgevoerd.

Artikel 5. Tarieven

De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, bedraagt per jaar voor de afvoer van afvalwater in de categorie van:

A	0 m³	tot en met	500 m³	€	€ 211,32
B	501 m³	tot en met	1.500 m³	€	€ 409,20
C	1.501 m³	tot en met	3.000 m³	€	€ 783,60
D	3.001 m³	tot en met	5.000 m³	€	€ 1.294,80
E	5.001 m³	tot en met	7.500 m³	€	€ 1.839,60
F	7.501 m³	tot en met	10.000 m³	€	€ 2.317,20
G	10.001 m³	tot en met	15.000 m³	€	€ 2.930,40
H	15.001 m³	tot en met	30.000 m³	€	€ 4.088,40
I	30.001 m³	en meer m³		€	€ 5.451,60

Artikel 6. Belastingjaar

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7. Wijze van heffing

De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 8. Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht met betrekking tot een belastingobject in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, verschuldigd over zoveel twaalfde gedeelten als er na de aanvang van de belastingplicht in dat jaar nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht met betrekking tot het belastingobject in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat voor de belasting als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van het voor het jaar verschuldigde recht als er na het einde van de belastingplicht in dat jaar nog volle kalendermaanden overblijven.
4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en aldaar een ander belastingobject waarvoor hij belastingplichtig wordt op grond van deze verordening, in gebruik neemt.

Artikel 9. Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.

2a. In afwijking van het eerste lid geldt voor een automatische betalingsincasso, mogelijk bij een aanslagbedrag vanaf € 30 tot € 5000 het volgende. Het aantal termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er nog maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.

2b. In afwijking van het eerste lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30 en meer dan € 5000, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 10. Kwijtschelding

1. Voor de belasting kan kwijtschelding worden verleend tot het maximum van het in artikel 5 genoemde bedrag in categorie A;
2. Voor de belasting genoemd in de overige categorieën van artikel 5 wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 11. Inwerkingtreding en citeertitel

1. De “Riool- en Waterzorgheffing 2026” wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Riool- en Waterzorgheffing 2027.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026,

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp Verordening Precariobelasting 2027
Voorstelnummer 2026-667

Raadstafel d.d.
Raadsvergadering: 4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667;

Gelet op artikel 228 van de Gemeentewet;

BESLUIT
Vast te stellen de Verordening op de heffing en de invordering van Precariobelasting 2027.

Artikel 1
Definities
Deze verordening verstaat onder:

a. jaar:	een kalenderjaar;
b. kwartaal:	een kalenderkwartaal;
c. maand:	een kalendermaand;
d. week:	een periode van zeven achtereenvolgende dagen;
e. dag:	een periode van 24 uren, aanvangende te 0.00 uur, of een gedeelte daarvan;
f. uur:	een periode van 60 achtereenvolgende minuten, of een gedeelte daarvan;
g. vergunning:	een door het gemeentebestuur verleende en in een gemeentelijke registratie opgenomen toestemming op grond waarvan een persoon een of meer voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond mag hebben;
h. terras:	een geheel van tafels, stoelen of andere roerende zaken, die de belastingplichtig buitenshuis opstelt om anderen in de gelegenheid te stellen ter plaatse iets te nuttigen;
i. terrasvergunning:	het besluit waarbij van gemeentewege aan de belastingplichtige vergunning wordt verleend tot het hebben van een terras op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond.

Artikel 2
Belastbaar feit

Onder de naam precariobelasting wordt een directe belasting geheven ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, bedoeld of genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.

Artikel 3
Belastingplicht

1. De precariobelasting wordt geheven van degene die het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft, dan wel van degene

ten behoeve van wie dat voorwerp of die voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond aanwezig zijn.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt, indien de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, degene aan wie de vergunning is verleend of diens rechtsopvolger aangemerkt als degene bedoeld in het eerste lid, tenzij blijkt dat hij niet het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft.

Artikel 4
Vrijstellingen

De precariobelasting wordt niet geheven ter zake van het hebben van:
a. voorwerpen welke ingevolge een wettelijk voorschrift, een overeenkomst of anderszins rechtens moeten worden gedoogd;
b. voorwerpen, waarvoor de gemeente een recht heft op grond van artikel 229, eerste lid, onderdeel a, van de Gemeentewet, dan wel een privaatrechtelijke vergoeding is overeengekomen;
c. voorwerpen, waarvan de gemeente genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, met uitzondering van voorwerpen die in gebruik zijn bij een derde;
d. voorwerpen op of boven de gemeentegrond die kleiner zijn dan één vierkante meter;
e. wegwijzers en verkeersaanwijzingen van de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB en andere overeenkomstige instellingen;
f. bloemen – of plantenbakken.

Artikel 5
Maatstaf van heffing en belastingtarief

De precariobelasting wordt geheven naar de maatstaven en de tarieven opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel. Dit met inachtneming van het overigens in deze verordening bepaalde.

Artikel 6
Berekening van de precariobelasting

1. Voor de berekening van de precariobelasting wordt met betrekking tot een in de tarieventabel genoemde lengte- of oppervlaktemaat een gedeelte daarvan als een volle eenheid aangemerkt.
2. Indien een tarief per oppervlakte is vastgesteld, wordt de precariobelasting berekend naar oppervlakte van de horizontale projectie van de voorwerpen, tenzij anders is bepaald.
3. De oppervlakte van andere dan rechthoekige voorwerpen wordt gesteld op het product van de twee aangrenzende zijden van een om het voorwerp geplaatste denkbeeldige rechthoek.
4. Indien de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, wordt voor de berekening van de precariobelasting aangesloten bij de geldigheidsduur van die vergunning, tenzij blijkt dat het belastbaar feit zich gedurende een kortere periode heeft voorgedaan. In dat geval bestaat aanspraak op ontheffing, waarbij het vijfde lid van overeenkomstige toepassing is.
5. Indien in de tarieventabel voor een voorwerp tarieven voor verschillende tijdseenheden zijn opgenomen, wordt de precariobelasting berekend op de voor de belastingplichtige meest voordelige wijze.
6. In afwijking van het bepaalde in artikel 1 wordt voor de berekening van de precariobelasting:

a. indien in de tarieventabel voor een voorwerp wel een weektarief, maar geen dagtarief is opgenomen, een gedeelte van een week gelijkgesteld met een week;
b. indien in de tarieventabel voor een voorwerp wel een maandtarief, maar geen dag- of weektarief is opgenomen, een gedeelte van een maand gelijkgesteld met een maand.

7. Indien in de tarieventabel voor een voorwerp een dagtarief, weektarief, maandtarief of jaartarief is opgenomen en het belastingtijdvak een langere periode dan een dag, onderscheidenlijk een week, maand of een jaar omvat, gelden deze tarieven per dag, onderscheidenlijk week, maand of jaar van het belastingtijdvak.

Artikel 7
Belastingtijdvak

1. In de gevallen waarin de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, is het belastingtijdvak de periode waarvoor de vergunning is verleend, met dien verstande dat bij een kalenderjaar overschrijdende geldigheidsduur van de vergunning het belastingtijdvak gelijk is aan het kalenderjaar.
2. In andere dan de in het eerste lid bedoelde gevallen, is het belastingtijdvak de aaneengesloten periode gedurende welke het belastbaar feit zich voordoet of heeft voorgedaan.

Artikel 8
Wijze van heffing

1. De verschuldigde precariobelasting wordt geheven door middel van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.
2. In afwijking van het eerste lid wordt de precariobelasting voor de hoofdstukken 2.1.3, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.4.2, 4.1, 5.1.1, 5.1.2, 6.1 en 7.1 uit de tarieventabel geheven bij wege van aanslag.

Artikel 9

Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang voor de naar jaartarieven geheven precariobelasting

1. In de gevallen bedoeld in artikel 7, eerste lid, is de precariobelasting verschuldigd bij de aanvang van het belastingtijdvak of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak aanvangt is de naar jaartarieven geheven precariobelasting verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat tijdvak verschuldigde belasting als er in dat tijdvak, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor de naar jaartarieven geheven precariobelasting voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat tijdvak verschuldigde precariobelasting als er in dat tijdvak, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.

Artikel 10 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.
2. a. In afwijking van het eerste lid moet bij een automatische betalingsincasso, mogelijk bij een aanslagbedrag vanaf € 30 tot € 5000. Het aantal termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er

nog maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.
b. In afwijking van het eerste lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30 en meer dan € 5000, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 11
Kwijtschelding
Bij de invordering van de precariobelasting wordt geen kwijtschelding verleend als bedoeld in artikel 26 van de Invorderingswet 1990.

Artikel 12
Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening precariobelasting 2026 vastgesteld door de raad van Deventer op 12 november 2025, alsmede de tarieventabel behorende bij de verordening precariobelasting 2026, worden ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt 1 dag na de dag van de bekendmaking in werking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening precariobelasting 2027".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026
De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

Tarieventabel

Tarieventabel behorende bij artikel 5 van de “Verordening precariobelasting 2027”.

Tarieventabel

Indeling tarieventabel

Hoofdstuk 1 Evenementen standplaats innemen
Hoofdstuk 2 Containers, schuttingen, steigers, schoren, kalkloodsen en opslag van goederen
Hoofdstuk 3 Plaatsen van kiosken, loodsen, planten, stoelen, banken, terrassen, winkelwagenstallingen etc.
Hoofdstuk 4 Luifels, balkons, erkers en andere uitbouwen
Hoofdstuk 5 Installaties of tanks voor benzine, ruwe olie, motorolie, lucht etc.
Hoofdstuk 6 Steigers boven gemeentewater
Hoofdstuk 7 Transportbaan, loopbrug etc.

Hoofdstuk 1: Evenementen standplaats innemen.

1.1	Voor het innemen van een standplaats op voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond is verschuldigd:	
1.1.1	ten behoeve van het houden of organiseren van een evenement:	
	per dag of, indien langer, per aaneengesloten periode	€ 96,21
1.1.2	ten behoeve van het gebruik van de weg voor het tijdelijk plaatsen van	
	niet bedrijfsmatig geëxploiteerde kramen en/of andere voorwerpen:	
	per dag of, indien langer, per aaneengesloten periode	€ 24,58
1.1.3	ten behoeve van het tijdelijk standplaats innemen of anderszins	
	uitstallen van goederen teneinde deze goederen in de uitoefening van handel	
	te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken aan publiek:	
	per dag of, indien langer, per aaneengesloten periode	€ 71,77

Hoofdstuk 2: Containers, schuttingen, stellingen, steigers, schoren, kalkloodsen en opslag van goederen.

2.1	Voor het innemen van of op enigerlei wijze aan het verkeer onttrekken van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond voor het plaatsen van containers, schuttingen, stellingen, steigers, schoren, kalkloodsen, en andere materialen en/of opbrekingen van de (ver) bouw van of de aanbouw aan, danwel de uitvoering van dak- of gevelwerkzaamheden aan bouwwerken, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:	
2.1.1	voor de eerste vier weken of gedeelte daarvan per week	€ 1,07
	doch met een minimum van	€ 27,13
2.1.2	voor iedere volgende week of gedeelte daarvan, per week	€ 0,61

2.1.3	voor een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een periode van 26 weken	
	of langer, per jaar of gedeelte daarvan	€ 22,21
	doch met een minimum van	€ 226,85
2.2	Voor het afzetten van een parkeerapparatuurplaats of een belanghebbendenplaats dan wel het gebruik maken van een parkeerapparatuurplaats of belanghebbendenplaats met een voorwerp, niet zijnde een motorvoertuig, wordt per parkeerplaats per dag een bedrag in rekening gebracht. Dit bedrag is voor de eerste 4 weken gelijk aan 25% van het in de vigerende parkeerbelasting genoemde dagtarief. Na 4 weken is dit 50% van het in de vigerende parkeerbelasting genoemde dagtarief met een maximum van € 2.100,00 per parkeerplaats per jaar. Het tarief is afhankelijk van locatie.	Zie tekst

Hoofdstuk 3: Plaatsen van kiosken, loodsen, stoelen, banken, terrassen, winkelwagenstellingen etc.

3.1	Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen buiten de binnenstad van de kadastrale gemeente Deventer tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafeltjes of stoelen, banken of andere zitgelegenheden voor zover niet vallend onder een andere bepaling, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:	
3.1.1	Voor elke week of gedeelte van een week	€ 0,75
3.1.2	Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar	€ 23,45
3.2	Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen in de binnenstad van de gemeente Deventer, exclusief "Brink" en “het grote Kerkhof, tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafels of stoelen, banken of andere zitgelegenheden, voor zover niet vallend onder een andere bepaling van dit artikel, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:	
3.2.1	Voor elke week of gedeelte van een week	€ 1,18
3.2.2	Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar	€ 35,15
3.3	Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen aan de in de binnenstad van de gemeente Deventer gelegen “het Grote Kerkhof”, tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafels of stoelen, banken of andere zitgelegenheden, voor zover niet vallend onder een andere bepaling van dit artikel, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:	
3.3.1.	Voor elke week of gedeelte van een week	€ 1,50
3.3.2	Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar	€ 46,03
3.4	Voor het innemen van een gedeelte van de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond gelegen aan de in de binnenstad van de gemeente Deventer gelegen "Brink" , tot het plaatsen van kiosken en loodsen, tot het plaatsen van planten, tafels of stoelen, banken of andere zitgelegenheden, voor zover niet vallend onder een andere bepaling van dit artikel, wordt per m² een bedrag in rekening gebracht:	

3.4.1.	Voor elke week of gedeelte van een week	€ 1,50
3.4.2	Bij een vergunning zonder tijdsbepaling of voor een jaar of langer gegeven, voor elk jaar	€ 46,03
3.5	Voor het bepaalde in artikel 3.2, 3.3 en 3.4 is de gebiedsaanduiding zoals in de bijlage opgenomen van toepassing. Voor het bepaalde in artikel 3.1 geldt het gebied binnen de gemeentegrenzen van Deventer, liggend buiten het gebied aangeduid in de gebiedsaanduiding.	

Hoofdstuk 4: Luifels, balkons, erkers en andere uitbouwen

4.1	Voor het hebben van boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond of voor de openbare dienst bestemd gemeentewater van erkers, balkons, luifels en andere uitbouwen, brandladders en dergelijke wordt, per m², per jaar in rekening gebracht	€ 9,68

Hoofdstuk 5: Installaties of tanks voor benzine, ruwe olie, motorolie, lucht etc.

5.1	Voor het hebben in en op voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond van	
5.1.1	een installatie voor het oppompen van benzine, ruwe olie, motorolie, water, lucht en dergelijke met inbegrip van daarbij behorende leidingen, wordt per jaar in rekening gebracht	€ 159,89
5.1.2	een tank voor benzine, ruwe olie, motorolie en dergelijke, wordt per jaar in rekening gebracht	€ 31,94

Hoofdstuk 6: Steigers boven gemeentewater

6.1	Voor het hebben van een steiger boven voor de openbare dienst bestemd gemeentewater wordt, per m² per jaar in rekening gebracht:	
	voor elk jaar	€ 8,44
	met een maximum van (per jaar)	€ 332,33

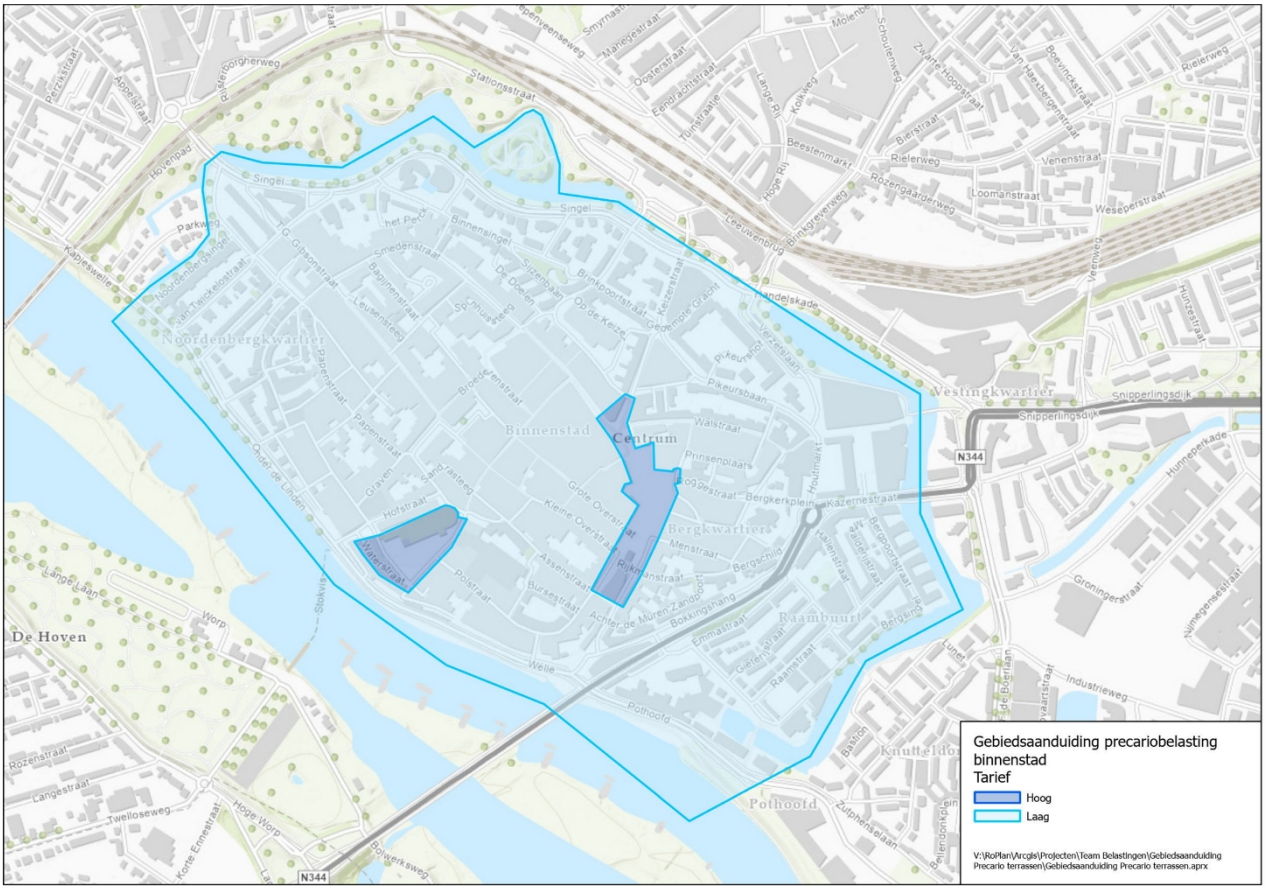
Hoofdstuk 7: Transportbaan, loopbrug etc.

7.1	Voor het hebben van een transportbaan, een loopbrug of een dergelijke inrichting wordt per m² overdekte voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond of voor de openbare dienst bestemd gemeentewater, per jaar in rekening gebracht	€ 19,22
	tot een maximum voor het gehele werk van	€ 160,78

Behoort bij het raadsbesluit van 4 november 2026,

De griffier, A. Kerver

Gebiedsaanduiding terrassen (Hoofdstuk 3 tarieventabel)

Behoort bij raadsbesluit van 4 november 2026

De griffier, A. Kerver

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening onroerendezaakbelastingen 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering d.d.	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september, nummer 2026-667;

Gelet op de artikelen 220 tot en met 220h van de Gemeentewet;

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen gemeente Deventer voor het jaar 2027

Artikel 1 Belastbaar feit en belastingplicht

1. Onder de naam 'onroerendezaak-belastingen' worden voor binnen de gemeente gelegen onroerende zaken twee directe belastingen geheven:

   a. een belasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt, verder te noemen: gebruikersbelasting;
   b. een belasting van degene die bij het begin van het kalenderjaar van een onroerende zaak het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verder te noemen: eigenarenbelasting.

2. Bij de gebruikersbelasting wordt:

   a. gebruik door degene aan wie een deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven (verder: de gebruiker), aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven (verder: de gebruikgever); de gebruikgever is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op de gebruiker;

   b. het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruik door degene die die onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld; degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.

3. Voor de eigenarenbelasting wordt als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de basisregistratie kadaster is vermeld, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Artikel 2 Voorwerp van de belasting

1. Voorwerp van de belasting is een onroerende zaak.
2. Als onroerende zaak wordt aangemerkt de onroerende zaak, bedoeld in hoofdstuk III van de Wet waardering onroerende zaken.
3. Een onroerende zaak dient in hoofdzaak tot woning indien de waarde die op grond van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken is vastgesteld voor die onroerende zaak in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van die onroerende zaak die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 3 Maatstaf van heffing

1. De heffingsmaatstaf is de op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken voor de onroerende zaak vastgestelde waarde voor het kalenderjaar bedoeld in artikel 1.
2. Als voor een onroerende zaak geen waarde is vastgesteld op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken wordt de heffingsmaatstaf van die onroerende zaak bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 17, 18 en 20, tweede lid, van de Wet waardering onroerende zaken.

Artikel 4 Vrijstellingen

1. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf buiten aanmerking gelaten, voor zover dit niet al is gebeurd bij de bepaling van de in dat artikel bedoelde waarde, de waarde van:
   a. voor de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder mede begrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;

   b. glasopstanden, die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen, voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde grond;

   c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;

   d. één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed dat voldoet aan de voorwaarden genoemd in artikel 8 van het Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928 met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;

   e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;

   f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;

   g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;

   h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;

   i. werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.

   j. onroerende zaken voor zover die bestemd zijn te worden gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die bestemd zijn te worden gebruikt voor het geven van onderwijs;

   k. straatmeubilair, waaronder begrepen alle zodanige gebouwde eigendommen - niet zijnde gebouwen - welke zijn geplaatst ten gerieve of in het belang van het publiek, ten dienste van het verkeer of ter verfraaiing van de gemeente, zoals lichtmasten, verkeersinstallaties, standbeelden, monumenten, fonteinen, banken, abri's, hekken en palen;

l. plantsoenen, parken en waterpartijen, die bij de gemeente in beheer zijn of waarvan de gemeente het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;

m. begraafplaatsen en urnentuinen met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning.

2. De vrijstelling met betrekking tot de in onderdeel j van het eerste lid bedoelde onroerende zaken voor de eigenarenbelasting geldt niet voor zover de gemeente van die zaken niet het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

3. In afwijking in zoverre van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de gebruikersbelasting buiten aanmerking gelaten de waarde van gedeelten van de onroerende zaak die in hoofdzaak tot woning dienen dan wel in hoofdzaak dienstbaar zijn aan woondoeleinden.

Artikel 5 Belastingtarieven
Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf. Het percentage bedraagt voor:

a. de gebruikersbelasting 0,2606%
b. de eigenarenbelasting
1 voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,0978%
2 voor onroerende zaken die **niet** in hoofdzaak tot woning dienen 0,3701%

Artikel 6 Wijze van heffing
De belastingen worden bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Termijnen van betaling
1 In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.

2 a. In afwijking van het eerste lid geldt, voor een automatische betalingsincasso, mogelijk bij een aanslagbedrag vanaf € 30 tot € 5000, het volgende. Het aantal termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er nog maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.

1. b. In afwijking van het eerste lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30 en meer dan € 5000, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 8 Overgangsrecht
1. De "Verordening op de heffing en invordering van onroerendezaakbelastingen 2026", laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 12 november 2025 wordt ingetrokken met ingang van de in artikel 9, tweede lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.

Artikel 9 Inwerkingtreding
1. Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na die van de bekendmaking.
2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.

Artikel 10 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als:” Verordening onroerendezaakbelastingen Deventer 2027”.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering d.d. 4 november 2026,
De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

Toelichting op de verordening onroerendezaakbelastingen 2027

Toelichting

A Algemeen

1 Wettelijke basis
De verordening onroerendezaakbelastingen is gebaseerd op de tekst van de Gemeentewet (artikelen 220-220h). Voor de waardebepaling gelden ook de bepalingen van de Wet waardering onroerende zaken (hierna: Wet WOZ). In de verordening is gekozen voor een duidelijke scheiding tussen verantwoordelijkheden op waarderingsgebied (geregeld in de Wet WOZ) en op heffingsgebied. Overeenkomstig de Gemeentewet is daarom gekozen voor verwijzing naar de bepalingen in de Wet WOZ en is de tekst van de desbetreffende bepalingen niet overgenomen in de verordening. Ten behoeve van de praktijk wordt in de toelichting bij het betreffende artikel een korte toelichting op de werking van de Wet WOZ gegeven.

2 Financiële-verhoudingswet
Er is samenhang tussen de hoogte van de algemene uitkering van een gemeente en haar belastingcapaciteit voor de onroerendezaakbelastingen. De werkelijke hoogte van de tarieven heeft geen invloed op de uitkering uit het gemeentefonds. Het gemeentefonds is te zien als egalisatiefonds voor verschillen in belastingcapaciteit.

3. Wet WOZ; verhoging WOZ-waarde leidt niet tot verhoging aanslag OZB
De Wet WOZ regelt de bepaling en vaststelling van de waarde van onroerende zaken ten behoeve van de belastingheffing door rijk, gemeenten en waterschappen, waaronder ook de onroerendezaakbelastingen. De waardebepaling geschiedt onder verantwoordelijkheid van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de onroerende zaak is gelegen. De waarde wordt door de heffingsambtenaar met een voor bezwaar en beroep vatbare beschikking aan de eigenaar en aan de gebruiker (belanghebbenden) bekendgemaakt. De WOZ-waarde wordt jaarlijks vastgesteld en is voor woningen openbaar (https://www.wozwaardeloket.nl/).
De WOZ-waarde kan sinds 1 oktober 2015 ook worden verhoogd na bezwaar of beroep. De verhoging heeft echter geen gevolg voor de aanslag OZB. Die blijft op het oorspronkelijke bedrag staan, tenzij er sprake is van een nieuw feit (artikel 27 Wet WOZ) dat tot de verhoging van de WOZ-waarde heeft geleid (Hoge Raad 20-10-2017, ECLI:NL:HR:2017:2656 (Hellevoetsluis)).

4. Geen macronorm, wel een benchmark
Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van de drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. In 2019 is de macronorm voor de laatste keer toegepast. Dit is een norm voor de totale opbrengsten OZB in Nederland. De macronorm wordt vervangen door een benchmark van de woonlasten, uitgevoerd door het COELO. De benchmark is een vergelijking van de tarieven/ belastingbedragen die een gemiddeld meerpersoonshuishouden betaalt aan OZB, rioolheffing en afvalstoffenheffing per jaar. Ook wordt een grafiek opgenomen met de mutatie van het totaal van deze lasten t.o.v. het voorgaande jaar. De vergelijking wordt gemaakt met gemeenten per provincie, waarbij een lijn van het provinciegemiddelde en het landelijke gemiddelde is opgenomen. De benchmark is in 2020 voor het eerst in de COELO-atlas worden opgenomen.

5. Tarief als percentage van de waarde
De onroerendezaakbelasting wordt berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak.

B Artikelsgewijze toelichting

Aanhef
In de aanhef wordt verwezen naar artikelen 220 tot en met 220h van de Gemeentewet. De toepasselijke artikelen uit de Wet WOZ worden in die artikelen genoemd.

gemeente Deventer

Artikel 1 Belastbaar feit en belastingplicht

Artikel 1, eerste lid

Voor iedere onroerende zaak die binnen de gemeente ligt kan een directe belasting voor het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden geheven. De belasting wegens genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht wordt aangeduid als eigenarenbelasting. De belasting wegens het gebruik van een onroerende zaak wordt aangeduid als gebruikersbelasting en wordt alleen geheven ter zake van onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen. De onroerende-zaakbelastingen zijn tijdstipbelastingen. Het begin van het kalenderjaar bepaalt de belastingplicht. Indien het gebruik dan wel het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht in de loop van het jaar aanvangt of eindigt, heeft dat geen invloed op de belastingplicht. De aanslag wordt dan niet tijdsevenredig verminderd (zie Hof Den Haag 26 januari 2000, nr. 98/02639, Belastingblad 2001, blz.163).

Gebruikersbelasting

De gebruikersbelasting wordt alleen geheven van degene die (naar de omstandigheden beoordeeld) bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient (niet-woning) al dan niet krachtens eigendom, bezit of beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt. Het is daarbij niet van belang waarop het gebruik van de niet-woning is gebaseerd. Ook bij wederrechtelijk gebruik (krakers) is sprake van gebruik (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20 860, BNB 1982/115, Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht)).

Het begrip gebruik

Of er sprake is van gebruik wordt beoordeeld naar de feitelijke omstandigheden. Er is in ieder geval sprake van gebruik als een niet-woning daadwerkelijk wordt gebruikt (Hoge Raad 5 september 1979, nr. 19420, BNB 1979/268 (Uitgeest): “metterdaad bezigt ter bevrediging van zijn eigen behoeften”). Maar er is ook gebruik als een persoon de niet-woning bewust leeg laat staan met de bedoeling die voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden: Gebruik is aanwezig als de persoon een niet-woning bouwt of laat bouwen op een ongebouwd eigendom. Er is alleen geen sprake is van gebruik als de bevrediging van behoeften door externe belemmeringen wordt geblokkeerd, zoals het wachten op verstrekking van een bouwvergunning na aanvraag daarvan.

Het aanhouden voor handels- of beleggingsdoeleinden levert geen metterdaad bezigen en dus geen gebruik op, aldus Hoge Raad 22 juli 1985, nr. 22649, BNB 1985/258, Belastingblad 1985, blz. 658 (De Bilt). De afwezigheid van de gebruiker van een niet-woning op 1 januari leidt niet zonder meer tot het achterwege laten van heffing van de gebruikersbelasting. Zie Hoge Raad 30 juni 1993, nr. 28345, BNB 1993/265.

Zie voor een uitgebreide uitleg van het begrip gebruik en een toelichting op jurisprudentie: mr M.W. Koenis, Handleiding gebruik in de onroerende-zaakbelastingen, Belastingblad 2002, blz. 799. Zie ook de bijlage bij de conclusies van de Advocaat-Generaal van 12 februari 2008 over gebruik bij een pand in aanbouw (Hoge Raad 8 augustus 2008, nrs. 42022 LJN: BC5819 (OZB) en 43349, BC5825 (WOZ)).

Parlementaire geschiedenis leegstand

‘Een leegstaand object, dat wil zeggen een object dat echt leeg staat, en dat dus geen meubilair en dergelijke bevat, wordt ook niet gebruikt in de zin van artikel 219, onderdeel a (thans artikel 220, onderdeel a; VNG). Dit is slechts anders indien een genothebbende krachtens een zakelijk recht zijn object bewust leeg laat staan met de bedoeling het voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden.’ (Kamerstukken II, 1989-1990, 21 591, nr. 3, blz. 68)

"Met betrekking tot de suggestie van de leden van de fractie van GroenLinks om het OZB-gebruikersdeel van leegstaande panden (niet-woningen) door de eigenaar te laten betalen (om leegstand vanuit speculatief oogpunt te voorkomen) merken wij op dat de Gemeentewet sedert 1 januari 1995 al de mogelijkheid biedt dat de eigenaar wordt aangeslagen voor leegstaande panden. Sedert deze datum is het begrip "feitelijk gebruik" namelijk gewijzigd in "gebruik" juist om mogelijk te maken dat in meer situaties dan voorheen OZB kan worden geheven. Omdat onder gebruik in deze zin ook kan worden verstaan het voor eigen gebruik ter beschikking houden, zal het bewust leeg houden van een onroerende zaak voor eigen doeleinden als een vorm van gebruik kunnen worden gezien. De genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is dan tevens de gebruiker als

hiervoor bedoeld en zal de gebruikersbelasting voor zijn rekening moeten nemen." (Kamerstukken II, 1996-1997, 25 037, nr. 6, blz. 12)

Om te bepalen of er sprake is van belastbare leegstand moet worden beoordeeld of de zakelijk gerechtigde de niet-woning bewust leeg laat staan. De feitelijke omstandigheden worden daarbij beoordeeld.

De Hoge Raad laat zich in zijn arrest van 7 oktober 1998, nr. 33767, LJN: AA2318, Belastingblad 1998, blz. 878 (Haarlem) voor het eerst uit over het nieuwe begrip gebruik. De Hoge Raad oordeelt dat een woning die op de peildatum in afwachting van een verbouwing ‘kaal’ is en niet geschikt voor bewoning of enige andere vorm van gebruik, niet wordt gebruikt. Dit oordeel lijkt op gespannen voet te staan met de bedoeling van de wetgever dat onroerende zaken die de eigenaar bewust leeg laat staan in de gebruikersbelasting dienen te worden betrokken, maar beslissend is hier waarschijnlijk geweest dat de eigenaar op de peildatum nog niet in het bezit was van de door hem reeds aangevraagde bouwvergunning. De leegstand is dan niet zozeer toe te schrijven aan de motieven van de eigenaar, maar aan het feit dat de eigenaar formeel niet mag bouwen. Hof ’s-Gravenhage heeft in zijn uitspraak van 22 augustus 2000, nr. 99/00456, Belastingblad 2001, blz. 1220, beslist dat een (nagenoeg) leegstaande woning door de eigenaar wordt gebruikt omdat zij hem ter beschikking staat. Er is ook sprake van gebruik wanneer de eigenaar de woning ter beschikking houdt van zijn ouders.

Het begrip gebruiker
Wie de gebruiker van een niet-woning is, zal bijvoorbeeld uit de administratie van nutsbedrijven blijken. Ook kan gebruik worden gemaakt van aangiftebiljetten. Zie voor een nadere invulling van het begrip gebruiker ook hierna bij de toelichting op het tweede lid, onderdeel c.

Artikel 1, tweede lid, onderdeel a - deelgebruik
In artikel 1, tweede lid, is een aanvullende bepaling voor de gebruikersbelasting opgenomen (zie ook Artikel 220b, eerste lid, van de Gemeentewet): gebruik door degene aan wie een (onzelfstandig) deel van een onroerende zaak in gebruik is gegeven (gebruiker), wordt aangemerkt als gebruik door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven (gebruik gever). De verhuurder (al of niet tevens eigenaar) is ook belastingplichtig voor de gebruikersbelasting als hij niet zelf gebruiker (van een deel) van de niet-woning is maar het gehele object in onzelfstandige delen verhuurt (Hoge Raad 5 juni 2009, nr. 44103, LJN: BI6157). Bij kantoorverzamelgebouwen met meer dan één gebruiker (die voor de Wet WOZ en de onroerendezaakbelastingen als één object kunnen gelden), wordt de verhuurder in de heffing van de gebruikersbelasting betrokken. De huurders zijn dan niet belastingplichtig. De bepaling ziet alleen op situaties waarin delen van de onroerende zaak worden gebruikt door afzonderlijke gebruikers, die niet gezamenlijk het geheel gebruiken. De verhuurder van een niet-woning kan niet als gebruiker worden aangemerkt als hij de niet-woning verhuurt aan bijvoorbeeld één onderneming of één persoon. Verhuurt hij de verschillende onzelfstandige delen aan verschillende gebruikers, dan is hij wel belastingplichtig. Verhuurt hij echter de niet-woning als geheel aan meerdere gebruikers (bijvoorbeeld van één onderneming), dan is hij niet belastingplichtig. Hij staat dan immers niet een gedeelte van de niet-woning in gebruik af. De gebruik gever mag de gebruikersbelasting wel verhalen op de gebruiker.

Artikel 1, tweede lid, onderdeel b - volgtijdig gebruik
Het ter beschikking stellen van een onroerende zaak voor volgtijdig gebruik wordt aangemerkt als gebruik door degene die de onroerende zaak ter beschikking heeft gesteld. Dit ziet met name op niet-woningen die voor korte perioden worden verhuurd. In beginsel is de eigenaar degene die de niet-woning ter beschikking stelt voor volgtijdig gebruik. Dit is anders indien gebruik wordt gemaakt van een verhuurorganisatie en deze verhuurorganisatie grotendeels het financiële risico van meer- of minderopbrengsten uit de verhuur draagt. Alleen het uit handen geven van de bemiddeling (al dan niet tegen een beperkt percentage van de verhuurprijs) aan een verhuurorganisatie is niet voldoende om deze verhuurorganisatie als gebruiker aan te merken. Zie ook Hoge Raad 7 februari 2001, nr. 35865, LJN: AA9843, BNB 2001/113, Belastingblad 2001, blz 456, BNB 2001/113, m.n. Snoijink (Wierden) en Hoge Raad 22 november 2002, nr. 37361, LJN: AF0960, BNB 2003/36 m.n. Snoijink (Oostburg). Degene die de niet-woning ter beschikking stelt is bevoegd om de belasting te verhalen op degene aan wie die zaak ter beschikking is gesteld.

Artikel 1, derde lid - inschrijving basisregistratie kadaster

De vaststelling van de belastingplicht voor het genot baseert de gemeente in het algemeen op de basisregistratie kadaster. De tot belastingplicht leidende beperkte rechten zijn:

- appartementsrecht;
- erfpachtrecht;
- recht van opstal;
- recht van vruchtgebruik;
- recht van beklemming;
- recht van gebruik en bewoning;
- beperkt recht in de zin van artikel 5, derde lid, onderdeel b, van de Belemmeringenwet privaatrecht.

De basisregistratie kadaster geeft in bijna alle gevallen uitsluitsel over de vraag wie de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is. De gemeente heeft een keuzemogelijkheid indien er naast eigendom ook sprake is van een afgeleid recht (bijvoorbeeld recht van vruchtgebruik). De aanwijzing van een belastingplichtige vindt plaat op basis van beleidsregels die door het college van burgemeester en wethouders of de heffingsambtenaar zijn vastgesteld en bekendgemaakt. Als er meer genothebbenden zijn die met betrekking tot één onroerende zaak in dezelfde hoedanigheid verkeren (bijvoorbeeld in geval van mede-eigendom twee eigenaren) geldt hetzelfde. De gemeente zal bij de keuze van de belastingplichtige handelen volgens vastgestelde en bekendgemaakte beleidsregels.

In de basisregistratie kadaster geeft in een beperkt aantal gevallen niet aan wie de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is. Op grond van artikel 5:20 BW is de eigenaar van de grond ook eigenaar van alle gebouwen en werken die duurzaam met de grond zijn verenigd, tenzij de wet anders bepaalt of als er sprake is van een bestanddeel van een andere onroerende zaak.

Twee wettelijke uitzonderingen op artikel 5:20 BW staan in artikel 5.6 van de Telecommunicatiewet (de aanbieder van een telecommunicatienetwerk is eigenaar daarvan) en in artikel 3 van de Mijnbouwwet (de Staat is eigenaar van de nog niet gewonnen delfstoffen). De uitzondering van het bestanddeel van een andere onroerende zaak heet horizontale natrekking. Bijvoorbeeld als een kelder onder de grond doorloopt over een ander perceel of als een garage gedeeltelijk op een ander perceel staat (Hoge Raad 17 september 2004, nr. 3800, LJN: AR2307, Belastingblad 2004, blz. 1176 (Amsterdam)).

Economische eigendom leidt meestal niet tot genot krachtens bezit. Iemand heeft de economische eigendom van een zaak indien hij niet de juridische eigenaar daarvan is, maar economisch wel belang heeft in die zin dat hij het volle risico voor alle waardeveranderingen en voor het eventuele tenietgaan van die zaak draagt. De juridisch eigenaar is echter genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht. De overdracht van de economische eigendom belet niet dat de juridisch eigenaar in de heffing van de onroerendezaakbelastingen wordt betrokken omdat het objectieve karakter van de onroerendezaakbelastingen dat met zich meebrengt: door de eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde vrijwillig aanvaarde beperkingen van zijn genot staan niet in de weg aan zijn belastingplicht (Hoge Raad 29 november 1989, nr. 26308, BNB 1990/43, Belastingblad 1991, blz. 63 (Amsterdam)).

Voorbeelden van economisch eigenaarschap zijn huurkoop, maar ook het lidmaatschapsrecht van een coöperatieve flatvereniging kan worden gezien als een vorm van economische eigendom van een flatwoning. In de praktijk bestaat economisch eigendom wanneer een vennoot in een vennootschap onder firma of een aandeelhouder van een NV of BV niet de juridische eigendom, maar alleen het belang bij de onroerende zaak inbrengt. Een huurder of pachter kan daarentegen niet als economisch eigenaar worden aangemerkt, omdat hij niet het volle waarde risico loopt. Dit geldt ook in een bijzonder geval van erfpacht, als een zeer hoge canon moet worden betaald. De erfpachter is ook in dat geval nog de genothebbende. Onder genot wordt dan verstaan de aan het erfpachtrecht ontleende bevoegdheid om de onroerende zaak te gebruiken overeenkomstig de bepalingen van het erfpachtrecht Hoge Raad 21-02-2001, ECLI:NL:HR:2001:AB0166 (Amsterdam)).

De eigenaar, bezitter of beperkt gerechtigde wordt in de belastingheffing betrokken ongeacht de omvang van zijn genot. Alleen als de eigenaar wederrechtelijk de eigendom is ontnomen, kan hij niet als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht worden aangemerkt, tenzij die ontneming van voorbijgaande aard is (Hoge Raad 10 maart 1982, nr. 20 860, BNB 1982/115,

Belastingblad 1982, blz. 148 (Dordrecht)). Het enkele ingeschreven staan in de basisregistratie kadaster levert nog geen belastingplicht op (Hoge Raad 4 juni 1986, nr. 23764, BNB 1986/240, Belastingblad 1986, blz. 442 (Amsterdam)).

Het genot kan ook voortvloeien uit een persoonlijk recht. Bijvoorbeeld voor bij een huurafhankelijk recht van opstal. In dat geval worden twee objecten en derhalve twee genothebbenden krachtens eigendom, bezit of beperkt recht onderscheiden, te weten de eigenaar van de grond en de eigenaar van het opstal. Bij een zelfstandig recht van opstal wordt slechts een genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht onderscheiden: de houder van het recht van opstal. (zie Hoge Raad 7 maart 1979, nr. 20 860, BNB 1979/126 (Rotterdam); Hoge Raad 21 oktober 1992, nr. 28 641, BNB 1993/9, Belastingblad 1992, blz. 840 (Tilburg) en Hoge Raad 14 september 1994, nr. 29 871, BNB 1994/322, Belastingblad 1994, blz. 627 en 727 (Rotterdam)).

Artikel 2 Voorwerp van de belasting

Artikel 2, eerste lid
Het voorwerp van de belasting (belastingobject) is een onroerende zaak. Het belastbaar feit (artikel 1) beperkt zich tot de in de gemeente gelegen onroerende zaak.

Artikel 2, tweede lid
De voorschriften voor de objectafbakening staan in artikel 16 van de Wet WOZ. Een toelichting op de WOZ-objectafbakening is opgenomen in de Modelverordeningen gemeentelijke belastingen (algemene toelichting) – Voorwerp van de belasting. Daarin staat een stappenplan voor het afbakenen van een WOZ-object:
1. Is het object roerend of onroerend?
2. Is het object een gebouwd eigendom?
3. Is het object een ongebouwd eigendom?
4. Is het object een zelfstandig gedeelte van een gebouwd of ongebouwd eigendom?
5. Zijn de objecten in eigendom (eigendom, beperkt recht of bezit) van één ‘eigenaar’?
6. Zijn de objecten in gebruik bij één gebruiker en horen deze naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar?
7. Vormen de objecten een recreatieterrein dat als zodanig wordt geëxploiteerd?
8. Ligt het object geheel of gedeeltelijk in de gemeente?

Voor een uitgebreide toelichting op de waardering van incourante niet-woningen wordt verwezen naar de taxatiewijzers.
Zie ook:
- Waarderingsinstructie: https://www.waarderingskamer.nl/publicaties/waarderinginstructie/
- Vraagbaak Waardebepaling: https://www.waarderingskamer.nl/hulpmiddelen-gemeenten/vraagbaak-waardebepaling-wet-woz-2017/
- Taxatiewijzers incourant: www.wozdatacenter.nl).

Roerend of onroerend
Alleen de onroerende zaken worden in de heffing betrokken. Wat onroerend is, is bepaald in artikel 3:3 van het Burgerlijk Wetboek (BW):
- de grond,
- de nog niet gewonnen delfstoffen,
- de met de grond verenigde beplantingen, alsmede de gebouwen en werken die duurzaam met de grond zijn verenigd, hetzij rechtstreeks, hetzij door vereniging met andere gebouwen of werken.

Roerend zijn alle zaken die niet onroerend zijn.

De verschillende rechters toetsen daarbij niet alleen aan de technische vereisten van een gebouw of werk maar ook aan de beoogde bestemming waarbij wordt gekeken naar de bedoeling van de bouwer (of zijn opdrachtgever) zoals die naar buiten kenbaar is (Hoge Raad 31 oktober 1997, nr. 16404, ECLI:NL:HR:1997:ZC2478, NJ 1998/97, Belastingblad 1998, blz. 252 (portocabine). In navolging van dit arrest zijn onroerend:
- Weekendhuisjes (Hoge Raad 20-09-2000,ECLI:NL:HR:2000:AA7147 (Maasbree), Belastingblad 2001, blz. 61 en Hoge Raad 07-06-2002, ECLI:NL:HR:2002:AE3831 (Nunspeet);

- Drijvende steigers Hoge Raad 20-09-2002, ECLI:NL:HR:2002:AE7857 (Den Haag).
- Een woonark is roerend als deze niet duurzaam met de oever is verenigd,. Een woonark is in ieder geval niet duurzaam met de bodem verenigd en dus roerend als deze drijft. (Hoge Raad 15-01-2010, ECLI:NL:HR:2010:BK9136).

Gebouwd en ongebouwd eigendom
Onder een gebouwd eigendom worden niet alleen constructies van min of meer duurzame aard verstaan die dienen voor het bewaren van goederen of het beschutten van personen of goederen tegen atmosferische invloeden. Uit de jurisprudentie volgt dat ook installaties, open inrichtingen, locaties en dergelijke bouwsels vallen onder het begrip gebouwd eigendom:
Zwembad (Hoge Raad 7 maart 1979, nr. 19017, BNB 1979/125 (Rotterdam)),
Aardgaslocatie (Hoge Raad 10 december 1980, nr. 19869, BNB 1981/45 (Denekamp)),
Hoogspanningsmasten (Hoge Raad 16 april 1980, nr. 19727, BNB 1980/183 (Beverwijk)),
Windmolens (Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 28837, BNB 1994/135, Belastingblad 1994, blz. 301 (Vlissingen) en Hoge Raad 23 februari 1994, nr. 29115, BNB 1994/136, Belastingblad 1994, blz. 299 (Franekeradeel)).
Een onroerende zaak die geen gebouwd eigendom is, is een ongebouwd eigendom. Ook als aan de grondwerkzaamheden zijn verricht of drainage is aangebracht, is sprake van een ongebouwd eigendom:
Tennisbaan (Hoge Raad 13 mei 1987, nr. 24454, BNB 1987/219, Belastingblad 1987, blz. 495),

Gedeelten
Een gedeelte van een gebouwd of ongebouwd eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt is in beginsel een afzonderlijk belastingobject. Het gaat daarbij om gedeelten die elk nog als zelfstandige en onafhankelijke eenheid kunnen worden gebruikt (bijvoorbeeld de woning in een flatgebouw). Gemeenschappelijke ruimten in een gebouw worden niet aangemerkt als een zelfstandig gedeelte maar moeten evenredig aan de overige zelfstandige gedeelten worden toegerekend. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 8 juni 1994, nr., Belastingblad 1994, blz. 659 (Haren). Uit de jurisprudentie volgt dat van een zelfstandig woongedeelte sprake is indien een gedeelte redelijk afsluitbaar is en beschikt over een eigen keuken of kookgelegenheid, douche en toiletruimte. Eventueel kunnen ook aansluitingen op nutsvoorzieningen, telefoon en kabel een aanwijzing zijn. Zie onder meer Hoge Raad 9 september 1992, nr. 28352, BNB 1992/341, Belastingblad 1992, blz. 649 (Leiden), Hof 's-Hertogenbosch 9 oktober 1996, nr. 94/3506, Belastingblad 1998, blz. 348 en Hof Amsterdam 3 december 1999, nr. 98/1032, Belastingblad 2000, blz. 202 (Zaanstad). Van een redelijke afsluitbaarheid is sprake indien het gedeelte feitelijk afsluitbaar is. Een deur waarop een slot ontbreekt is niet afsluitbaar (Hoge Raad 12 februari 2010, LJN: BL3592). Het afsluitbaar maken door het alsnog aanbrengen van een deurslot was in de casus van Hof Arnhem 17 februari 1999, nr. 98/1265, Belastingblad 2000, blz. 667, niet voldoende. Een gedeelte van een kantoorgebouw is blijkens zijn indeling bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt als zodanig gedeelte redelijk afsluitbaar is en aldus kan worden gescheiden van de overige gedeelten van het gebouw (Hoge Raad 16 december 1987, nr. 25015, BNB 1988/91, Belastingblad 1988, blz. 121 (Amsterdam)). Voor een zelfstandig kantoorgedeelte is het niet voldoende dat een kamer afsluitbaar is (Hoge Raad 8 oktober 2004, nrs. 38443 en 38444, LJN:AR3500). Gebruikers mogen niet meer dan bijkomstig afhankelijk zijn van voorzieningen (toiletvoorzieningen) buiten de afgesloten ruimte (Hof Amsterdam 8 juli 2010, ECLI:NL: GHAMS:2010:BN4108; Hoge Raad 16 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT1522 (art. 81 RO)). Indien op een camping sprake is van feitelijk afzonderlijk te onderscheiden percelen die aan derden worden verhuurd om daarop stacaravans te plaatsen en deze tezamen met het perceel gebruiken, is op grond van het arrest van de Hoge Raad van 28 september 2001, nr. 36224, ECLI:NL:HR:2001:AD3888 (Maarssen), sprake van zelfstandige gedeelten.

Samenstel (complex)
Kenmerkend voor samenstellen is dat de daartoe behorende eigendommen naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren en door een en dezelfde (rechts)persoon worden gebruikt. Er zijn dus, naast het eigendom, twee voorwaarden. Allereerst moeten de eigendommen naar de omstandigheden beoordeeld bij elkaar behoren. Daarbij kan bijvoorbeeld de afstand tussen de eigendommen een rol spelen. Vaak zal het ene eigendom een hulpfunctie vervullen voor het andere eigendom. Bijvoorbeeld de garage die naast de woning staat. Bij de bepaling of de eigendommen naar de omstandigheden bij elkaar behoren moet ook aansluiting worden gezocht bij de maatschappelijke opvatting. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058, bepaald dat 'bij de beantwoording van de vraag in hoeverre de door belanghebbende in haar

bedrijf aangewende (gedeelten van) eigendommen - die onmiskenbaar een geografisch samenhangend geheel vormen - als een samenstel moeten worden aangemerkt, beslissend is of dat bedrijf als één samenhangend geheel moet worden beschouwd, waarbinnen alle (gedeelten van) eigendommen voor één organisatorisch doel worden aangewend'. De tweede voorwaarde is dat de eigendommen in gebruik zijn bij dezelfde persoon. Wanneer bijvoorbeeld de bij een woonhuis behorende garage wordt gebruikt door een ander dan de bewoner van het huis, dan vormen woonhuis en garage niet één belastingobject. Woonhuis en garage zijn immers niet meer in gebruik bij dezelfde persoon. Bedrijfsobjecten met een afzonderlijke bovenwoning kunnen niet als één onroerende zaak worden aangemerkt. Zie onder meer Hoge Raad 18 januari 1984, nr. 22165, BNB 1984/100, Belastingblad 1984, blz. 99 (Loon op Zand), Hof Amsterdam 18 september 1998, nr. 97/20861, Belastingblad 1999, blz. 238 en Hof Amsterdam 3 december 1999, nr. 98/1032, Belastingblad 2000, blz. 202 (Zaanstad).

Recreatieterrein
Een recreatieterrein waarop standplaatsen voor stacaravans worden verhuurd of andere vakantieonderkomens staan, wordt vanaf 1 januari 2005 voor de Wet WOZ aangemerkt als één onroerende zaak. De wetgever heeft het ondoelmatig geacht om van alle op recreatieterreinen gelegen onroerende recreatiewoningen en stacaravans met de bijbehorende (onder)grond, de waarde afzonderlijk te bepalen en vast te stellen en deze afzonderlijk in de heffing te betrekken. Daarom geldt dat de afbakening als afzonderlijke objecten achterwege blijft wanneer het gaat om een geheel van onroerende zaken, zoals recreatiewoningen en stacaravans, dat bijeengenomen een terrein vormt dat bestemd is voor verblijfsrecreatie en als zodanig wordt geëxploiteerd.

Anders gezegd: een recreatieterrein met de opstallen die niet in privé-eigendom zijn, dat als geheel bestemd is en geëxploiteerd wordt voor verblijfsrecreatie, wordt als één onroerende zaak aangemerkt.

Binnen de gemeentegrens
Het binnen de gemeente gelegen deel is een afzonderlijk belastingobject dat afzonderlijk in de heffing zal moeten worden betrokken. Een gebouw dat op de gemeentegrens ligt, zal dus door twee (of meer) gemeenten moeten worden aangeslagen.

Eigendomsgrens is grens object
Alleen als van de samenstellende delen van een onroerende zaak de genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht dezelfde is, is sprake van één belastingobject. Dit betekent dat de eigendomsgrens de uiterste grens van het object vormt. Dit volgt uit het arrest van de Hoge Raad van 20 oktober 1993, nr. 29464, BNB 1993/ 349, Belastingblad 1994, blz. 174 (Amsterdam) en de uitspraak van Hof 's-Gravenhage van 14 juni 1995, nr. 93/3928, Belastingblad 1995, blz. 699 (Noordwijk).

Gevolgen verkeerde objectafbakening
De Hoge Raad oordeelt dat de objectafbakening van een te groot afgebakend WOZ-object zo kan worden aangepast dat de aanslag nog slechts betrekking heeft op één - op de juiste wijze afgebakend - belastingobject. Daarbij dient zo nodig de waarde van het object te worden verlaagd. Die waardeverlaging zal ook tot een lagere vaststelling van de OZB-aanslagen leiden (Hoge Raad 27 september 2002, ECLI:NL:HR:2002:AE8146 (Rotterdam) en ECLI:NL:HR:2002:AD5341 (Rotterdam) en Hoge Raad 9 november 2002, ECLI:NL:HR:2002:AF0074, Belastingblad 2002/1220 (Goedereede)). WOZ-beschikkingen en aanslagen OZB (op grond van artikel 18a AWR) van te klein afgebakende objecten dienen te worden vernietigd. Binnen de driejaarstermijn van artikel 11, lid 3 AWR kunnen nieuwe aanslagen (eventueel tot behoud van rechten) worden opgelegd. Dat is anders indien de driejaarstermijn is overschreden. Nieuwe beschikkingen en navorderingsaanslagen (o.g.v. artikel 18a AWR) kunnen dan worden verzonden en opgelegd binnen acht weken nadat de 'oude' beschikkingen (onherroepelijk) zijn vernietigd (Hoge Raad 9 mei 2003, ECLI:NL:HR:2003:AD6058; artikel 4:13, lid 3 Awb).

Artikel 2, derde lid
Dit lid geeft een definitie van het begrip woning overeenkomstig de bepaling in de Gemeentewet (artikel 220a, lid 2). Een onroerende zaak dient tot woning indien de vastgestelde WOZ-waarde in hoofdzaak kan worden toegerekend aan delen van de onroerende zaak die dienen tot woning dan wel volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden. Het ‘in hoofdzaak-criterium’ wordt uitgelegd als: 70% of

meer. De vraag wat een woningdeel is, is in de jurisprudentie uitgebreid aan de orde geweest. Het gaat vooral om onroerende zaken die voor de Wet WOZ als niet-woning zijn aangemerkt en als zodanig zijn gewaardeerd. In de laatste jaren heeft de Hoge Raad zich uitgesproken over het begrip ‘woning’ bij verzorgings- en verpleeghuizen en bij recreatieterreinen.

Recreatieterrein
Hoge Raad 05-01-2018, ECLI:NL:HR:2018:3 (Valkenswaard)
Vakantieonderkomens (opstallen) die geschikt zijn voor enigszins duurzame menselijke bewoning zijn woningdelen, kampeerterrein is niet-woningdeel; recreatievoorzieningen naar rato toegerekend.

Verzorgings- en verpleeghuis
Hoge Raad 06-06-2014, ECLI:NL:HR:2014:1326 (Epe)
De woonstraten worden meer dan incidenteel tevens gebruikt in verband met het verlenen van (verpleegkundige) hulp. Die ruimten dienen niet tot woning en zijn niet volledig dienstbaar aan woondoeleinden. Het tehuis is daarom een niet-woning (art. 220a Gemeentewet). De woonstraten zijn wel in hoofdzaak dienstbaar aan woondoeleinden. Samen met andere delen is meer dan 70% van de waarde op grond van de woondelenvrijstelling (art. 220e Gemeentewet) vrijgesteld.
Hoge Raad 27-05-2022, ECLI:NL:HR:2022:770 (Dordrecht)
De gezamenlijke woonkamers in een woonzorgcentrum dienen tot woning als ze naar aard en inrichting bestemd en geschikt zijn om enigszins duurzaam voor menselijke bewoning te dienen en daarbij de woonfunctie overheersend is ten opzichte van andere functies. Of dat deel feitelijk duurzaam wordt bewoond is niet van belang. Voor delen die niet tot woning dienen is een ander criterium van toepassing. Bij die delen wordt beoordeeld of die volledig dienstbaar zijn aan woondoeleinden. Beslissend is of en in hoeverre deze delen feitelijk worden gebruikt ten behoeve van de delen die wel tot woning dienen.

Artikel 3 Maatstaf van heffing

Algemeen
Met betrekking tot de term 'maatstaf van heffing' of 'heffingsmaatstaf' merken wij op dat de eerste De term 'maatstaf van heffing' wordt gebruikt in algemene zin. De term 'heffingsmaatstaf' wordt in concrete zin gebruikt (de concrete waarde van een onroerende zaak). Daarom is in de aanhef van artikel 3 van de modelverordening sprake van 'maatstaf van heffing' en in het vervolg van de verordening steeds over 'heffingsmaatstaf'. Dit correspondeert met de wettekst. De heffingsmaatstaf is de waarde van de onroerende zaak zoals deze is vastgesteld op basis van de Wet WOZ. In het eerste lid is de tekst van artikel 220c van de Gemeentewet overgenomen. Is de waarde middels een WOZ-beschikking vastgesteld, dan kunnen de waardebepalende elementen in een bezwaar- en/of beroepsprocedure tegen de aanslag niet meer aan de orde komen. Anders: Hof Leeuwarden 29 november 2002, ECLI:NL:GHLEE:2002:AF1496 dat in een beroepsprocedure de werktuigenvrijstelling in de beoordeling betrok, ondanks het feit dat de WOZ-beschikking onherroepelijk vaststond.

Artikel 3, eerste lid - heffingsmaatstaf

Waarde in het economische verkeer
Artikel 17 van de Wet WOZ geeft de regels voor de waardering. Uitgangspunt daarbij is de waarde in het economische verkeer. Dat is de waarde die aan de onroerende zaak kan worden toegekend indien de volle en onbezwaarde eigendom van de onroerende zaak zou kunnen worden overgedragen (overdrachtsfictie) en de verkrijger de zaak in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen (verkrijgingsfictie). Bij de waardebepaling wordt geen rekening gehouden met eventueel op de onroerende zaak rustende lasten, zoals een anti-speculatiebeding met kettingbeding. Volgens de Hoge Raad dient bij de waardebepaling wel rekening te worden gehouden met een zakelijke of daarmee gelijk te stellen verplichting die de omvang van het genot van de zaak beperkt (Hoge Raad 25 november 1998, nr. 33212, LJN: AA2572, Belastingblad 1999, blz. 93 (Rotterdam)). Voor woningen en rijksmonumenten is de waarde in het economische verkeer altijd van toepassing. Voor niet-woningen daarentegen wordt de gecorrigeerde vervangingswaarde genomen indien deze hoger is dat de waarde in het economische verkeer.

Gecorrigeerde vervangingswaarde

De overdrachts- en verkrijgingsfictie gelden ook voor de gecorrigeerde vervangingswaarde (Hoge Raad 9 juli 1999, ECLI:NL:HR:1999:AA2808 (kettingbeding met recht van terugkoop)). De gecorrigeerde vervangingswaarde wordt bepaald door de vervangingswaarde van de onroerende zaak te verminderen met de afschrijving wegens technische en functionele veroudering. De afschrijving wegens technische veroudering vindt plaats op grond van de verwachte levensduur van het object en de restwaarde die het object aan het einde van die levensduur zal hebben. De afschrijving wegens functionele veroudering brengt de mate tot uitdrukking waarin nog behoefte bestaat aan de onroerende zaak als gevolg van technische, economische en maatschappelijke ontwikkelingen. Redenen voor een afschrijving wegens functionele veroudering kunnen bijvoorbeeld gewijzigde bouwtechnieken of bouwtechnische eisen zijn. Daarnaast kan ook worden gedacht aan ondoelmatig ingerichte ruimten alsmede aan een tekort of overschot aan ruimte. Ook economische veroudering als gevolg van algemene conjuncturele ontwikkelingen en ontwikkelingen in de branche kunnen van invloed zijn op de functionele veroudering. De omvang van de functionele veroudering komt onder meer aan bod in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298, Belastingblad 1992, blz. 801 (Veendam). In dit arrest concludeert de Hoge Raad dat bij onroerende zaken die in de commerciële sfeer worden gebezigd, de gecorrigeerde vervangingswaarde niet hoger wordt gesteld dan de bedrijfswaarde, oftewel de waarde die de onroerende zaak in economische zin voor de huidige eigenaar vertegenwoordigt. Zie ook de VNG-circulaire Circ. 92/196 - jurisprudentie onroerend-goedbelastingen (18-09- 1992). De bedrijfswaarde is niet van toepassing op niet-commercieel gebezigde onroerende zaken, zoals bijvoorbeeld een schoolgebouw (Hof Arnhem 18 januari 1994, nr. 931529, Belastingblad 1994, blz. 397) en een kerk (Hoge Raad 5 juni 1996, nr. 30314, LJN: AA1799, BNB 1996/250, Belastingblad 1996, blz. 430 (Amsterdam)) of indien de exploitatie vooral geschiedt om in het algemeen belang gelegen redenen (Hoge Raad 7 februari 2001, nr. 34899, LJN: AA9842, BNB 2001/112 (Leeuwarden)). Advocaat-Generaal Moltmaker gaf in het arrest van de Hoge Raad van 8 juli 1992, nr. 27678, BNB 1992/298 aan wanneer sprake is van niet-commerciële activiteiten: - de activiteiten kunnen alleen door middel van subsidies worden gebezigd, of - er wordt bij de activiteiten slechts gestreefd naar kostendekking. In de situatie waarin alle aandelen in handen zijn bij de overheid en deze in het algemeen belang handelt kan toch sprake zijn van toepassing van de bedrijfswaarde, aldus de Hoge Raad 9 mei 2003, ECLI:NL:HR:2003:AD6058 (Schiphol). De Hoge Raad herhaalt de punten die de A-G in BNB 1992/298 noemt en constateert dat die situaties niet van toepassing zijn.

Wijzigingen na waardepeildatum

De waarde van de onroerende zaak wordt vastgesteld naar de waarde die de zaak heeft op de waardepeildatum en naar de staat waarin de zaak verkeert op het tijdstip van de waardepeildatum. De waardepeildatum ligt één jaar vóór het kalenderjaar waarvoor de waarde wordt vastgesteld. Met wijzigingen tussen deze waardepeildatum en het begin van het kalenderjaar wordt alleen in bepaalde gevallen rekening gehouden. Deze gevallen zijn:

a. een onroerende zaak gaat op in een andere onroerende zaak dan wel in meer onroerende zaken;
b. een onroerende zaak wijzigt als gevolg van hetzij bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging, hetzij verandering van bestemming;
c. een onroerende zaak ondergaat als gevolg van een andere, specifiek voor de onroerende zaak geldende, omstandigheid een waardeverandering.

Wijzigingen onder a betreffen de objectafbakening. Onder b gaat het om wijzigingen van het object zelf. De wijzigingen onder c betreffen wijzigingen aan het object zelf, maar ook omgevingsfactoren. De waardeverandering wordt meegenomen vanaf het begin van het kalenderjaar wanneer de bedoelde feiten of omstandigheid geheel of gedeeltelijk hun beslag hebben gekregen.

Artikel 3, tweede lid – vangnet bij ontbreken WOZ-beschikking

Het tweede lid is een zogenaamde 'vangnetbepaling' en voorziet erin dat indien voor een onroerende zaak onverhoopt geen WOZ-beschikking is vastgesteld, toch een aanslag kan worden opgelegd. De memorie van toelichting noemt als voorbeeld het geval dat een WOZ-beschikking door de rechter is vernietigd vanwege een fout in de objectafbakening. Als de WOZ-beschikking wel is vastgesteld, maar niet is bekend gemaakt, dan is de vangnetbepaling niet van toepassing, maar de gewone hoofdregel van het eerste lid van dit artikel (Hoge Raad 13 mei 2005, nr. 39569, LJN: AR6816). De waardebepaling geschiedt in het kader van de vangnetbepaling zoveel mogelijk op gelijke wijze als voor de andere onroerende zaken, waarvoor wel een WOZ-beschikking is vastgesteld. In de memorie

van toelichting wordt opgemerkt dat de waardevaststelling in deze gevallen alleen voor het betreffende kalenderjaar geldt. Zolang er geen WOZ-beschikking is, dient de waardevaststelling (door het opleggen van de aanslag onroerendezaakbelastingen) dus voor elk kalenderjaar plaats te vinden. Voor de tekst van de vangnetbepaling is aangesloten bij de tekst van artikel 220d, vierde lid, van de Gemeentewet.

Artikel 4 Vrijstellingen

Algemeen

De verplichte vrijstellingen zijn opgenomen in artikel 220d van de Gemeentewet. Op grond van jurisprudentie heeft de wetgever bij de Wet materiële belastingbepalingen de opzet van de vrijstellingen gewijzigd. Een object als zodanig wordt niet vrijgesteld maar de waarde van (een gedeelte) van een object wordt buiten aanmerking gelaten. Dit maakt het mogelijk dat een onroerende zaak gedeeltelijk wordt belast en gedeeltelijk wordt vrijgesteld. De vrijstellingen zijn dus eigenlijk geen echte vrijstellingen maar vormen een onderdeel van de maatstaf van heffing. Immers, bij het bepalen van de maatstaf van heffing wordt (een gedeelte van) de waarde buiten aanmerking gelaten. Met nadruk wordt erop gewezen dat een vrijstelling voor de onroerendezaakbelastingen niet inhoudt dat ook de waardering achterwege kan blijven. In het kader van de Wet WOZ kan de waardering (niet de gegevensverzameling) van een onroerende zaak alleen achterwege blijven indien op grond van de Uitvoeringsregeling uitgezonderde objecten Wet WOZ de gehele waarde buiten aanmerking kan worden gelaten. In beginsel zijn de vrijstellingen die in de Uitvoeringsregeling staan in de op de beschikking vastgestelde WOZ-waarde meegenomen. De waarde van de volgende objecten (of objectonderdelen) wordt bij het vaststellen van de WOZ-beschikking vrijgesteld:

- bedrijfsmatige geëxploiteerde cultuurgrond,
- Natuurschoonwetlandgoederen,
- natuurterreinen beheerd door rechtspersonen die zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurterreinen ten doel stellen;
- openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail;
- werktuigen die zonder schade van betekenis kunnen worden afgescheiden van de onroerende zaak en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken;
- waterverdedigingswerken en waterbeheersingswerken in beheer bij organen en dergelijke van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van woningen;
- kerken en andere onroerende zaken die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningsbijeenkomsten van levensbeschouwelijke aard, met uitzondering van woningen;
- rioolzuiverings- en afvalwaterwerken in beheer bij organen en dergelijke van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van woningen.

Alle overige objecten moeten worden gewaardeerd ook al zijn zij voor de onroerendezaakbelastingen (wettelijk of facultatief) vrijgesteld. De enige wettelijke vrijstelling is sinds 1 januari 2005 de kassenvrijstelling. Vanaf 1 januari 2007 is ook de vrijstelling voor woondelen bij niet-woningen verplicht. De uitwerking hiervan is te vinden in het derde lid. De (gedeelten van) objecten zijn vrijgesteld voor de onroerendezaakbelastingen, maar worden niet als uitgezonderd object voor de waardering beschouwd (zie artikel 220d, eerste lid, onderdeel b in vergelijking tot artikel 2 van de Uitvoeringsregeling uitgezonderde objecten Wet waardering onroerende zaken). Indien de WOZ-waarde onherroepelijk vaststaat is het niet meer mogelijk om de waardebepalende elementen, waaronder de al dan niet toegepaste vrijstellingen, die in de Uitvoeringsregeling uitgezonderde objecten staan, bij bezwaar of beroep tegen de aanslag onroerendezaakbelastingen ter discussie te stellen. Zie echter Hof Leeuwarden 20 december 2002, nr. 440/01, LJN: AF1496 waarin de werktuigenvrijstelling in beroep onderdeel uitmaakt van de procedure ondanks dat de WOZ-beschikking vaststaat. De uitspraak lijkt in strijd met de bedoeling van de wetgever.

Art 4. eerste lid, onderdeel a - cultuurgrond

De voor land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond vrijgesteld (artikel 220d, eerste lid, onderdeel a, van de Gemeentewet): ‘cultuurgrondvrijstelling'. Landbouw wordt beoordeeld aan de hand van artikel 312 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Zie artikel 220d, tweede lid, van de Gemeentewet. In zijn uitspraak van 24 mei 2000 heeft Hof Amsterdam bepaald dat volkstuinverenigingen niet in aanmerking komen voor de cultuurgrondvrijstelling (Hof Amsterdam 24 mei 2000, nr. 99/2643). In het arrest Hoge Raad 9 mei 2003, nr 35987, AD6058 (Schiphol) heeft de

Hoge Raad bepaald dat 'set-aside'-gronden onder de cultuurvrijstelling vallen. De vrijstelling is ruimer dan de vrijstelling voor de Wet WOZ, omdat ook de ondergrond van glasopstanden is vrijgesteld. De glasopstanden zelf zijn op grond van onderdeel b vrijgesteld.

Art.4, eerste lid, onderdeel b - glasopstanden

De glasopstanden waarvan de ondergrond bestaat uit vrijgestelde cultuurgrond zijn vrijgesteld (artikel 220d, eerste lid, onderdeel b, van de Gemeentewet). Het gaat hier om de 'kassenvrijstelling'. Zie onder andere Hof 's-Gravenhage 9 september 1980, NR. 36/80, BNB 1982/25, Belastingblad 1982, blz. 69 (Naaldwijk), Hof 's-Gravenhage 26 oktober 1983, nr. 49/83, Belastingblad 1985, blz. 125 (Goes) en Hof 's-Hertogenbosch 21 november 1996, nr. 94/3124, Belastingblad 1997, blz. 119 (Aalburg).

Art. 4, eerste lid, onderdeel c - openbare eredienst en andere bezinningsbijeenkomsten)

In onderdeel c is de kerkenvrijstelling geregeld, waarin twee categorieën onroerende zaken zijn opgenomen, te weten:

- onroerende zaken die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst;

- onroerende zaken die in hoofdzaak bestemd zijn voor bezinningssamenkomsten van levensbeschouwelijke aard, waarbij het niet vereist is dat het bijeenkomsten betreft van genootschappen die rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid zijn.

De onroerende zaak moet 'in hoofdzaak bestemd' zijn voor de omschreven activiteiten. Sinds het arrest van de Hoge Raad van 4 december 1991, nr. 27 661, BNB 1992/47, Belastingblad 1992, blz. 73 (Vlaardingen) geldt dat ten minste 70% van de inhoud van de onroerende zaak aan de omschreven activiteiten moet kunnen worden toegerekend. De vrijstelling geldt niet voor het onzelfstandige gedeelte van de onroerende zaak dat dient als woning (bijvoorbeeld de inpandige, niet zelfstandige kosterswoning).

Art.4, eerste lid, onderdeel d - natuurschoonwet – landgoederen

De onroerende zaak die deel uitmaakt van een op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (Stb. 1989, 252) aangewezen landgoed is vrijgesteld met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen (artikel 220d, eerste lid, onderdeel d Gemeentewet). Een ongebouwd gedeelte (bijvoorbeeld het erf) valt wel onder de vrijstelling. De werking van de Natuurschoonwet 1928 is per 1 juni 2007 verruimd, maar die verruiming geldt niet voor de Wet WOZ en de Gemeentewet. Daarvoor gelden de volgende voorwaarden gelden:

- ten minste 30 percent van de oppervlakte van het landgoed is bezet met houtopstanden;
- of de oppervlakte van het landgoed voor ten minste 20 percent met houtopstanden is bezet waarbij de oppervlakte voorts voor ten minste 50 percent bestaat uit natuurterreinen

(artikel 8 Rangschikkingsbesluit Natuurschoonwet 1928).
Voor de Wet WOZ en de Gemeentewet moet die engere toets aan de voorwaarden alsnog plaatsvinden.

Art. 4, eerste lid, onderdeel e - natuurterreinen

Bij natuurterreinen gaat het om gronden die in beheer zijn bij een rechtspersoon die als doel het behoud van natuurschoon heeft. De werkzaamheden van de rechtspersoon moeten voor 90% of meer (nagenoeg uitsluitend) gericht zijn op het behoud van het natuurschoon. Het gaat meestal om gronden die niet of nauwelijks in cultuur zijn gebracht (artikel 220d, eerste lid, onderdeel e, van de Gemeentewet). Dit is anders voor cultuurgronden die voor land-, tuin- en bosbouw worden gebruikt. Enige grondbewerking in verband met de instandhouding van het natuurterrein hoeft daarbij het karakter van het natuurterrein niet aan te tasten. Het gebruik van de zinsnede 'waaronder mede worden verstaan' houdt in dat ook andere terreinen als natuurterrein zijn aan te merken. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan bossen, vennen, kwelders, rietlanden, wad of grotten. Alleen de natuurterreinen in beheer bij rechtspersonen die het behoud van natuurschoon voor 90% of meer als taak hebben, zijn vrijgesteld. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan Vereniging voor Natuurmonumenten of Stichtingen voor provinciale landschappen. De overheid is niet aan te merken als een rechtspersoon die natuurbehoud als primaire taak heeft (Hof Leeuwarden 20 februari 1981, nr. 545/78, Belastingblad 1986, blz. 373 (Ulrum). Overigens hoeft de eigenaar van het natuurterrein het natuurbehoud niet als primaire taak te hebben. Zo zal een natuurterrein dat eigendom is van het

rijk maar wordt beheerd door bijvoorbeeld Natuurmonumenten ook in aanmerking komen voor de vrijstelling (eigenaar en gebruik).

Art. 4, eerste lid, onderdeel f - openbare land- en waterwegen

De vrijstelling van openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail staat in artikel 220d, eerste lid, onderdeel f, van de Gemeentewet. Voor het begrip 'openbare (land)weg' in de zin van de vrijstelling moet aansluiting worden gezocht bij de Wegenwet (Hoge Raad 21 september 2001, nr. 35.502, LJN: AD3522 (Alkmaar). Tot de wegen behoren ook voetpaden, rijwielpaden, molenwegen en kerkwegen en bruggen (artikel 2 van de Wegenwet). Op grond van artikel 4 van de Wegenwet wordt een weg openbaar indien de rechthebbende de weg bestemd tot openbare weg door daaraan die bestemming te geven met noodzakelijke medewerking van de gemeenteraad. Daarnaast wordt een weg openbaar indien een gemeente, waterschap provincie of het Rijk een weg bestemd tot openbare weg (artikel 5 van de Wegenwet). Start- en landingsbanen vallen niet onder deze vrijstelling (Hoge Raad 9 mei 2003, nr. 35987, LJN: AD6058).

Onder banen voor openbaar vervoer per rail worden verstaan de spoorbanen zelf en de bestanddelen daarvan in de zin van artikel 3:4 van het BW alsmede al hetgeen nodig is om die banen te kunnen laten functioneren, dat wil zeggen dat het naar de heden ten dage aan het openbaar railvervoer te stellen eisen het mogelijk moet zijn om over de banen op een goede en veilige manier voertuigen te laten rijden. De spoorbaan zelf, de beveiliging en de verkeersleiding gebouwen zijn vrijgesteld, maar perrons en stationsgebouwen zijn belast (Hoge Raad 21 september 2001, nr. 35.502, LJN: AD3522 (Alkmaar). Het begrip 'kunstwerk' dient overeenkomstig het spraakgebruik worden uitgelegd. Hieronder vallen onder andere viaducten, aquaducten, bruggen, tunnels en sluizen. Daarbij geldt dat alleen die kunstwerken zijn vrijgesteld die zodanig met openbare land- of waterwegen, dan wel spoorbanen zijn verbonden dat het kunstwerk aan het verkeer over die wegen of banen dienstbaar is en mitsdien nodig is om die wegen of banen als zodanig te kunnen laten functioneren. (Hoge Raad 21 september 2001, nr. 35.502, LJN: AD3522 (Alkmaar). Inzake een ontvangst- en toegangsgebouw voor een veerdienst bevestigde de Hoge Raad de hofuitspraak dat deze onderdeel uitmaakt van de aanleginrichting die als vrijgesteld kunstwerk tussen twee openbare landwegen is aan te merken omdat het kunstwerk zodanig met de openbare land- dan wel waterwegen is verbonden dat het aan het verkeer over die wegen dienstbaar is, en daardoor nodig is om die wegen als zodanig te kunnen laten functioneren. (Hoge Raad 2 november 2001, nr. 36565, LJN: AD5041). Daarentegen is een vuurtoren geen vrijgesteld kunstwerk (Hof 's-Gravenhage 23 augustus 2000, nr. 99/30954, Belastingblad 2001, blz. 935). Een remise is niet te beschouwen als een trambaan en valt derhalve niet onder de railwegvrijstelling (Hoge Raad 25 september 1996, nr. 31004, Belastingblad 1996/ blz. 798 (Den Haag)).

Art. 4, eerste lid, onderdeel g - waterverdedigings- en waterbeheersingswerken

De vrijstelling voor waterverdedigings- en waterbeheersingswerken is niet van toepassing op de delen die dienen tot woning. De waarde van de woning dient derhalve in de heffing te worden betrokken. Het begrip “dienen tot woning” is beperkt tot de delen die als woning in gebruik zijn. Delen die dienstbaar zijn aan woondoeleinden vallen er niet onder (Hoge Raad 04-03-2016, ECLI:NL:HR:2016:364 (Nieuwkoop)). De vrijstelling is beperkt tot de kernzone van het waterverdedigingswerk, dat is de dijk (Hoge Raad 10-11-2017, ECLI:NL:HR:2017:2828 (SVHW)). Ook andere opstallen (niet-woningen) die geen waterkerende functie hebben zijn niet vrijgesteld (Hoge Raad 03-06-1998, ECLI:NL:HR:1998:AA2293, Rechtbank Rotterdam 26-10-2016, ECLI:NL:RBROT:2016:8151).

Art.4, eerste lid, onderdeel h - rioolwaterzuiveringsinstallatie

Ook de vrijstelling voor rioolwaterzuiveringsinstallaties ziet niet op de delen die dienen tot woning zodat deze woningen niet onder de vrijstelling vallen. De vrijstelling beperkt zich niet alleen tot installaties die zijn gericht op de feitelijke waterzuivering (in biologische zin) of de scheiding van het biologisch gezuiverde water van het slib. Ook andere onroerende zaken die een niet weg te denken functie hebben in het afvalwaterzuiveringsprocédé vallen onder deze vrijstelling (Hof 's-Gravenhage 22 mei 1996, nr. 94/2474, Belastingblad 1996, blz. 758 (Rotterdam). In dezelfde procedure concludeerde het Hof tevens dat ook sprake is van een orgaan, instelling of dienst van een publiekrechtelijke rechtspersoon indien de activiteiten plaatsvinden in een vennootschap waarvan uitsluitend overheden aandeelhouder zijn. De vrijstelling vereist dat de installatie in beheer is bij een publiekrechtelijke rechtspersoon. Ten aanzien van een rioolzuiveringsinstallatie van een stichting die

wel in de heffing werd betrokken, concludeerde Hof 's-Gravenhage dat er sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel maar in de cassatieprocedure concludeerde de Hoge Raad dat het gelijkheidsbeginsel niet was geschonden (arrest van 9 mei 2003, nr. 37517, LJN: AE7337)

Artikel 4, eerste lid, onderdeel i - werktuigenvrijstelling

De werktuigenvrijstelling is van toepassing op:

- onroerende werktuigen,
- die verwijderd kunnen worden met behoud van hun waarde als zodanig,
- en niet op zichzelf bezien als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.

Jurisprudentie werktuigenvrijstelling

Hoge Raad 16 april 1980, nr. 19 727, BNB 1980/183 (Beverwijk), Hoge Raad 17 juni 1992, nr. 27 639, BNB 1992/296, Belastingblad 1992, blz. 577 (Venlo), Hof Arnhem 10 januari 1995, nr. 940837, Belastingblad 1995, blz. 382 (windmolen), Hof Arnhem 28 april 1995, nr. 922262, Belastingblad 1995, blz. 443 (Nijmegen) en Hof Leeuwarden 7 april 1995, nr. 900/92, Belastingblad 1995, blz. 523 (Leeuwarden).
In latere arresten introduceert de Hoge Raad het criterium van de uiterlijke herkenbaarheid. Hoge Raad 30-06-1999, ECLI:NL:HR:1999:AA2814 (Asfaltmenginstallatie) en Hoge Raad 07-06-2000, ECLI:NL:HR:2000:AA6113 (Franekeradeel).
Van een werktuig is geen sprake indien een bestanddeel in hoofdzaak dienstbaar is aan het gebouw in die zin dat het bestanddeel het gebouw beter geschikt maakt voor gebruik. Zie Hoge Raad 2 maart 1994, nr. 29 559, BNB 1994/113, Belastingblad 1994, blz. 303 (Leeuwarden). De vrijstelling is ook van toepassing op werktuigen die in hoofdzaak voor het medische proces worden gebruikt (Hoge Raad 30-09-2016, ECLI:NL:HR:2016:2198 (Amsterdam)).

Artikel 4, eerste lid, onderdelen j tot en met m - facultatieve vrijstellingen

In de onderdelen j tot en met m zijn facultatieve vrijstellingen opgenomen. De systematiek van de facultatieve vrijstellingen sluit aan bij de systematiek voor de wettelijke vrijstellingen (zie hiervoor). In het verleden werden deze vrijstellingen opgenomen om waardering van deze objecten achterwege te kunnen laten. Nu deze objecten niet zijn vrijgesteld van waardering in het kader van de Wet WOZ, is dit argument komen te vervallen. De vrijstelling in onderdeel j is vanaf de inwerkingtreding van de Politiewet (1 april 1994) niet meer van toepassing op politiebureaus. Door de regionalisering van de politie wordt een politiebureau namelijk niet meer gebruikt voor de publieke dienst van de gemeente. De in onderdeel m opgenomen vrijstelling geldt niet voor de delen van begraafplaatsen die dienen als woning. Hiermee is aansluiting gezocht bij enkele wettelijke vrijstellingen die ook de woning van de vrijstelling uitzonderen.

Art. 4, tweede lid, onderdeel j - uitzondering publieke dienstverlening

Dit lid bevat een uitzondering op de in het eerste lid, onderdeel j, opgenomen vrijstelling. De vrijstelling voor onroerende zaken die bestemd zijn voor de publieke dienst geldt niet voor de eigenarenbelasting indien die onroerende zaken geen eigendom van de gemeente zijn.

Sportvelden

Een aantal gemeenten kent vrijstellingen met betrekking tot sportvelden. In de huidige verordening zijn deze vrijstellingen niet opgenomen. Het opnemen van een dergelijke vrijstelling brengt, door de werking van het gelijkheidsbeginsel bij een objectieve heffing als de onroerende-zaakbelastingen, het risico met zich dat op grond van het gelijkheidsbeginsel een bredere categorie objecten (onbedoeld) in de vrijstelling deelt. Een dergelijke vrijstelling strookt daarnaast niet met het uitgangspunt van een zo breed mogelijke lastenverdeling. Ten slotte voorkomt deze vrijstelling niet dat de betreffende onroerende zaken toch moeten worden gewaardeerd in het kader van de Wet WOZ.

Artikel 4, derde lid - woondelenvrijstelling

Als de waarde van de woondelen van een onroerende zaak minder dan 70% uitmaakt van de totale waarde van die onroerende zaak, is sprake van een niet-woning voor de OZB. De onroerende zaken die als niet-woning worden aangemerkt omdat het percentage woondelen onder de 70% blijft, worden dan naar het tarief voor niet-woningen aangeslagen Bij die onroerende zaken, zoals boerderijen en verpleeg- en verzorgingstehuizen, wordt het woongedeelte vrijgesteld voor de gebruikersbelasting niet-woningen. Dit geldt ook voor gedeelten van de niet-woning die dienstbaar zijn aan woondoeleinden. Tegen een onjuiste toepassing van de vermindering kan dan bezwaar worden

gemaakt in het bezwaarschrift tegen de aanslag. Bij de berekening van de aanslag wordt uitgegaan van de WOZ-waarde in de WOZ-beschikking. De hoogte van de aanslag is de waarde van de niet-woningdelen van de onroerende zaak (Hoge Raad 26-11-2021, ECLI:NL:HR:2021:1667).
Delen in een verpleeg- of verzorgingshuis die in hoofdzaak eenzelfde functie hebben als de vergelijkbare delen van een woning, zijn aan te merken als woondelen. Het gaat bijvoorbeeld om delen voor dagbesteding, slapen, wassen en eten (Hoge Raad 15-11-2013, ECLI:NL:HR:2013:1125 (Westland)). De vrijstelling geldt ook voor de waarde van recreatiewoningen op een recreatieterrein dat voor de aanslagoplegging en het tarief niet in hoofdzaak tot woning dient.

Artikel 5 - Belastingtarieven

Gemeenten zijn vrij in het vaststellen van drie tarieven: een eigenarentarief en een gebruikerstarief voor niet-woningen en een eigenarentarief voor woningen. Daarbij gelden geen absolute of relatieve limieten. Wel wordt er jaarlijks een benchmark opgesteld, waarin per gemeente de OZB, rioolheffing en afvalstoffenheffing worden vergeleken (zie ook hieronder).

De tarieven worden naar een percentage van de WOZ-waarde berekend. In artikel 2, tweede lid van de verordening is een definitie opgenomen van het begrip “dienen tot woning” voor de OZB (artikel 220a, tweede lid Gemeentewet).

Art. 5, eerste lid - tarief is percentage heffingsmaatstaf

De tarieven worden met ingang van 1 januari 2009 berekend naar een percentage van de waarde van De tarieven worden berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak. Voor elke afzonderlijke belasting kan een apart percentage worden vastgesteld dat volgens artikel 220f van de Gemeentewet wel gelijkelijk moet zijn. Vaststellen van een degressief of progressief tarief is niet mogelijk.

Benchmark
Het Rijk en de VNG hebben afgesproken dat de macronorm verdwijnt. Daarvoor in de plaats komt een benchmark, waarin de OZB, de riool- en afvalstoffenheffing worden vergeleken. Er wordt een vergelijking getrokken tussen gemeentelijke woonlasten. Ook wordt de gemeentelijke tariefontwikkeling per provincie gegeven, net als de landelijke en provinciale gemiddelden. Door deze vergelijking worden de onderlinge verschillen tussen gemeenten inzichtelijk. Het resultaat van de benchmark komt in de COELO-atlas die elk jaar rond maart uitkomt.

Artikel 6 Wijze van heffing

Ingevolge artikel 233 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze. Er is in de verordening gekozen voor de heffing bij wege van aanslag.

Artikel 7 Termijnen van betaling

In het eerste lid is geregeld dat een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van de aanslag volledig betaald dient te zijn.

Uitzondering op het eerste lid vormt de automatische incasso. Indien geopteerd is voor automatische incasso worden aanslagen met een aanslagbedrag tussen € 30 en € 5000 in het lopende belastingjaar in maximaal 10 termijnen afgeschreven, voor aanslagen met een aanslagbedrag tussen € 30 en € 5000 geldt dat deze in het lopende belastingjaar in maximaal 3 termijnen afgeschreven worden.

Met het vervallen van de termijnen op de 25^{e} van de maand is aansluiting gezocht bij artikel 7 van het Reglement automatische incasso gemeentelijke belastingen gemeente Deventer. Daarin is namelijk bepaald dat de incassering van termijnen bij automatische incasso plaatsvindt tussen de 25^{e} en de 29^{e} van de maand.

Artikel 8 Overgangsrecht

In de verordening is een artikel opgenomen dat betrekking heeft op het overgangsrecht. In dit artikel wordt de oude verordening van de gemeente Deventer ingetrokken. De oude verordening blijft van toepassing op belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan. Voor die belastbare

feiten blijft heffing dus mogelijk op basis van de oude verordening, ook al is die verordening ingetrokken.

Artikel 9 – intrekken oude verordening en inwerkingtreding nieuwe verordening

Artikel 9, eerste lid – intrekken oude verordening

Ingevolge artikel 139 van de Gemeentewet moeten gemeenten de besluiten tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van belastingverordeningen bekend maken. Het niet voldoen aan de bekendmakingsplicht kan leiden tot onverbindendheid van de belastingverordening (HR 31 maart 1993, nr. 28.034, BNB 1993/182, Belastingblad 1993, blz. 274; Hoge Raad 10 augustus 1998, nr. 33.632). Bekendmaking geschiedt door plaatsing van de integrale tekst van het besluit tot vaststelling of wijziging van de belastingverordening in het gemeenteblad, dan wel, bij gebreke daarvan in een andere door de gemeente algemeen verkrijgbaar gestelde uitgave.

Het feit dat de belastingverordening pas in werking treedt na de dag van de bekendmaking, houdt slechts in dat de gemeente vóór dat tijdstip geen belastingaanslagen kan opleggen. De aanslagen kunnen echter wel betrekking hebben op de periode vanaf de datum van ingang van de heffing. Een voorbeeld kan dit toelichten:
Op 1 november 1999 stelt de gemeenteraad de verordening vast met als datum van inwerkingtreding de achtste dag na de bekendmaking en als tijdstip van ingang van de heffing 1 januari 2000. De verordening wordt door de gemeente bekendgemaakt op 16 februari 2000. De verordening treedt in werking op 24 februari 2000 (achtste dag na de dag van bekendmaking). Vanaf dat moment kan de gemeente aanslagen opleggen. Deze aanslagen kunnen echter betrekking hebben op de periode vanaf het tijdstip van ingang van de heffing (in dit geval 1 januari 2000). In het tweede lid is de datum van ingang van de heffing opgenomen.

Artikel 9, tweede lid - inwerkingtreding

De datum van de ingang van de heffing is bepaald op 1 januari 2027.

Artikel 10 - citeertitel

In de citeertitel is een jaartal genoemd. Het genoemde jaartal is het jaartal dat als eerste jaar geldt waarin op basis van deze verordening onroerendezaakbelastingen worden geheven.

gemeente Deventer

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening Marktprecariobelasting 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667
Gelet op artikel 228 van de Gemeentewet;

BESLUIT
Vast te stellen de Verordening op de heffing en de invordering van Marktprecariobelasting 2027.

Artikel 1 Definities
In deze verordening wordt verstaan onder:

markt:	de door het college ingestelde week- en jaarmarkten, niet zijnde door derden georganiseerde themamarkten, zoals gedefinieerd in de vigerende Verordening fysieke leefomgeving van de gemeente Deventer;
standplaats:	de ruimte die voor de duur van de markt is aangewezen voor het uitoefenen van de markthandel;
vaste standplaats:	de standplaats die gedurende maximaal twaalf jaar ter beschikking is gesteld aan een vergunninghouder;
individuele standplaats:	een standplaats op een andere plaats dan op een markt
ideële standplaats:	een standplaats voor maatschappelijk, sociaal-culturele, charitatieve activiteiten of activiteiten op het gebied van volksgezondheid, met een niet-commercieel karakter.
dagplaats:	de standplaats die per marktdag beschikbaar wordt gesteld aan een vergunninghouder;
vergunninghouder:	degene aan wie door het college vergunning is verleend voor het innemen van een standplaats;
marktmeester:	de persoon die als zodanig is aangewezen door het college.
dag:	een periode van 24 uren, aanvangende te 0.00 uur, of een gedeelte daarvan;
week:	periode van zeven achtereenvolgende dagen, beginnende met de maandag.
maand:	kalendermaand.
jaar:	kalenderjaar.

Artikel 2 Aard van de heffing en belastbaar feit
Onder de naam Marktprecariobelasting wordt een belasting geheven ter zake van het, in verband met het innemen van een standplaats op de markt of op een andere plaats dan de markt, hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond op de dag, de plaats en gedurende de tijd dat ter plaatse een markt of op een andere plaats dan de markt wordt gehouden.

Artikel 3 Belastingplicht
1 De belasting wordt geheven van degene van wie of ten behoeve van wie de in artikel 2 bedoelde voorwerpen aanwezig zijn.
2. Ter zake van een vaste plaats wordt als belastingplichtige, bedoeld in het eerste lid, aangemerkt de vergunninghouder.

Artikel 4 Tarieven

1.1	De belasting voor het innemen van een standplaats als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor de dinsdag-, woensdag- of donderdagmarkt in Deventer of de zaterdagmarkt in Bathmen en voor de individuele standplaatsen per m²:	
1.1.1	voor een dag of een gedeelte van een dag	€ 1,33
	doch met een minimum van	€ 10,66
1.1.2	bij een vergunning die voor een periode van maximaal 12 jaar is toegekend;	
	per dagplaats voor elk jaar.	€ 53,07
2.1	De belasting voor het innemen van een standplaats als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor de vrijdag – of zaterdagmarkt op de Brink per m²	
2.1.1	voor een dag of een gedeelte van een dag	€ 1,85
	doch met een minimum van	€ 14,89
2.1.2	bij een vergunning die voor een periode van maximaal 12 jaar is toegekend;	
	per dagplaats voor elk jaar.	€ 72,93
3.1	De belasting voor het innemen van een standplaats als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor de jaarlijkse Goede vrijdagmarkt, en de Kerstmarkt, per m²	
3.1.1	voor een dag of een gedeelte van een dag	€ 1,90
	doch met een minimum van	€ 15,45

Artikel 5 Tussentijdse aanvang van de belastingplicht

1. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting bedoeld in artikel 4 lid 1.1.2 en lid 2.1.2 verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
2. Indiend de belastingplicht in de loop van het jaar eindigt, bestaat er aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als bedoeld in artikel 4 lid 1.1.2 en 2.1.2.als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.

Artikel 6 Ontstaan van de belastingplicht

De belasting is verschuldigd bij de aanvang van de belastingplicht.

Artikel 7 Ontheffing

Indien de belasting wordt geheven per jaar, wordt over het aantal dagen dat van de vaste standplaats geen gebruik is gemaakt, ontheffing verleend indien:

a. de aan de belastingplichtige verleende vergunning is ingetrokken;
b. de belastingplichtige aantoont dat hij ten gevolge van ziekte gedurende een aaneengesloten periode van tenminste een maand de vaste standplaats niet heeft kunnen innemen;
c. de belastingplichtige is geschorst.

Artikel 8 Vrijstelling

De Marktprecariobelasting wordt niet geheven ter zake van het hebben van:

a. een ideële standplaats.

Artikel 9 Heffingstijdvak en wijze van heffing

1. De heffing van de belasting vindt plaats:
   a. bij wege van aanslag indien het betreft een vaste standplaats;
   b. bij wege van schriftelijke gedagtekende kennisgeving in de overige gevallen.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor de naar jaartarieven geheven precariobelasting voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat tijdvak verschuldigde precariobelasting als er in dat tijdvak, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.

Artikel 10 Termijnen van betaling

1 In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.

2 a. In afwijking van het eerste lid moet bij een automatische betalingsincasso, mogelijk bij een aanslagbedrag vanaf € 30 tot € 5000. Het aantal termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er nog maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.
b. In afwijking van het eerste lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30 en meer dan € 5000, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

3. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 11 Kwijtschelding

Van de belasting wordt geen kwijtschelding als bedoeld in artikel 26 van de Invorderingswet 1990 verleend.

Artikel 12 Inwerkingtreding, overgangsbepaling en citeertitel

1. De Verordening Marktprecariobelasting 2026 vastgesteld door de raad van Deventer op 12 november 2025, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt 1 dag na de dag van de bekendmaking in werking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening Marktprecariobelasting 2027".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening lijkbezorgingsrechten Deventer
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d 29 september 2026, nr 2026-667;

gelet op artikel 229, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, van de Gemeentewet;

BESLUIT
vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en invordering van lijkbezorgingsrechten Deventer 2027 (Verordening lijkbezorgingsrechten Deventer 2027)

Artikel 1 Definities
Deze verordening verstaat onder:
a. begraafplaats(en): de gemeentelijke begraafplaatsen:
- Tjoenerhof te Diepenveen en/ of;
- Prinses Margrietlaan te Bathmen en/ of;
- Roeterdsweg te Diepenveen en/ of;
- Deventerweg te Bathmen.
b. familiegraf: twee direct naast elkaar gelegen particuliere graven die fysiek zijn verbonden door één gezamenlijke grafbedekking;
c. graf: een zandgraf of grondgraf; ondergronds graf waarin de kist of het lichaam van de overledene of de geplaatste asbus(sen) direct door grond is omgeven.
d. grafbedekking: gedenkteken en grafbeplanting op een graf;
e. grafkelder: een betonnen of gemetselde constructie waarin een of meerdere lichamen van overledenen worden begraven of asbussen worden bijgezet. De kist of het lichaam is direct omgeven door lucht;
f. gedenkteken: staand of liggend standbeeld, zerk of gedenksteen ter herinnering aan de overledene;
9. kindergraf: een graf bestemd voor het begraven van stoffelijke overschotten van personen jonger dan 13 jaar;
h. particulier graf: een graf waarvoor aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot:
1. het doen begraven en begraven houden van lichamen van overledenen;
2. het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
3. het doen verstrooien van as.
i. schudden: vorm van ruimen waarbij de overblijfselen uit het graf onder hetzelfde graf ter aarde worden besteld;
j. strooiveld: locatie waar as verstrooid mag worden met de mogelijkheid van een gedenkplaat;
k. urnengraf: een particulier graf waarvoor aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon het uitsluitend recht is verleend tot het doen bijzetten en bijgezet houden van asbussen met of zonder urnen;
k. urnennis: een nis in een bovengrondse urnenmuur (ook wel columbarium) waarvoor aan een rechthebbende het uitsluitend recht is verleend tot het doen plaatsen en geplaatst houden van een of meerdere asbus(sen) met of zonder urn(en);
l. rechthebbende: natuurlijk persoon of rechtspersoon aan wie een uitsluitend recht is verleend op een particulier graf of een particulier urnengraf;
m. urn: een voorwerp ter berging van een of meer asbussen.

Artikel 2 Belastbaar feit
Op basis van deze verordening worden rechten geheven voor het gebruik van de begraafplaats en voor het door of vanwege de gemeente verlenen van diensten in verband met de begraafplaats.

Artikel 3 Belastingplicht
De rechten worden geheven van degene op wiens aanvraag dan wel ten behoeve van wie de dienst wordt verricht of van degene die van de bezittingen, werken of inrichtingen gebruik maakt.

Artikel 4 Vrijstellingen
De rechten worden niet geheven voor het opgraven van een lijk of urn op rechterlijk gezag.

Artikel 5 Maatstaf van heffing en belastingtarief
De rechten worden geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.

Artikel 6 Wijze van heffing
De rechten worden geheven door middel van een gedagtekende schriftelijke kennisgeving waarop het gevorderde bedrag is vermeld. Het gevorderde bedrag wordt door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld
De rechten zijn verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening of bij de aanvang van het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen.

Artikel 8 Termijnen van betaling
1. In afwijking van artikel 9, eerste lid van de Invorderingswet 1990 moeten de rechten of de gevorderde bedragen worden voldaan binnen een maand na de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het voorgaande lid gestelde termijn.

Artikel 9 Kwijtschelding
Bij de invordering van de lijkbezorgingsrechten wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10 Overgangsrecht, inwerkingtreding en citeertitel
1. Met ingang van de in het derde lid genoemde datum wordt ingetrokken:
a. de “Verordening lijkbezorgingsrechten Tjoenerhof 2026” vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 12 november 2025, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan;
b. de “Verordening lijkbezorgingsrechten Roeterdsweg 2026” vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 12 november 2025, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan;
c. de “Verordening lijkbezorgingsrechten Bathmen 2026” vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 12 november 2025, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening lijkbezorgingsrechten Deventer 2027.

Aldus vastgesteld in de openbare
raadsvergadering van 4 november 2026

de griffier,	de voorzitter,
A. Kerver	R.C. König

gemeente Deventer

TARIEVENTABEL behorende bij de "Verordening lijkbezorgingsrechten Deventer 2027"

Hoofdstuk

1	**Verlenen en verlengen van rechten**	**Tjoenerhof**	**Prinses Margrietlaan**	**Roeterdsweg**	**Deventerweg**
1.1	Voor het verlenen van het uitsluitend recht tot het doen van begraven en begraven houden wordt geheven:				
1.1.1	in een particulier graf voor een periode van 20 jaar:	€ 1.770	€ 1.300	n.v.t.	n.v.t
1.1.2	in een kindergraf voor een periode van 20 jaar:	€ 885	€ 650	n.v.t.	n.v.t
1.1.3	in een familiegraf ter grootte van twee naast elkaar gelegen graven voor een periode van 20 jaar:	€ 3.363	€ 2.470	n.v.t.	n.v.t
1.2	Voor het verlenen van het uitsluitend recht tot het bijzetten en bijgezet houden van urnen in een particulier urnengraf wordt geheven voor een periode van 10 jaar	€ 600	€ 500	n.v.t.	n.v.t
1.3	Voor het verlengen met een periode van 10 jaar van het uitsluitend recht, bedoeld in de onderdelen 1.1. en 1.2 van de tarieventabel wordt geheven:				
1.3.1	voor een particulier graf	€ 885	€ 650	n.v.t.	n.v.t.
1.3.2	voor een kindergraf	€ 392	€ 325	n.v.t.	n.v.t.
1.3.3	voor een particulier urnengraf	€ 600	€ 500	n.v.t.	n.v.t.
1.3.4	voor een familiegraf ter grootte van twee naast elkaar gelegen graven	€ 1.682	€ 1.235	n.v.t.	n.v.t.
1.4	Voor het verlengen met een periode van vijf jaar van het uitsluitend recht op een particulier urnengraf, bedoeld in onderdeel 1.2 van de tarieventabel	€ 300	€ 250	n.v.t.	n.v.t.
1.5	In afwijking van het bepaalde in artikel 1.3 van de tarieventabel is het mogelijk het uitsluitend recht te verlengen met een periode die is vereist om de wettelijke grafrust te				

	eerbiedigen.Voor de berekening van het verschuldigde tarief geldt de rekenformule x/10 maal het bedrag voor het verlengen van een uitsluitend recht, zoals opgenomen in de artikelen 1.3.1 t/m 1.3.4. Hierbij vertegenwoordigt x het aantal resterende jaren om de vereiste grafrust te eerbiedigen.				
Hoofdstuk 2	**Begraven**				
2.1	voor het begraven van een lichaam van een persoon van 13 jaar of ouder wordt geheven	€ 1.400	€ 1.400	€ 1.400	€ 1.400
2.2	voor het begraven van een lichaam van een kind beneden een jaar wordt geheven	€ 490	€ 490	€ 490	€ 490
2.3	voor het begraven van een lichaam van een kind beneden 13 jaar wordt geheven	€ 840	€ 840	€ 840	€ 840
2.4	Voor het buiten de reguliere uren begraven op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 840	€ 840	€ 840	€ 840
2.5	Voor het begraven op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijk gestelde dagen, wordt het recht bedoeld in 2.1, 2.2 en 2.3 verhoogd met	€ 1.400	€ 1.400	€ 1.400	€ 1.400

Hoofdstuk 3	**Bijzetten van urnen en as verstrooiingen**				
3.1	voor het bijzetten van een urn wordt geheven		€ 350	€ 350	€ 350
3.4	Voor het buiten de reguliere uren bijzetten van een urn op maandag tot en met zaterdag wordt het recht, bedoeld in de onderdelen 3.1, 3.2 en 3.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 175	€ 175	€ 175	€ 175
3.5	voor het bijzetten van een urn op zondag en op algemeen erkende feestdagen als genoemd in artikel 3, eerste lid van de Algemene termijnenwet en bij Koninklijk Besluit met deze dagen gelijkgestelde dagen, wordt het recht bedoeld in de onderdelen 3.1, 3.2 en 3.3 van de tarieventabel verhoogd met	€ 350	€ 350	€ 350	€ 350
3.6	voor een as verstrooiing op het strooiveld of op een particulier graf met of zonder derden	€ 150	€ 150	n.v.t.	n.v.t.
3.7	voor het huren van een gedenkplaat op het monument strooiveld wordt geheven:				
3.7.1	telkens voor een periode van vijf jaar	€ 250	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
3.7.2	telkens voor een periode van 10 jaar	€ 450	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Hoofdstuk 4	**Grafbedekking**				
4.1	voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning tot het plaatsen of vernieuwen wordt geheven voor:				
4.1.1	een gedenkteken	€ 300	€ 300	€ 300	€ 300
4.1.2	het stichten van een grafkelder	€ 600	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

4.1.3	het van gemeentewege aanbrengen van een beplanting op een particulier graf	€ 200	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Hoofdstuk 5	**Onderhoud van grafbedekking**				
5.1	voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het door of vanwege de gemeente onderhouden van de voorwerpen bedoeld in de onderdelen 5.1.1 en 5.1.2 van de tarieventabel, wordt geheven:				
5.1.1	voor een gedenkteken gedurende een periode van 20 jaar	€ 1.200	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
5.1.2	voor beplanting op een particulier graf gedurende een periode van 20 jaar	€ 1.500	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
5.1.3	in afwijking van het bepaalde in artikel 5.1 van de tarieventabel wordt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het door of vanwege de gemeente onderhouden van de voorwerpen bedoeld in de onderdelen 5.1.1 en 5.1.2 van de tarieventabel gedurende de uitgiftetermijn van het graf een recht geheven. Voor de berekening van het verschuldigde tarief geldt de rekenformule x/20 maal het recht voor het aantal resterende jaren tot het eind van de oorspronkelijke onderhoudstermijn.				
5.2	voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlengen met een periode van 10 jaar van het onderhoud, bedoeld in 5.1, wordt geheven:				
5.2.1	voor een gedenkteken bedoeld in onderdeel 5.1.1.	€ 600	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

5.2.2	voor beplanting op een particulier graf bedoeld in onderdeel 5.1.2.	€ 750	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Hoofdstuk 6	**Opgraven en herbegraven**				
6.1	voor het opgraven van een lichaam wordt geheven	€ 3.000	€ 3.000	€ 3.000	€ 3.000
6.2	voor het na opgraven weer begraven in een ander graf wordt geheven	€ 1.400	€ 1.400	€ 1.400	€ 1.400
6.3	voor het opgraven van een urn wordt geheven	€ 600	€ 600	€ 600	€ 600
6.4	voor het terugplaatsen van een urn in een ander particulier urnengraf wordt geheven	€ 350	€ 350	€ 350	€ 350
6.5	voor het schudden van een graf met 1 of 2 lichamen wordt geheven	€ 900	€ 900	€ 900	€ 900

Behoort bij raadsbesluit van 4 november 2026

de griffier,

A. Kerver

gemeente Deventer

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Verordening havengelden 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering d.d.	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667;

Gelet op de artikelen 216, 219 en 229, aanhef onderdeel a en b van de Gemeentewet;

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van havengelden 2027
(Verordening havengelden 2027)

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Deze verordening verstaat onder:

a. binnenschip: binnenschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
b. beroepsvaartuig: beroepsvaartuig in de zin van de Havenbeheersverordening;
c. college: het college van burgemeester en wethouders;
d. dag: de periode van 00.00 uur tot 24.00 uur;
e. exploitant: exploitant in de zin van de Havenbeheersverordening;
f. gemeentelijk vaarwater: gemeentelijk vaarwater in de zin van de Havenbeheersverordening;
g. gevaarlijke stoffen: gevaarlijke stoffen in de zin van de Havenbeheersverordening;
h. haven: haven in de zin van de Havenbeheersverordening;
i. kade: kade in de zin van de Havenbeheersverordening;
j. kalenderjaar: kalenderjaar in de zin van de Havenbeheersverordening;
k. kegelschip: kegelschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
l. laadvermogen: laadvermogen in de zin van de Havenbeheersverordening;
m. lichterschip: lichterschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
n. ligplaatsvergunninghouder: ligplaatsvergunninghouder in de zin van de Havenbeheersverordening;
o. meetbrief: meetbrief in de zin van de Havenbeheersverordening;
p. passagiersschip: passagierschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
q. passant: passant in de zin van de Havenbeheersverordening;
r. pleziervaartuig: pleziervaartuig in de zin van de Havenbeheersverordening;
s. scheepsafval: scheepsafval in de zin van de Havenbeheersverordening;
t. schip: schip in de zin van de Havenbeheersverordening;
u. schipper: schipper in de zin van de Havenbeheersverordening
v. tankschip: tankschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
w. TEU: Twenty feet Equivalent Units; (In het metrieke stelsel uitgedrukt is een TEU 6, 10 meter lang, 2,44 m breed en 2,59 m hoog);
x. ton: een massa van 1.000 kilogram;
y. vaartuig: vaartuig in de zin van de Havenbeheersverordening;
z. week: week in de zin van de Havenbeheersverordening;
aa. woonschip: woonschip in de zin van de Havenbeheersverordening;
ab. vrachtbrief: een document waaruit de hoeveelheid en soort van de vervoerde lading blijkt en indien deze in containers is vervoerd het aantal TEU's;

Artikel 1.2 Belastbaar feit
Overeenkomstig hetgeen in de volgende artikelen is bepaald, worden rechten geheven onder de naam van:
a. havengeld, voor het met een binnenschip gebruik maken van de haven en hier laden en/of lossen;
b. liggeld, voor met een binnenschip gebruik maken van de haven buiten de periode die met havengeld wordt belast;
c. kadegeld, voor het tijdelijk gebruik maken van een voor de openbare dienst bestemde kade of wal van de haven met materieel om goederen uit vaartuigen te lossen of in vaartuigen te laden;
d. opslaggeld, voor het gebruik van een voor de openbare dienst bestemde kade of wal van de haven in verband met de tijdelijke opslag van goederen, materialen of andere voorwerpen, waaronder onder meer begrepen mobiele kranen, laadtrechters, jakobsladders en transportbanden;
e. schutgeld, voor het met binnenschip gebruik maken van de sluis;
f. liggeld woonschepen, voor woonschepen of daarmee gelijk te stellen vaartuigen liggende in gemeentelijk water.

Artikel 1.3 Belastingplicht
De in artikel 1.2 genoemde rechten worden geheven als volgt:
a. havengeld van de kapitein, de gezagvoerder, de schipper, de reder, de eigenaar of de bevrachter van het vaartuig dat gebruik maakt van de haven voor overslagactiviteiten;
b. liggeld van de kapitein, de gezagvoerder, de schipper, de reder, de eigenaar of de bevrachter van het vaartuig dat gebruik maakt van de haven;
c. kadegeld van degene die van een voor de openbare dienst bestemde kade of wal van de haven gebruik maakt om goederen te ontvangen of te verzenden;
d. opslaggeld van degene die op een voor de openbare dienst bestemde kade of wal goederen, materialen of andere voorwerpen tijdelijk opslaat;
e. schutgeld van de kapitein, de gezagvoerder, de schipper, de reder, de eigenaar of de bevrachter van het vaartuig waarvoor de sluis wordt geschut.;
f. liggeld woonschepen van de eigenaar van het woonschip.

Hoofdstuk 2 Tariefstructuur

Artikel 2.1 Tarieftoepassing
Voor de toepassing van de tarieven wordt een gedeelte van een dag, van een week, een m² of een ton als een voile eenheid gerekend.

Artikel 2.2 Wijze van berekening
1. Het haven-, lig-, kade- en opslaggeld wordt geheven, zodra het gebruik van het gemeentelijk vaarwater, van kaden en loswallen of enig in artikel 1.2 genoemd belastbaar feit aanvangt.
2. Het havengeld wordt voor beroepsvaartuigen die in de gemeente goederen laden en/of lossen geheven naar de overslag van goederen per keer.
3. Het havengeld wordt voor passagiersschepen die in de gemeente passagiers in nemen of aan wal zetten geheven per strekkende meter scheepslengte.
4. Het havengeld wordt voor beroepsvaartuigen welke zijn uitgerust voor het verrichten van sleepdiensten geheven per week per keer.
5. Het havengeld wordt voor beroepsvaartuigen welke niet vallen onder schepen zoals bedoeld in lid 2, 3 en 4 geheven per strekkende meter scheepslengte
6. Het schutgeld wordt geheven voor het schutten van de sluis per bezoek aan de haven.
7. Als overslag van goederen wordt aangenomen de overslag volgens de geldige vrachtbrief.
8. Als de geldende vrachtbrief niet aanwezig is, of bij weigering om deze te tonen, of als deze niet de vereiste gegevens vermeldt, wordt het maximale laadvermogen van het schip aangenomen als overgeslagen tonnen. Het maximale laadvermogen blijkt uit de meetbrief. Als deze niet aanwezig is, wordt het laadvermogen ambtshalve vastgesteld.
9. De maatstaf voor de berekening van liggelden is de scheepslengte uitdrukt in aantal strekkende meters en het aantal dagen dat van de haven gebruik gemaakt wordt.
10. De maatstaf voor de berekening van de opslaggelden is het aantal vierkante meters ingenomen grondoppervlakte.
11. Ter bepaling van de door de opgeslagen goederen ingenomen grondoppervlakte wordt de ruimte tussen de goederen mede geacht door die goederen te zijn ingenomen.

12. Als een ligplaats wordt ingenomen buiten de termijn waarvoor havengeld is verschuldigd, wordt liggeld geheven volgens het tarief per keer.
13. Het liggeld woonschepen wordt berekend naar in beslag genomen wateroppervlak in vierkante meters per jaar, per vierkante meter per maand of gedeelte daarvan. Een gedeelte van een vierkante meter geldt voor een hele vierkante meter. Over de in dit lid genoemde rechten is geen BTW verschuldigd.

Artikel 2.3 Tarieven

1. Het havengeld bedraagt:
   a. voor beroepsvaartuigen die in de gemeente goederen laden en/of lossen: per ton per keer: € 0,188 excl. BTW;
   b. voor beroepsvaartuigen die in de gemeente goederen laden en/of lossen in containers: per TEU per keer: € 1,14 excl. BTW met een minimum van € 23,67
   c. voor passagiersschepen met een lengte tot en met 80 meter die in de gemeente passagiers in nemen of aan wal zetten: € 1,75 excl. BTW per strekkende meter, alsmede per reservering van een ligplaats een bedrag van € 12,61 excl. BTW;
   d. voor passagiersschepen met een lengte vanaf 81 meter die in de gemeente passagiers in nemen of aan wal zetten: € 2,71 excl. BTW per strekkende meter, alsmede per reservering van een ligplaats een bedrag van € 12,61 excl. BTW;
   e. voor beroepsvaartuigen welke zijn uitgerust voor het verrichten van sleepdiensten: per week of gedeelte daarvan: € 25,14 excl. BTW;
   f. voor beroepsvaartuigen welke niet onder de groepen a, b, c of d vallen en langer dan 24 uur gebruik maken van gemeentelijk vaarwater of enig ander in artikel 1 van de verordening genoemd gemeentewerk: per strekkende meter scheepslengte of gedeelte daarvan: € 4,09 excl. BTW per keer, met een maximum van 72 uur;
2. Betaling van het havengeld, genoemd onder lid 1 onder a en b, geeft recht op gebruik van de haven voor uitvoeren van een laad- of losactiviteit en het gebruik van een ligplaats voor de periode van 7 dagen.
3. Betaling van het havengeld, genoemd onder lid 1 onder c en d, geeft recht op gebruik van de haven en het gebruik van een ligplaats voor de periode van 24 uur.
4. Het liggeld bedraagt:
   a. voor beroepsvaartuigen per strekkende meter scheepslengte of gedeelte daarvan: € 1,26 excl. BTW per 72 uur;
   b. de eerste 24 uur is vrijgesteld van betaling van liggeld, tenzij het gebruiken van een ligplaats volgt op een activiteit waarvoor havengeld verschuldigd is.
   c. voor beroepsvaartuigen met een ontheffing om voor langere tijd een ligplaats in te nemen per strekkende meter scheepslengte of gedeelte daarvan: € 1,26 excl. BTW per week
5. Het kadegeld bedraagt per m² in gebruik genomen kade-oppervlakte of gedeelte hiervan per dag: € 5,19 excl. BTW;
6. Het opslaggeld bedraagt per m² in gebruik genomen kade-oppervlakte of gedeelte hiervan per dag: € 5,19 excl. BTW;
7. Het schutgeld bedraagt:
   a. voor schepen van 70 meter en langer die gebruik maken van een sluispassage: per havenbezoek: € 82,05 excl. BTW.
   b. voor schepen korter dan 70 meter die gebruik maken van een sluispassage: per havenbezoek: € 56,82 excl. BTW.
8. Voor schepen in het bezit van een Green Award certificaat, wordt gerekend met een korting op de tarieven zoals genoemd onder lid 1, lid 4 en lid 7 van dit artikel. Deze korting wordt als volgt toegepast:
   a. schepen in het bezit van een bronzen Green Award certificaat krijgen 5% korting;
   b. schepen in het bezit van een zilveren Green Award certificaat krijgen 10% korting;
   c. schepen in het bezit van een gouden Green Award certificaat krijgen 15% korting;
   d. schepen in het bezit van een platinum Green Award certificaat krijgen 20% korting.
9. Het liggeld voor woonschepen bedraagt per vierkante meter per jaar € 7,65 of voor het geval de ligplaats minder dan een jaar wordt gebruikt, € 0,638 per vierkante meter per maand of gedeelte daarvan. Een gedeelte van een vierkante meter geldt voor een hele vierkante meter. Over de in dit lid genoemde rechten is geen BTW verschuldigd.

Artikel 2.4 Vrijstellingen

1. Geen havengeld en/of liggeld en/of schutgeld en/of opslaggeld wordt geheven van:
   a. Vaartuigen, in directe dienst van de gemeente of werkend in opdracht van de gemeente;
   b. Rijksvaartuigen, uitsluitend bestemd voor de openbare dienst;
   c. Hospitaalschepen, of vaartuigen, die als zodanig dienstdoen;
   d. Vaartuigen, gebruikt voor het uitbaggeren van de havens en de vaargeul;
   e. Lichterschepen, als vaartuigen bij laag water of als gevolg van averij verplicht zijn hun lading door middel van deze schepen te lossen;
2. Geen liggeld wordt geheven:
   a. van vaartuigen die in het bezit zijn van een vergunning of ontheffing waarin dit wordt aangegeven;
   b. van vaartuigen waarvan de schipper aantoont, dat wegens ernstige familieomstandigheden van de haven gebruik wordt gemaakt, mits niet wordt geladen en/of gelost;
   c. van vaartuigen, die ten gevolge van ijsgang of weersgesteldheden of lage waterstand zijn gedwongen in de haven te verblijven, mits niet wordt geladen of gelost;
   d. van vaartuigen, voor de periode dat ze ten gevolge van ijsgang of weersgesteldheid of lage waterstand zijn gedwongen langer in de haven te verblijven nadat is geladen en/of gelost;
   e. Op zondag.
3. Geen schutgeld wordt geheven van:
   a. Vaartuigen, waarvan de schipper aantoont, dat wegens ernstige familieomstandigheden van de haven gebruik wordt gemaakt, mits niet wordt geladen en/of gelost;
   b. Vaartuigen, die ten gevolge van ijsgang of weersgesteldheden of lage waterstand zijn gedwongen in de haven te verblijven, mits niet wordt geladen en/of gelost.
4. Geen havengeld wordt geheven van vaartuigen, die in het bezit zijn van een vergunning of een ontheffing waarin dit wordt aangegeven.
5. Geen opslaggeld wordt geheven als en voor zolang de waterstand van de IJssel zodanig is, dat de op de kade geplaatste voorwerpen en/of goederen niet kunnen worden afgevoerd, na het tijdstip waarop volgens de havenmeester voor de opslag gedane verklaring, die goederen zouden worden afgevoerd.

Hoofdstuk 3 Heffing

Artikel 3.1 Wijze van heffing

1. De rechten in artikel 2.3 met uitzondering van de rechten zoals bedoeld in het negende lid, worden geheven door middel van een gedagtekende nota.
2. De rechten in artikel 2.3, negende lid, worden geheven bij wege van aanslag.

Artikel 3.2 Termijnen van betaling

1. De rechten als genoemd in artikel 3.1, eerste lid, moeten worden betaald binnen 30 dagen na de dagtekening van de gedagtekende nota.
2. De rechten als genoemd in artikel 3.1, tweede lid, moeten, in afwijking van artikel 9 lid 1 van de Invordeningswet 1990, worden betaald zijn binnen drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet.
3. In afwijking van het tweede lid geldt bij een automatische betalingsincasso, bij een aanslagbedrag vanaf € 30,- tot € 5000,-, het volgende: Het aantal incasso termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er nog maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.
4. In afwijking van het tweede lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30,- en meer dan € 5000,-, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.
5. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 3.3 Kwijtschelding

Bij de invordering van haven-, lig-, kade- en opslag- en schutgelden wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 3.4 Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders
Het college kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en invordering van haven- en opslaggelden.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 4.1 Intrekking oude regeling
De Verordening havengelden 2026, zoals vastgesteld bij besluit van 12 november 2025, wordt ingetrokken met de in artikel 4.2 genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.

Artikel 4.2 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.

Artikel 4.3 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening havengelden 2027.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering d.d. 4 november 2026

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

RAADSBESLUIT

Onderwerp Verordening eenmalig rioolaansluitrecht 2027
Voorstelnummer 2026-667
Raadstafel d.d.
Raadsvergadering 4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667.

gelet op artikel 229 van de Gemeentewet;

BESLUIT

vast te stellen :

Verordening eenmalig rioolaansluitrecht 2027

Artikel 1 Begripsomschrijvingen
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a. Gemeentelijkriool	het gedeelte van de riolering dat bij de gemeente in eigendom en / of beheer is voor inzameling en transport van afvalwater, met inbegrip van de daartoe behorende rioolgemalen en persleidingen alsmede werken en installaties van overeenkomstige aard, inclusief de perceelaansluit-leidingen; alsmede het voor de openbare dienst bestemde gemeente-water;
b. Aansluitpunt	het punt waar het particulier riool op de perceelsaansluitleiding wordt aangesloten (inclusief ontstoppingsstuk);
c. Perceelaansluitleiding	riolering en de voorzieningen in eigendom en beheer bij de gemeente, gelegen tussen het gemeentelijk riool en het aansluitpunt;
d. Particulier riool	de binnen de kadastrale eigendomsgrenzen van het aan te sluiten perceel gelegen binnen-, buiten- en terreinrioolleidingen tot aan het aansluitpunt;
e. Aansluiten op vrijverval riool	alle werkzaamheden en werken ten behoeve van het tot stand brengen van de verbinding tussen een aansluitpunt en het gemeentelijk riool, waarbij het afvalwater via vrijvervalriolering wordt afgevoerd.;
f. Aansluiten op drukriool	alle werkzaamheden en werken ten behoeve van het tot stand brengen van de verbinding tussen een aansluitpunt en het gemeentelijk riool waarbij het afvalwater via een drukriool wordt afgevoerd
g. Vrijverval riool	het gemeentelijk riool voor het transport van huishoudelijk- en/of bedrijfsafvalwater en/of hemelwater waarbij het water via vrijverval wordt afgevoerd;
h. Drukriool	het gemeentelijk riool voor het transport van huishoudelijk- en/of bedrijfsafvalwater (uitgezonderd hemelwater) waarbij het transport door het riool plaatsvindt door middel van met pompinstallaties veroorzaakte druk;
i. perceel	1. een gebouwde roerende of onroerende zaak – of een gedeelte daarvan - die blijkens indeling en inrichting bestemd is om als zelf-standig afzonderlijk geheel t.b.v. een particuliere huishouding als woning te worden gebruikt; 2. een gebouwde roerende of onroerende zaak – of een gedeelte daarvan – die blijkens indeling en inrichting bestemd is om als zelf-standig afzonderlijk geheel t.b.v een niet woning te worden gebruikt.

Artikel 2 Belastbaar feit
Onder de naam éénmalig rioolaansluitrecht wordt een recht geheven ter zake van het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten in verband met het tot stand brengen van een directe of indirecte aansluiting van een perceel op de gemeentelijke riolering.

Artikel 3 Belastingplicht
Het recht wordt geheven van de aanvrager van de dienst dan wel van degene ten behoeve van wie de dienst wordt verleend.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en tarief
Het recht als bedoeld in artikel 2 wordt geheven naar de tarieven, opgenomen in onderstaande tabel:

	Woning, als bedoeld in artikel 1 onderdeel i ten eerste	**Tarief**
4.1	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter van 125 mm:	€ 958,-
4.2	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter groter dan 125 mm, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 958,-
4.3	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een vrijverval riool op een bestaand drukriool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 2.969,-
4.4	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een nieuw te realiseren drukriool of uitbreiding van een bestaand stelsel van drukriolering, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 7.426,-
4.5	Het recht bedraagt, voor het aansluiten van 2 of meer, verticaal en / of horizontaal in één gebouw aan elkaar grenzende percelen per aansluiting op het vrijverval riool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 958,-
4.6	Het recht bedraagt, voor het aansluiten van 2 of meer, verticaal en / of horizontaal in één gebouw aan elkaar grenzende percelen, per aansluiting via een vrijverval riool op het een bestaand drukriool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 2.969,-
4.7	Het recht bedraagt, voor het aansluiten van 2 of meer, verticaal en / of horizontaal in één gebouw aan elkaar grenzende percelen, per aansluiting via een nieuw te realiseren drukriool of uitbreiding van een bestaand stelsel van drukriolering, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 7.426,-

	Niet-Woning, als bedoeld in artikel 1 onderdeel i ten tweede	**Tarief**
4.8	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter van 125 mm, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 958,-
4.9	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten op het vrijverval riool met een diameter groter dan 125 mm, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 958,-
4.10	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een vrijverval riool op een bestaand drukriool, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 2.969,-

4.11	Het recht bedraagt per perceel, voor het aansluiten via een nieuw te realiseren drukriool of uitbreiding van een bestaand stelsel van drukriolering, het bedrag:	conform opgestelde begroting, met een minimum bedrag van € 7.426,-

Artikel 5 Begroting

1. Indien er bij het recht in de in het vorige artikel opgenomen tabel, 'conform opgestelde begroting' staat vermeld, bedraagt het recht uit een voorafgaand aan de dienstverlening aan de belastingplichtige schriftelijk medegedeeld bedrag, dat blijkt uit een begroting die ter zake door of vanwege het College van Burgemeester en Wethouders is opgesteld.
2. Indien een begroting als bedoeld in het vorige artikel is uitgebracht, vangt de dienstverlening niet eerder aan dan op de vijfde werkdag na de dag waarop de begroting aan de belastingplichtige ter kennis is gebracht, tenzij de aanvraag voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.

Artikel 6 Wijze van heffing

Het recht wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld

Het recht is verschuldigd bij de aanvang van de dienstverlening.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de invorderingswet moeten de aanslagen worden betaald in één termijn welke vervalt op de laatste dag van de maand volgend op de maand die als dagtekening op het aanslagbiljet is vermeld.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijn.

Artikel 9 Regeling inzake heffing in de vorm van een jaarlijkse belasting

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 8 wordt op verzoek van de belastingplichtige de belasting op basis van de artikelen 4.3 en 4.4 omgezet in een jaarlijkse belasting gedurende 5 jaren. Het verzoek genoemd in de eerste volzin dient binnen zes weken na de dagtekening van de aanslag schriftelijk bij de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar te worden ingediend (heffingsambtenaar).
2. Het belastingjaar vangt aan op 1 januari en eindigt op 31 december.
3. De jaarlijkse belasting bedraagt de annuïteit van het totaal verschuldigde, berekend op basis van een periode van 5 jaren en een rentevoet van 5%.
4. De belasting over de nog niet verstreken belastingjaren kan elk jaar worden afgekocht. De afkoopsom wordt bepaald op de contante waarde van de op 1 januari van het belastingjaar, waarin de afkoop plaatsvindt, nog te verschijnen belastingbedragen berekend naar een rentevoet van 5%.
5. a. Ingeval de belasting wordt geheven in de vorm van een jaarlijkse heffing en de belastingplicht in de loop van het belastingtijdvak als bedoeld in het eerste lid eindigt of wijzigt als gevolg van het overdragen van eigendom, bezit of beperkt recht, wordt de nieuwe genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, met ingang van het eerstvolgende belastingjaar een aanslag ineens opgelegd voor de resterende belastingjaren van het belastingtijdvak, berekend overeenkomstig het vierde lid van dit artikel.
   b. In afwijking van het bepaalde in onderdeel a, wordt op verzoek van de in dat onderdeel bedoelde belastingplichtige de jaarlijkse heffing overeenkomstig het eerste lid gecontinueerd. Het verzoek daartoe dient binnen zes weken na de dagtekening van de aanslag ingevolge onderdeel a, schriftelijk bij de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar te worden ingediend.
6. Ingeval de belasting wordt geheven in de vorm van een jaarlijkse heffing en in de loop van het belastingtijdvak de eigendom, het bezit of het beperkt recht van een gedeelte van de onroerende zaak wordt overgedragen, wordt, voor de verdeling van de resterende belastingschuld, de maatstaf van heffing als bedoeld in artikel 4 voor de betreffende onroerende zaken opnieuw vastgesteld voor de nog niet verstreken belastingjaren.

Artikel 10 Kwijtschelding
Bij de invordering van het recht wordt geen kwijtschelding verleend als bedoeld in artikel 26 van de Invorderingswet 1990.

Artikel 11 Inwerkingtreding en citeertitel
1 De ‘Verordening eenmalig rioolaansluitingsrecht 2026’ wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2 Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
3 De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4 Deze verordening wordt aangehaald als ‘Verordening eenmalig rioolaansluitrecht 2027’.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026
De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

Bijlage 1 Toelichting op de verordening

Algemene toelichting

Een verordening rioolaansluitrecht is een belastingverordening. Zoals alle belastingen moeten gemeentelijke belastingen een wettelijke basis hebben. Het rioolaansluitrecht is gebaseerd op artikel 229 van de Gemeentewet. In artikel 229, eerste lid aanhef en onderdeel b van de Gemeentewet staat:
1. Rechten kunnen worden geheven ter zake van:
b. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten;

De voorwaarden waaraan de gemeentelijke belastingverordening moet voldoen, staan in hoofdstuk XV van de Gemeentewet. In artikel 217 staat dat de verordening onder meer de volgende elementen moet bevatten:
- Wie moet de belasting betalen (de belastingplichtige)?
- Waarvoor moet de belasting worden betaald (het belastbaar feit)?
- Waarover moet de belasting worden betaald (de heffingsmaatstaf)?
- Het tarief van de belasting.

Voor een heffing gebaseerd op artikel 229 van de Gemeentewet geldt nog een extra voorwaarde. De geraamde heffingopbrengsten mogen niet hoger zijn dan de geraamde kosten van de diensten. De rechten van artikel 229 Gemeentewet zijn dus alleen bedoeld om de kosten van de betreffende dienstverlening te verhalen.

Toelichting per artikel

Aanhef en opschrift
De aanhef van een raadsbesluit verwijst naar de Gemeentewet. Hier staat het artikel waarop de gemeentelijke belasting is gebaseerd.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen
Voor de duidelijkheid is in het eerste artikel een omschrijving opgenomen van de in de belastingverordening voorkomende begrippen.

Voor de bepaling of een perceel een woning of niet-woning is wordt verwezen naar het bepaalde hieromtrent in de Wet WOZ. De Wet WOZ schrijft voor dat als woning wordt aangemerkt een object dat in hoofdzaak tot woning dient. Onder hoofdzaak wordt verstaan meer dan 70% van het object moet als woongedeelte in gebruik zijn. De waarde in het economische verkeer van de objecten bepaalt de verhouding tussen woning en ander gebruik.

Artikel 2 Belastbaar feit
Het belastbaar feit is de omschrijving van de activiteit waarvoor de belasting in rekening wordt gebracht. In dit geval dus het tot stand brengen van een directe of indirecte aansluiting op de gemeentelijke riolering.

Artikel 3 Belastingplicht
Degene die de belasting moet betalen, is degene die de gemeente vraagt de riolering aan te leggen. In dit geval dus de aanvrager van de dienst. Over het algemeen is dat de eigenaar van het eigendom, maar het kan ook iemand anders zijn. Daarom staat in de omschrijving dat degene voor wie de gemeente de dienst verleent, belastingplichtig is. Als de aannemer de aanvraag bijvoorbeeld voor de particulier indient, kan de particulier zo toch de belastingplichtige zijn.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en tarief
Op grond van artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet kan een gemeente belastingen heffen naar heffingsmaatstaven die zij in de belastingverordening bepaalt. Het bedrag mag niet afhankelijk zijn van inkomen, winst of vermogen. De gemeente mag haar belastingen namelijk niet naar draagkracht heffen. Alleen het rijk mag inkomensbeleid voeren.

Het begrip 'bedrag' in artikel 219, tweede lid, duidt erop dat naast de heffingsmaatstaf het tarief of de vrijstellingen niet afhankelijk mogen zijn van inkomen, winst of vermogen. Behalve de beperkingen in artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet zijn gemeenten vrij om heffingsmaatstaven op te nemen in hun verordening rioolaansluitrecht. Maar de algemene rechtsbeginselen beperken deze vrijheid wel. Bij het rioolaansluitrecht speelt vooral mee dat er geen sprake is van een zuivere belastingheffing, maar van kostenverhaal van gemeentelijke dienstverlening.

Er wordt een nadere aanduiding gegeven voor het aanvragen van een aansluiting van meerdere verticaal of horizontal in één gebouw gevestigde, aan elkaar grenzende percelen. Het bedrag wordt bepaald naar het aantal aansluitingen op het gemeentelijk riool.
Als voorbeeld:
1. Voor een flatgebouw wordt één hoofdaansluiting gerealiseerd voor 20 woningen. Het bedrag wordt naar de werkelijke kosten bepaald. Het bedrag is 1 x het tarief genoemd in artikel 4.5.
2. De aanvraag voor een serie van 10 twee onder 1 kapwoningen wordt berekend naar 10 aansluitingen. Het bedrag is 10 x het tarief genoemd in artikel 4.1.
3. De berekening voor een complex van 20 duplex woningen waarbij 5 aansluitingen gerealiseerd worden. Het bedrag is 5 x het tarief genoemd in artikel 4.5.

Artikel 5 Begroting
Dit artikel bepaalt dat er voorafgaand aan de dienstverlening een begroting wordt opgesteld en wordt overgelegd aan de belastingplichtige.

Artikel 6 Wijze van heffing
Dit artikel bepaalt dat de gemeente een aanslag verstuurt. De gemeente neemt dus het initiatief voor de belastingheffing door een aanslagbiljet te sturen.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld
Dit artikel bepaalt dat de gemeente bij aanvang van de dienstverlening met het kostenverhaal begint.

Artikel 8 Termijnen van betaling
De belasting moet voldaan worden binnen 1 maand na de dagtekening van de aanslag. Dit geldt voor elke belastingplichtige.

Artikel 9 Regeling inzake heffing in de vorm van een jaarlijkse belasting
In dit artikel is bepaald dat het bedrag van de belasting geheven volgens artikel 4.3 en 4.4 omgezet kan worden naar een jaarlijkse heffing van maximaal 5 jaar. Deze bepalingen zijn opgenomen om de drempel voor het aansluiten te verlagen. Daarnaast is het tevens bedoeld om de lasten voor belastingplichtige te spreiden over maximaal 5 jaar.

Artikel 10 Kwijtschelding
Besloten is om geen kwijtschelding te verlenen voor deze belasting. De reden hiervoor is dat dit niet redelijk is. Het gaat tenslotte om het verhaal van kosten voor een dienstverlening op verzoek. Bovendien leidt deze belasting meestal tot waardevermeerdering van het eigendom van de aanvrager.

Artikel 11 Nadere regels door het College van Burgemeester en Wethouders
Dit artikel bepaalt dat het College van Burgemeester en Wethouders uitvoeringtechnische zaken kan regelen.

Artikel 12 Inwerkingtreding en citeertitel
Naast een tijdstip van inwerkingtreding moet een belastingverordening bepalen vanaf wanneer de heffing toepast wordt (de ingangsdatum van de heffing). Deze tijdstippen kunnen samenvallen. Het tijdstip van inwerkingtreding is afhankelijk van de datum waarop de gemeente de belastingverordening bekendmaakt. Zonder bekendmaking is de verordening niet bindend (artikel 139 Gemeentewet). De datum van inwerkingtreding ligt ná die van de bekendmaking. De citeertitel vergemakkelijkt de verwijzing naar de verordening.

Raadsbesluit

Onderwerp	Verordening afvalstoffenheffing 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667.

Gelet op de artikelen 147 lid 1, 216, 219, 229 eerste lid, onderdeel a en b van de Gemeentewet en artikel 15.33 van de Wet milieubeheer;

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:
Verordening op de heffing en de invordering van afvalstoffenheffing 2027.

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
a. gebruik maken: gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer;
b. aanbieding: het ter lediging aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen in een container waarbij het registratiesysteem wordt geactiveerd, alsmede het aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen in een afvalzak in een verzamelcontainer waarbij het registratiesysteem wordt geactiveerd.

Artikel 2 Aard van de belasting en belastbaar feit

1. Onder de naam "afvalstoffenheffing" wordt een directe belasting geheven als bedoeld in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer ter bestrijding van kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen;
2. De Afvalstoffenheffing als bedoeld in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel wordt naar afzonderlijke grondslagen geheven ter zake van het gebruik van een perceel ten aanzien waarvan krachtens artikel 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.

Artikel 3 Belastingplicht

1. De belasting wordt geheven van degene die in de gemeente naar de omstandigheden beoordeeld al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan ingevolge de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt en van degene die huishoudelijke afvalstoffen aanbiedt.
2. Voor toepassing van het eerste lid, wordt:

a. gebruikmaken van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruikmaken door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aangewezen lid van dat huishouden;
b. gebruikmaken door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die het perceel ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie het perceel ter beschikking is gesteld.

3. De belasting voor de diensten in hoofdstuk 2, worden geheven van degene ten behoeve van wie de afvalstoffen worden ingezameld.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De belasting wordt geheven naar de maatstaven en de tarieven, opgenomen in hoofdstukken 1 en 2 van de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de belasting wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 5 Belastingjaar

Met betrekking tot de belasting in hoofdstuk 1 die per jaar wordt geheven is het belastingjaar(tijdvak) gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 6 Wijze van heffing

1. De belasting bedoeld in hoofdstuk 1.1., 1.2. en 1.3. van de tarieventabel wordt geheven bij wege van aanslag.
2. De belasting bedoeld in hoofdstuk 2 van de tarieventabel wordt geheven bij wege van een mondelinge danwel gedagtekende schriftelijke kennisgeving. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, danwel door uitreiking van de gedagtekende schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

gemeente Deventer

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

1. De belasting bedoeld in hoofdstuk 1.1. en 1.3. van de tarieventabel is verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is bij de aanvang van de belastingplicht.
2. De belasting bedoeld in hoofdstuk 1.2. van de tarieventabel is verschuldigd na afloop van het belastingjaar of, zo dit eerder is na beëindiging van de belastingplicht.
3. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar aanvangt, is de belasting bedoeld in hoofdstuk 1.1. en 1.3. van de tarieventabel verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
4. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar eindigt, bestaat aanspraak op ontheffing voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als bedoeld in hoofdstuk 1.1. en 1.3. van de tarieventabel als er in dat jaar, na het einde van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven.
5. Het derde en vierde lid zijn niet van toepassing indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en aldaar van een ander perceel gebruik maakt en van hetzelfde inzamelmiddel gebruik blijft maken.
6. De belasting als bedoeld in hoofdstuk 2 van de bij deze verordening behorende tarieventabel is verschuldigd bij aanvang van de dienstverlening.

Artikel 8 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moet een aanslag uiterlijk drie maanden na dagtekening van het aanslagbiljet betaald zijn.

2a. In afwijking van het eerste lid geldt voor een automatische betalingsincasso, mogelijk bij een aanslagbedrag vanaf € 30 tot € 5000, het volgende. Het aantal termijnen bedraagt ten minste drie en ten hoogste tien maanden. De aanslag wordt betaald in zoveel gelijke termijnen als er nog maanden resteren in het lopende belastingjaar. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet. Aanslagen met een dagtekening in oktober, november en december hebben een betaaltermijn van drie maanden.

2b. In afwijking van het eerste lid kan op verzoek bij een aanslagbedrag minder dan € 30 en meer dan € 5000, betaald worden door middel van automatische betalingsincasso. Het aantal incasso termijnen is dan maximaal drie termijnen. De eerste termijn vervalt op de 25e dag van de maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en de volgende termijnen telkens een maand later.

3. De in artikel 6 tweede lid bedoelde gedagtekende kennisgevingen moeten worden betaald:

a. ingeval van uitreiking van de kennisgeving: op het tijdstip van uitreiking;

b. ingeval van toezending van de kennisgeving: binnen veertien dagen na de dagtekening.

4. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Artikel 9 Kwijtschelding

1. Voor de belasting in hoofdstuk 1.1. van de tarieventabel kan kwijtschelding worden verleend tot een bedrag van maximaal € 268,68 per belastingjaar;
2. Voor de belasting in hoofdstuk 1.2. van de tarieventabel kan kwijtschelding worden verleend tot een bedrag van maximaal € 59,40 per belastingjaar;
3. Voor de belasting bedoeld in hoofdstuk 1.3. en hoofdstuk 2 van de tarieventabel wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 10 Inwerkingtreding en citeertitel

1. De Verordening afvalstoffenheffing 2026, vastgesteld op 12 november 2025, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als ‘Verordening afvalstoffenheffing 2027’.

Aldus vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Deventer in zijn vergadering van 4 november 2026.

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

gemeente Deventer

TARIEVENTABEL behorende bij de Verordening afvalstoffenheffing 2027

Hoofdstuk 1. Tarieven per perceel

1. De belasting per perceel per belastingjaar voor het periodiek verwijderen van huishoudelijke afval stoffen bedraagt: € 268,68
2. Onverminderd het bepaalde in onderdeel 1 bedraagt voor het belastingjaar de belasting per aanbieding van:
   a. een container van 140 liter, bestemd voor huishoudelijk restafval € 9,90
   b. een container van 240 liter, bestemd voor huishoudelijk restafval € 16,98
   c. een afvalzak van maximaal 50 liter bij een ondergrondse container € 3,54
   d. een afvalzak van maximaal 25 liter bij een ondergrondse container € 1,77
3. De belasting voor het belastingjaar bedoeld in onderdeel 1 en 2 wordt vermeerderd:
   a) indien de belastingplichtige beschikt over meer containers dan de grijze container van 140 liter: met een bedrag per jaar per grijze container van € 37,32
   b) indien de belastingplichtige over containers van groter formaat dan de grijze container van 140 liter beschikt: met een bedrag per jaar per grijze grotere container van € 37,32

Hoofdstuk 2. Overige tarieven

1. Voor het ophalen van grof vuil aan huis geldt het tarief € 16,- per m3.
2. Voor het wegbrengen van betaalde afvalstromen naar het recycleplein is het tarief € 1,80 per 10 kg.
3. Indien de belastingplichtige wil wisselen van containervolume, bedraagt het tarief voor de omwisseling per keer € 25,40.
4. Voor afgifte van een nieuwe afvalpas geldt een tarief van € 16,80.
5. De plaatsing van een kantelslot op een container bedraagt, per kantelslot € 57,10.

Behoort bij raadsbesluit d.d. 4 november 2026.

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver drs. R. König

Toelichting verordening afvalstoffenheffing 2027

Wijziging artikel 15.33 Wet milieubeheer

Artikel 15.33 van de Wet milieubeheer is met ingang van 1 januari 2012 gewijzigd om problemen met de heffing van afvalstoffen, die zich vooral bij kamerbewoning voor deden, op te lossen (Wet van 17 maart 2011, Stb. 183)

In artikel 15.33 Wet milieubeheer verdween het begrip ‘feitelijk’, waardoor het mogelijk is dat degene in de heffing wordt betrokken die geen gebruik maakt van het perceel, maar delen van het perceel in gebruik geeft aan anderen. Dat is op grond van de huidige wetgeving niet mogelijk omdat de Hoge Raad in het Tegelen-arrest (Hoge Raad 23 mei 1990, nr. 26328, BNB 1990/239, Belastingblad 1990, blz. 470) heeft gesteld dat degene die een deel van een perceel in gebruik heeft gegeven, alleen in de heffing kan worden betrokken als hij zelf ook een deel van het perceel gebruikt. In lid 2 van het voorgestelde artikel 15.33 Wet milieubeheer wordt een aantal situaties beschreven waarin een gebruiker als zodanig wordt aangewezen.

Door in de verordening het begrip ‘gebruik maken’ te omschrijven als gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer is de belastingplicht in de verordening altijd in overeenstemming met de wet.

In de artikelsgewijze toelichting is de jurisprudentie over ‘feitelijk gebruik’ vooralsnog gehandhaafd.

A Algemeen

1 Wettelijke basis

De verordening afvalstoffenheffing is gebaseerd op de tekst van de Gemeentewet en de Wet milieubeheer. Gekozen is voor een zogenaamd 'aangekleed' model, dat wil zeggen dat de tekst van hogere wettelijke regelingen, waar nodig voor de duidelijkheid, is overgenomen.

Wijziging van artikel 15.33 Wet milieubeheer

De Wet van 17 maart 2011, Stb. 183, heeft artikel 15.33 van de Wet milieubeheer gewijzigd om problemen met de heffing van afvalstoffen, die zich vooral bij kamerbewoning voor deden, op te lossen, als volgt:

- 1. In het eerste lid vervalt ‘feitelijk’.
- 2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:
- 2. Voor de toepassing van het eerste lid, wordt:
    - a. gebruikmaken van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruikmaken door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aangewezen lid van dat huishouden;
    - b. gebruikmaken door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, wordt aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
    - c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die het perceel ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie het perceel ter beschikking is gesteld.

De wetswijziging is in werking getreden met ingang van 1 januari 2012.

Vanaf 2012 is de verordening uitgegaan van gebruik maken, dus zonder het begrip ‘feitelijk’. De verhuurder van onzelfstandige delen moet vanaf 2012 in de heffing worden betrokken zonder dat hij het

perceel zelf feitelijk gebruikt. De verhuurder kan de belasting verhalen op de huurders die een deel in gebruik hebben.

2.1 Karakter afvalstoffenheffing

De afvalstoffenheffing is gebaseerd op het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. De afvalstoffenheffing kan in beginsel als een belasting worden beschouwd. Tegenover de heffing staat niet een individueel aanwijsbare prestatie van de overheid in de vorm van het werkelijk meenemen van huishoudelijke afvalstoffen, doch een nakoming van de wettelijke inzamelverplichting bij het desbetreffende perceel door de gemeente. Dit leidt ertoe dat indien de inzamelplicht bij een bepaald perceel door de gemeente niet wordt nagekomen, de gemeente ter zake van het gebruik van dat perceel geen afvalstoffenheffing kan heffen (HR 2 januari 1985, nr. 22 664, Belastingblad 1985, blz. 161 (Epe). Voor de goede orde wordt er op gewezen dat de gemeente ingevolge de Wet milieubeheer verplicht is om een afvalstoffenverordening vast te stellen. In die verordening dient te worden vermeld op welke wijze huishoudelijke afvalstoffen worden overgedragen respectievelijk ter inzameling worden aangeboden.

2.2 Huishoudelijke afvalstoffen

Ingevolge de strekking van de Wet milieubeheer behoren tot de huishoudelijke afvalstoffen alle afvalstoffen die afkomstig zijn uit een particuliere huishouding. Dit betekent dat de kosten van het beheer van deze afvalstoffen kunnen worden doorberekend in de afvalstoffenheffing. Hierbij is niet van belang op welke wijze deze afvalstoffen worden ingezameld. Hierbij moet worden gedacht aan de gescheiden inzameling van onder meer glas, papier en klein chemisch afval. De met deze gescheiden inzameling van huishoudelijke afvalstoffen samenhangende kosten kunnen worden begrepen in de totale kosten van het beheer van huishoudelijke afvalstoffen. Hetzelfde geldt overigens met betrekking tot de kosten van inzameling van grof huisvuil dat over het algemeen ook afzonderlijk wordt ingezameld. Grof huisvuil wordt tot de huishoudelijke afvalstoffen gerekend. Ingevolge artikel 10.22, eerste lid, van de Wet milieubeheer zijn gemeenten verplicht zorg te dragen voor de inzameling van grof huisvuil. Er geldt echter geen periodieke inzamelplicht. De inzameling kan bijvoorbeeld bestaan uit een systeem van ophalen op afroep.

3 Tariefdifferentiatie

De gemeente hanteert in de verordening afvalstoffenheffing een tariefdifferentiatie. De gedachte dat een gedifferentieerd tarief kan bijdragen aan een vermindering van de hoeveelheid huishoudelijk afval speelt hierbij een belangrijke rol. Er zijn verschillende vormen van tariefdifferentiatie denkbaar. De tariefdifferentiatie is afhankelijk van de omstandigheden in de gemeente. Het is wel verplicht om een basistarief te heffen. In de tarieventabel van deze verordening is tariefdifferentiatie opgenomen voor volume/frequentie. Bij tariefdifferentiatie is het van belang dat dit goed in de belastingverordening is geregeld. Tariefdifferentiatie mag niet leiden tot schending van het gelijkheidsbeginsel. Tevens is het van belang dat het goed in de belastingverordening wordt geregeld.

gemeente Deventer

B Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Meer uitleg bij de opgenomen begripsomschrijvingen:

a. gebruik maken: in de verordening wordt omschreven als gebruik maken in de zin van artikel 15.33 Wet milieubeheer. Per 1 januari 2012 gaat de verordening uit van ‘feitelijk’ gebruik maken van een perceel. In het laatste geval kan de verhuurder bij kamerverhuur alleen in de heffing worden betrokken als die zelf gebruik maakt van het perceel (HR 23 mei 1990, nr. 26 328, BNB 1990/239, Belastingblad 1990, blz. 470 (Tegelen)).

b. aanbieding: is het aanbieden van een container, afvalzak ter lediging waarbij het registratiesysteem wordt geactiveerd. Zodra de inzameldienst een container of afvalzak registreert, is er sprake van een belastbaar feit. Ook indien er geen afval in de container, afvalzak zat, dan wel indien het afval niet (geheel) uit de container komt doordat het bijvoorbeeld vastgevroren zit of is vastgestampt, ofwel doordat de container meer weegt dan het maximale gewicht, wordt een belastbaar feit vastgesteld. Als de chauffeur merkt dat de container niet is geleegd, laat deze met een rode kaart weten wat er mis is gegaan.

Artikel 2 Aard van de belasting en belastbaar feit

Eerste lid

In het eerste lid wordt verwezen naar artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. Dit is de wettelijke grondslag voor de afvalstoffenheffing.

Tweede lid

Het begrip perceel

Op grond van het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer en in samenhang met het bepaalde in de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer kan een afvalstoffenheffing worden geheven ter zake van het in artikel 15.33 bedoelde gebruik van een perceel waar in een particuliere huishouding huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan. Zodra derhalve sprake is van een particuliere huishouding waar huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan, kan, op voorwaarde dat de gemeente aan de inzamelverplichting voldoet, een afvalstoffenheffing worden geheven. Een nadere omschrijving van het begrip perceel is voor de heffing dan ook niet noodzakelijk. Door in de verordening wel een omschrijving van het begrip perceel op te nemen zou het gevolg kunnen zijn dat daarmee een inperking van de heffingsmogelijkheden ontstaat. Dit geldt ook voor een afbakeningsvoorschrift zoals dat in sommige bestaande verordeningen is opgenomen met betrekking tot het begrip perceel. Dergelijke voorschriften dienen er veelal toe om aan te geven dat slechts van een perceel sprake kan zijn indien het object blijkens indeling en bestemming geschikt is om als afzonderlijk geheel te kunnen worden gebruikt. Een voorbeeld van een dergelijke bepaling is de uitspraak van Hof Arnhem van 14 december 1984, nr. 138/1984, Belastingblad 1985, blz. 254. Het Hof overwoog dat ingevolge het bepaalde in de verordening afvalstoffenheffing van de gemeente Raalte onder 'perceel' moet worden verstaan 'een gebouwd onroerend goed - of een gedeelte daarvan - dat blijkens inrichting en indeling bestemd is om als afzonderlijk geheel door een particuliere huishouding te worden gebruikt'. Het Hof overwoog dat, nu belanghebbende en zijn echtgenote niet kunnen beschikken over eigen sanitaire voorzieningen (douche en toilet) en nu hun slaapkamer slechts via de gezamenlijke gang bereikbaar is, belanghebbende niet kan worden aangemerkt als feitelijk gebruiker van een perceel (NB: in feite concludeert het Hof dat geen sprake is van een perceel zodat er dan ook geen feitelijke gebruiker kan bestaan). De VNG adviseert om in de verordening afvalstoffenheffing geen omschrijving van het begrip perceel op te nemen. In veel verordeningen afvalstoffenheffing komt in een begripsomschrijving of definitie van het begrip perceel de aanduiding voor van zomerhuisjes e.d. Een dergelijke begripsomschrijving dient er veelal toe om aan te geven dat de afvalstoffenheffing ook zal worden geheven ter zake van het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen die kunnen ontstaan in bijvoorbeeld zomerhuisjes, stacaravans etc. Deze definitie staat ook in de modelverordening die in 1979 door de VNG is uitgegeven. Inmiddels staat blijkens de jurisprudentie voldoende vast dat in deze gevallen zonder meer een afvalstoffenheffing kan worden geheven indien met betrekking tot deze objecten de inzamelplicht

geldt van de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer. Derhalve is het niet wenselijk om in de verordening te bepalen dat zomerhuisjes en stacaravans onder het begrip perceel vallen. Voor de gemeente is het overigens wel van belang om te kunnen beschikken over enige aanwijzingen betreffende de inhoud van het begrip perceel. Dit is niet alleen voor de heffing van belang, maar ook voor het nakomen van de wettelijke inzamelplicht. In dit kader geven wij hier een gedeelte weer van de memorie van toelichting bij de Afvalstoffenwet (inmiddels is deze wet vervallen en zijn de bepalingen opgenomen in de Wet milieubeheer), waarin met betrekking tot de inzamelplicht het volgende is opgemerkt: 'De inzamelplicht geldt niet voor huishoudelijke afvalstoffen welke vrijkomen in bijvoorbeeld kantines van bedrijven, ook al zullen deze afvalstoffen, wanneer die bedrijven op de route liggen van de vuilniswagens, meestal wel worden opgehaald. Is dat niet het geval dan dient de afvalproducent zelf zorg te dragen voor de verwijdering ervan. Wat betreft het afval afkomstig. Het afval van die instellingen waarbij, zoals bij hotels, het bedrijfskarakter overheerst, zal door de inzameldienst worden opgehaald op grond van afspraken die ter zake tussen de instelling en de inzameldienst zijn gemaakt.' Gelet op deze passage uit de memorie van toelichting bij de Afvalstoffenwet besliste de Raad van State met betrekking tot een jongensinternaat dat sprake was van een collectiviteit van particuliere huishoudens, waarop artikel 3 van de Afvalstoffenwet (thans de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer) van toepassing is. Het betrof hier een vijftal afzonderlijke wooneenheden. Elke wooneenheid, bestaande uit onder meer een gemeenschappelijke woonkamer en keuken, was geschikt voor de opvang van 12 jongeren (Afdeling rechtspraak van de Raad van State 11 juli 1985, nr. R03.83. 6978). Elke afzonderlijke wooneenheid moet in de afvalstoffenheffing worden betrokken.

Met betrekking tot het antwoord op de vraag of een object als perceel kan worden aangemerkt, zullen de feitelijke omstandigheden vrijwel altijd van belang zijn. Vaste criteria voor het al dan niet aanmerken van een object als perceel kunnen immers niet worden gegeven. De VNG wijst hier nog op het arrest van de Hoge Raad van 18 september 1991, nr. 27.597, BNB 1991/333, Belastingblad 1992, blz. 47 (Ermelo). Belanghebbende maakte feitelijk gebruik van een serviceflat welke flat een keuken bevatte waarin zich onder meer een aanrecht met gootsteen alsmede een losstaande twee-pits elektrische kookplaat bevonden. De keukenvoorziening was echter zodanig dat, zonder verandering daarvan, normaal koken niet mogelijk was omdat voldoende apparatuur en luchtafvoer ontbraken. Normaal koken zou zodanige dampen veroorzaken dat daardoor het brandalarm in werking zou treden. Bovendien was de feitelijk gebruiker verplicht de warme maaltijden vanuit de centrale keuken af te nemen. Het Hof oordeelde dat het appartement van belanghebbende niet kon worden aangemerkt als een afzonderlijk perceel in de zin van de verordening, nu belanghebbende voor het bereiden van gekookte maaltijden aangewezen was op elders in het gebouw aanwezige voorzieningen. De Hoge Raad vernietigde de uitspraak van het Hof en oordeelde dat ingevolge de verordening en de artikelen 10.11 (thans de artikelen 10.21 en 10.22) en 15.33 van de Wet milieubeheer aan de afvalstoffenheffing zijn onderworpen degenen die feitelijk gebruik maken van een perceel waarvoor de gemeentelijke inzamelplicht geldt. Dit betekent volgens de Hoge Raad dat de afvalstoffenheffing wordt geheven daar waar huishoudelijke afvalstoffen geregeld binnen een particuliere huishouding kunnen ontstaan. De Hoge Raad vervolgt: 'In overeenstemming met die strekking is slechts dan niet sprake van een perceel in de zin van de Verordening indien het gaat om een gedeelte van een onroerend goed dat blijkens indeling en inrichting niet is bestemd voor het voeren van een particuliere huishouding waarin geregeld huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan. Van dat laatste is in het onderhavige geval geen sprake nu belanghebbende blijkens de vaststellingen van het Hof alleen voor zijn warme maaltijden is aangewezen op elders aanwezige voorzieningen maar voor het overige zelf een huishouding voert waar geregeld afvalstoffen ontstaan.' In zijn uitspraak van 19 december 2003, nr. 38874, Belastingblad 2004, blz. 293, geeft de Hoge Raad een positief geformuleerde definitie: een gedeelte van een onroerende zaak dat blijkens indeling en inrichting is bestemd voor het voeren van een particuliere huishouding waarin geregeld afvalstoffen kunnen ontstaan, is een perceel voor de afvalstoffenheffing. In een uitspraak van 24 november 2000, nr. 99/3908 oordeelde Hof Amsterdam dat er sprake was van zelfstandige gedeelten. Ondanks het feit dat er sprake was van een gezamenlijke doucheruimte, een gezamenlijke voordeur en hal was het Hof van mening dat er sprake was van zelfstandige gedeelten in de zin van de verordening.

In zijn arrest van 7 maart 2003 heeft de Hoge Raad bepaald dat de industriële bestemming van een perceel niet aan de verplichting tot inzameling van huishoudelijke afvalstoffen in de weg staat (HR 7 maart 2003, nr. 38055, LJN: AF5365).

Voor het belastbaar feit wordt onder andere verwezen naar de bij de verordening behorende tarieventabel. Omdat ingevolge artikel 217 van de Gemeentewet het voorwerp van de belasting en het

tarief in de belastingverordening moeten zijn vermeld, mag er geen twijfel over bestaan dat de tarieventabel deel uitmaakt van de verordening. Vandaar dat de woorden 'daarbij behorende' zijn gebruikt. In de tarieventabel wordt dit eveneens uitdrukkelijk aangegeven. In het tweede lid is bepaald dat de afvalstoffenheffing naar afzonderlijke grondslagen wordt geheven. Het is toegestaan naar elke grondslag afzonderlijk een aanslag op te leggen (HR 7 februari 1973, nr. 16885, BNB 1973/69). De bepaling is opgenomen met het oog op het heffen per incidentele gebeurtenis. Op basis van deze bepaling kan naast de jaarlijks verschuldigde belasting, de belasting verschuldigd per aanbieding worden geheven. Iedere aanbieding is een afzonderlijke grondslag voor de heffing. De gemeente kan er ook voor kiezen niet per afzonderlijke aanbieding te heffen, maar naar het aantal aanbiedingen gedurende een belastingtijdvak, bijvoorbeeld het kalenderjaar (zoals bij het basistarief). In dat geval staat de grootte van de belastingschuld pas na afloop van dat jaar vast en kan aan het einde van het kalenderjaar een aanslag naar het aantal aanbiedingen worden opgelegd. In verband hiermee verwijzen wij naar het arrest van de Hoge Raad van 2 november 1994, nr. 29595, Belastingblad 1994, blz. 819 (Amsterdam) inzake het opleggen van een aanslag precariorecht gedurende de loop van het tijdvak. Op grond van de verordening hief de gemeente Amsterdam precariorecht over het tijdvak gelijk aan het kalenderjaar. Aan een aannemer die gedurende een periode van ongeveer anderhalve maand een stukje gemeentegrond had gebruikt voor de opslag werd in juli van dat jaar een aanslag opgelegd. De Hoge Raad oordeelde dat ingevolge het systeem van de artikelen 11 tot en met 15 van de AWR pas na afloop van het tijdvak een definitieve aanslag kan worden opgelegd indien de grootte van de belastingschuld pas na afloop van het tijdvak kan worden vastgesteld. Nu de aanslag binnen het heffingstijdvak was opgelegd, was aldus de Hoge Raad de aanslag terecht vernietigd.

Inzamelplicht

De afvalstoffenheffing is gebaseerd op het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. Voor de goede orde geven wij hier eerst de tekst weer van het bepaalde in de artikelen 10.21, 10.22 en 15.33 van de Wet milieubeheer.

Artikel 10.21

- 1. De gemeenteraad en burgemeester en wethouders dragen, al dan niet in samenwerking met de gemeenteraad en burgemeester en wethouders van andere gemeenten, ervoor zorg voor dat ten minste eenmaal per week de huishoudelijke afvalstoffen met uitzondering van grove huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige afvalstoffen geregeld kunnen ontstaan.
- 2. Groente-, fruit- en tuinafval wordt daarbij in ieder geval afzonderlijk ingezameld.
- 3. De gemeenteraad kan besluiten tot het afzonderlijk inzamelen van andere bestanddelen van huishoudelijke afvalstoffen.

Artikel 10.22

- 1. Elke gemeente draagt er zorg voor: a dat grove huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige afvalstoffen ontstaan, en b dat er op ten minste één daartoe ter beschikking gestelde plaats binnen de gemeente of binnen de gemeenten waarmee wordt samengewerkt, in voldoende mate gelegenheid wordt geboden om grove huishoudelijke afvalstoffen achter te laten.
- 2. In het belang van een doelmatig beheer van grove huishoudelijke afvalstoffen kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat het eerste lid geheel of gedeeltelijk buiten toepassing blijft met betrekking tot bij de maatregel aangewezen categorieën van grove huishoudelijke afvalstoffen, al dan niet voor zover deze vrijkomen in een hoeveelheid of een omvang die, of een gewicht dat groter is dan bij de maatregel is aangegeven.

Artikel 15.33 Wet Milieubeheer

- 1. Elke gemeente kan ter bestrijding van de kosten die voor haar verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen een heffing instellen, waaraan kunnen worden onderworpen degenen die, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, feitelijk gebruik maken van een perceel ten aanzien waarvan krachtens de artikelen 10.21 en 10.22 een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.

- 2. Onder de in het eerste lid bedoelde kosten wordt mede verstaan de omzetbelasting die ingevolge de Wet op het BTW-compensatiefonds recht geeft op een bijdrage uit het fonds.
- 3. Met betrekking tot deze heffingen zijn de artikelen 216 tot en met 219, 229d en 230 tot en met 257 van de Gemeentewet van overeenkomstige toepassing.

Wetsvoorstel 32479 heeft artikel 15.33 van de Wet milieubeheer gewijzigd om problemen met de heffing van afvalstoffen, die zich vooral bij kamerbewoning voordoen. Er is bepaald dat:

- 1. In het eerste lid 'feitelijk' vervalt.
- 2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:
- 2. Voor de toepassing van het eerste lid, wordt:
    - a. gebruikmaken van een perceel door de leden van een huishouden aangemerkt als gebruikmaken door het door de in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar aangewezen lid van dat huishouden;
    - b. gebruikmaken door degene aan wie een deel van een perceel in gebruik is gegeven, aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;
    - c. het ter beschikking stellen van een perceel voor volgtijdig gebruik aangemerkt als gebruikmaken door degene die dat perceel ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die het perceel ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie het perceel ter beschikking is gesteld.

De wetswijziging is in werking getreden met ingang van 1 januari 2012.

In de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer is bepaald dat het gemeentebestuur er zorg voor draagt dat ten minste éénmaal per week de huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige stoffen geregeld in een particuliere huishouding kunnen ontstaan. Indien de gemeente voldoet aan de hier beschreven verplichting dan kan zij ter bestrijding van de hieraan verbonden kosten een afvalstoffenheffing instellen. Het maakt niet uit of ook daadwerkelijk gebruik wordt gemaakt van de reinigingsdienst. Bij vakantiehuisjes die slechts 40 dagen per jaar werden gebruikt, maar waar de gemeente wel aan de inzamelplicht voldeed, kon de gemeente dan ook een aanslag afvalstoffenheffing opleggen naar het volle tarief. Bij de afvalstoffenheffing wordt uitgegaan van het feitelijk gebruik van het perceel waarvoor de inzamelplicht geldt, ongeacht het feitelijk gebruik van de door de gemeente verleende dienst. Zie onder andere HR 30 mei 2001, nr. 36047, VN 2001/32.31 (Hengelo). De Hoge Raad oordeelde hier dat op grond van artikel 10. 11 van de Wet milieubeheer een verplichting tot inzameling van huishoudelijke afvalstoffen bestaat ten aanzien van percelen waar zodanige afvalstoffen geregeld *kunnen* ontstaan. Het is derhalve niet van belang of er daadwerkelijk (geregeld) huishoudelijke afvalstoffen ontstaan. Zie ook de uitspraak van Hof Amsterdam van 13 september 1995, nr. 93/4751 (fiscaal up to date 96-120). Het Hof oordeelde dat de heffing ook verschuldigd is als van de gemeentelijke huisvuilophaaldienst weinig of geen gebruik wordt gemaakt. De man die beweerde dat hij zijn vuilnis altijd bij zijn bedrijf liet inzamelen, moest de afvalstoffenheffing toch betalen. Voor een vergelijkbare casus zie Hof Amsterdam 16 mei 2000, nr. 99/3654, Belastingblad 2000, blz. 896.

Indien de gemeente de haar in artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer opgelegde verplichting niet nakomt dan kan de gemeente geen afvalstoffenheffing heffen. Dit volgt uit de arresten van de Hoge Raad van 15 februari 1984, nr. 22 311, BNB 1984/154, Belastingblad 1984, blz. 216 (Heerenveen), en van 2 januari 1985, nr. 22 664, BNB 1985/102, Belastingblad 1985, blz. 161 (Epe). In deze arresten heeft de Hoge Raad tevens beslist dat een redelijke uitleg van de inzamelplicht meebrengt dat deze verplichting zich niet uitstrekt buiten de voor het openbaar rijverkeer openstaande en voor de ter plaatse gebezigde vuilniswagens toegankelijke wegen. Dat de afvalstoffenheffing niet los kan worden gezien van de inzamelplicht blijkt ook uit een uitspraak Hof Den Haag van 28 juni 2000, nr. 98/4490, Fiscaal up-to-date. In deze uitspraak oordeelde het Hof dat afvalstoffenheffing niet mogelijk was omdat de gemeente geen duobak had uitgereikt. Door geen duobak uit te reiken voert de gemeente feitelijk de op haar rustende inzamelplicht niet uit. De gemeente voldoet ook niet aan haar

inzamelplicht, indien feitelijk met een lagere frequentie wordt ingezameld dan de gemeente zelf blijkens haar beleid noodzakelijk acht en in verband daarmee geen maatregelen treft (Hof Arnhem 17 augustus 2004, nr. 04/00118, LJN: AR2922 (Almelo).

Artikel 3 Belastingplicht

In dit artikel is de belastingplicht geregeld. Hierbij is aansluiting gezocht bij het bepaalde in artikel 15.33 van de Wet milieubeheer. In het eerste lid van dat artikel is bepaald dat als belastingplichtige moet worden aangewezen degene die, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, (feitelijk; zie wetsvoorstel 32479) gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan krachtens artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt. De verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt voor ieder perceel waar in een particuliere huishouding huishoudelijke afvalstoffen kunnen ontstaan. Zie hiervoor hetgeen in de toelichting op artikel 2 is opgemerkt.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

Voor de toelichting op de grondslagen en tarieven wordt verwezen naar de toelichting die voor de tarieventabel opgenomen is.

Artikel 5 Belastingjaar

Het belastingjaar voor de belasting als bedoeld in de tarieventabel is gelijk aan het kalenderjaar(tijdvak). Het tijdvak loopt van 1 januari tot en met 31 december. Hiermee is bedoeld dat het vaste basisbedrag, de ledigingen, de toeslag en de gedifferentieerde tarieven voor de periodieke dienstverlening per jaar geheven worden.

Artikel 6 Wijze van heffing

In gevolge artikel 233 van de Gemeentewet kan de afvalstoffenheffing worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze. Er is voor gekozen om de afvalstoffenheffing bij wege van aanslag te heffen. Eerst zal een aanslag worden opgelegd voor het vaste deel. Vervolgens zal na afloop van het belastingjaar een aanslag afvalstoffenheffing worden verzonden voor het variabele deel (ledigingen). Beide aanslagen worden indien mogelijk gecombineerd op 1 biljet.

Artikel 7 Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

Eerste lid en tweede lid

Blijkens de redactie van het eerste en tweede lid wordt de belasting verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of bij het begin van de belastingplicht, zo dit later is. Hoewel in de verordening is gekozen voor een tijdvakheffing en niet voor een tijdstipheffing, ontstaat de materiële belastingschuld ingevolge dit artikellid niet pas aan het einde van het belastingjaar, doch reeds bij het begin ervan. De belastingschuld kan derhalve in de loop van het belastingjaar worden geformaliseerd. Het feit dat gedurende het gehele jaar huishoudelijke afvalstoffen ingezameld worden, rechtvaardigt een tijdvakheffing.

Derde en Vierde lid

In de leden drie en 4 zijn regels gegeven die betrekking hebben op wijzigingen gedurende het kalenderjaar in de belastingplicht. In de verordening is gekozen voor een tijdsevenredige herleiding per maand, waarbij gedeelten van een maand niet worden meegerekend.

Vijfde lid

Indien de belastingplichtige binnen de gemeente verhuist en een ander perceel in gebruik neemt, dan blijft het bepaalde in het derde en vierde lid buiten toepassing. Dit betekent dat een tijdsevenredige herleiding van de belastingschuld dan achterwege kan blijven. Deze herleiding zou slechts louter om formele redenen plaatsvinden. Een materiële wijziging in de belastingschuld zal immers door een verhuizing niet plaatsvinden. Voorwaarde voor toepassing van deze bepaling is overigens wel dat de belastingplichtige het ene perceel verlaat en het volgende perceel in (feitelijk; zie wetsvoorstel 32479) gebruik neemt. Indien een belastingplichtige op enig moment een tweede perceel in (feitelijk; zie

wetsvoorstel 32479) gebruik zou nemen dan vindt het bepaalde in het vierde lid geen toepassing, maar wel het bepaalde in het derde lid.

Artikel 8 Termijnen van betaling
In dit artikel is de betalingstermijn opgenomen. Er is gekozen voor een afwijking van de hoofdregel die is opgenomen in artikel 9 van de Invorderingswet. In het eerste lid is geregeld dat aanslagen die in het jaar worden opgelegd, 2 vervaldagen hebben (1 maand en 2 maanden na de dagtekening.
Uitzondering hierop vormt de automatische incasso. Indien geopteerd is voor automatische incasso worden bedragen tot € 5000 in maximaal 10 termijnen afgeschreven. Dit geldt alleen voor aanslagen voor het vaste bedrag die in hetzelfde jaar worden opgelegd als het belastingjaar. Als die aanslagen worden opgelegd na het belastingjaar dan zijn slechts drie termijnen toegestaan. Hetzelfde geldt indien de automatische incasso niet kan worden uitgevoerd bijvoorbeeld als gevolg van stornering, dan gelden ook drie termijnen.
De aanslagen voor de ledigingen worden doorgaans opgelegd nadat het belastingjaar is verstreken. Indien deze aanslag 1 jaar na het belastingjaar worden opgelegd gelden 10 termijnen als aan de voorwaarden is voldaan.

Artikel 9 Kwijtschelding

Op grond van artikel 255 van de Gemeentewet volgen gemeenten het kwijtscheldingsbeleid zoals dat is geregeld in de Uitvoeringsregeling invorderingswet 1990. Indien een gemeente niets anders regelt geldt deze regeling automatisch voor alle gemeentelijke belastingen. Artikel 255 biedt ook de mogelijkheid om van deze regeling af te wijken. Voor het vaste basisbedrag wordt kwijtschelding verleend. Voor het variabele tarief ter zake van de periodieke inzameling is de kwijtschelding gemaximeerd tot het in de verordening aangegeven bedrag . Voor de toeslag is geen kwijtschelding mogelijk. Hierdoor is het enerzijds mogelijk dat minima geen afvalstoffenheffing hoeven te betalen, doch anderzijds blijft ook voor minima een prikkel bestaan om bewust met afval om te gaan. Tevens wordt door de maximering van de kwijtschelding voorkomen dat misbruik kan worden gemaakt van de kwijtscheldingsregeling, doordat voorkomen wordt dat minima voor derden kunnen fungeren als goedkoop afvaldepot.

Artikel 10 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel regelt op welk moment de verordening in werking treedt en vanaf welk moment de belasting volgens de nieuwe verordening wordt geheven.

Dit artikel geeft aan met welke verkorte naam de verordening kan worden aangehaald.

Toelichting bij de tarieventabel

Bij de opstelling van de verordening gekozen voor de toevoeging van een afzonderlijke tarieventabel. Deze tarieventabel is onderdeel van (en behoort tot) de verordening. In de verordening zijn geen tarieven opgenomen.

Tarieventabel

De tarieventabel is onderverdeeld in 3 onderdelen. Onderdeel 1 is het basistarief dat aan ieder perceel in het kader van de afvalstoffenheffing word opgelegd. Het vaste bedrag wordt opgelegd als de gemeente de inzamelplicht voor de afvalstoffenheffing nakomt. Onderdeel 2 is een variabel bedrag dat bepaald wordt door het aantal aanbiedingen van een bepaald volume container danwel een aanbieding bij een ondergrondse container, keer het in de tarieventabel genoemde tarief. Onderdeel 3 is de toeslag. Het basistarief wordt verhoogd met een toeslag. De toeslag is afhankelijk van of het aantal en/of de inhoud van de restafval (grijze) container(s) en wordt in rekening gebracht als dit afwijkt van de standaard 140 liter restafval container. Per keer dat deze afwijkt van de 140 liter restafval container aantal danwel inhoud wordt een toeslag opgelegd. Bijvoorbeeld: De burger heeft een grijze container van 240 liter, een extra grijze container van 140 liter. Dan wordt twee keer toeslag opgelegd, nl. eenmaal voor de grotere grijze container van 240 liter en eenmaal voor de extra grijze container van 140 liter.

De onderdelen zoals hiervoor genoemd bepalen tezamen wat de heffingsgrondslagen zijn en hoe hoog het tarief is indien zich een belastbaar feit voordoet. De tarieven zijn zodanig vastgesteld dat de geraamde netto baten van de afvalstoffenheffing niet uitgaan boven de geraamde netto lasten terzake. Het is niet noodzakelijk dat het vaste tarief uitsluitend de vaste lasten dekt en het variabele tarief de variabele lasten.

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Parkeerverordening Deventer 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	4-november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders 29 september 2026 met nummer 2026-667
gelet op artikel 149 van de Gemeentewet en artikel 2a van de Wegenverkeerswet 1994;

BESLUIT

Vast te stellen de “Parkeerverordening Deventer 2027”.

Parkeerverordening Deventer 2027

Afdeling I Definities en begripsomschrijvingen

Artikel 1 Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. aanhangwagen: hetgeen hierover is opgenomen in de Regeling Voertuigen;

b. adres met parkeren op eigen terrein (POET): een adres met een (voormalige) parkeerplaats op eigen terrein al dan niet in een (gemeenschappelijke) garage of garagebox die volgens een raadsbesluit, bouwvergunning, omgevingsvergunning, erfpachts- of splitsingsakte of huur- of koopovereenkomst toebehoort aan een specifiek adres;

c. adres met geen recht op parkeervergunning (GROP):
    1. Adres dat onderdeel uitmaakt van een bouwplan waarbij volgens een raadsbesluit, bouwvergunning, omgevingsvergunning, erfpachts- of splitsingsakte of huur- of koopovereenkomst de parkeerbehoefte volledig op eigen terrein is gerealiseerd.
    2. Een adres waarbij volgens een raadsbesluit, bouwvergunning, omgevingsvergunning, erfpachts- of splitsingsakte of huur- of koopovereenkomst vrijstelling is verleend voor het aanleggen van parkeerplaatsen of waar de realisatie van parkeerplaatsen niet is afgekocht.

d. bedrijf: een organisatie of zelfstandige die staat ingeschreven in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel;

e. belanghebbendenplaats: een parkeerplaats die;
    1. is aangeduid met bord E9 van bijlage I bij het artikel 1 RVV 1990; of
    2. is gelegen binnen een vergunningszone die is aangeduid met bord E9 van bijlage I bij het artikel 1 RVV 1990 met het opschrift “zone”, voor zover deze plaats niet is uitgezonderd;

f. BRP: Basisregistratie Personen;

g. centraal registratiesysteem: het registratiesysteem van het bedrijf waarmee de gemeente Deventer een overeenkomst heeft gesloten, bestemd voor de registratie van parkeerbewegingen in het kader van het verlenen van diensten op het gebied van betaald- of vergunningparkeren met gebruik van een telefoon of ander communicatiemiddel;

h. college: het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Deventer;

i. deelauto: een motorvoertuig dat door een aanbieder op abonnementsbasis of via een reserveringssysteem beschikbaar wordt gesteld aan meerdere gebruikers uit verschillende huishoudens, waarbij het voertuig door deze gebruikers om beurten wordt gebruikt.

j. deelautoaanbieder: een commerciële organisatie die op abonnementsbasis auto's ter beschikking stelt aan derden, waarbij meerdere personen uit verschillende huishoudens om beurten gebruik maken van dezelfde auto;

k. deelautoplaats: een parkeerplaats die door of namens het college wordt aangewezen voor het exclusieve gebruik door een deelauto aangeduid met bord E8 uit bijlage I van het RVV 1990 met een onderbord met de tekst 'Autodelen' en/of de naam van de deelautoaanbieder;

l. houder:
   1. De natuurlijke- of rechtspersoon op wiens naam het kenteken van het motorvoertuig op het moment van parkeren is geregistreerd in het kentekenregister, zoals bedoeld in de Wegenverkeerswet 1994. Indien blijkt dat een ander in het kentekenregister had moeten zijn ingeschreven, wordt die ander als houder aangemerkt;
   2. Degene die, anders dan de kentekenhouder, op grond van een leaseovereenkomst of een schriftelijke verklaring van de werkgever kan aantonen dat hij of zij de feitelijke gebruiker is van het motorvoertuig, dat ten tijde van het parkeren op naam van de leasemaatschappij of werkgever in het kentekenregister stond geregistreerd;

m. jaar: het tijdvak van 1 januari 00.00 uur tot 31 december 24.00 uur;

n. kampeerwagen: hetgeen hierover is opgenomen in de Regeling voertuigen;

o. leasemaatschappij: een rechtspersoon die ingeschreven staat in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel met als doel het door middel van lease ter beschikking stellen van motorvoertuigen aan gebruikers waarvoor gebruikers een vergoeding betalen;

p. motorvoertuig(en): hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 RVV 1990, met inbegrip van een gehandicaptenvoertuig en uitgezonderd een kampeerwagen;

q. parkeerapparatuur: parkeerautomaten, parkeermeters, een centraal registratiesysteem en andere voorzieningen die volgens algemeen gebruik als parkeerapparatuur worden beschouwd;

r. parkeerapparatuurplaats: een parkeerplaats waarvoor parkeerbelasting wordt geheven door middel van parkeerapparatuur;

s. parkeerplaats: ruimte op de openbare weg waar het parkeren van een (motor)voertuig niet door een wettelijke bepaling verboden is. Hierin wordt onderscheid gemaakt in parkeerplaatsen die als zodanig zijn aangeduid of aangegeven (zoals een afgebakend parkeervak of een parkeerstrook) en parkeerplaatsen op de openbare weg zonder specifieke aanduiding;

t. parkeervergunning: een door het college verleende vergunning, waarmee het is toegestaan een motorvoertuig te parkeren op daartoe aangewezen parkeerapparatuur- en/of belanghebbendenplaatsen;

u. parkeervergunninghouder: de natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie een parkeervergunning is verleend;

v. parkeren: het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een (motor)voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruik wordt tot het onmiddellijk in- en uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van goederen van enig gewicht en/of enige omvang, op de binnen de gemeente gelegen voor het openbare verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden;

w. rechtspersoon: een juridische constructie die met een bepaald doel in het leven is geroepen, die is ingeschreven in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel of beschikt over een BTW-nummer van de belastingdienst;

x. RVV 1990: het Reglement verkeersregels en verkeerstekens van 26 juli 1990 (Stb. 1990, 459; 1996/557)

y. voertuig: zoals bedoeld in artikel 1 RVV 1990;

z. vergunningzone: een gebied dat door het college is aangewezen waar uitsluitend mag worden geparkeerd met een geldige parkeervergunning op parkeerplaatsen die zijn vastgesteld in het geldende aanwijsbesluit voor parkeerapparatuurplaatsen en/of belanghebbendenplaatsen, inclusief de bijbehorende kaarten en bijlagen;

aa. zelfstandige wooneenheid: een zelfstandige woning, zoals bepaald in artikel 7:234 Burgerlijk Wetboek, die als verblijfsobject met als gebruiksdoel woonfunctie is geregistreerd in de Basisregistratie Adressen en Gebouwen (BAG);

gemeente Deventer

Afdeling II Plaatsen voor parkeervergunninghouders, parkeervergunningen en vergunningsbewijzen

Artikel 2 Aanwijzen tijden en plaatsen

Het college kan, bij openbaar te maken besluit:

a. Vergunningzones aanwijzen;
b. Nadere regels stellen voor het gebruik van de vergunningzones door parkeervergunningshouders;
c. Tijdstippen vaststellen waarop parkeren door parkeervergunninghouders is toegestaan.

Artikel 3 Het verlenen van de parkeervergunning

1. Het college kan op een daartoe strekkende aanvraag een parkeervergunning verlenen.
2. Het college kan nadere regels stellen voor het aanvragen en verlenen van een parkeervergunning.
3. De volgende categorieën parkeervergunningen kunnen worden verleend:
   a. Bewonersvergunning;
   b. Bedrijfsvergunning;
   c. Bezoekersvergunning;
   d. Dagvergunning; en
   e. Deelautovergunning.
4. Een bewonersvergunning kan worden verleend aan een houder van een motorvoertuig die volgens de Basisregistratie Personen (BRP) woonachtig is in een zelfstandige wooneenheid binnen de betreffende vergunningzone.
5. Een bedrijfsvergunning kan worden verleend aan een bedrijf dat gevestigd is in de vergunningszone dan wel aantoont dat het in het belang van de bedrijfsvoering noodzakelijk is om een motorvoertuig te parkeren in een vergunningzone.
6. Een bezoekersvergunning kan worden verleend aan bewoners die volgens het BRP wonen in een zelfstandige wooneenheid in de vergunningzone en aan bedrijven die volgens het handelsregister gevestigd zijn in de vergunningzone.
7. Een dagvergunning kan worden verleend aan personen of bedrijven die op grond van een eenmalige bijzondere omstandigheid behoefte hebben om te parkeren in een vergunningszone.
8. Een deelautovergunning kan worden verleend aan de deelautoaanbieder die op basis van een overeenkomst met de gemeente Deventer een deelauto plaatst op de deelautoplaats gelegen in een vergunningzone.
9. Het college kan in bijzondere gevallen een parkeervergunning verlenen aan een houder van een motorvoertuig die niet voldoet aan één van de eisen uit de leden 4 tot en met 8. Daarbij houdt het college rekening met deze verordening en de regels die op grond van artikel 6 zijn vastgesteld.
10. Aan de parkeervergunning kunnen beperkingen worden verbonden met betrekking tot de te gebruiken parkeerplaatsen alsook met betrekking tot de tijdstippen waarop de parkeervergunning van kracht is.
11. Het college kan in aanvulling op lid 10 aan een parkeervergunning ook andere voorschriften en beperkingen verbinden dan vermeld in lid 10.

gemeente Deventer

Artikel 4 Weigeren van een parkeervergunning

Het college verleent geen parkeervergunning indien:

a. niet wordt voldaan aan de voorwaarden, gesteld bij of krachtens deze verordening; of
b. het een aanvraag betreft voor bewoners- of bedrijfsvergunningen voor een adres in de vergunningszone Binnenstad dat is opgenomen op de POET- en/of GROPlijst; of
c. het een aanvraag betreft voor een eerste bewonersvergunning in de vergunningszones Buitencentrum of Schilwijken en het adres is opgenomen op de POET en/of GROPlijst.

Artikel 5 Beslistermijn

1. Het college beslist op een aanvraag voor een parkeervergunning binnen vier weken na de dag waarop de aanvraag is ontvangen.
2. Het college kan de in het eerste lid genoemde termijn met ten hoogste vier weken verlengen.

Artikel 6 Nadere regels door het college

1. Het college stelt in een “Besluit uitgifteregels parkeervergunningen” nadere regels vast met betrekking tot:
   a. het maximaal aantal uit te geven parkeervergunningen per categorie als bedoeld in artikel 3 per vergunningzone;
   b. het verlenen van parkeervergunningen;
   c. de zone(s) waar de parkeervergunning geldig is;
   d. het gebruik en de gebruiksvoorwaarden van parkeervergunningen;
   e. de geldigheidsduur van een parkeervergunning; en
   f. het aanwijzen van adressen of groepen adressen die geen vergunning kunnen krijgen.
2. Het college kan aanvullende regels vaststellen voor de uitvoering van dit artikel.

Artikel 7 Gegevens

1. De parkeervergunning, uitgezonderd de dagvergunning, bevat in ieder geval de volgende gegevens:
   a. de datum van ingang van de parkeervergunning;
   b. de einddatum van de parkeervergunning;
   c. de zone waarvoor de parkeervergunning geldt;
   d. de naam en het adres van de parkeervergunninghouder;
   e. de voorschriften en beperkingen die aan een parkeervergunning verbonden zijn.

2. De dagvergunning bevat alle bovengenoemde gegevens met uitzondering van de onder d genoemde gegevens.

gemeente Deventer

Artikel 8 Intrekken of wijzigen parkeervergunning

1. Het college kan een parkeervergunning intrekken of wijzigen:
   a. op verzoek van de parkeervergunninghouder;
   b. Indien de parkeervergunninghouder conform BRP niet meer woont of geen beroep of bedrijf meer uitoefent in de vergunningzone waarvoor de vergunning is verleend;
   c. Indien zich een wijziging voordoet in de omstandigheden die relevant waren voor het verlenen van de parkeervergunning;
   d. wanneer voor het betreffende gebied het stelsel van parkeervergunningen komt te vervallen;
   e. wanneer de vergunninghouder handelt in strijd met de aan de parkeervergunning verbonden voorschriften;
   f. wanneer blijkt dat bij de aanvraag van de parkeervergunning onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt;
   g. wanneer het college een administratieve fout heeft gemaakt;
   h. wanneer de parkeervergunning niet tijdig is betaald;
   i. om redenen van openbaar belang;
2. Intrekking van een parkeervergunning op grond van lid 1 aanhef en onder a, b, c, e, f, h en i geschiedt terstond. De intrekking van een parkeervergunning op grond van lid 1 aanhef onder g geschiedt na een termijn van drie maanden.

Afdeling III Verbodsbepalingen

Artikel 9 Verkeerd gebruik

1. Het is verboden om enig voorwerp, niet zijnde een motorvoertuig te plaatsen of te laten staan:
   a. op een parkeerapparatuurplaats
   b. op een belanghebbendenplaats.
2. In afwijking van het eerste lid mag op een parkeerapparatuurplaats naast een motorvoertuig ook een kampeerwagen of een aanhangwagen met kenteken worden geplaatst, mits deze een geldig parkeerrecht heeft en wordt voldaan aan de bepalingen uit de Algemene Plaatselijke Verordening Deventer.
3. Het is verboden een voertuig of enig ander voorwerp op zodanige wijze tegen of bij parkeerapparatuur te plaatsen of te laten staan, dat daardoor een normaal gebruik daarvan wordt belemmerd of verhinderd.
4. Het college kan ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste en derde lid.

Artikel 10 Wijze van gebruik

1. Het is verboden gedurende de tijden waarop het parkeren op een belanghebbendenplaats slechts aan parkeervergunninghouders is toegestaan aldaar een voertuig te parkeren of geparkeerd te houden:
   a. zonder parkeervergunning;
   b. in strijd met de aan de parkeervergunning verbonden voorschriften.
2. Het is verboden te handelen in strijd met de aan de parkeervergunning verbonden voorschriften en/of beperkingen.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel.

Afdeling IV Strafbepaling

Artikel 11 Overtreding

Overtreding van het bepaalde in afdeling III van deze verordening wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van de eerste categorie.

Afdeling V Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 12 Toezicht

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij en krachtens deze verordening zijn belast de toezichthouders werkzaam bij of in opdracht van het team Handhaving Openbare Ruimte van de gemeente Deventer;

2. Voorts zijn met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening belast de door het college aangewezen personen.

Artikel 13 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van deze verordening als strikte toepassing daarvan leidt tot gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot de doelen van deze verordening.

Artikel 14 Inwerkingtreding, overgangsbepaling en citeertitel

1. De parkeerverordening 2026 wordt ingetrokken met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening.
2. De parkeerverordening 2026 blijft van toepassing op feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening.
3. Het op grond van de Parkeerverordening 2026 vastgestelde aanwijzingsbesluiten het aanwijzingsbesluit parkeerapparatuurplaatsen worden geacht mede te berusten op deze verordening en blijven van kracht totdat zij worden gewijzigd of ingetrokken.
4. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.
5. Deze verordening wordt aangehaald als “*Parkeerverordening Deventer 2027”.*

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026

De raad voornoemd,

de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

gemeente Deventer

Toelichting

Artikelsgewijze toelichting
Hieronder volgt uitsluitend een toelichting op artikelen die een toelichting behoeven:

Artikel 1 Begrippen

i. deelauto:

Een deelauto is een auto die door een deelautoaanbieder beschikbaar wordt gesteld aan meerdere natuurlijke personen uit verschillende huishoudens voor herhaald en opeenvolgend gebruik. Dit gebeurt op basis van een overeenkomst (vaak een abonnement) tussen een natuurlijk persoon en een deelautoaanbieder. Dit verschilt van gewone autoverhuur. Bij gewoon autoverhuur sluit je per huurperiode een contract af. Het gaat dan niet om herhaald en opeenvolgend gebruik door meerdere personen. Gewone autoverhuur valt dan ook buiten de reikwijdte van deze Parkeerverordening.
Ook een initiatief van bewoners gezamenlijk die een deelauto nemen valt niet onder deze Parkeerverordening. De ervaring is dat deze auto vaak op naam staat van 1 particulier. Deze particulier kan dan een parkeervergunning aanvragen. Dit hoeft niet apart georganiseerd te worden in de Parkeerverordening.
Een gedeelde bedrijfsauto valt ook niet onder de definitie deelauto zoals bedoeld in deze Parkeerverordening. Hiervoor geld net als bij een particuliere auto dat een bedrijf een bedrijfsvergunning kan aanvragen.

Een deelauto heeft een vaste parkeerplaats in de openbare ruimte waar hij na gebruik wordt teruggebracht. Freefloating, waarbij de auto overal geparkeerd kan worden, valt hier niet onder.

Artikel 4 Weigeren van een parkeervergunning

Deze bepaling verplicht bewoners en bedrijven die beschikken over een eigen parkeerplaats, zoals een oprit, carport of garage, om deze te gebruiken voor het parkeren van hun voertuig. Het doel van deze regeling is om de druk op openbare parkeerplaatsen te verminderen en de beschikbare parkeerruimte efficiënter te benutten.

Aanvragers die op de POET en/of GROP lijst staan komen in beginsel niet in aanmerking voor een bewoners- en/of bedrijfsvergunning.

Aanvragers die woonachtig zijn in de zone Binnenstad en waarvan het adres op de POET en/of GROP lijst staan komen niet in aanmerking voor een bewoners- en/of bedrijfsvergunning, deze dienen indien van toepassing te parkeren op eigen terrein. Mocht een aanvrager over meer motorvoertuigen beschikken dan er parkeergelegenheid is, dan dient de aanvrager zelf voor een parkeeroplossing te zorgen.

Een aanvrager die woonachtig is in de zone Buitencentrum of Schilwijken en waarvan het adres kan parkeren op eigen terrein (zoals op een oprit of in een parkeergarage) of gebruik kan maken van een gemeenschappelijke parkeervoorziening komt niet in aanmerking voor een eerste parkeervergunning voor bewoners maar alleen voor een tweede parkeervergunning voor bewoners. Ook als het adres na verloop van tijd niet meer beschikt over een parkeerplek op eigen terrein, bijvoorbeeld als de garage is omgebouwd naar kantoor of opslag, dan blijft het uitgangspunt dat de aanvrager kon parkeren op eigen terrein, het adres blijft op de POET en/of GROP lijst staan.

gemeente Deventer

Wanneer er sprake is van GROP, komt het adres niet in aanmerking voor een bewoners- of bedrijfsvergunning. Dus ook niet voor een tweede parkeervergunning.
Een adres kan om verschillende redenen op de POET en/of GROP lijst geplaatst zijn.

- De woning of bedrijfsruimte beschikt of heeft beschik over een parkeerplaats op eigen terrein. Denk aan een oprit of een garage. Ook wanneer deze later is aangepast naar tuin of een kantoorruimte. Dan blijft deze tellen als eigen parkeerruimte.
- Bij de realisatie van de woning of bedrijfsruimte is de parkeerplaats op een gemeenschappelijke parkeerplaats gerealiseerd. Vaak is deze plek gekoppeld aan het (woon)complex. Soms ligt de plek een eindje verder op. Er wordt vanuit gegaan dat de gebruiker van het pand hier een parkeerplek kan afnemen. Ongeacht de kosten hier die hiervoor betaald moeten worden, de beperkingen van de parkeerlocatie of dat het voertuig niet past binnen de afmetingen van de beschikbare parkeerplaats.
- Wanneer er bij nieuw- of verbouw voor wordt gekozen om de parkeerplekken niet volgens de parkeernorm te realiseren of niet geheel af te kopen dan wordt het adres uitgesloten van het verkrijgen van een parkeervergunning. Dat geldt ook voor (latere) gebruikers van het adres.
- Wanneer een adres wordt gesplitst in meerdere adressen, wordt een huisnummer besluit genomen. In beginsel wordt dit nieuwe adres ook uitgesloten van het verkrijgen van een parkeervergunning tenzij er in het vergunning traject is bepaald dat er wel recht is op een parkeervergunning.
  Als er voor de splitsing al een recht was op een parkeervergunning dan bepaald de aanvrager van de splitsing welke adres op hetzelfde perceel/pand het recht op de parkeervergunning over neemt. Het kan dus niet zo zijn dat het aantal parkeervergunning op hetzelfde perceel/perceel na splitsing toeneemt.

RAADSBESLUIT

Onderwerp Verordening parkeerbelastingen Deventer 2027
Voorstelnummer 2026-667
Raadstafel d.d.
Raadsvergadering 4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667 gelet

op artikel 225 van de Gemeentewet en de Parkeerverordening Deventer 2027

BESLUIT

Vast te stellen de volgende verordening:

Verordening op de heffing en de invordering van parkeerbelastingen gemeente Deventer 2027
(Parkeerbelastingverordening Deventer 2027**)**

Artikel 1 Definities en begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a. belanghebbendenplaats: een parkeerplaats die;
   1. is aangeduid met bord E9 uit bijlage I van het RVV, of
   2. is gelegen binnen een zone, aangeduid met bord E9 uit bijlage I van het RVV, met het opschrift “zone”, voor zover deze plaats niet is uitgezonderd;

b. betaalperiode: tijdsperiode die aansluit bij 1 kalenderkwartaal, - half jaar of – jaar. Waarvoor een parkeervergunning of seizoenkaart kan worden verleend;

c. centraal registratiesysteem: systeem van het bedrijf waarmee de gemeente Deventer een overeenkomst heeft gesloten, bestemd voor de registratie van parkeerbewegingen in het kader van het verlenen van diensten op het gebied van betaald parkeren met gebruik van een telefoon of ander communicatiemiddel;

d. college: het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Deventer;

e. dagkaart: een parkeerrecht voor een specifieke parkeerzone voor een periode van 24 achtereenvolgende uren;

f. houder: degene die naar de omstandigheden als houder van een voertuig moet worden beschouwd, met dien verstande dat voor een voertuig dat is ingeschreven in het krachtens de Wegenverkeerswet 1994 (Stb. 1994, 475) aangehouden register van opgegeven kentekens wordt als houder aangemerkt degene op wiens naam het voor het voertuig opgegeven kenteken ten tijde van het parkeren is ingeschreven;

g. invorderingswet: de Invorderingswet 1990;

h. jaar: het tijdvak van 1 januari 00.00 uur tot en met 31 december 23.59 uur;

i. kalenderdag: het tijdvak van 00:00 uur t/m 23.59 uur diezelfde datum;

j. kampeerwagen: hetgeen hierover is opgenomen in de Regeling voertuigen;

k. kwartaal: een periode van 3 aaneengesloten maanden, startend op 1 januari, 1 april, 1 juli of 1 oktober;

l. motorvoertuig, hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 RVV 1990, met inbegrip van een gehandicaptenvoertuig en uitgezonderd een kampeerwagen;

m. natuurlijk persoon: een mens van vlees en bloed, dit in tegenstelling tot een rechtspersoon;

n. parkeren: het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een (motor)voertuig, anders dan gedurende de tijd die nodig is voor het en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van goederen van enig gewicht en/of enige omvang, op binnen de gemeente gelegen voor het openbare verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet als gevolg van een wettelijk voorschrift is verboden;

o. parkeerapparatuur: parkeerautomaten, parkeermeters, centraal registratiesysteem wat gewoonlijk naar maatschappelijke opvattingen overigens onder parkeerapparatuur wordt verstaan;

p. parkeerapparatuurplaats: een parkeerplaats waarvoor parkeerbelasting wordt geheven door middel van parkeerapparatuur;

q. pinbetalen: het betalen per pinpas, met inbegrip van contactloos betalen;

r. parkeervergunning: een door het college verleende vergunning, op basis waarvan het is toegestaan een motorvoertuig te parkeren op daartoe aangewezen parkeerapparatuur- en/of belanghebbendeplaatsen;

s. parkeervergunninghouder: de natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie een parkeervergunning is verleend;

t. rechtspersoon (bedrijf): een juridische constructie die met een bepaald doel in het leven is geroepen, welke is ingeschreven in het register van de Kamer van Koophandel of beschikt over een BTW-nummer van de belastingdienst;

u. RVV 1990: het Reglement verkeersregels en verkeerstekens van 26 juli 1990 (Stb. 1990, 459; 1996/557);

v. seizoenkaart betaald parkeren: een verleend parkeerrecht verbonden aan een kenteken, waarmee op vastgestelde tijden in een aangewezen tariefzone geparkeerd mag worden;

w. tariefzone: een gebied zoals aangewezen in het vigerende: Aanwijsbesluit parkeerapparatuurplaatsen en de daarbij behorende bijlagen;

x. vergunningzone: een gebied wat is aangewezen in het aanwijsbesluit belanghebbenden parkeren als gebied voor belanghebbenden parkeren;

y. voertuig: zoals bedoeld in artikel 1 RVV 1990;

z. wegenverkeerswet: de Wegenverkeerswet 1994 (Stb. 1994, 475, 1999, 30);

aa. zone: een gebied waar met een geldige parkeervergunning op een parkeerapparatuurplaats en/of belanghebbendenplaats mag worden geparkeerd zoals aangegeven in het vigerende aanwijsbesluit parkeerapparatuurplaatsen en het aanwijsbesluit belanghebbende parkeren en de daarbij behorende bijlagen.

Artikel 2 Belastbaar feit

Onder de naam “parkeerbelastingen” worden de volgende belastingen geheven:

a. Een belasting ter zake van het parkeren van een voertuig op een bij, dan wel krachtens deze verordening in de daarin aangewezen gevallen door het college te bepalen plaats, tijdstip en wijze;
b. Een belasting ter zake van een van gemeentewege verleende parkeervergunning voor het parkeren van een motorvoertuig op de in die parkeervergunning aangegeven plaats en wijze.

Artikel 3 Belastingplicht

1. De belasting bedoeld in artikel 2, onderdeel a, wordt geheven van degene die het voertuig heeft geparkeerd.
2. Als degene die het voertuig heeft geparkeerd wordt mede aangemerkt:
   a. Degene die de belasting voldoet, dan wel te kennen geeft of heeft gegeven de belasting te willen voldoen;
   b. Zolang geen voldoening van de belasting genoemd artikel 2, onderdeel a, heeft plaatsgevonden: de houder van het voertuig, met dien verstande dat:
      I. Als een voor ten hoogste drie maanden aangegane huurovereenkomst wordt overgelegd waaruit blijkt wie ten tijde van het parkeren ingevolge deze overeenkomst de huurder van het voertuig was, niet de houder maar de huurder wordt aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd;
      II. Als blijkt dat een ander in het kentekenregister had moeten staan ingeschreven, die ander wordt aangemerkt als degene die het voertuig heeft geparkeerd.
3. De belasting als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, wordt niet geheven van degene die op de voet van het tweede lid, onderdeel b, als degene die het voertuig heeft geparkeerd wordt aangemerkt, als deze aannemelijk maakt dat ten tijde van het parkeren een ander tegen zijn wil van het voertuig heeft gebruik gemaakt en dat hij dit gebruik redelijkerwijs niet heeft kunnen voorkomen.
4. De belasting bedoeld in artikel 2, onderdeel b, wordt geheven van degene die de parkeervergunning heeft aangevraagd.

Artikel 4 Tijdstip van ontstaan van de belastingschuld

1. De belasting bedoeld in artikel 2, onderdeel a, is verschuldigd bij de aanvang van het parkeren.
2. In afwijking van artikel 4, onderdeel 1 is de belasting terstond verschuldigd na afloop van het parkeren als wordt geheven door middel van het registreren bij het centraal registratiesysteem.
3. De belasting bedoeld in artikel 2, onderdeel b, is verschuldigd op het tijdstip waarop de parkeervergunning wordt verleend.

Artikel 5 Tarief, tijdvak en maatstaf van heffing

Het tarief, het tijdvak en de maatstaf van heffing zijn vermeld in de bij deze verordening behorende en daarvan deel uitmakende tarieventabel.

gemeente Deventer

Artikel 6 Wijze van heffing en termijn van betaling

1. De belasting, bedoeld in artikel 2, onderdeel a, wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte en moet worden betaald bij de aanvang van het parkeren. Als voldoening op aangifte wordt aangemerkt het bij de aanvang van het parkeren in werking stellen van de parkeerapparatuur op de daartoe bestemde wijze en met inachtneming van de door het college gestelde voorschriften.
2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid moet de belasting, indien het inwerking stellen van de parkeerapparatuur geschiedt door middel van het aanmelden (via telefoon, sms of internet) bij het centraal registratiesysteem, betaald worden binnen één maand na de dag waarop het belastbare feit heeft plaatsgevonden.
3. De belasting bedoeld in artikel 2, onderdeel b, wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte en moet worden betaald op het tijdstip dat de parkeervergunning wordt verleend.
4. Bij de voldoening op aangifte moet het kenteken van het voertuig waarmee wordt geparkeerd of waarvoor de parkeervergunning geldt op verzoek worden opgegeven.
5. Indien een parkeervergunning in de loop van het jaar wordt ingetrokken, wordt naar evenredigheid restitutie van de belasting verleend berekend naar rato van de verschuldigde belasting voor een heel jaar, op basis van het aantal kalenderdagen tot het einde van de desbetreffende betaalperiode.
6. Betreft de intrekking een bezoekersvergunning dan wordt er alleen gerestitueerd wanneer het bedrag meer is dan € 5,00.
7. In het geval een parkeervergunning in de loop van een kalenderjaar wordt aangevraagd wordt het tarief berekend naar rato van het verschuldigde tarief voor een heel jaar, op basis van het aantal kalenderdagen tot het einde van de desbetreffende betaalperiode.
8. Een naheffingsaanslag moet terstond worden betaald.

Artikel 7 Vrijstelling van het betalen van parkeerbelastingen

1. Parkeerbelasting als bedoeld in artikel 2a van deze verordening wordt niet geheven ter zake van:
   a. voertuigen voorzien van:
      a. geldige Europese Gehandicapten Parkeerkaart,
      b. geldige buitenlandse gehandicaptenparkeerkaart;
   b. als zodanig herkenbare politievoertuigen;
   c. als zodanig herkenbare voertuigen van parkeerbeheer en van team Handhaving Openbare Ruimte van de gemeente Deventer;
   d. als zodanig herkenbare brandweervoertuigen;
   e. als zodanig herkenbare ambulances;
   f. als zodanig herkenbare dierenambulances.
2. De in het eerste lid genoemde categorieën gebruikers onder b, c, d, e en f zijn ook vrijgesteld van het betalen van parkeerbelastingen als bedoeld in artikel 2b van deze verordening:

Artikel 8 Bevoegdheid tot aanwijzing parkeerplaatsen

De aanwijzing van de plaats waar, het tijdstip en de wijze waarop tegen betaling van belasting, bedoeld in artikel 2, mag worden geparkeerd geschiedt in alle gevallen door het college bij openbaarbekend te maken besluit.

Artikel 9 Kosten

De kosten van de naheffingsaanslag ter zake van de belasting, bedoeld in artikel 2, onderdeel a, bedragen € 84,30

gemeente Deventer

Artikel 10 Kwijtschelding

Bij de invordering van deze belasting wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 11 Overgangsbepalingen

1. De parkeerbelastingverordening 2026, vastgesteld bij raadsbesluit van 12 november 2025 wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang op de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als “Parkeerbelastingverordening Deventer 2027”.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026.

De raad voornoemd,

de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

gemeente Deventer

***Tarieventabel* straat parkeren 2027** (zoals beschreven in artikel 2a van deze parkeerbelastingverordening)

Tariefzone **	Locatie omschrijving	Uur tarief	aanvulling	Dagkaart
Tariefzone 1 & 2	Binnenstad	€ 3,75		€ 25,00
Tariefzone 3	Singels	€ 3,00		€ 12,50
Tariefzone 4	Sluiskwartier	€ 1,58		€ 8,00
Tariefzone 6	Binnenstad	€ 25,00	per 24 uur of een gedeelte daarvan	n.v.t.
Tariefzone 7	Schilwijken	€ 20,00	per 24 uur of een gedeelte daarvan	n.v.t.
Tariefzone 8	Buitencentrum	€ 1,58		€ 8,00
Tariefzone 9	Buitencentrum	€ 1,58		€ 8,00
Tariefzone 10	De Worp	€ 2,00	per 24 uur of een gedeelte daarvan	n.v.t.
Tariefzone 11	Raamstraat	€ 1,58		€ 8,00

** Voor een overzicht tariefzones zie de bijgevoegde overzichtskaart met nummer 109.27.01.A.D.01

gemeente Deventer

Seizoenkaart betaald parkeren ***	*Tarief per jaar*	*Bijzonderheden*
Seizoenkaart betaald parkeren beperkt (zone 3)	*€ 696*	Maandag t/m vrijdag tussen 9:00 en 19:00 uur, geldig in tariefzone 3
Seizoenkaart betaald parkeren uitgebreid (zone 3)	€ 1.005	Maandag t/m zondag tussen 9:00 en 22:00 uur, geldig in tariefzone 3
Seizoenkaart betaald parkeren beperkt (zone 8)	€ 215	Maandag tot en met vrijdag tussen 9:00 en 18:00 uur, geldig in tariefzone 8
Seizoenkaart betaald parkeren uitgebreid (zone 8)	€ 322	Maandag tot en met zondag tussen 9:00 en 20:00 uur, geldig in tariefzone 8
Seizoenkaart betaald parkeren beperkt (zone 9)	€ 215	Maandag tot en met vrijdag tussen 9:00 en 18:00 uur, geldig in tariefzone 9
Seizoenkaart betaald parkeren uitgebreid (zone 9)	€ 322	Maandag tot en met zondag tussen 9:00 en 20:00 uur, geldig in tariefzone 9

*** zie voor exacte begrenzing kaart met nummer **109.27.01.A.D.01**

gemeente Deventer

Tarieventabel bij Parkeerbelastingverordening Deventer 2027 parkeervergunningen*
(Zoals beschreven in artikel 2.b van deze verordening)

	Tarief	Bijzonderheden
Bewonersvergunning:		
bewonersvergunning zone binnenstad	€ 374	
bewonersvergunning zone schilwijken	€ 183	
1e bewonersvergunning zone buitencentrum	€ 99	
2e bewonersvergunning zone buitencentrum	€ 228	
Bedrijfsvergunning:		
bedrijfsvergunning zone binnenstad (beperkt)	€ 801	Maandag t/m vrijdag tussen 7:00 en 19:00 uur
bedrijfsvergunning zone binnenstad (uitgebreid)	€ 1.032	
bedrijfsvergunning zone schilwijken	€ 190	
bedrijfsvergunning zone buitencentrum	€ 182	
bedrijfsvergunning algemeen (beperkt)	€ 1.487	Maandag t/m vrijdag tussen 7:00 en 19:00 uur
bedrijfsvergunning algemeen (uitgebreid)	€ 1.908	
Deelauto vergunning	€ 374	
Bezoekersvergunning:		

gemeente Deventer

Bezoekersvergunning zone binnenstad bewoners	€ 0,35	Per uur, max 420 uur per kwartaal
Bezoekersvergunning zone binnenstad bedrijven	€ 0,53	Per uur, max 420 uur per kwartaal
Bezoekersvergunning zone schilwijken	€ 0,19	Per uur, max 420 uur per kwartaal
Bezoekersvergunning zone schilwijken bedrijven	€ 0,29	Per uur, max 420 uur per kwartaal
Bezoekersvergunning zone buitencentrum	€ 0,12	Per uur, max 420 uur per kwartaal
Bezoekersvergunning zone buitencentrum bedrijven	€ 0,19	Per uur, max 420 uur per kwartaal
Dagvergunning:		
Beperkte dagvergunning	€ 3,75	Maximale parkeerduur is 2 uur
Dagvergunning centrum	€ 25,00	voor een periode van 1 kalenderdag
Dagvergunning overig	€ 12,50	Voor een periode van 1 kalenderdag
*** Voor een overzicht van de gebieden zie bijgevoegde overzichtskaart met nummer 109.27.01.A.D.02**		

Behoort bij raadsbesluit van 4 november 2026.

De griffier,

A. Kerver

gemeente Deventer

Bijlage: behorende bij Verordening parkeerbelastingen Deventer 2027

Kosten naheffingsaanslag betaald parkeren (artikel 2 Besluit gemeentelijke parkeerbelastingen)

Perceptiekosten 2027	
• **Vaste informatieverwerkingskosten** Beheer- en onderhoudskosten parkeersystemen (50%), kosten Service- huis parkeer- en verblijfsrechten (SHPV) en Nationaal parkeerregister (NPR), bijdrage aan GSM-providers (50%), scanapparatuur e.d.	**€ 225.655,-**
Personeelskosten	
• Salariskosten	€ 731.598,-
• Overhead 50% over salaris	€ 365,799,-
Totaal personeelskosten	**€ 1.097.397,-**
Totale kosten	**€1.323.052,-**
Aantal naheffingen	15.500
Kosten per naheffing	€ 85,36
Vastgesteld tarief	**€ 84,30**

Behoort bij raadsbesluit van 4 november 2026.

De griffier,

A. Kerver

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Legesverordening 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

De raad van de gemeente Deventer,

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667

gelet op de artikelen 156, eerste en tweede lid, aanhef en onderdeel h, en 229, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Gemeentewet, de artikelen 2, tweede lid, en 7 van de Paspoortwet, artikel 9 van de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart en artikel 13.1a van de Omgevingswet;

Artikelen 7 van de Paspoortwet juncto artikel 6 van het Besluit paspoortgelden
Artikelen 9 van de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart (toekomstige tekst)

BESLUIT

Vast te stellen:

Verordening op de heffing en de invordering van leges 2027.

Artikel 1
Definities
Deze verordening verstaat onder:

- dag:	de periode van 00.00 uur tot 24.00 uur, waarbij een gedeelte van een dag als een hele dag wordt aangemerkt;
- jaar:	het tijdvak dat loopt van de ne dag in een kalenderjaar tot en met de (n-1)e dag in het volgende kalenderjaar;
- kalenderjaar:	de periode van 1 januari tot en met 31 december;
- maand:	het tijdvak dat loopt van ne dag in een kalendermaand tot en met de (n-1)e dag in de volgende kalendermaand, met dien verstande dat als de ne dag in een kalendermaand 30 of 31 januari is, de (n-1)e dag in de volgende kalendermaand altijd de laatste dag van de maand februari is;
- week:	een aaneengesloten periode van zeven dagen.

Artikel 2
Belastbaar feit
a. het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van een dienst of het nemen van een besluit;
b. het verlenen van een dienst op aanvraag; of
c. het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag van een document;
een en ander zoals genoemd in deze verordening en de daarbij behorende tarieventabel.

Artikel 3

Belastingplicht
Belastingplichtig is de aanvrager of degene voor wie de aanvraag is gedaan.

Artikel 4
Vrijstellingen
Leges worden niet geheven voor:
a. kosten die krachtens afdeling 13.6 van de Omgevingswet zijn of worden verhaald;
b. diensten die ingevolge wettelijk voorschrift zijn vrijgesteld van rechtenheffing of kosteloos moeten worden verleend;
c. het raadplegen van de dubbelen der leggers en plans van het kadaster ten behoeve van de rijks- of provinciale dienst;
d. beschikkingen op verzoekschriften met betrekking tot plaatselijke belastingen;
e. de in hoofdstuk 1 paragraaf 8, artikel 1.29 van de tarieventabel (Gemeentearchief) omschreven inlichtingen, onderzoekingen, afgifte van afschriften en andere werkzaamheden in de gevallen, waarin deze worden verzocht voor een wetenschappelijk of filantropisch doel;
f. attestatiën de vitae en legalisatie van een handtekening of foto ten behoeve van door publiekrechtelijke lichamen toe te kennen pensioenen, lijfrente, wachtgeld of uitkeringen;
g. bewijzen van onvermogen;
h. stukken, opgaven, inlichtingen, onderzoekingen en dergelijke, welke krachtens wettelijk voorschrift kosteloos moeten worden verstrekt of verricht;
i. stukken, die krachtens besluit van burgemeester en wethouders ten behoeve van de pers worden afgegeven ter publicatie in het algemeen belang.

Artikel 5
Maatstaven van heffing en tarieven
1. De leges worden geheven naar de maatstaven en tarieven, opgenomen in de bij deze verordening behorende tarieventabel.
2. Voor de berekening van de leges wordt een gedeelte van een in de tarieventabel genoemde eenheid als een volle eenheid aangemerkt.

Artikel 6
Wijze van heffing
De leges worden geheven door middel van een mondelinge dan wel een gedagtekende schriftelijke kennisgeving, waaronder mede wordt begrepen een stempelafdruk, zegel, nota of andere schriftuur of een kennisgeving langs elektronische weg. Het gevorderde bedrag wordt mondeling, dan wel door toezending of uitreiking van de schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt.

Artikel 7
Termijnen van betaling
1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de leges worden betaald ingeval de kennisgeving bedoeld in artikel 6:
   a. mondeling wordt gedaan: op het moment van het doen van de kennisgeving;
   b. schriftelijk wordt gedaan: op het moment van uitreiken van de kennisgeving, dan wel in geval van toezending daarvan, binnen 30 dagen na de dagtekening van de kennisgeving
   c. langs elektronische weg in het aanvraagproces wordt gedaan: onverwijld, dan wel als die mogelijkheid wordt geboden binnen 30 dagen na het indienen van de aanvraag langs elektronische weg;
   d. langs elektronische weg na indiening van de aanvraag wordt gedaan: binnen 30 dagen na dagtekening van kennisgeving.
2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.

Artikel 8
Kwijtschelding
1. Bij de invordering van de leges wordt geen kwijtschelding verleend.
2. In afwijking van het eerste lid wordt er kwijtschelding verleend voor de tarieven genoemd in hoofdstuk 1, paragraaf 9, artikel 1.33 van de tarieventabel behorende bij legesverordening 2027, met betrekking tot de aanvraag tot het verkrijgen van een gehandicaptenparkeerkaart.

Artikel 9
Vermindering of teruggaaf
1. Gehele of gedeeltelijke vermindering of teruggaaf van leges voor een in de bij deze verordening behorende tarieventabel omschreven dienst wordt verleend overeenkomstig een met betrekking tot die dienst in die tarieventabel opgenomen bepaling.
2. Voor de toepassing van artikel 28, vierde lid, van de Invorderingswet 1990 wordt de teruggaaf van leges, bedoeld in het eerste lid, aangemerkt als een vermindering van de belastingaanslag.

Artikel 10
Overdracht van bevoegdheden
Het college van burgemeester en wethouders is bevoegd tot het wijzigen van deze verordening, indien de wijzigingen:
a. van zuiver redactionele aard zijn;
b. een gevolg zijn van nieuwe of gewijzigde rijksregelgeving die in werking treedt binnen drie maanden na de officiële bekendmaking van de inwerkingtreding ervan in het Staatsblad of de Staatscourant en het de volgende hoofdstukken of onderdelen van hoofdstuk 1 van de tarieventabel betreft:
   1. paragraaf 1.2 (reisdocumenten);
   2. paragraaf 1.3 (rijbewijzen);
   3. paragraaf 1.4 (papieren verstrekking uit de basisregistratie personen);
   4. paragraaf 1.7, artikel 1.28 a (verklaring omtrent het gedrag);
   5. paragraaf 1.9 artikel 1.31 (kansspelen);

   een en ander voor zover met deze wijzigingen niet reeds bij het vaststellen of latere wijziging van deze verordening bij raadsbesluit rekening is gehouden.

Artikel 11 Overgangsrecht
1. Met ingang van de in artikel 12, tweede lid, genoemde datum worden ingetrokken: de “legesverordening 2026” vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 12 november 2025 en de 1e wijziging van de tarieventabel behorende bij de legesverordening 2026” vastgesteld door de gemeenteraad van Deventer op 10 juni 2026 met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Indien de datum van inwerkingtreding van deze verordening ligt na de in artikel 12, derde lid, opgenomen datum van ingang van de heffing, blijft de in het eerste lid genoemde verordening gelden voor de in de tussenliggende periode plaatsvindende belastbare feiten voor zover de heffing van de leges hiervoor in die periode plaatsvindt.

Artikel 12 Inwerkingtreding
1. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking
2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2027.

Artikel 13 Citeertitel
Deze verordening kan worden aangehaald als de "Legesverordening 2027".

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver R.C. König

Tarieventabel leges

Tarieventabel behorende bij de “Verordening op de heffing en invordering van leges 2027”, door de gemeenteraad vastgesteld op 4 november 2026

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE DIENSTVERLENING
Paragraaf 1.1 Burgerlijke stand
Paragraaf 1.2 Reisdocumenten en Nederlandse identiteitskaart
Paragraaf 1.3 Rijbewijzen
Paragraaf 1.4 Verstrekkingen in het kader van de basisregistratie persoonsgegevens
Paragraaf 1.5 Bestuursstukken n.v.t.
Paragraaf 1.6 Vastgoedinformatie
Paragraaf 1.7 Overige publiekszaken
Paragraaf 1.8 Gemeentearchief
Paragraaf 1.9 Bijzondere wetten
Paragraaf 1.10 Diversen

HOOFDSTUK 2 DIENSTVERLENING EN BESLUITEN IN HET KADER VAN DE OMGEVINGSWET
Paragraaf 2.1 Algemene bepalingen
Paragraaf 2.2 Voorfase
Paragraaf 2.3 Activiteiten met betrekking tot bouwwerken
Paragraaf 2.4 Activiteiten met betrekking tot cultureel erfgoed en werelderfgoed
Paragraaf 2.5 Milieubelastende activiteiten
Paragraaf 2.6 Lozingsactiviteiten
Paragraaf 2.7 Aanlegactiviteiten
Paragraaf 2.8 Overige activiteiten
Paragraaf 2.9 Maatwerkvoorschriften
Paragraaf 2.10 Gelijkwaardigheid
Paragraaf 2.11 Overige tarieven
Paragraaf 2.12 Modaliteiten
Paragraaf 2.13 Vermindering
Paragraaf 2.14 Teruggaaf

HOOFDSTUK 3 DIENSTVERLENING VALLEND ONDER DE DIENSTENRICHTLIJN EN NIET VALLEND ONDER HOOFDSTUK 2
Paragraaf 3.1 Horeca
Paragraaf 3.2 Seksbedrijven
Paragraaf 3.3 Winkeltijdenwet
Paragraaf 3.4 Organiseren evenement of markt
Paragraaf 3.5 Marktstandplaatsvergunningen en andere vergunningen
Paragraaf 3.6 Huisvestingswet
Paragraaf 3.7 Ligplaats woonschip
Paragraaf 3.8 In dit hoofdstuk niet benoemd besluit

Hoofdstuk 1 Algemene dienstverlening

Paragraaf 1.1 Burgerlijke stand

Artikel 1.1 Huwelijksvoltrekking of registratie partnerschap in het stadhuis	
Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk of registratie van een partnerschap in het stadhuis:	
a. op maandag t/m vrijdag van 08.00 t/m 18.00 uur	€ 569,00
b. op zaterdag van 08.00 t/m 12.00 uur	€ 745,00
c. op zaterdag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 745,00
d. op zondag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 935,00
Artikel 1.2 Huwelijksvoltrekking of registratie partnerschap in overige aangewezen locatie	
Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk of registratie van een partnerschap in een overige aangewezen locatie:	
a. op maandag t/m vrijdag van 08.00 t/m 18.00 uur	€ 445,00
b. op zaterdag van 09.00 t/m 12.00 uur	€ 692,00
c. op zaterdag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 692,00
d. op zondag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 692,00
Artikel 1.3 Huwelijksvoltrekking of registratie partnerschap op elke andere gewenste locatie binnen de gemeentegrenzen van Deventer	
Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk of registratie van een partnerschap op elke andere gewenste locatie binnen de gemeentegrenzen van Deventer:	
a. op maandag t/m vrijdag van 08.00 t/m 18.00 uur	€ 569,00
b. op zaterdag van 09.00 t/m 12.00 uur	€ 715,00
c. op zaterdag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 715,00
d. op zondag van 12.15 t/m 24.00 uur	€ 715,00
Artikel 1.4 Huwelijksvoltrekking of registratie partnerschap in de Oostermaet in het stadhuis:	
Het tarief bedraagt voor de voltrekking van een huwelijk of registratie van een partnerschap in de Oostermaet in het stadhuis	
op maandag van 10.00 t/m 18.00 uur	€ 233,00
op dinsdag tot en met vrijdag van 08.00 tot 18.00 uur	€ 233,00
Artikel 1.5 Aanvangstijd huwelijksvoltrekking of registratie van een partnerschap op werkdagen na 18.00	
Het tarief voor de voltrekking van een huwelijk of registratie van een partnerschap op werkdagen na 18.00 uur is gelijk aan het tarief van de zaterdagmorgen zoals vermeld per locatie met uitzondering van de Oostermaet in het stadshuis.	
Artikel 1.6 Huwelijksvoltrekking of registratie partnerschap op 1 januari, 27 april, Hemelvaartsdag, 5 mei, 2e Paasdag, 2e Pinksterdag en 2e Kerstdag.	
Het tarief voor de voltrekking van een huwelijk of registratie op 1 januari, 27 april, Hemelvaartsdag, 5 mei, 2e Paasdag, 2e Pinksterdag en 2e Kerstdag is gelijk als het tarief op zondag zoals vermeld per locatie	
Artikel 1.7 Kosteloze sluiting van een huwelijk of geregistreerd partnerschap	

Kosteloze sluiting van een huwelijk of geregistreerd partnerschap in de Oostermaet in het stadhuis op maandag en dinsdag om 09.00 en 09.30 uur	
Artikel 1.8 Omzetten geregistreerd partnerschap in huwelijk	
De tarieven genoemd in 1.1 tot en met 1.7 zijn eveneens van toepassing voor het omzetten van een geregistreerd partnerschap in een huwelijk wanneer daarbij gebruik wordt gemaakt van een van de in genoemde artikelen aangewezen locaties of een andere door de gemeente hiertoe aangewezen ruimte. Wanneer de omzetting plaatsvindt in de Oostermaet in het stadhuis zonder ceremonie en zonder dat hierbij derden aanwezig zijn, is de omzetting kosteloos	
Artikel 1.9 Vervallen	
Artikel 1.10 Beschikbaar stellen getuige door gemeente	
Het tarief voor ambtelijk laten getuigen bij een huwelijk of geregistreerd partnerschap bedraagt per ambtenaar	€ 43,00
Artikel 1.11 Trouwboekje, partnerschapsboekje of samenlevingsboekje	
Het tarief bedraagt voor het verstrekken van:	
a. de gewone uitvoering	€ 34,50
b. indien gekalligrafeerd	€ 50,00
c. gekalligrafeerd bijschrijven van kinderen, per kind	€ 15,65
d. gekalligrafeerd bijschrijven van getuigen, per getuige	€ 6,55
Artikel 1.12 Naspeuringen in de burgerlijke stand	
Het tarief bedraagt voor het doen van nasporingen in de registers van de burgerlijke stand, voor ieder daaraan besteed kwartier of deel daarvan.	€ 25,00
Artikel 1.13 Verstrekken stukken vermeld in de Wet rechten burgerlijke stand	
Voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een stuk als bedoeld in artikel 2 van de Wet rechten burgerlijke stand geldt het tarief zoals dat is opgenomen in het Legesbesluit akten burgerlijke stand.	

Paragraaf 1.2 Reisdocumenten en Nederlandse identiteitskaart

Artikel 1.14 Paspoorten of andere reisdocumenten	
Het tarief bedraagt voor het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag:	
a. van een nationaal paspoort:	
1. voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is: het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
2. voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
b. van een nationaal paspoort, een groter aantal bladzijden bevattende dan een nationaal paspoort als bedoeld in onderdeel 1.14.a (zakenpaspoort): het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	
1. voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief

2. voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
c. van een reisdocument ten behoeve van een persoon die op grond van de Wet betreffende de positie van Molukkers als Nederlander wordt behandeld (faciliteitenpaspoort): het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	
1. voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
2. voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt: het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
d. van een reisdocument voor vluchtelingen of een reisdocument voor vreemdelingen: het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
Artikel 1.15 Nederlandse identiteitskaart	
Het tarief bedraagt voor het verrichten van handelingen ten behoeve van een aanvraag:	
a. van een Nederlandse identiteitskaart:	
1. voor een persoon die op het moment van de aanvraag 18 jaar of ouder is: het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
2. voor een persoon die op het moment van de aanvraag de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt: het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
b. van een vervangende Nederlandse identiteitskaart voor een persoon met een uitreisverbod, ongeacht de leeftijd van de betrokken persoon: het maximale tarief zoals dat op dat moment is opgenomen in de Paspoortwet of de Wet op de Nederlandse Identiteitskaart:	Wettelijk maximumtarief
Artikel 1.16 Modaliteiten	
Voor de versnelde uitreiking van een in de artikel 1.14 en 1.15 genoemd document, zijnde een toeslag op de in die onderdelen genoemde bedragen:	Wettelijk maximumtarief
Voor het bezorgen van een in de artikel 1.14 en 1.15 genoemd document, zijnde een toeslag op in die onderdelen genoemde bedragen	Wettelijk maximumtarief

Paragraaf 1.3 Rijbewijzen

Artikel 1.17 Rijbewijzen	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het afgeven, vernieuwen of omwisselen van een rijbewijs	Wettelijk maximumtarief
Artikel 1.18 Modaliteiten	
1. Het tarief genoemd in artikel 1.17 wordt	
a. bij een spoedlevering vermeerderd met een bedrag van	Wettelijk maximumtarief

Paragraaf 1.4 Verstrekkingen in het kader van de basisregistratie personen

Artikel 1.19 Definitie	

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder één verstrekking verstaan verstrekking van één of meer gegevens omtrent één persoon waarvoor de basisregistratie personen moet worden geraadpleegd.	
Artikel 1.20 Verstrekking van gegevens uit de basisregistratie personen	
1. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
a. tot het verstrekken van gegevens, per verstrekking	€ 17,60
b. voor een gewaarmerkt afschrift uit de basisregistratie personen	€ 20,50
c. voor een gewaarmerkt uitgebreid afschrift uit de basisregistratie personen	€ 25,00
d. voor een gewaarmerkt internationaal afschrift uit de basisregistratie personen	€ 25,00
e. voor een gewaarmerkt afschrift uit de basisregistratie personen via Digid	€ 17,60
f. voor een gewaarmerkt internationaal afschrift uit de basisregistratie personen via Digid	€ 21,00
2. Het tarief bedraag voor het afsluiten van een abonnement op het verstrekken van gegevens gedurende de periode van één jaar:	
a. voor 10 verstrekkingen	€ 174,00
b. voor 25 verstrekkingen	€ 417,00
c. voor 50 verstrekkingen	€ 808,00
d. voor 100 verstrekkingen	€ 1.581,00
Artikel 1.21 Schriftelijke verstrekking	
In afwijking van de artikel 1.20 bedraagt het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het schriftelijk verstrekken van gegevens als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het Besluit basisregistratie personen:	€ 7,50
Artikel 1.22 Op aanvraag doornemen basisregistratie personen	
Het tarief bedraagt voor het op aanvraag doornemen van de basisregistratie personen voor ieder daaraan te besteden uur of gedeelte daarvan	€ 94,00
Artikel 1.23 Bewijs van Nederlanderschap, attestatie de Vita	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van:	
a. een bewijs van Nederlanderschap	€ 21,00
b. een bewijs van Nederlanderschap via Digid	€ 17,60
c. een attestatie de Vita internationaal	€ 15,70
d. een attestatie de Vita nationaal	€ 21,00
e. een attestatie de Vita nationaal via Digid	€ 17,60
f. elke andere verklaring omtrent een bepaald persoon, niet elders genoemd	€ 17,60
Artikel 1.24 vervaardigen selectie uit de basisregistratie personen	
Het tarief bedraagt voor het op verzoek vervaardigen van een selectie (steekproef) uit de basisregistratie personen per selectie:	€ 1.164,00

Paragraaf 1.5 Bestuursstukken

Nvt

Paragraaf 1.6 Vastgoedinformatie

Artikel 1.25 Kopie van plan- of kaart informatie	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een kopie van:	
a. een exemplaar van een omgevingsvisie	€ 51,50
b. een exemplaar van een volledig bestemmingsplan of exploitatieplan	€ 72,00
c. een afschrift uit een bestemmingsplan of exploitatieplan per pagina (kopie A4)	€ 0,20
d. een afschrift uit een bestemmingsplan of exploitatieplan indien deze schriftelijk of per mail wordt aangevraagd	€ 20,50
verhoogd met pagina	€ 0,20
Artikel 1.26 Informatie uit registers	
a. inschrijving in het rijksmonumentenregister die aan de gemeente verzonden is, als bedoeld in artikel 3.3, vijfde lid, van de Erfgoedwet	€ 17,60
b. het gemeentelijk erfgoedregister, bedoeld in artikel 3.16 van de Erfgoedwet, per aangewezen cultureel erfgoed	€ 17,60
Artikel 1.27 Beperkte kadastrale informatie	
Beperkte kadastrale informatie wordt verstrekt aan de gemeentelijke balie. Voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van kadastrale en hypothecaire informatie worden de op het moment van aanvraag geldende tarieven, zoals deze door de het bestuur van de Dienst voor het kadaster en de openbare registers zijn vastgesteld in de Regeling tarieven kadaster, in rekening gebracht.	

Paragraaf 1.7 Overige Publiekszaken

Artikel 1.28 VOG, legaliseren handtekening, bewijs van Nederlanderschap	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
a. tot het verstrekken van een verklaring omtrent het gedrag	Wettelijk maximumtarief
b. verstrekken van een garantverklaring	€ 25,00
c. tot het legaliseren van een handtekening of foto	€ 17,60
d. voor het waarmerken van een register	€ 17,60
e. voor het waarmerken van een diploma	€ 17,60
f. voor het verstrekken van informatie op een USB stick	€ 15,05
g. voor een besluit tot verlenen van uitstel tot begraven of cremeren	€ 17,60
h. voor het afgeven van een laissez passer (lijkenpas)	€ 17,60

Paragraaf 1.8 Gemeentearchief

Artikel 1.29 Naspeuringen in het gemeentearchief	
Het tarief bedraagt voor het op verzoek doen van naspeuringen in de in het gemeentearchief berustende stukken, voor ieder daaraan besteed kwartier of gedeelte daarvan	€ 17,95

Paragraaf 1.9 Bijzondere wetten

Artikel 1.30 Leegstandwet	

Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
a. tot het verlenen van een vergunning tot tijdelijke verhuur van leegstaande woonruimte als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de Leegstandwet	€ 157,00
Artikel 1.31 Wet op de kansspelen	
1. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van een aanwezigheidsvergunning als bedoeld in artikel 30b van de Wet op de kansspelen:	
a. voor een periode van twaalf maanden voor één kansspelautomaat	€ 56,50
b. voor een periode van twaalf maanden voor twee of meer kansspelautomaten, voor de eerste kansspelautomaat	€ 56,50
en voor iedere volgende kansspelautomaat	€ 34,00
c. voor één kansspelautomaat, welke vergunning geldt voor een periode van meer dan vier jaar of voor onbepaalde tijd	€ 226,50
d. voor twee of meer kansspelautomaten, welke vergunning geldt voor een periode van meer dan vier jaar of voor onbepaalde tijd, voor de eerste kansspelautomaat	€ 226,50
En voor iedere volgende kansspelautomaat	€ 136,00
2. Het eerste lid onderdelen a en b zijn van overeenkomstige toepassing, indien de vergunning geldt voor een tijdvak, korter dan twaalf maanden of langer dan twaalf maanden maar ten hoogste vier jaar, met dien verstande dat de daar genoemde bedragen naar evenredigheid van het verschil in looptijd van de vergunning verlaagd onderscheidenlijk verhoogd worden.	
3. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Wet op de kansspelen (loterijvergunning) met een prijzenpot tot en met € 4.500	€ 45,50
Artikel 1.32 Telecommunicatiewet, ondergrondse leidingen	
1. Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor Instemmingsbesluit of vergunning op basis van afdeling 7.2 van de Verordening fysieke leefomgeving (VFL)	€ 616,00
2. indien het werkzaamheden betreft in tegel-, klinker- en sierbestratingen, alsmede gesloten verhardingen, voor zover de werkzaamheden plaatsvinden in of op openbare gemeentegrond, per strekkende meter sleuf verhoogd met:	
a. tot 10.000 m1	€ 3,45
b. van 10.000 tot 50.000 m1	€ 2,60
3. indien het werkzaamheden betreft in bermen, groenstroken en dergelijke, voor zover de werkzaamheden plaatsvinden in of op openbare gemeentegrond, per strekkende meter sleuf verhoogd met:	
a. tot 10.000 m1	€ 0,55
b. van 10.000 tot 50.000 m1	€ 0,45
4. bij een sleuflengte van 50.000 meter of meer wordt het tarief van onderdeel 1.32.1 verhoogd met het bedrag als opgenomen in een ter zake opgestelde projectbegroting, waarin de geraamde kosten voor de behandeling van de aanvraag worden vastgesteld.	
5. indien de aanvrager verzoekt om een inhoudelijke afstemming bij de beoordeling van aanvragen als bedoeld in artikel 7.2.2 van de Verordening fysieke leefomgeving wordt het tarief van onderdeel 1.32.1 verhoogd met	€ 616,00
6. het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een melding omtrent plaats, tijdstip en wijze van uitvoering van werkzaamheden van niet ingrijpende aard en spoedeisende werkzaamheden, als bedoeld in afdeling 7.2 van de Verordening Fysieke Leefomgeving	€ 66,00

Artikel 1.33 Wegenverkeerswetgeving ontheffing rijden, parkeren voetgangersgebied verkeersregels, gehandicaptenparkeerkaart en	

1. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een nieuwe aanvraag tot het verlenen van een ontheffing als bedoeld in artikel 87 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 voor het berijden van het voetgangersgebied	€ 61,00
2. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een herhaalde of kortdurende aanvraag tot het verlenen van een ontheffing als bedoeld in artikel 87 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 voor het berijden van het voetgangersgebied	€ 27,00
3. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een gehandicaptenparkeerkaart als bedoeld in artikel 49 van het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW)	
a. voor een eerste aanvraag	€ 39,00
b. voor een verlengingsaanvraag	€ 39,00
c. voor een duplicaat	€ 15,05
4. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vervangende pas behorende bij een ontheffing	€ 27,00
5. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning voor exploitatie van deelvoertuigen te weten deelfiets, deelbakfiets en deelscooters	€ 2.236,00
6. Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van elke andere verkeersontheffing (bv APV)	€ 27,00
7. Langdurige ontheffingen van de nul-emissiezone voor bestel- en vrachtwagens	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een vraag voor een langdurige ontheffing:	
7.1 Als bedoeld in § 1 van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027, met uitzondering van de ontheffingen als bedoeld in de artikelen 7 en 10	€ 100,00
7.2 Voor particuliere bedrijfs- of vrachtauto's als bedoeld in artikel 7 van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027	€ 60,00
7.3 Als bedoeld in artikel 10 van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027 (dierenambulance)	€ 25,00
7.4 Voor een aanvraag om een verlenging van een ontheffing als bedoeld in artikel 3 (in verband met de levertijd van een emissieloosvoertuig) en artikel 9 (netcongestie) van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027 worden geen leges in rekening gebracht.	
8. Dagontheffingen van de nul-emissiezone voor bestel- en vrachtwagens	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor een:	
8.1 Dagontheffing als bedoeld in § 2 van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027	€ 30,00
9. Gemeentespecifieke langdurige ontheffingen van de nul-emissiezone voor bestel- en vrachtwagens	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling neme van een aanvraag voor een:	
9.1 Ontheffing in verband met bedrijfseconomische omstandigheden als bedoeld in artikel 13 van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027	€ 250,00

9.2 Ontheffing waarbij toepassing wordt gegeven aan de afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 14 van het Ontheffingenbeleid nul-emissiezone Deventer vanaf 31 december 2027	€ 250,00

Paragraaf 1.10 Diversen

Artikel 1.34 (Gewaarmerkte) afschriften, kopieën, stukken of uittreksels	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van:	
1. a. gewaarmerkte afschriften, doorslagen of fotokopieën van stukken, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen, per pagina	€ 4,40
b. afschriften, doorslagen of fotokopieën van stukken, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen, per pagina	
c. per pagina op papier van A4 formaat	€ 0,10
d. per pagina op papier van A3 formaat	€ 0,15
e. per pagina op papier van A2 formaat	€ 0,25
2. kaarten, tekeningen en lichtdrukken, al dan niet behorend bij de in artikel 1.34.1a genoemde stukken, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen, per kaart, tekening of lichtdruk van:	
a. A-1 formaat	€ 8,20
b. A-0 formaat	€ 11,40
3. een beschikking op aanvraag, voor zover daarvoor niet elders in deze tabel of in een andere wettelijke regeling een tarief is opgenomen	€ 4,15

Artikel 1.35 Diverse vergunningen of beschikkingen	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor:	
a. het wijzigen van de tenaamstelling van een op grond van een binnen hoofdstuk 1 verleende vergunning	€ 38,50

HOOFDSTUK 2 DIENSTVERLENING EN BESLUITEN IN HET KADER VAN DE OMGEVINGSWET

Paragraaf 2.1 Algemene bepalingen

Artikel 2.1 Definities	
1. Begripsbepalingen die zijn opgenomen in de bijlage bij de Omgevingswet, in bijlage I bij het Besluit activiteiten leefomgeving, bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving, bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving, bijlage I bij het Omgevingsbesluit en bijlage I bij de Omgevingsregeling en in de bijlagen bij het gemeentelijke omgevingsplan, zijn van toepassing op dit hoofdstuk, tenzij in de legesverordening of deze tarieventabel anders is bepaald.	
2. In dit hoofdstuk voorkomende begrippen die betrekking hebben op activiteiten waarvoor het toetsingskader in een ander dan een in het eerste lid bedoeld wettelijk voorschrift is uitgewerkt, hebben dezelfde betekenis als in dat wettelijk voorschrift bedoeld, tenzij in de legesverordening of deze tarieventabel anders is bepaald.	
3. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:	
- *binnenplanse omgevingsplanactiviteit*: een activiteit waarvoor in het omgevingsplan is bepaald dat het is verboden deze zonder omgevingsvergunning te verrichten en die niet in strijd is met het omgevingsplan;	
- *binnenplanse omgevingsplanactiviteit bij wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht*: een activiteit waarvoor in het omgevingsplan is bepaald dat het is verboden deze zonder omgevingsvergunning te verrichten en die in strijd is met het omgevingsplan, maar die niet in strijd is met regels voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of het voldoen aan een uitwerkingsplicht in het tijdelijke deel van het omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, aanhef en onder a, van de Omgevingswet;	
- *bouwkosten:* de aannemingssom, de omzetbelasting daarin niet inbegrepen, bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, van het Besluit vaststelling Uniforme administratieve voorwaarden voor de uitvoering van werken en van technische installatiewerken 2025 (UAV 2025, Staatscourant 2012, 6896), voor het uit te voeren werk, of voor zover deze ontbreekt een raming van de bouwkosten die voortvloeien uit aangegane verplichtingen ten behoeve van de fysieke realisatie (het bouwen) van de bouwwerken, exclusief omzetbelasting als bedoeld in normblad NEN 2699:2017. Het normblad NEN 2699:2017 ligt ter inzage op het Stadskantoor van de gemeente Deventer en is gepubliceerd in de Staatscourant 2017, 20770 op 13-04-2017. Als het bouwen geheel of gedeeltelijk door zelfwerkzaamheid geschiedt wordt in deze titel onder bouwkosten verstaan: de prijs die aan een derde in het economisch verkeer zou moeten worden betaald voor het tot stand brengen van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, de omzetbelasting daarin niet inbegrepen;	
- *bouwkosten grondgebonden zonnepark:* In afwijking van het bepaalde in paragraaf 2.3, wordt bij het bepalen van de bouwkosten van een grondgebonden zonnepark uitgegaan van de kosten van de constructieve werken, bestaande uit de stellingen waarop de zonnepanelen worden geplaatst, de onderstations en eventuele andere bouwwerken en/ of voorzieningen, maar uitgezonderd de zonnepanelen zelf en de elektrische installaties (leidingwerk, omvormers en schakelingen in de onderstations). Onder een zonnepark verstaan we een aaneengesloten gebied dat zodanig is ingericht dat zo efficiënt mogelijk zonnestroom wordt opgewekt, voor een substantiële bijdrage in de duurzame stroomvoorziening. Belangrijk kenmerk van het zonnepark is verder dat dit door een partij beheerd en geëxploiteerd wordt die in principe niet (alleen) de eindgebruiker van de energie is.	
Artikel 2.2 Dienstverlening en besluiten waarvoor leges worden geheven	

Leges worden geheven voor het in behandeling nemen van een aanvraag om:	
a. vooroverleg/pre-advies;	
b. een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 5.1 of artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit;	
c. een of meer maatwerkvoorschriften als bedoeld in artikel 4.5 van de Omgevingswet;	
d. toestemming voor het treffen van een gelijkwaardige maatregel als bedoeld in artikel 4.7 van de Omgevingswet;	
e. een wijziging van voorschriften van een omgevingsvergunning;	
f. intrekking van een omgevingsvergunning;	
g. wijziging van een besluit als bedoeld in de onderdelen b, c en d;	
h. een besluit in het kader van de Omgevingswet, anders dan bedoeld in de onderdelen b tot en met g.	

Artikel 2.3 Bepalen tarief	
1. De in artikel 2.2 bedoelde leges worden geheven naar de tarieven zoals opgenomen in de volgende paragrafen van dit hoofdstuk.	
2. Als een aanvraag betrekking heeft op meerdere activiteiten, is het tarief opgebouwd uit de som van de verschuldigde leges behorend bij die activiteiten.	
3. Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag wordt in voorkomend geval verhoogd met het tarief voor een of meer modaliteiten bedoeld in paragraaf 2.12.	
4. Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag wordt in voorkomend geval verminderd overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 2.13.	
5. Het tarief behorend bij een aanvraag om een maatwerkvoorschrift of bij een aanvraag om toestemming om een gelijkwaardige maatregel te treffen is niet van toepassing als het onderwerp waarop het maatwerkvoorschrift betrekking heeft of de gelijkwaardige maatregel onderdeel is van een aanvraag om een omgevingsvergunning.	
6. In afwijking van het tweede en derde lid kan ook per activiteit of andere grondslag een legesbedrag worden gevorderd.	

Paragraaf 2.2 Voorfase

Artikel 2.4 Vooroverleg/pre-advies	
Als de aanvraag betrekking heeft op het houden van vooroverleg/pre-advies betreffende de wenselijkheid van een initiatief die een of meer activiteiten omvat die gevolgen kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving, bedraagt het tarief:	€ 662,00
Dit artikel is niet van toepassing op vooroverleg/pre-advies over Milieubelastende activiteiten (paragraaf 2.5) en Lozingsactiviteiten (paragraaf 2.6).	

Paragraaf 2.3 Activiteiten met betrekking tot bouwwerken

Artikel 2.5 Bouwactiviteit (technisch)	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een bouwactiviteit als bedoeld in paragraaf 2.3.2 van het Besluit bouwwerken leefomgeving, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
a. als de bouwkosten minder dan € 100.000 bedragen:	1,48%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 80,00
b. als de bouwkosten € 100.000 tot € 750.000 bedragen:	1,06%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 1.515,00
c. als de bouwkosten € 750.000 tot € 1.500.000 bedragen:	0,91%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 8.140,00

d. als de bouwkosten € 1.500.000 tot € 5.000.000 bedragen:	0,84%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 13.980,00
e. als de bouwkosten € 5.000.000 of meer bedragen:	0,69%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 38.705,00
en een maximum van:	€ 128.000,00
Artikel 2.6 Binnenplanse omgevingsplanactiviteit: bouwactiviteit, in stand houden of gebruiken bouwwerk (bouwactiviteit omgevingsplan)	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit een bouwactiviteit of het in stand houden of gebruiken van het te bouwen bouwwerk, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
1 voor een binnenplanse activiteit	
a. als de bouwkosten minder dan € 100.000 bedragen:	3,06%
van de bouwkosten, met een minimum van	€ 155,00
b. als de bouwkosten € 100.000 tot € 750.000 bedragen:	2,75%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 3.135,00
c. als de bouwkosten € 750.000 tot € 1.500.000 bedragen:	2,38%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 21.120,00
d. als de bouwkosten € 1.500.000 tot € 5.000.000 bedragen:	2,17%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 36.555,00
e. als de bouwkosten € 5.000.000 of meer bedragen:	1,93%
van de bouwkosten, met een minimum van:	€ 99.995,00
en een maximum van:	€ 358.400,00
2 Onverminderd het bepaalde in de andere onderdelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit als bedoeld in artikel 5.1 lid 1 onder a van de Omgevingswet	
a. Die in strijd is met de regels van het tijdelijke deel van het omgevingsplan en waarvoor in het omgevingsplan is bepaald dat kan worden afgeweken van die regels	€ 579,00
b. die in strijd is met de regels van het tijdelijke deel van het omgevingsplan waaraan medewerking kan worden verleend door toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of het voldoen aan een uitwerkingsplicht:	€ 579,00
Als in dezelfde aanvraag tegelijk moet worden beoordeeld of kan worden meegewerkt aan een buitenplanse omgevingsplanactiviteit als bedoeld in artikel 2.8 en artikel 2.9, wordt in afwijking van het genoemde in het eerste lid, het bedrag voor de binnenplanse omgevingsactiviteit vastgesteld op:	€ 00,00
Artikel 2.7 Omgevingsplanactiviteit: slopen van een bouwwerk	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit een sloopactiviteit, niet zijnde een sloopactiviteit met betrekking tot een monument of beschermd stads- en dorpsgezicht, als bedoeld in paragraaf 2.4, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
c. minder dan 100 m³:	€ 337,00
d. 100 m³ of meer doch minder dan 1000 m³:	€ 958,00
e. 1000 m³ of meer:	€ 2.386,00
Artikel 2.8 Buitenplanse omgevingsplanactiviteit, waarbij tevens sprake is van een bouwactiviteit	

Als moet worden beoordeeld of kan worden meegewerkt aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, welke is aan te merken als buitenplans en waarbij tevens sprake is van een bouwactiviteit, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in artikel 2.6 en de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten, bedraagt het tarief;	
1. Voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit voor het bouwen/realiseren van:	
1. (alleen binnen de bebouwde kom) een bijbehorend bouwwerk of uitbreiding daarvan. 2. (alleen buiten de bebouwde kom) **e**en bijbehorend bouwwerk of uitbreiding daarvan op voorwaarde dat voldaan wordt aan de volgende eisen: a. niet hoger dan 6 meter, tenzij sprake is van een kas of bedrijfsgebouw van lichte constructie ten dienste van een agrarisch bedrijf, b. de oppervlakte niet meer is dan 150m2. 3. (alleen buiten de bebouwde kom) een installatie bij een agrarisch bedrijf waarmee duurzame energie wordt geproduceerd door het bewerken van uitwerpselen van dieren tot krachtens artikel 5, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet aangewezen eindproducten van een krachtens dat artikellid omschreven bewerkingsprocedé dat ziet op het vergisten van ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren met in de omschrijving van dat procedé genoemde nevenbestanddelen. 4. inpandige aanpassingen, die de bebouwde oppervlakte of het bouwvolume niet vergroten *in samenhang met* het wijzigen van het gebruik van bouwwerken en van het bij die bouwwerken aansluitende terrein. 5. een gebouw voor een nutsvoorziening, de waterhuishouding, het meten van de luchtkwaliteit, het telecommunicatieverkeer, het openbaarvervoer, het weg-, spoorweg-, water- of luchtverkeer of voor een infrastructurele of openbare voorziening in openbaar gebied, onder de voorwaarde dat het gebouwde: a. niet hoger is dan 5 m, en b. de oppervlakte niet meer is dan 50 m². 6. een bouwwerk, dat geen gebouw is, of een gedeelte van een dergelijk bouwwerk, onder voorwaarde dat het bouwwerk a. niet hoger is dan 10 m, en b. de oppervlakte niet meer is dan 50 m². 7. een dakterras, balkon of andere niet op de grond gelegen buitenruimte aan of op een gebouw. 8. een dakkapel, dakopbouw of gelijksoortige uitbreiding van een gebouw. 9. een uitbreiding van een bouwwerk met een bouwdeel van ondergeschikte aard of voorzieningen gericht op het isoleren van een gebouw 10. ander gebruik van gronden of bouwwerken dan bedoeld in de voorgaande onderdelen zoals hierna genoemd: a. het realiseren van een voorziening van tijdelijke aard (zoals kunstuitingen, evenementen, pop-up) b. het plaatsen van tijdelijke woonunits ten tijde van de verbouw van het hoofdverblijf c. het plaatsen van tijdelijke units, anders dan voor verblijf, noodzakelijk voor voortzetting van de hoofdactiviteit.	€ 579,00
Artikel 2.8 onder lid 1 is niet van toepassing als: a. het aantal woningen wijzigt (met uitzondering van een mantelzorgwoning of een tijdelijke woonunit als bedoeld onder artikel 2.8 lid 1, onder 10b); b. het maken van een Milieueffectrapportage verplicht is of het een categorie betreft waarvan moet worden beoordeeld of deze zodanige nadelige gevolgen voor het milieu heeft dat een Milieueffectrapport moet worden opgesteld (als bedoeld in onderdeel C of D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage).	
2. Voor de overige buitenplanse omgevingsplanactiviteiten:	
1 Als de bouwkosten minder bedragen dan € 100.000,00:	€ 3.307,00
1. als de bouwkosten € 100.000,00 tot € 300.000,00 bedragen	€ 3.307,00

vermeerderd met 1,0% van het bedrag waarmee die bouwkosten € 100.000,00 te boven gaan;	
2. als de bouwkosten € 300.000,00 tot € 1.000.000,00 bedragen: vermeerderd met 0,62% van het bedrag waarmee die bouwkosten € 300.000,00 te boven gaan;	€ 5.511,00
3. als de bouwkosten € 1.000.000,00 tot € 2.000.000,00 bedragen: vermeerderd met 0,21% van het bedrag waarmee die bouwkosten € 1.000.000,00 te boven gaan;	€ 10.296,00
4. als de bouwkosten € 2.000.000,00 tot € 4.000.000,00 bedragen: vermeerderd met 0,19% van het bedrag waarmee die bouwkosten € 2.000.000,00 te boven gaan;	€ 12.610,00
5. als de bouwkosten meer dan € 4.000.000,- bedragen: vermeerderd met 0,12% van het bedrag waarmee die bouwkosten € 4.000.000,00 te boven gaan	€ 16.798,00
met een maximum van	€ 24.376,00
3. Als voor het beoordelen van de buitenplanse omgevingsplanactiviteit als bedoeld onder 2.8 eerste lid, onder 2, een ruimtelijke onderbouwing dan wel een onderbouwing voor de evenwichtige toedeling van functies aan locaties noodzakelijk is, wordt het tarief in het tweede lid:	
a. voor het opstellen van deze onderbouwing, vermeerderd met	€ 2757,00
b. als de initiatiefnemer de noodzakelijke onderbouwing aanlevert, voor de beoordeling daarvan, vermeerderd met	€ 552,00

Artikel 2.9 Buitenplanse omgevingsplanactiviteit, waarbij geen sprake is van een bouwactiviteit	
Als moet worden beoordeeld of kan worden meegewerkt aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, welke is aan te merken als buitenplans en waarbij geen sprake is van een bouwactiviteit, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten, bedraagt het tarief;	
1. Voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit voor het wijzigen van het gebruik van :	
1. bouwwerken en van het bij die bouwwerken aansluitende terrein. 2. gronden voor een niet-ingrijpende herinrichting van openbaar gebied. 3. gronden of bouwwerken voor het realiseren van een voorziening van tijdelijke aard (zoals kunstuitingen, evenementen, pop-up).	€ 579,00
Artikel 2.9 lid 1 is niet van toepassing als: a. het aantal woningen wijzigt (met uitzondering van een mantelzorgwoning); b. het maken van een Milieueffectrapportage verplicht is of het een categorie betreft waarvan moet worden beoordeeld of deze zodanige nadelige gevolgen voor het milieu heeft dat een Milieueffectrapport moet worden opgesteld (als bedoeld in onderdeel C of D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage).	00,00
2. Voor de overige buitenplanse omgevingsplanactiviteiten:	€ 3.307,00

Paragraaf 2.4 Activiteiten met betrekking tot cultureel erfgoed en wereld erfgoed

Artikel 2.10 Rijksmonumentenactiviteit	

Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een rijksmonumentenactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Omgevingswet, met uitzondering van een rijksmonumentenactiviteit met betrekking tot een archeologisch monument, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
a. voor het slopen, verstoren, verplaatsen of wijzigen van een monument of voorbeschermd monument of het herstellen of gebruiken van een monument of voorbeschermd monument op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht:	€ 356,00
Artikel 2.11 Omgevingsplanactiviteit: gemeentelijke monumenten	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, met betrekking tot een (voorbeschermd) gemeentelijk monument, voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit of bij toepassing van artikel 4.3.1. van de Verordening fysieke leefomgeving in samenhang met artikel 22.8 van de Omgevingswet en artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
a. voor het slopen, verstoren, verplaatsen of wijzigen van een monument of voorbeschermd monument of het herstellen of gebruiken van een monument of voorbeschermd monument op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht:	€ 356,00
Artikel 2.12 Omgevingsplanactiviteit: sloopactiviteit in beschermd stads- of dorpsgezicht	
1. Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit een sloopactiviteit in een rijksbeschermd, provinciaal beschermd of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 356,00
2. Het eerste lid, aanhef en onder a, is van overeenkomstige toepassing op een sloopactiviteit die wordt verricht op een locatie waarvoor een op grond van artikel 4.35, eerste lid, van de Invoeringswet Omgevingswet als instructie geldende aanwijzing als beschermd stads- of dorpsgezicht als bedoeld in artikel 35, eerste lid, van de Monumentenwet 1988 zoals die wet luidde voor de inwerkingtreding van de Erfgoedwet van kracht is, zolang in het omgevingsplan aan die locatie nog niet de functie-aanduiding rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht is gegeven.	

Paragraaf 2.5 Milieubelastende activiteiten

Artikel 2.13 Omgevingsplanactiviteit: milieubelastende activiteit	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een of meer milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder b, van de Omgevingswet, bestaande uit een of meer activiteiten die bedrijfstakken overstijgen als bedoeld in de paragrafen 3.2.1, 3.2.3 tot en met 3.2.20 en 3.2.24 van afdeling 3.2 van hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving, of als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit een	

milieubelastende activiteit als bedoeld in paragraaf 22.3.26 van het tijdelijke deel van het omgevingsplan zoals opgenomen in artikel 7.1 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
a. voor een aanvraag van een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit bestaande uit een milieubelastende activiteit als bedoeld in paragraaf 22.3.26 van het tijdelijke deel van het omgevingsplan zoals opgenomen in artikel 7.1 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet (milieubelastende activiteit bruidsschat):	€ 4.748,00
b. voor een of meer activiteiten die bedrijfstakken overstijgen als bedoeld in de paragrafen 3.2.1, 3.2.3 tot en met 3.2.20 en 3.2.24 van afdeling 3.2 van hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving (milieubelastende activiteit BAL-activiteit regulier):	€ 4.748,00
c. voor een milieubelastende activiteit zoals bedoeld in onderdelen a en b, waar tevens afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is (milieubelastende activiteit BAL-activiteit uitgebreid):	€ 7.359,00
d. voor een aanvraag van een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een functioneel ondersteunende activiteit (FOA) zoals benoemd in hoofdstuk 3 en 4 van het Besluit activiteiten leefomgeving:	€ 1.780,00
e. voor een aanvraag van een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een gesloten bodemenergiesysteem zoals benoemd in paragraaf 3.2.6 van het Besluit activiteiten leefomgeving:	€ 1.780,00
Artikel 2.13.1 Omgevingsplanactiviteit: gewasbescherming toepassen	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit het toepassen van gewasbescherming, niet zijnde een activiteit die in de voorgaande artikelen van deze paragraaf is benoemd, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 579,00

Paragraaf 2.6 Lozingsactiviteiten

2.14 Lozingsactiviteit niet afkomstig van milieubelastende activiteit	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een lozingsactiviteit op een oppervlaktewaterlichaam in beheer bij de gemeente, als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, onder 1, van de Omgevingswet, en het gaat niet om het lozen van water of stoffen afkomstig van een milieubelastende activiteit als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 622,00
2.15 Lozingsactiviteit afkomstig van milieubelastende activiteit	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een lozingsactiviteit op een oppervlaktelichaam in beheer bij de gemeente, als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, onder 1, van de Omgevingswet, bestaande uit het lozen van afvalwater, koelwater of stoffen afkomstig van een milieubelastende activiteit als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 622,00

Paragraaf 2.7 Aanlegactiviteiten

Artikel 2.16 Omgevingsplanactiviteit: geluid weg	

Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit het aanleggen of wijzigen van een weg als op grond van het omgevingsplan of bij omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit een geluidgevoelig gebouw is toegelaten binnen het aandachtsgebied van die weg, als bedoeld in artikel 22.272 van het tijdelijke deel van het omgevingsplan zoals opgenomen in artikel 7.1 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 356,00
Artikel 2.17 Omgevingsplanactiviteit: aanleggen of veranderen weg	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit het aanleggen van een weg of verandering brengen in de wijze van aanleg van een weg, bedoeld in artikel 8.1.1 van de Verordening fysieke leefomgeving in samenhang met artikel 22.8 van de Omgevingswet, artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit of artikel 22.278 van het tijdelijke deel van het omgevingsplan zoals opgenomen in artikel 7.1 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 356,00
Artikel 2.18 Omgevingsplanactiviteit: uitweg / uitrit	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit het maken, hebben, veranderen of veranderen van het gebruik van een uitweg, bedoeld in artikel 8.1.2 van de Verordening fysieke leefomgeving in samenhang met artikel 22.8 van de Omgevingswet en artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 356,00
Artikel 2.19 Omgevingsplanactiviteit: overige aanlegactiviteiten	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of een werkzaamheid (aanlegactiviteit), niet zijnde een activiteit die in de voorgaande artikelen van deze paragraaf is benoemd, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 622,00

Paragraaf 2.8 Overige activiteiten

Artikel 2.20 Omgevingsplanactiviteit: kappen van bomen of vellen van houtopstanden	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit het vellen van een houtopstand, bedoeld in artikel 5.1.1 van de Verordening fysieke leefomgeving in samenhang met artikel 22.8 van de Omgevingswet en artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit, bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	
a. voor een aanvraag tot en met 2 bomen:	€ 114,00
b. voor een aanvraag van 3 bomen:	€ 230,00
c. vermeerderd met **€ 42,00** voor iedere volgende boom met een maximum van:	€ 4.675,00

d. bij intrekking van een aanvraag om een omgevingsvergunning met betrekking tot het vellen of doen vellen van houtopstand vindt volledige restitutie van de leges plaats.	
e. bij weigering van een omgevingsvergunning met betrekking tot het vellen of doen vellen van houtopstand vindt een restitutie van de leges plaats.	85%
Artikel 2.21 Omgevingsplanactiviteit: reclame	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Omgevingswet, bestaande uit handelsreclame met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die zichtbaar is vanaf een voor het publiek toegankelijke plaats, als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene plaatselijke verordening Deventer in samenhang met artikel 22.8 van de Omgevingswet en artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit bedraagt het tarief, onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk als het ook gaat om de in die artikelen bedoelde activiteiten:	€ 179,00
Artikel 2.22 andere activiteiten	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning betrekking heeft op het verrichten van een andere activiteit dan in deze paragraaf en voorgaande paragrafen in dit hoofdstuk:	€ 356,00

Paragraaf 2.9 Maatwerkvoorschriften

Artikel 2.23 Maatwerkvoorschriften bij bouwactiviteiten	
Als de aanvraag om een of meer maatwerkvoorschriften betrekking heeft op een bouw- of sloopactiviteit, bedraagt het tarief:	
a. voor een maatwerkvoorschrift dat betrekking heeft op: 1. het in stand houden van een bestaand bouwwerk, bedoeld in artikel 3.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving; 2. bouwactiviteiten die het bouwen van nieuwe bouwwerken betreffen als bedoeld in artikel 4.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving; 3. het gebruik van een bouwwerk, bedoeld in artikel 6.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving; of 4. het verrichten van bouw- of sloopwerkzaamheden als bedoeld in artikel 7.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving; per maatwerkvoorschrift:	€ 622,00
b. in andere gevallen dan bedoeld in onderdeel a, per maatwerkvoorschrift:	€ 622,00
Artikel 2.24 Maatwerkvoorschriften bij milieubelastende activiteiten	
Als de aanvraag op een maatwerkvoorschriften als bedoeld in het omgevingsplan of hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving betrekking heeft op een milieubelastende activiteit, bedraagt het tarief:	€ 2.177,00
Artikel 2.25 Maatwerkvoorschriften bij overige activiteiten	
Als de aanvraag om een of meer maatwerkvoorschriften betrekking heeft op een andere activiteit dan genoemd in de artikelen 2.23 en 2.24, bedraagt het tarief per maatwerkvoorschrift:	€ 622,00

Paragraaf 2.10 Gelijkwaardigheid

Artikel 2.26 Gelijkwaardige maatregel	
1. Als de aanvraag om toestemming voor een gelijkwaardige maatregel als bedoeld in artikel 4.7 van de Omgevingswet betrekking heeft bedraagt het tarief:	€ 206,00

Paragraaf 2.11 Overige tarieven

Artikel 2.27 Verlengen tijdelijke omgevingsvergunning bouwactiviteit	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om verlenging van de in een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit gestelde termijn, bedoeld in artikel 10.23, tweede lid, van het Omgevingsbesluit:	€ 356,00
Artikel 2.28 Wijzigen omgevingsvergunning	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot wijziging van een omgevingsvergunning als gevolg van een, naar de omstandigheden beoordeeld, geringe wijziging in het project:	
1. Ingeval en voor zover geen sprake is van bouwen:	5%
van de oorspronkelijk geheven leges met een minimum van € 75,00 en een maximum van € 5.000,00.	
2. *Ingeval en voor zover sprake is van bouwen en*	
a. het gewijzigd plan niet leidt tot een verhoging van de bouwkosten van het oorspronkelijke plan:	5%
van de oorspronkelijk geheven leges (berekend op de wijze zoals in artikel 2.5 en/of 2.6 bepaald) met een minimum van € 75,00 en een maximum van € 5.000,00;	
b. als de aanvraag voor het bouwen in afwijking van een eerder ingediend plan als hiervoor bedoeld wel leidt tot een verhoging van de bouwkosten, dan wordt het normale tarief, berekend op de wijze als in artikel 2.5 en/of 2.6 bepaald, toegepast over die meerkosten, zulks echter met inachtneming van het minimum en maximum zoals hiervoor onder 2.27 eerste lid is bepaald;	
c. de vergunning is geweigerd en deze aanvraag niet leidt tot een verhoging van de bouwkosten:	55%
van de leges berekend op de wijze zoals in artikel 2.5 en/of 2.6 bepaald.	
Artikel 2.29 Intrekken omgevingsvergunning	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om gehele of gedeeltelijke intrekking van een omgevingsvergunning:	€ 0,00
Artikel 2.30 Beoordeling aanvullende gegevens	
Onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief voor het in behandeling nemen van aanvullende gegevens die worden ingediend nadat de aanvraag om een omgevingsvergunning bedoeld in artikel 2.2, aanhef en onderdeel b, in behandeling is genomen.	0,00
Artikel 2.31 Beoordeling onderzoeksrapporten	
De in artikel 2.36 opgenomen tarieven zijn van overeenkomstige toepassing op het in behandeling nemen van een aanvraag tot het beoordelen van een onderzoeksrapport, zonder dat sprake is van een aanvraag om een omgevingsvergunning.	
Artikel 2.32 Niet genoemd besluit op aanvraag	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het nemen van een ander, in dit hoofdstuk niet benoemd besluit op grond van de Omgevingswet, de op die wet gebaseerde algemene maatregelen van bestuur of het omgevingsplan.	€ 356,00

Paragraaf 2.12 Modaliteiten

Artikel 2.33 Achteraf ingediende aanvraag	
Als de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit wordt ingediend na aanvang of gereedkomen van de activiteit, worden de op grond van de paragrafen 2.3 tot en met 2.8 verschuldigde leges verhoogd met:	10%
met een maximum van:	€ 1.102,00
Artikel 2.34 Uitgebreide voorbereidingsprocedure	
Onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, als afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is op de voorbereiding van het besluit:	
a. als sprake is van een buitenplanse omgevingsplanactiviteit niet zijnde een milieubelastende activiteit:	€ 2.757,00
Artikel 2.35 Beoordeling onderzoeksrapporten	
Onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, als krachtens wettelijk voorschrift voor de betreffende aanvraag een rapport moet worden beoordeeld:	
a. voor de beoordeling van een milieukundig bodemrapport:	€ 516,00
b. voor de beoordeling van een milieueffectrapportage (MER):	€ 2.692,00
Artikel 2.36 Advies	
Onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, als een daartoe aangewezen bestuursorgaan of andere instantie advies moet uitbrengen over de aanvraag om een omgevingsvergunning of een ander besluit op grond van artikel 16.15 de Omgevingswet:	
a. voor een advies van de gemeenteraad:	€ 417,00
Artikel 2.37 Instemming	
1. Onverminderd het bepaalde in de andere artikelen van dit hoofdstuk bedraagt het tarief, als een aanvraag om een omgevingsvergunning of een ander besluit op grond van de Omgevingswet betrekking heeft op een activiteit waarvoor de beslissing op de aanvraag op grond van artikel 16.16 van de Omgevingswet instemming behoeft van een bestuursorgaan:	
het bedrag dat dit bestuursorgaan aan rechten zou heffen als het voor de activiteit waarvoor instemming wordt verzocht zelf bevoegd gezag zou zijn.	
2. Het bedrag bedoeld in het eerste lid, onder b, wordt voorafgaand aan het in behandeling nemen van de aanvraag aan de aanvrager meegedeeld. De aanvraag wordt dan in behandeling genomen op de vijfde werkdag na de dag waarop het verschuldigde bedrag aan de aanvrager ter kennis is gebracht, tenzij de aanvraag voor deze vijfde werkdag schriftelijk is ingetrokken.	

Paragraaf 2.13 Vermindering

Artikel 2.38 Vermindering na vooroverleg/pre-advies	
1. Als de aanvraag om een omgevingsvergunning bedoeld in artikel 2.2, aanhef en onderdeel b, en zoals nader omschreven in de paragrafen 2.3 tot en met 2.8, is voorafgegaan door een aanvraag om vooroverleg/pre-advies als bedoeld in artikel 2.2, aanhef en onderdeel a, en zoals nader omschreven in paragraaf 2.2, waarop de aanvraag om de omgevingsvergunning betrekking heeft, bestaat onder de in het tweede	100%

lid genoemde voorwaarden aanspraak op vermindering van de voor het in behandeling nemen van de aanvraag om de omgevingsvergunning verschuldigde leges. De vermindering bedraagt:	
van de voor het vooroverleg/pre-advies geheven leges.	
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de aanvraag om een omgevingsvergunning gedaan: a. voor dezelfde activiteit of activiteiten als waarop het vooroverleg/pre-advies betrekking had; b. in overeenstemming met de uitkomsten van het vooroverleg/pre-advies; en c. binnen 6 maanden na het laatste vooroverleg/pre-advies of, als het vooroverleg/pre-advies volgens afspraak leidt tot een kennisgeving aan de aanvrager, na de dagtekening van de kennisgeving. d. indien de voor het vooroverleg geheven leges hoger zijn dan de voor de omgevingsvergunning verschuldigde leges, wordt het meerdere niet gerestitueerd.	

Paragraaf 2.14 Teruggaaf

Artikel 2.39 Teruggaaf bij aanvraag	
2.39.1. Oordeel geen omgevingsvergunning nodig	
Als het college van burgemeester en wethouders op grond van een aanvraag tot het verlenen van een omgevingsvergunning oordeelt dat voor de voorgenomen activiteit geen omgevingsvergunning is vereist, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges.	
De teruggaaf bedraagt:	85%
per activiteit waarvoor de aanvraag is gedaan verschuldigde leges.	
2.39.2 Oordeel “buiten behandeling gelaten”	
Als na toepassing van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht een aanvraag " buiten behandeling wordt gelaten", bestaat aanspraak op teruggaaf. De teruggaaf bedraagt, per activiteit waarvoor de aanvraag is gedaan verschuldigde leges:	85%
2.40 Teruggaaf als gevolg van het weigeren van een omgevingsvergunning	
1. Als het college van burgemeester en wethouders een omgevingsvergunning voor een project dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit een activiteit genoemd onder Paragraaf 2.3 (activiteiten met betrekking tot bouwwerken) of Paragraaf 2.4 (activiteiten met betrekking tot cultureel erfgoed of wereld erfgoed), Paragraaf 2.5 (milieubelastende activiteiten), Paragraaf 2.6 (lozingsactiviteiten), Paragraaf 2.7 (aanlegactiviteiten), een omgevingsplanactiviteit reclame (artikel 2.21) of een andere activiteit (artikel 2.22), al dan niet beslissend op bezwaar weigert, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges.	
de teruggaaf bedraagt:	50%
van de op grond van die onderdelen voor de betreffende activiteit verschuldigde leges.	
2. Onder een weigering als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan een vernietiging bij rechterlijke uitspraak van de beschikking waarbij de vergunning is verleend.	
Artikel 2.41 Teruggaaf als gevolg van intrekking aanvraag omgevingsvergunning of maatwerkvoorschrift bij reguliere procedure	

Als een aanvrager zijn aanvraag om een omgevingsvergunning of aanvraag om een maatwerkvoorschrift op de voorbereiding waarvan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing is geheel of gedeeltelijk intrekt terwijl het college van burgemeester en wethouders daarover nog geen besluit heeft genomen, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt:	
a. bij intrekking binnen vier weken na indiening van de aanvraag:	75%
b. bij intrekking vanaf vier weken tot zes weken na indiening van de aanvraag:	50%
c. bij intrekking vanaf zes weken na indiening van de aanvraag	25%
Artikel 2.42 Teruggaaf als gevolg van intrekking aanvraag omgevingsvergunning of maatwerkvoorschrift bij uitgebreide voorbereidingsprocedure	
Als een aanvrager zijn aanvraag om een omgevingsvergunning of aanvraag om een maatwerkvoorschrift op de voorbereiding waarvan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is geheel of gedeeltelijk intrekt terwijl het college van burgemeester en wethouders daarover nog geen besluit heeft genomen, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges. De teruggaaf bedraagt:	
a. bij intrekking binnen zes weken na indiening van de aanvraag:	75%
b. bij intrekking vanaf zes weken tot achtien weken na indiening van de aanvraag:	50%
c. bij intrekking vanaf achtien weken na indiening van de aanvraag	25%
Artikel 2.43 Teruggaaf als gevolg van intrekking verleende omgevingsvergunning voor bouw- of milieubelastende activiteiten	
Als het college van burgemeester en wethouders een verleende omgevingsvergunning voor een bouw- of milieubelastende activiteit intrekt op aanvraag van de vergunninghouder, bestaat aanspraak op teruggaaf van een deel van de leges, mits deze aanvraag is ingediend binnen 1 jaar na verlening van de vergunning en van de vergunning geen gebruik is gemaakt. De teruggaaf bedraagt:	20%
van de voor de activiteit waarvoor de aanvraag is ingetrokken verschuldigde leges.	
Artikel 2.44 Geen teruggaaf legesdeel modaliteiten	
In afwijking van de voorgaande artikelen van deze paragraaf wordt geen teruggaaf verleend van het legesdeel dat betrekking heeft op de modaliteiten genoemd in paragraaf 2.12	
Artikel 2.45 Teruggaaf bij intrekking op verzoek gemeente	
In afwijking van de voorgaande artikelen van deze paragraaf bestaat, als de aanvraag op verzoek van de gemeente wordt ingetrokken, aanspraak op teruggaaf van deze leges:	100%

HOOFDSTUK 3 DIENSTVERLENING VALLEND ONDER DE DIENSTENRICHTLIJN EN NIET VALLEND ONDER HOOFDSTUK 2

Paragraaf 3.1 Horeca

Artikel 3.1 Uitoefenen horecabedrijf en slijtersbedrijf	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van:	
a. een aanvraag tot het verlenen van een vergunning op grond van artikel 3 van de Alcoholwet	€ 1.291,00
b. tot het verkrijgen van een alcoholwet vergunning voor onbepaalde tijd, nadat een vergunning voor bepaalde tijd verleend is	€ 645,00
Artikel 3.2 Wijziging van het aanhangsel leidinggevende(n) bij de drank- en horecavergunning en / of exploitatievergunning	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van:	
a. een aanvraag tot wijziging van het aanhangsel leidinggevende(n) bij de drank- en horecavergunning zoals bedoeld in artikel 30a van de Alcoholwet en/of exploitatievergunning voor een openbare inrichting zoals bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de APV	€ 221,00
Artikel 3.3 Ontheffing artikel 35 alcoholwet	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van:	
a. een aanvraag tot het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de Alcoholwet	€ 136,00

Artikel 3.4 Ontheffing sluitingsuur	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot ontheffing als bedoeld in artikel 2:29 lid 3 APV:	
a. Ontheffing van de sluitingstijd	€ 271,00
b. Incidentele ontheffing van de sluitingstijd	€ 136,00
Artikel 3.5 Exploitatievergunning	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag exploitatievergunning als bedoeld in artikel 2.28 APV voor een openbare inrichting, met uitzondering van een coffeeshop:	
a. Een exploitatievergunning	€ 1.291,00
b. Exploitatievergunning voor onbepaalde tijd, nadat een vergunning voor een bepaalde tijd verleend is	€ 645,00
c. Indien deze aanvraag tegelijk met een aanvraag als bedoeld in artikel 3.1 a of b wordt ingediend, worden voor de aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning 50% van de leges in rekening gebracht	
Artikel 3.6 Wijziging exploitatievergunning artikel 2.28.1 APV	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het wijzigen van de exploitatievergunning voor een openbare inrichting als bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de APV:	
Voor het wijzigen van de vergunde openingstijden van de openbare inrichting	€ 136,00
Voor het toevoegen of wijzigen van een lokaliteit	€ 136,00
Artikel 3.7 Melding als bedoeld in artikel 30 Alcoholwet betreffende een horecabedrijf of slijtersbedrijf	

Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een melding als bedoeld in artikel 30 van de Alcoholwet, voor zover dit betreft een horecabedrijf of een slijtersbedrijf als in artikel 1 van de Alcoholwet:	€ 136,00
Artikel 3.8 Geen restitutie bij tijdelijk geen gebruikmaking van vergunning	
Indien een vergunning of ontheffing, al dan niet tijdelijk, wordt ingetrokken of van een vergunning of ontheffing gedurende kortere of langere tijd geen gebruik wordt gemaakt, bestaat geen recht op gehele of gedeeltelijke restitutie van leges	
Artikel 3.9 Terrasvergunning	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verkrijgen dan wel wijzigen van een vergunning voor de exploitatie en inrichting van een terras als bedoeld in artikel 2:28a van de APV voor:	
a. Een terrasvergunning	€ 645,00
b. een terrasvergunning voor een onbepaalde tijd, nadat een vergunning voor bepaalde tijd is verleend	€ 136,00
c. een terrasvergunning voor tijdelijke uitbreiding van een bestaand terras dan wel incidenteel terras, bijvoorbeeld vanwege een evenement	€ 136,00
d. voor het wijzigen van een terrasvergunning, anders dan in 3.9 b of c	€ 136,00
Artikel 3.10 Verkrijgen of verlengen gedoogverklaring / exploitatievergunning coffeeshop	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van:	
a. Een aanvraag tot het verkrijgen van een gedoogverklaring voor het vestigen van een coffeeshop	€ 2.388.00
b. een aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning voor een coffeeshop als bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de APV	€ 3.095,00
c. Een aanvraag tot het verlengen van een gedoogverklaring voor het vestigen van een coffeeshop	€ 1.088,00
d. een aanvraag tot het verlengen van een exploitatievergunning voor een coffeeshop als bedoeld in artikel 2:28 lid 1 van de APV	€ 1.795,00
Artikel 3.10.1 Exploitatievergunning Speelautomatenhal	
a. een aanvraag tot het verkrijgen van een exploitatievergunning voor een speelautomatenhal als bedoeld in artikel 6 van de Speelautomatenverordening Deventer voor een speelautomatenhal 2:28 lid 1 van de APV	€ 1.795,00
b. Wijzigen aanhangsel beheerder bij de exploitatievergunning speelautomatenhal zoals bedoeld in artikel 30 de van de Wet op de kansspelen en artikel 9 van de Speelautomatenverordening	€ 221,00
Artikel 3.10.2 Ontheffing paracommerciële festiviteiten	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag	
a. a. tot het verkrijgen ontheffing paracommerciële festiviteiten als bedoeld in art. 2.34 d, lid 1 APV:	€ 136,00
b. Eke volgende ontheffing in dat kalenderjaar per ontheffing	€ 43,50

Paragraaf 3.2 Seksbedrijven

Artikel 3.11 Vergunning seksbedrijf	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
c. tot het verlenen van een exploitatievergunning als bedoeld in artikel 3:4, lid 1, van de Algemene plaatselijke verordening (APV) voor een seksbedrijf	€ 3.325,00
d. wijziging aanhangsel beheerder bij de vergunning zoals bedoeld in artikel 3:4 van de APV	€ 408,00
e. geschiktheidsverklaring zoals bedoeld in artikel 3:3 nadere regels van de APV per werkruimte (kamer)	€ 355,00
f. Indien de geschiktheidsverklaring wordt geweigerd, dan wel in het kader van een bezwaar of beroepsprocedure wordt ingetrokken of vernietigd zonder dat deze daarbij door een nieuwe verklaring wordt vervangen, bestaat aanspraak op 50% van de geheven leges	
g. Indien besloten wordt om de aanvraag door ontoereikende gegevens niet in behandeling te nemen zijn geen leges verschuldigd.	

Paragraaf 3.3 Winkeltijdenwet

Artikel 3.12 Ontheffing winkeltijden	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	
a. tot het verlenen van een ontheffing in het kader van de Winkeltijdenwet	€ 52,50
b. tot het verlenen van toestemming om een in onderdeel 3.12a bedoelde ontheffing over te dragen aan een ander	€ 44,00
c. tot het intrekken of wijzigen van een in onderdeel 3.12a bedoelde ontheffing	€ 44,00

Paragraaf 3.4 Organiseren evenement of markt

Artikel 3.13 Organiseren evenement	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning voor het organiseren van een evenement op/aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats als bedoeld in artikel 2.25, lid 1, van de Algemene plaatselijke verordening:	
a. voor het houden of organiseren van een A-evenement	€ 239,00
b. voor het houden of organiseren van een B-evenement	€ 598,00
c. voor het houden of organiseren van een C evenement	€ 1.498,00
d. Voor een ondergeschikte wijziging van een reeds verleende evenementenvergunning	€ 50,50
e. Voor het houden van een klein evenement	€ 63,50
Artikel 3.14 Ontheffing geluidshinder	

Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag om ontheffing van het verbod om geluidhinder te veroorzaken als bedoeld in artikel 6.1.3 van de Verordening fysieke leefomgeving	€ 45,50
Artikel 3.15 Exploiteren speelgelegenheid	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het exploiteren van een speelgelegenheid als bedoeld in artikel 2:39 lid 1 van de APV	€ 171,00
Artikel 3.16 Openbare inzameling geld of goederen	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor een openbare inzameling van geld of goederen of daartoe een intekenlijst aan te bieden als bedoeld in artikel 5:13 lid 1 van de APV	€ 45,50
Artikel 3.17 Aanleggen van een vuur in de open lucht	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het aanleggen van vuur in de open lucht als bedoeld in artikel 5:24 lid 3 van de APV	€ 45,50
Artikel 3.18 In het openbaar optreden als Sinterklaas	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag als bedoeld in artikel 5:25, lid 4, van de APV	€ 45,50
Artikel 3.18a In het openbaar optreden op straat, filmapparatuur zoals benoemd in artikel 2:9 van de APV Deventer	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag als bedoeld in artikel 2:9 van de APV	€ 63,50

Paragraaf 3.5 Marktstandplaatsvergunningen en andere vergunningen op markt

Artikel 3.19 Standplaats (niet zijnde een ideële standplaats als bedoeld in artikel 1.2 van Bijlage 1 Begrippen behorende bij de Verordening fysieke leefomgeving)	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het in de uitoefening van handel innemen van een standplaats of anderszins te koop aanbieden van goederen aan publiek als bedoeld in artikel 2.1.2 van de Verordening fysieke leefomgeving	€ 53,00
Artikel 3.19.a Standplaats meeloper/ dagplaats die zich niet voortijdig heeft ingeschreven op een jaarmarkt	
Het tarief bedrijft 50% van de kosten zoals beschreven in de standplaatsvergunning artikel 3.19a	€ 26,50

Paragraaf 3.6 Huisvestingswet 2014

Artikel 3.20 Huisvestingswet	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag:	

a. tot het verlenen van een huisvestingsvergunning als bedoeld in artikel 2 van de Huisvestingsverordening Deventer 2026	€ 77,50
b. tot het verlenen van een omzettingsvergunning van zelfstandige woonruimte in onzelfstandige woonruimte als bedoeld in artikel 11 van de Huisvestingsverordening Deventer 2026	€ 1.580,00
c. tot het voorzetten van kamerverhuur bij wijziging eigendom als bedoeld in artikel 11 van de Huisvestingsverordening Deventer 2026	€ 297,00
d. tot het wijzigen van het aantal kamers genoemd in de voorwaarden bij de omzettingsvergunning, als bedoeld in artikel 11 van de Huisvestingsverordening Deventer 2026	€ 297,00
e. Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van een vergunning opkoopbescherming als bedoeld in artikel 23 van de Huisvestingsverordening Deventer 2026	€ 136,00
f. Indien een aanvraag om een omzettingsvergunning wordt geweigerd of in het kader van een bezwaarprocedure wordt ingetrokken, wordt een restitutie verleend van 50% van het verschuldigde bedrag	

Paragraaf 3.7 Ligplaats woonschip

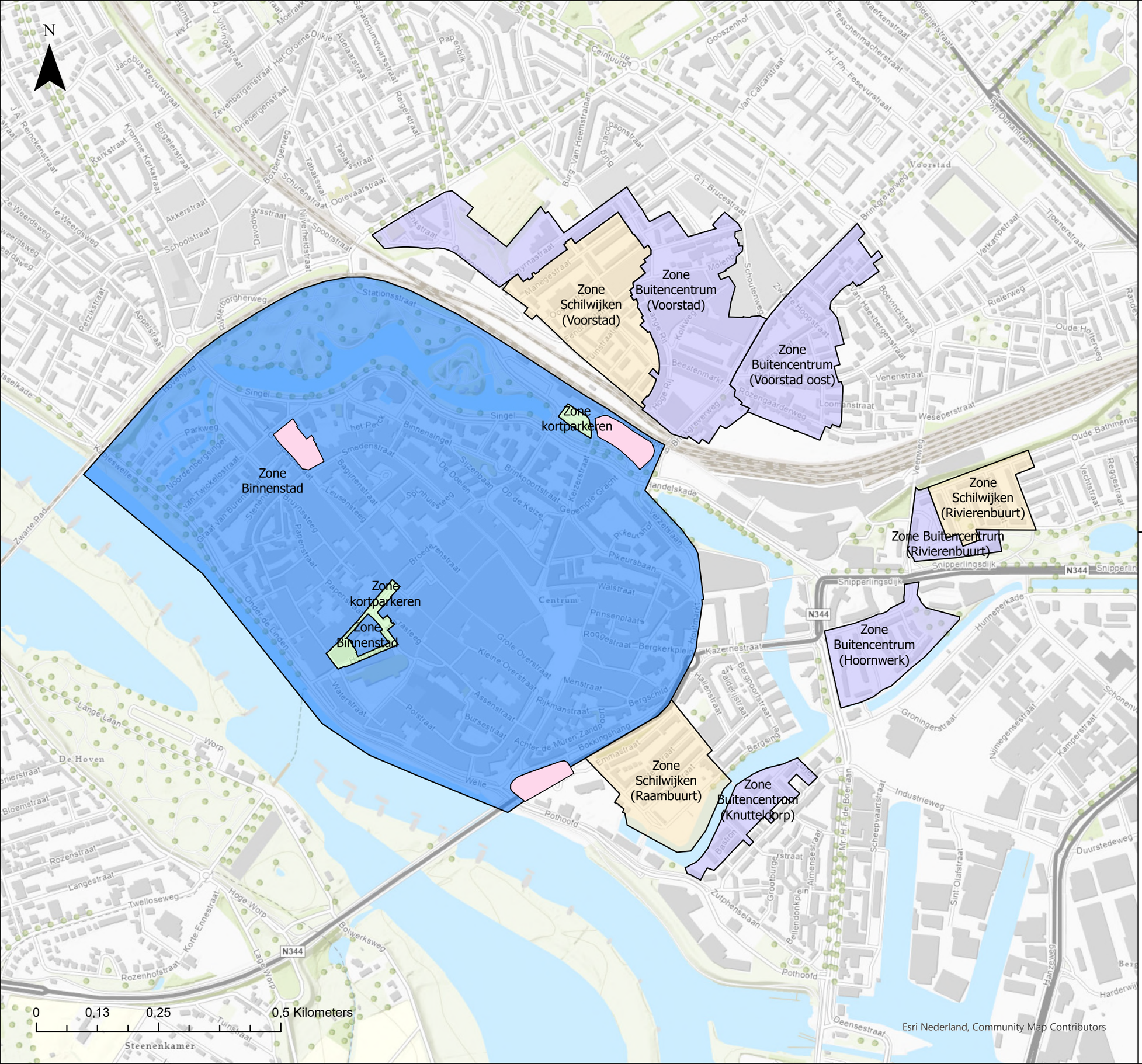
Artikel 3.21	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van een ontheffing voor een ligplaats van een woonschip conform artikel 5:18 Algemene plaatselijke verordening	€ 136,00

Paragraaf 3.8 In dit hoofdstuk niet benoemd besluit

Artikel 3.22 In dit hoofdstuk niet benoemde vergunning, ontheffing of andere beschikking	
Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verlenen van een andere, in deze titel niet benoemde vergunning of ontheffing of tot het nemen van een andere beschikking	€ 43,50

Behorende bij raadsbesluit van
De griffier van de gemeente Deventer, 4 november 2026

A. Kerver

Zones

- Zone 1 kortparkeren
- Zone Binnenstad
- Zone Buitencentrum
- Zone Schilwijken

Project
Parkeerverordening Deventer

Onderwerp
Kaart behorende bij het aanwijsbesluit
belanghebbenden parkeren Deventer

Datum
26 augustus 2026

Opdrachtgever
FW, Gemeente Deventer

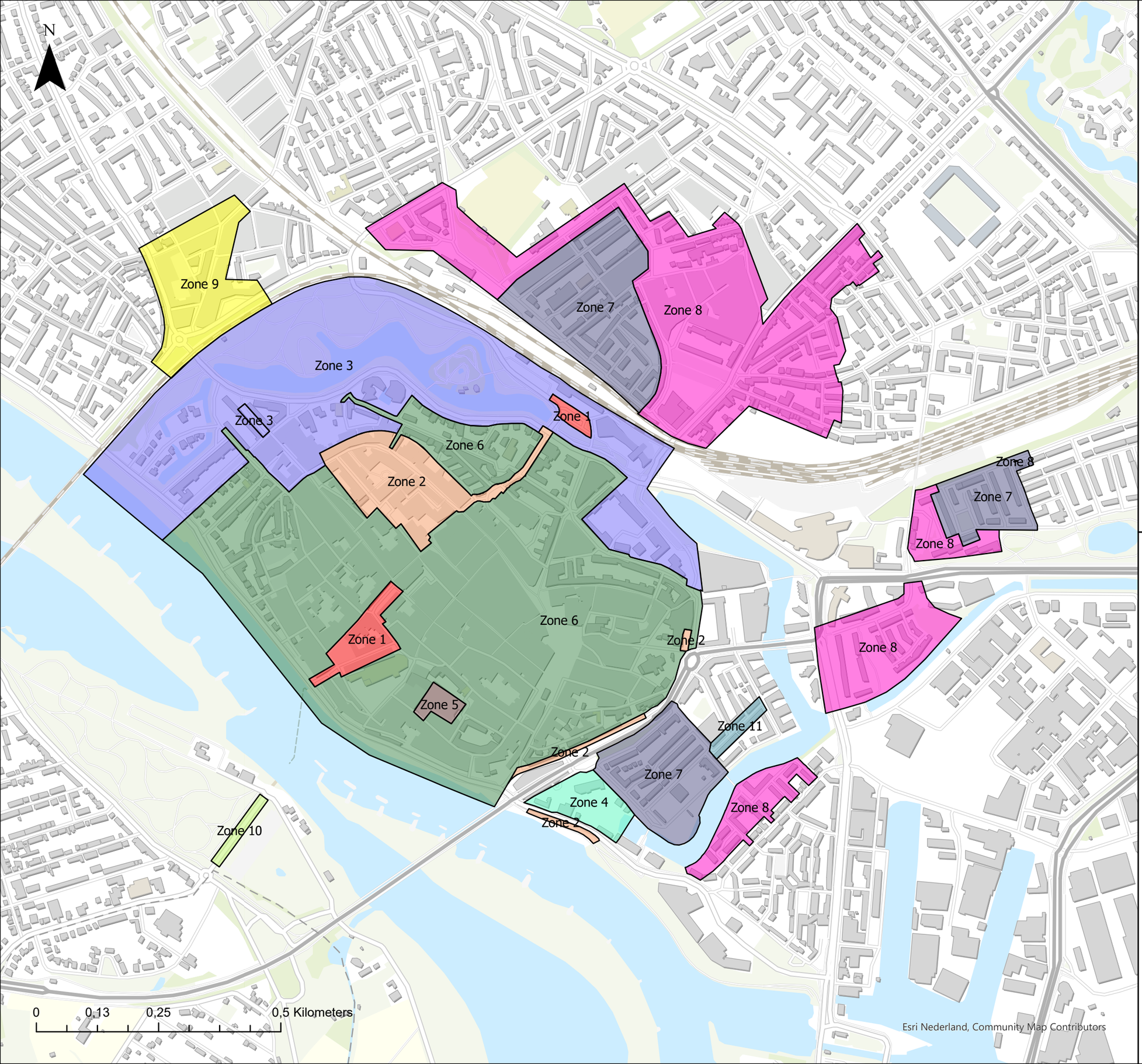
Getekend door
BH , Gemeente Deventer

Afmeting
A3

Tekeningnummer
109.27.01.A.D.02

Details: https://arcg.is/1144yW1

gemeente Deventer

Tariefzones

- Zone 1
- Zone 2
- Zone 3
- Zone 4
- Zone 5
- Zone 6
- Zone 7
- Zone 8
- Zone 9
- Zone 10
- Zone 11

Project
Parkeerverordening Deventer

Onderwerp
Kaart behorende bij de parkeerbelastingverordening en het aanwijsbesluit parkeerapparatuurplaatsen Deventer

Datum
26 augustus 2026

Opdrachtgever
FW, Gemeente Deventer

Getekend door
BH , Gemeente Deventer

Afmeting
A3

Tekeningnummer
109.27.01.A.D.01

gemeente Deventer

gemeente Deventer

RAADSBESLUIT

Onderwerp	Bijdrageregeling afvalstoffenheffing 2027
Voorstelnummer	2026-667
Raadstafel d.d.	
Raadsvergadering	4 november 2026

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 29 september 2026, nummer 2026-667 team Belastingen.

Gelet op artikel 147 lid 1 van de Gemeentewet

BESLUIT
vast te stellen de:

Bijdrageregeling medisch afval gemeente Deventer 2027

Artikel 1 Begripsomschrijving

Deze verordening verstaat onder:

1. Burgemeester en wethouders:
   het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Deventer.

2. De heffingsambtenaar:
   de gemeenteambtenaar, bedoeld in artikel 231, tweede lid, onderdeel b van de Gemeentewet.

3. Medisch afval: medisch afval als gevolg van een chronische ziekte of medische beperking. Te denken valt aan o.a.
   - incontinentiemateriaal
   - materiaal gebruikt door nierdialyse patiënten
   - stoma materiaal

4. Belastingplichtige:
   Degene op wiens naam de aanslag afvalstoffenheffing is gesteld.

5. Belanghebbende:
   De belanghebbende is degene die samen met de belastingplichtige op hetzelfde adres (perceel) is gehuisvest en degene ten behoeve van wie een document zoals een medische verklaring is afgegeven, danwel een factuur is overlegd waaruit de afname van medische hulpmiddelen blijkt die voor extra afval zorgen.

6. Bijdrage:
   Een tegemoetkoming in de extra kosten, vanwege het aanbieden van medisch afval, afkomstig van een belanghebbende, aan de inzameldienst als bedoeld in artikel 2 van de afvalstoffenverordening van de gemeente Deventer.

7. Afvalstoffenheffing:
   De heffing als bedoeld in artikel 2 van de Verordening afvalstoffenheffing.

Artikel 2 Aanvraag

De heffingsambtenaar kan de belastingplichtige op schriftelijke aanvraag een bijdrage toekennen vanwege het aanbieden van medisch afval.

Artikel 3 Voorwaarden aanvraag

1. De aanvraag als bedoeld in artikel 2 dient te worden gedaan op een door de heffingsambtenaar vastgesteld aanvraagformulier.
2. De aanvraag dient plaats te vinden indien de gezondheidssituatie van de belanghebbende is gestabiliseerd.
3. De aanvraag kan alleen betrekking hebben op het lopende kalenderjaar. Een aanvraag kan worden ingediend tussen 1 januari en 31 december van het lopende kalenderjaar.
4. De belastingplichtige is verplicht alle informatie te verstrekken die de heffingsambtenaar nodig acht voor het beoordelen van de aanvraag.
5. Indien een aanvraag niet volledig is ingevuld stelt de heffingsambtenaar de aanvrager in de gelegenheid deze binnen een termijn van tenminste twee weken nadat hem dit is medegedeeld aan te vullen of te verbeteren.
6. Indien de aanvrager van de in lid 4 bedoelde verplichting tot informatieverstrekking onvoldoende nakomt, verklaart de heffingsambtenaar hem in zijn aanvraag niet ontvankelijk. Van deze beslissing doet de heffingsambtenaar zo spoedig mogelijk mededeling aan de aanvrager, onder terugzending van de ingediende bescheiden.
7. De heffingsambtenaar deelt zijn beslissing schriftelijk mee aan de aanvrager.

Artikel 4 Bijdrage afvalstoffenheffing

1. Een bijdrage in de afvalstoffenheffing wordt toegekend, wanneer er sprake is van extra medisch afval. De voorwaarde is dat de belastingplichtige van een perceel aangeslagen is voor de afvalstoffenheffing. Voor toekenning dient:
   - een document overlegt te worden waaruit blijkt dat er medische hulpmiddelen worden gebruikt door belastingplichtige zelf en/ of een belanghebbende, die huisvesting heeft op hetzelfde perceel waarvoor de belastingplichtige is aangeslagen voor de afvalstoffenheffing, of
   - een factuur van de apotheek danwel van de ziektekostenverzekeraar te worden verstrekt waaruit blijkt dat de hulpmiddelen worden afgenomen, die leiden tot extra afval.
2. De tegemoetkoming wordt als volgt bepaald:
   - Het aantal afvalaanbiedingen wordt verminderd met 50% tot een maximumbedrag van € 136,32. Het aantal afvalaanbiedingen wat overblijft wordt op de aanslag vermeld.
   - Indien de vermindering van 50% op het aantal afvalaanbiedingen niet op een geheel getal uitkomt danwel exact op het maximumbedrag op basis van het tarief behorende bij het inzamelmiddel per litersoort, zal het aantal aanbiedingen naar boven worden afgerond op het eerst volgende gehele getal in het voordeel van de burger.
3. Indien de aanvraag betrekking heeft op een gedeelte van het kalenderjaar en door overlijden, verhuizing of om een andere reden wordt beëindigd, dan wordt de vermindering van 50% berekend over het lopende kalenderjaar tot aan het moment van beëindigen.
4. Indien de aanvraag in de loop van het kalenderjaar binnenkomt, dan wordt de vermindering van 50% berekend op basis van het aantal aanbiedingen vanaf de aanvraagdatum in het lopende kalenderjaar.

Artikel 5 Verrekening tegemoetkoming

De bijdrage wordt gecorrigeerd op de aanslag afvalaanbiedingen van het lopende kalenderjaar.
Deze aanslag ontvangt belastingplichtige na afloop van het jaar waarin de afvalaanbiedingen zijn gedaan.

Artikel 6 Afwijking

1. De heffingsambtenaar kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze regeling, indien toepassing van de regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
2. In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist de heffingsambtenaar.

Artikel 7 Inwerkingtreding

1. De gemeentelijke bijdrageregeling medisch afval 2026, is vastgesteld op 12 november 2025, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze regeling kan worden aangehaald als “Gemeentelijke bijdrageregeling medisch afval” en treedt in werking op 1 januari 2027.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 4 november 2026,

De raad voornoemd,
de griffier, de voorzitter,

A. Kerver drs. R. König